

**മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്:
അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം**

(Malayalam)

Mar Osthathios: Anjamathe Suvishesham

(Articles)

Editor:

Fr. Dr. T. P. Elias

First Published : July 2012

Second Edition : Nov. 2012

Copies : 2000

Published by : **Sophia Books**
IInd Floor, Kandathil Bldg,
Thirunakkara, Kottayam

Cover Design,

Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam

Rs. 100.00

മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം

എഡിറ്റർ

ഫാ. ഡോ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ്



സോഫിയാ ബുക്സ്
കോട്ടയം

സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് 1960-കളിൽ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് നടത്തിയ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായ വൈക്കം താലൂക്കിലെ മറവൻതുരുത്ത് ദീപിലുള്ള വന്ദ്യ തിരുവാതുക്കൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ തന്റെ ശിഷ്ടായുസ്സ് മറവൻതുരുത്ത് ദീപിലുള്ള അശരണർക്കു വേണ്ടി മാറ്റിവച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് പ്രദേശവാസികൾ മറവൻതുരുത്ത് ഗ്രാമത്തിലുള്ള അശരണരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി തിരുവാതുക്കൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ മെമ്മോറിയൽ വിദ്യാനികേതൻ എന്ന സരസ്വതീക്ഷേത്രത്തിനു രൂപംകൊടുത്തു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം ടി. ജി. എം. വിദ്യാനികേതനിലെ അശരണരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്.

The Malankara Orthodox Syrian Church Catholicate of the East

BASELIOS MARTHOMA PAULOSE II
CATHOLICOS OF
THE APOSTOLIC THRONE OF
ST. THOMAS
AND MALANKARA METROPOLITAN

Catholicate Palace
Kottayam - 686 038
Kerala, India

ആശംസ

മലങ്കരസഭയുടെ നിരണം മെത്രാസനാധിപനും മിഷൻ ബോർഡ് പ്രസിഡണ്ടുമായ സഭാരത്നം ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതവും ദർശനങ്ങളും സമഗ്രമായി അനാവരണം ചെയ്യുന്ന *മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ നാം അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. 'ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതിയെനിക്ക്' എന്ന് അപ്പോസ്തോലനായ പൗലോസിനെപ്പോലെ അനുനിമിഷം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കും കർത്താവിന്റെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തന നിർവ്വഹണത്തിനുംവേണ്ടി ധന്യമായ ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവൻ വിനിയോഗിച്ച മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വേർപാട് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു തീരാ നഷ്ടമാണ്.

തിരുമേനിയുടെ വാക്കുകളിലൂടെയും ജീവിതത്തിലൂടെയും അനേകർ ദൈവത്തെ കണ്ടു. 'ത്രിയേകദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം. ഹിന്ദുവിനും മുസൽമാനും' എന്ന് ഒരു തലമുറയെ മുഴുവൻ പഠിപ്പിച്ച തിരുമേനി ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴങ്ങളെ ലോകത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകനായിരുന്നു. ദൈവാത്മപ്രേരിതമായി അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി നടത്തിയിട്ടുള്ള സുവിശേഷ പ്രഘോഷണം അനേകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആശ്വാസവും മാനസാന്തരവും വരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവും ദർശനവും നമ്മുടെ മുന്നോട്ടുള്ള സഭാജീവിതത്തിൽ ശക്തിയും പ്രചോദനവും നമുക്കേവർക്കും പകർന്നു നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദിതീയൻ

കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന
ഒക്ടോബർ 04, 2012

ആമുഖം

റഷ്യൻ നോവലിസ്റ്റായ ഡോസ്തോവേസ്കിയുടെ വിശോത്തരമായ കലാസൃഷ്ടിയാണ് കാരമസോവു സഹോദരങ്ങൾ. സാധാരണ മനുഷ്യൻ അപ്രാപ്യമായ പ്രാപഞ്ചിക രഹസ്യങ്ങൾ തന്റെ ക്യാൻവാസിൽ രൂപകല്പന ചെയ്യുവാൻ അനിതരസാധാരണമായ കഴിവുള്ള ഒരാളാണ് പണ്ഡിതലോകം ആദരിക്കുന്ന 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ പ്രതിഭാസമ്പന്നൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നോവലിനെ പണ്ഡിതലോകം അഞ്ചാം സുവിശേഷം എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് (1918-2012), മെത്രാപ്പോലീത്തായെ, മല്പാൻ, വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻ, എഴുത്തുകാരൻ, സംഘാടകൻ, മനുഷ്യസ്നേഹി, സാമൂഹ്യനീതിയുടെ വക്താവ് തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു സുവിശേഷമായിട്ടാണ് സമകാലീനർ കണ്ടത്. സ്നേഹത്തിന്റേയും പങ്കുവെയ്ക്കലിന്റേയും പ്രവാചകനായ ഇദ്ദേഹം സാമൂഹ്യനീതിയുടേയും സമത്വത്തിന്റേയും ധീരപോരാളിയായിരുന്നു. സുവിശേഷസത്യങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ച ഇദ്ദേഹം അനാഥരുടേയും അശരണരുടെയും അത്താണിയായിരുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിലെ പുതിയനിയമം ആരംഭിക്കുന്നത് മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ സുവിശേഷകർ രചിച്ചിരിക്കുന്ന സുവിശേഷങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഇവർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരേ സുവിശേഷത്തെ വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളേയും പ്രവർത്തനങ്ങളേയും ജീവിതത്തേയും കുറിച്ചുള്ള വിവരണത്തിന് ശീർഷകമായി സുവിശേഷം എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചു. ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന രക്ഷയെ കുറിച്ചുള്ള സദ്വാർത്തയാണ്. **ഏവ്അൻഗേലിയോൻ** എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്ന് വരുന്ന **സുവിശേഷത്തിന്റെ അർത്ഥം സദ്വാർത്ത** എന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൗദാശിക സാന്നിധ്യം (Sacramental Presence of Jesus Christ) എന്നാണ് പൗരസ്ത്യ സഭാപിതാക്കന്മാർ 'മെത്രാപ്പോലീത്താ'യെക്കുറിച്ച് നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഡോസ്തോവേസ്കിയുടെ രചനയായ കാരമസോവു സഹോദരങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം അഞ്ചാം സുവിശേഷം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു എങ്കിൽ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ രചനകളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും തന്റെ വ്യക്തിജീവിതവും അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം എന്ന് അറിയപ്പെടുവാൻ അർഹതയുണ്ട്.

ഡോ. മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തന്റെ ജീവിതവും ജീവിതശൈലിയും രചനകളും രൂപപ്പെടുത്തിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും പണിതുയർത്തിയ സ്ഥാപ

നങ്ങളും ക്രിസ്തു കേന്ദ്രീകൃതവും വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതവും ആണ്. പ. സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കലിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് ഒരു പുതിയ സമൂഹം രൂപപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. “ഞാൻ നട്ടു; അപ്പോസ്തലോസ് നനച്ചു: ദൈവമത്രെ വളരുമാറാക്കിയത്.” മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ കർമ്മമണ്ഡലത്തിൽ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ, ശിഷ്യന്മാർ, നാനാ ജാതി മതസ്ഥർ തുടങ്ങിയ എല്ലാവരും പങ്കാളികളായിട്ടുണ്ട്. ‘മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം’ എന്ന ഈ രചനയിൽ മേൽപറഞ്ഞവരുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മയുടെ പ്രതിസ്പന്ദനമാണ്. മാർ ഒസ്താന്തിയോസിനെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ പഠനവും ഗവേഷണവും അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു.

ഈ പഠന ശിബിരത്തിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വന്തം ജീവിതത്തെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുന്ന ആത്മഭാഷണവും, ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും അനാവരണം ചെയ്തു കൊണ്ട് അനുഭവസ്ഥരുടെ പഠനങ്ങളും, രൂപീകൃതവരുടെ ഹൃദയസ്പന്ദനങ്ങളും, പുതിയ തലമുറയ്ക്കായി ഇംഗ്ലീഷിൽ ലഘു ജീവചരിത്രവും ഏതാനും അനുസ്മരണകളും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

* * * * *

സാമ്പത്തിക തൈരുകൊണ്ട് അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന, വ്യക്തിപരമായി ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട എനിക്ക്, 1963 വലിയനോമ്പു കാലത്ത് ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജിനെ കാണുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചു. ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ മാസംതോറും 6 രൂപ ഫീസ് കൊടുത്ത് എന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിയ മാതാപിതാക്കന്മാരും കൂടപ്പിറപ്പുകളും ഒരുവശത്ത്; മറുവശത്ത് പഠിക്കുവാനുള്ളതായ എന്റെ ഉത്കടമായ ആഗ്രഹവും. ഈ സമയത്ത് ജരപ്പനി മൂലം എസ്.എസ്.എൽ.സി. പരീക്ഷ എഴുതുവാൻ സാധിക്കാതെ കിടക്കുന്ന എന്നെ കാണുവാൻ ഗുരുനാഥനായ പ്രൊഫ. എം. വൈ. യോഹന്നാൻ സാറുമൊത്ത് എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ എന്റെ ഭവനത്തിൽ വന്ന് എന്റെ കട്ടിലിൽ ഇരുന്ന് തലയിൽ കൈവച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അത് ഡിവൈൻ ടച്ച് ആയിരുന്നു. തുടർന്നുള്ളതായ സെന്റ് പോൾസിലെ ബന്ധം, എന്റെ വ്യക്തിപരവും കുടുംബപരവുമായ വളർച്ചയുടെ നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു. 1963-ലെ എസ്.എസ്.എൽ.സി. പരീക്ഷ മുതൽ 2005-ൽ മഹാത്മാഗാന്ധി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഗവേഷണ ബിരുദവും, കുടുംബമായി ഞങ്ങൾ ആർജ്ജിച്ച സകലതും ഗുരുദക്ഷിണയായി തിരുമേനിയുടെ കാൽക്കൽ വെക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. വന്ധു പിതാവ് നിത്യതയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. ആ പിതാവിന്റെ ജീവിത സന്ദേശം എന്ത് എന്ന് വരുംതലമുറ പഠിക്കുവാൻ ആമുഖം കുറിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ‘മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം’ എന്ന പുസ്തകം ദൈവമുമ്പാകെ

സമർപ്പിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പഠനവിഷയമാക്കുന്നവർ ഈ പുസ്തകത്തിലെ തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് തരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈ സംരംഭത്തിനു പ്രേരണ നൽകിയത് എന്റെ ജീവിതസഖി ഏലി യാമ്മ, മക്കൾ എൽദോകുഞ്ഞ്-ലിസ, ഐനാടൻ-സോണിമോൾ, ലാബി & സൈറ എന്നിവരാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച എല്ലാവരോടും വിശിഷ്ട ബഹുനന്ദനായ എന്റെ ഗുരുനാഥൻ ഫാ. ഡോ. റ്റി. ജെ. ജോഷ്യാ അച്ചനോടുള്ള നന്ദി നിസീമമാണ്. അവതാരിക എഴുതിയ ഡോ. യൂഹാ നോൻ മാർ തേവോദോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുള്ള നന്ദി മനസ്സിൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ലേഖനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ള ഗീവറുഗീസ് മാർ കുറിലോസ് മാർ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാൻ, ഫാ. ഡോ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ, ഫാ. ഡോ. മാത്യു വൈദ്യൻ കോർപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു, ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്, ഫാ. ഡോ. ഒ. പി. വറുഗീസ്, ഫാ. കെ. റ്റി. ഫിലിപ്പ്, ഫാ. എ. കെ. ചെറിയാൻ ന്യൂയോർക്ക്, ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ, ഫാ. ജേക്കബ് മാത്യു, ഫാ. എ. ജോസഫ്, ഫാ. കെ. കെ. ഗീവറുഗീസ്, ഡീക്കൻ ഷാജൻ വർഗീസ്, പി. ഗോവിന്ദപിള്ള, പിണറായി വിജയൻ, എം. എ. ബേബി, ഡോ. ചെറിയാൻ ഈപ്പൻ, പ്രൊഫ. ഡി. മാത്യൂസ്, പി. തോമസ്, കെ. വി. മാമ്മൻ, ഡോ. ജോസ് പാറയ്ക്കടവിൽ, ജോസ് കുര്യൻ പുളിയേരിൽ, പ്രൊഫ. കെ. സി. മാണി, ലെനി ജോസഫ്, സണ്ണി മർക്കോസ്, ബിജു വർഗീസ്, ജോയി ജോർജ്ജ്, ഡേവിഡ് മാത്യു, അജി വർഗീസ്, കെ. ഐ. ജോസഫ്, ഐനാടൻ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആചാര്യസ്ഥാനികളോടും ഗുരുക്കന്മാരോടും സുഹൃത്തുക്കളോടും പ്രൂഫ് വായനയിൽ സഹായിച്ച ഷാജി മലയിലോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നു.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ എഴുപതാം ജന്മദിനം പ്രമാണിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച Triune God എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഡോ. കെ. എം. തരകന്റെയും, ഡോ. എമിലിയോ കാസ്ട്രോയുടെയും ലേഖനങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ജോസ് പാറക്കടവിൽ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ദൈവകൃപയുടെ യാത്രാവഴിയിൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ എഴുതിയ 'സ്നേഹ സംവേദനം' എന്ന കൃതിയിൽ നിന്നും പ്രസക്തമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽ എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു പേരോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകളും ദർശന

ങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1997-ൽ ആരംഭിച്ച സോഫിയാ ബുക്സ് എന്ന പ്രസാധകസംഘമാണ് എന്റെ ആറാമത്തെ സംരംഭമായ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും സോഫിയാ ബുക്സിന്റെ കാര്യ ദർശിയും പ്രമുഖ പത്രപ്രവർത്തകനും ഗവേഷകനുമായ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോടുമുള്ള നന്ദി വാക്കുകൾക്കതീതമാണ്; അത് ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് 1960-കളിൽ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് നടത്തിയ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായ വൈക്കം താലൂക്കിലെ മറവൻതുരുത്ത് ദ്വീപിലുള്ള വന്ദ്യ തിരുവാതുക്കൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ തന്റെ ശിഷ്ടായുസ്സ് മറവൻതുരുത്ത് ദ്വീപിലുള്ള അശരണർക്കു വേണ്ടി മാറ്റിവെച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് പ്രദേശവാസികൾ മറവൻതുരുത്ത് ഗ്രാമത്തിലുള്ള അശരണരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി തിരുവാതുക്കൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ മെമ്മോറിയൽ വിദ്യാനികേതൻ എന്ന സരസ്വതീക്ഷേത്രത്തിനു രൂപംകൊടുത്തു. ആ ടി. ജി. എം. വിദ്യാനികേതനിലെ അശരണരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ഈ ഗ്രന്ഥ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വരുമാനം ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്.

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ കോപ്പികൾ എല്ലാം രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ വിറ്റു തീർന്നു. ജീവിച്ചിരുന്ന സമയത്ത് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പ്ലാറോസ്കോപോൾ ആയിരുന്നു. മരണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രചനയ്ക്കു വേണ്ടി ജനം ഓടിക്കൂടി. അമേരിക്കയിലുള്ള ന്യൂയോർക്ക്, ടെക്സസ് എന്നീ സ്റ്റേറ്റുകളിലെ തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യന്മാർ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പഠനവേദികൾക്ക് രൂപംകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ആ വേദികളിലെ പഠനം ഉൾപ്പെടുത്തി അടുത്ത പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാരുടെ സഹകരണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഭാവിയിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ജീവിതത്തെയും ദർശനത്തെയും കുറിച്ച് പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഗവേഷകർക്കും, മെത്രാപ്പോലീത്താക്കുറിച്ച് അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്ന പുതു തലമുറയ്ക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു കൈത്തിരിയായി തീരുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

ഫാ. ഡോ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ്

മുളത്തുരുത്തി

പരുമലപെരുന്നാൾ 2012

അവതാരിക

ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസ്

ത്രിയേക ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സത്യോൽഘോഷകനും ആത്മചോദനയുടെ അതുല്യപ്രഭയും സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയുടെ പ്രവാചകശബ്ദവും കരുണാർദ്ര ഹൃദയത്തിന്റെ താളലയവുമായ സഭാരത്നം ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെപ്പറ്റിയുള്ള “മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം” എന്ന അനുസ്മരണ ഗ്രന്ഥത്തിന് അവതാരിക എഴുതുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചത് ഭാഗ്യമായി കരുതുന്നു. അനുസ്മരണ, അന്വേഷണത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കലാണ്. ഹൃദയാന്തരത്തിലെ സ്നേഹാലയത്തിൽ നിന്നുള്ള അന്വേഷണമാണത്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള സമഗ്രമായ ഒരു അന്വേഷണം. വാതായനങ്ങൾ അനവധിയായിരുന്ന ഒരു ജീവിതസൗധത്തിലേക്ക് ഓരോരുത്തരുടെ സത്യാന്വേഷണം. ജീവിതത്തിലേക്ക്, ജീവിതശൈലിയിലേക്ക്, ജീവിതദർശനങ്ങളിലേക്ക്, അവ സമൂഹത്തിലും സഭയിലും ഉളവാക്കിയ പ്രതിഫലനത്തിലേക്ക്, അതിന്റെ ചൈതന്യധാരയൊഴുകിപ്പോകുന്ന ഭാവിയ്ക്കുള്ള അന്വേഷണം നീളുകയാണ്. അന്വേഷണം കണ്ടെത്തലിലേക്കും അനുഭവത്തിലേക്കും എത്തിച്ചേരുകയാണ്. ഇവിടെ അനുസ്മരണ അനുഭവമാകുകയാണ്. ആ കരതീർന്ന അനുഭവങ്ങളെ സ്നേഹാത്മാവിൽ സ്പർശിച്ച് ചെത്തു ലിഖിതമായി അനുവാചകരിലേക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ എത്തുകയാണ്; സ്വീകരിച്ചാലും.

എന്റെ ഗുരുശ്രേഷ്ഠനും ആത്മികപിതാവുമായ അഭിവന്ദ്യ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയോടൊപ്പം നാല്പതു വർഷത്തോളം ജീവിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം ലഭിച്ചത് ദൈവസന്നിധിയിൽ കൃതജ്ഞതയോടെ ഓർക്കുന്നു. പിതൃസന്നിധിയിൽ നമ്രശിരസ്സാണാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെയും ദർശനങ്ങളെയും ആരെയൊളിച്ചുപറ്റി അടുത്തുനിന്നറിയാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് ലഭിച്ചു. അടുത്തറിയിലിന്റെ അനുഗ്രഹകരമായ അനുഭവങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽ സദാ സൂക്ഷിക്കുന്നു. വളരെയധികം വ്യത്യസ്തത പുലർത്തിയിരുന്ന ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടേത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതോപാസനകളെ സംക്ഷിപ്തമായി മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു.

1) അനുസ്മൃതമായ ത്രിത്വോപാസന

ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആശയ, ആദർശ

ലോകത്തിന്റെയും ഈ ലോക ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനവും ആവേശവും പരിശുദ്ധ ത്രിത്വമായിരുന്നു. ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ ആരാഞ്ഞറിയുവാൻ കഴിയാത്ത അനിർവചനീയമായ ത്രിത്വരഹസ്യത്തെ തിരുവചനത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിലൂടെയുള്ള വെളിപാടിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാലികപ്രാധാന്യത്തോടെ പുനർവ്യാഖ്യാനിച്ച് ഭൂമിയിൽ ദൈവരാജ്യ വ്യവസ്ഥിതിക്കായുള്ള പോരാട്ടത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. ത്രിത്വത്തിൽ ഏകത്വവും ഏകത്വത്തിൽ ത്രിത്വവുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആത്യന്തിക യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്ന വി. ത്രിത്വത്തിലെ സ്നേഹസത്തയിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ബഹുത്വവും ഏകത്വവും, സമത്വവും, പാരസ്പര്യതയും, പങ്കിടീലും, ത്യാഗാർപ്പണവും എല്ലാം ദൈവസാദൃശ്യത്തിലും സ്വരൂപത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽ അന്വർത്ഥമാകുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പുതിയ ജീവന്റെ സംസ്കാരം സമസ്ത ലോകങ്ങളിലും സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതത്തിലേക്കുള്ള പരിണാമമായി തീരുന്ന വിശ്വവിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടിന് ഊടുംപാവും നൽകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചു. വിശുദ്ധ ത്രിത്വകുടുംബത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായകളായി കുടുംബവും മനുഷ്യസമൂഹവും തീരുമ്പോഴാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതിയും സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മ സന്തോഷവും ഭൗമിക ലോകത്ത് പരിലസിക്കുന്നത് എന്നദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഗീതത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി,

“ത്രീയേക ദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം ഹിന്ദുവിനും മുസൽമാനും ശ്രീയാർന്ന ദൈവം സ്നേഹാബ്ദി തന്നെ നിത്യസത്യ സ്നേഹരൂപി വേർപാടുമാറ്റം ഭിന്നതകൾ നീക്കും ലോകമാകെയേകമാക്കും ദുർമ്മോഹം മാറ്റി സ്വാർത്ഥതകൾ നീക്കി ധർമ്മമെല്ലാമൊന്നായി തീരും.”

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ചിന്തയിലും പരിശുദ്ധ ത്രിത്വവും ത്രിത്വദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന മൗലിക തത്വവും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. ത്രിത്വോപാസകനായ തിരുമേനി അദ്വൈത തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ത്രിത്വത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുവാൻ പരിശ്രമിക്കുക മാത്രമല്ല, അദ്വൈതത്തിനു പകരം ‘അത്രൈതം’ എന്ന പുതിയ വാക്ക് സമർത്ഥമായി രൂപീകരിച്ച് ഭാരതീയ തത്വശാസ്ത്രത്തിലെ നേതി, നേതി (അല്ല, അതല്ല) സംജ്ഞയെ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് നിർവ്വചനാതീത സത്യത്തെ നിർവ്വചിക്കുന്നതിനും പരിശ്രമിച്ചു. ത്രിത്വ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായ ദൈവീകരണത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവശത്തെ വ്യക്തമാക്കിയെന്നതിലാണ് തിരുമേനിയുടെ ദൈവശാസ്ത്ര ചിന്തയുടെ അനന്യത കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

2) അനർഗളമായ സ്നേഹോപാസന

“ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു” (1 യോഹ. 4:16) എന്ന സത്യത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ത്രിത്വദർശനം. കാരണം, പരിപൂർണ്ണ സത്താത്മകത യാഥാർത്ഥ്യമായ ത്രിത്വത്തിൽ മാത്രമെ എല്ലാ തലത്തിലുമുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പരിണാമം ദർശിക്കാൻ കഴിയൂ. അതായത് കൊടുക്കുവാനും വാങ്ങുവാനും പങ്കിടുവാനും കഴിയൂ. അവിടെയാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ പരിവൃത്തി പൂർണ്ണമാകുന്നത്. ഇവിടെ സ്നേഹത്തിൽ മൂന്ന് ആളുമാണ് ഏകമാകുന്നത്. ആകയാൽ സ്നേഹം നിത്യനായ ദൈവത്തിന്റെ സത്താപരമായ പൂർണ്ണതയാണ്. സമ്പൂർണ്ണ ത്യാഗപൂർവ്വമായ സ്നേഹത്തിന്റെ വെളിപ്പാടായിരുന്നു യേശുക്രിസ്തു. അദ്ദേഹം രചിച്ച ഒരു പാട്ടിൽ നാം കാണുന്നു:

“സ്നേഹമേ ക്രൂശിൻ സ്നേഹമേ
നിന്റെ ആഴം ഞാനൊന്നു കാണട്ടെ
സ്നേഹഹീനർക്കും ബോധഹീനർക്കും
നീചനീചർക്കും സ്നേഹം തേ...
സ്നേഹമേ ക്രൂശിൻ സ്നേഹമേ
ത്രിത്വസ്നേഹത്തിൻ പാഞ്ഞൊഴുകൂ നീ
സ്നേഹഗംഗയീ ഭൂമിയിൽ
നിന്റെ പാവന സഭ കാട്ടട്ടെ.”

യേശുവിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൈവിക സ്നേഹം പങ്കിടുന്നതും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതും കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാക്കുന്നതും സ്വയം ശൂന്യമാക്കുന്നതുമായ സ്നേഹമാണ്. മനുഷ്യനിയോഗം ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെയുള്ള ആവിഷ്ക്കാരമാണ്. സ്വാർത്ഥ മനുഷ്യൻ ഈ നിയോഗത്തെ തിരിച്ചറിയാതെ തിരസ്കരിക്കയാൽ പാപവും വീഴ്ചയും നാശവും അനീതിയും ചൂഷണവും അക്രമവും ലോകത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു, “മനുഷ്യധർമ്മം എന്നത് അവനിലുള്ള ദൈവികതയെ ആവിഷ്കരിക്കുക” എന്നതാണ്. സ്വയം ശൂന്യമാക്കുന്ന ദൈവികസ്നേഹം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമെ ദൈവ-മനുഷ്യ-പ്രപഞ്ച അനുരഞ്ജനവും നീതിയും സമാധാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും പുലരുന്ന സുപ്രഭാതവും ഉദയം ചെയ്യൂ എന്ന് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്ക എന്ന കർത്തവ്യചനം അക്ഷരീകമായി നടപ്പാക്കിയ വ്യക്തിയായിരുന്നു തിരുമേനി. ആരോടും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വിരോധം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. ആർക്കെങ്കിലും തന്നോടു വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ നിരന്തരം ആ വ്യക്തിയെയും വ്യക്തിയുടെ ഭവനവും സന്ദർശിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സഹായങ്ങൾ ചെയ്യു

കയും എത്രയുംവേഗം പിണക്കം തീർത്ത് സ്നേഹത്തിൽ വരുകയും ചെയ്യുന്ന അനിതരസാധാരണമായ ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടേത്. പ്രസംഗത്തിലും, ക്ലാസ്സുകളിലും, സംസാരത്തിലും, പ്രവൃത്തിയിലുമെല്ലാം നിറഞ്ഞുനിന്നത് ഈ സ്നേഹചൈതന്യമായിരുന്നു. തനിക്കുള്ളത് എന്തും മറ്റുള്ളവർക്കായി പങ്കിടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു ഹരമായിരുന്നു. പിന്നീടത്തേക്ക് എന്നു പറഞ്ഞ് രോഗത്തിനുള്ള മരുന്നല്ലാതെ ഒന്നും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നില്ല എന്നത് മറ്റാരിലും കാണാനാവാത്ത ഒരു ശൈലിയാണ്. സാർവ്വലൗകിക സ്നേഹത്തിന്റെ ഏക മതത്തിലേക്കു ലോകം വരണമെന്നു പ്രസംഗിക്കുക മാത്രമല്ല തന്റെ ജീവിതം തന്നെ ആ സ്നേഹത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമായിരുന്നു. ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും മിഷൻ, മിഷൻ എന്ന് ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പിതാവിന്റെ ഉള്ളം സ്നേഹ പ്രവൃത്തികൾക്കായുള്ള ആവേശത്തുടിപ്പായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവ സാന നിമിഷങ്ങളിൽ അബോധാവസ്ഥയിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പ് രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഒരേ കാര്യം മാത്രം ഉരുവിട്ടു. അതായത് “ദരിദ്രരെ നിങ്ങൾ ഓർത്തുകൊള്ളണം. അവരെ മറക്കരുത്. അതാണ് ജീവിതസംതുപ്പ്.” പിന്നീട് ആ ചുണ്ടുകൾ അനങ്ങിയിട്ടില്ല. ഹൃദയം നിറഞ്ഞു നിന്നത് അന്ത്യനിമിഷത്തിലും വായ് പ്രസ്താവിച്ചു. സ്നേഹോപാസനത്തിന്റെ ജീവിതമായിരുന്നു അത്.

3) അനുകമ്പാപൂർണ്ണമായ സേവനോപാസന

“പങ്കിടാത്ത സ്നേഹമാർഗ്ഗം-ദൈവമാർഗ്ഗമല്ലാ താനും
പങ്കിടുന്ന ദൈവമക്കൾ കർത്തന്റെ
പങ്കിടാത്ത മർത്യമക്കൾ സാത്താന്റെ...
ജാതി നോക്കി പങ്കിടാതെ
നീതി നോക്കി പങ്കിടണം.”

ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പങ്കിട്ടു (യോഹ. 3:16). ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പങ്കിടിൽ പ്രകൃതിയിലും നാം കാണുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗം സകലവും സമസ്തവും സാർവ്വത്രിക യോടെ കൂട്ടിവയ്ക്കാതെ ഇല്ലാത്തവർക്കും കുറവുള്ളവർക്കും പങ്കിടണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ദരിദ്രലോകത്ത് സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നത് പാപമാണെന്ന് ധനവാന്മാരുടെ മുഖത്തു നോക്കി ധൈര്യത്തോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ആ പങ്കിടീലും മനുഷ്യനന്മയ്ക്കായുള്ള സേവന പ്രവൃത്തികളും ദൈവാരാധനയാണെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ “മതം മനുഷ്യ സേവനമാണ്. അനാഥന്റെ വായിൽ ഒരു കഷണം റൊട്ടി വെച്ചുകൊടുക്കാത്ത, വിധവയുടെ കണ്ണീർ ഒപ്പുവാൻ കഴി

യാത്ത മതം മതമല്ല. അങ്ങിനെ ഒരു മതത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല” എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിന്റെ അന്തരാർത്ഥത്തെ സ്വജീവിതത്തിന്റെ ചാലക ശക്തിയാക്കിയ വ്യക്തിയായിരുന്നു തിരുമേനി. റോഡിന്റെ ഒരു വശത്ത് ജീവനുള്ള ചോരക്കുഞ്ഞിനെ കാക്ക കൊത്തിപ്പിരിക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ട് മനംനൊന്ത യുവ വൈദികന്റെ ഹൃദയാർദ്രതയുടെ ആവിഷ്കാരമായിരുന്നു ആദ്യമായി സഭയിൽ തന്നെ ആരംഭിച്ച പുതുപ്പാടി ബാലഭവനം. തുടർന്ന് അനാഥർ, ആലംബഹീനർ, കുഷ്ഠരോഗികൾ, എയ്ഡ്സ് രോഗികൾ, അവരുടെ മക്കൾ, വൃദ്ധജനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവർക്കായി നാല്പതോളം സ്ഥാപനങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും നടത്തി ആയിരക്കണക്കിന് അഗതികൾക്ക് ആശയും ആവേശവുമായിത്തീർന്നു ആ പിതാവ്. അവ സാനകാലങ്ങളിൽ ഗുജറാത്തിൽ എയ്ഡ്സ് രോഗികൾക്കായും, ആൻഡ്രമാൻസിലും, ആഫ്രിക്കയിലും മിഷൻ ആരംഭിക്കാൻ തിടക്കം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ ഗുരുശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുഗ്രഹം നിവർത്തിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്താൽ പുതുപ്പാടി ആശ്രമ സുപ്പീരിയറായ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ എത്രയുംവേഗം സന്ദർശിച്ച് വേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദരിദ്രരും, ചൂഷിതരും, രോഗികളും, പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരും ആലംബഹീനരുമായവരുടെ അത്താണിയായിരുന്നതിനാൽ ഇന്നും ദേശത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അനേകം ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിങ്കൽ എത്തി കണ്ണീരോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ കണ്ണീരോടു പങ്കിടുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസവും ദൂരെയെന്നും ചാമരെയെന്നും അനേകം ആളുകൾ കബറിങ്കൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാലം ആ മഹാനുഭാവന്റെ അതിചൈതന്യവത്തായ ജീവിതത്തെയും ജീവിതദർശനത്തെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നും ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക്, തലമുറകളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. രത്ന സമാനമായി ശോഭിച്ച ആ സഭാരത്നത്തെ വരുംതലമുറകൾക്ക് ശോഭയോടെ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ നമുക്കും സഭയ്ക്കും കഴിയട്ടെ.

4) ആർജ്ജവത്വമുള്ള വചനോപാസന

തിരുമേനിയുടെ ജീവിതയാത്രയിൽ ഏതു സാഹചര്യത്തിലും എപ്പോഴും വഴികാട്ടിയും കൂട്ടും ആയിരുന്നത് ദൈവവചനമായിരുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ വേദപുസ്തകം പലയാവർത്തി വായിച്ച്, അതിന്റെ ചുരുക്കം എഴുതി മുഴുവൻ ഭാഗങ്ങളും വാക്യങ്ങളും ഹൃദി സ്ഥമാക്കിയ ഒരു വ്യക്തി സഭയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. “വചനം ഉടുമ്പുപോലെ നമ്മെ പിടിക്കണം” എന്ന് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതും അതെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതും മനനം ചെയ്യുന്നതും തിരുമേനിക്ക് ഹരമായിരുന്നു. മറ്റു പുസ്തകങ്ങളേ

ക്കാൾ എല്ലാം ഉപരിയായി വേദപുസ്തകം അദ്ദേഹത്തിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം അന്യാഭ്യുക്തമാണ്. സന്തോഷവേളയിലും സന്താപവേളയിലും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴും പ്രതിസന്ധികൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമ്പോഴും ഉത്തരം കണ്ടെത്തിയത് ദൈവവചനത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതിയ ദൈവവാക്യ ധ്യാനം എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും ഇന്നും അലതല്ലുന്നുണ്ട്.

“ദൈവവാക്യമേ എന്നെ നവ്യമാക്കണം.
 ദൈവവാക്യം കേട്ടുവിട്ട് ശിക്ഷയാകല്ലേ.
 ദൈവവാക്യമേ എന്നെ സ്പർശിച്ചിടണം
 ദൈവാത്മാവേ പാപബോധം ഏറെ നൽകണം.
 ദൈവവാക്യമേ നിന്റെ ശക്തി കാട്ടണം.
 വാളുകൊണ്ടു വെട്ടുംപോലെൻ ചങ്കിൽ വെട്ടണം.”

തിയ്യക്കൈതിരെ, അനീതിക്കൈതിരെ, അസത്യത്തിനെതിരെ, സ്വാർത്ഥ തയ്യക്കൈതിരെ, പൈശാചിക പ്രവണതകൾക്കെതിരെ, സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക സാംസ്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള മൂല്യച്യുതികൾക്കെതിരെയെല്ലാം ശക്തമായ സാമൂഹ്യ മനുസാക്ഷിയായി, പ്രവാചക ശബ്ദമായി നിലകൊണ്ടത് ദൈവിക വചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും അതു നൽകിയ ശക്തമായ പ്രേരണയിലുമായിരുന്നു. വൈവിധ്യങ്ങളായ കാലികപ്രശ്നങ്ങളെ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ് തൽക്ഷണം വചനാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതികരിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് മറ്റാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ജോഷ്യാക്കുട്ടിച്ചായൻ 35 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ബ്രെയിൻ സുമർ പിടിപെട്ട് മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം വിധിയെഴുതി ഇനി ജോഷ്യാക്കുട്ടി അധികകാലം ജീവിക്കയില്ല. ഏതാനും ദിവസം മാത്രം എങ്കിലും എല്ലാവരുടേയും ആത്മസംതൃപ്തിയ്ക്കായി ജോഷ്യാക്കുട്ടിച്ചായനെ ബോംബെയിലെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഓപ്പറേഷനു വിധേയനാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഓപ്പറേഷൻ ദിവസം ബന്ധുമിത്രാദികളും സ്നേഹിതരും സഹപ്രവർത്തകരും എല്ലാം ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററിനടുത്ത് നിർനിമേഷരായി നിൽക്കുകയാണ്. പ്രതീക്ഷയറ്റ് വൈദ്യശാസ്ത്ര തീർപ്പും മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ച് എല്ലാവരും വേദനിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ സന്ദർഭത്തിൽ എം. വി. ജോർജ്ജൻ (ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി) ഏതു പ്രതിസന്ധിയിലും തനിക്കാശ്വാസം നൽകുന്ന തന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ വേദപുസ്തകം തുറന്ന് 46-ാം സങ്കീർത്തനം വായിച്ചു. “ദൈവം നമ്മുടെ സങ്കേതവും ബലവുമാകുന്നു. കഷ്ടങ്ങളിൽ അവൻ ഏറ്റം അടുത്ത തുണയായിരിക്കുന്നു. ഒരു നദി ഉണ്ട്.” ഇത്രയും വായിച്ച് വേദപുസ്തകം മടക്കി എം. വി. ജോർജ്ജൻ ജോഷ്യാക്കുട്ടിച്ചായന്റെ ജഡവും കാത്ത്

അവിടെ കൂടിയിരുന്ന എല്ലാവരോടും ഉറക്കെ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ആരും വിഷമിക്കേണ്ട. ജോഷ്യാക്കുട്ടി ജീവനോടെ പുറത്തുവരും. കാരണം ഒരു നദി ഉണ്ട്. ദൈവകൃപയാണത്, ദൈവത്തിന്റെ സൗഖ്യദാന നദിയാണ്.” അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, വൈദ്യശാസ്ത്രം മരണം വിധിയെഴുതിയ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും ഇരുപതിലധികം വർഷം ജീവിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ തിരുവചനത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രേരണയും ആശ്വാസവും പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരങ്ങളും ദൈവവചനത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ ഒരു വ്യക്തി സഭയിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല. ഇടിനാദം പോലെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷ പ്രസംഗത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ സമ്പന്നർ ദാനശീലരായിട്ടുണ്ട്. കുടിയന്മാർ കുഞ്ഞാടുകളായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ട്, നീതി നിഷേധികൾ നീതിക്കായി നിലകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വാർത്ഥന്മാർ സാമൂഹ്യതാല്പര്യമുള്ളവരായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അനേകർ ദൈവിക ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വചനോപാസന ഒരു വ്യക്തിയിലും തന്മൂലം അനേകരിലും വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ഉദാഹരണമാണ് അഭിവന്ദ്യ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും.

5) അനുഗൃഹീതമായ ജ്ഞാനോപാസന

നവംനവങ്ങളായ അറിവുനേടാനുള്ള ആഗ്രഹം എപ്പോഴും തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയുള്ള പരന്ന വായനയും ആശയങ്ങളോടുള്ള വിമർശനാത്മകമായ പ്രതികരണവും ജീവിതത്തിലുടനീളം നിലനിർത്തിയിരുന്നു. എപ്പോഴും പുതിയ വാക്കുകളും പുതിയ ആശയങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലും അത് ജനഹൃദയങ്ങളിൽ എത്തിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം വിജയിച്ചിരുന്നു. അറുപതിലധികം ഈടുറ്റ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആയിരത്തിലധികം ഈടുറ്റ ലേഖനങ്ങളും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. തനിക്ക് സത്യമെന്ന് ഉൾബോധമുള്ളത് യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ വെട്ടിത്തുറന്നു പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു മടിയും ഇല്ലായിരുന്നു. വിമർശനങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനും അതിനു തക്ക മറുപടി ഉടൻ നൽകുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആർ ഏതു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും എപ്പോൾ ചോദിച്ചാലും അദ്ദേഹത്തിന് മറുപടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരേയും നിരാശപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. അവസാനഘട്ടങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർ വായിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും പിന്നീട് പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് ലേഖനങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മരണത്തോടടുക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പുവരെയും വായനയിലും എഴുത്തിലും അദ്ദേഹം മുന്നിട്ടിരുന്നു എന്നത് അത്ഭുതാവഹമാണ്.

6) ഹൃദയപൂർവ്വമായ ക്രിസ്തോപാസന

യേശുക്രിസ്തു മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിക്ക് കേവലം ഒരു ചരിത്രപുരുഷനോ, ദൈവശാസ്ത്ര പഠനത്തിനായുള്ള വിഷയമോ ആയിരുന്നില്ല. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഹൃദയഭാഷയിൽ പാടിയത്.

“മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്കു പിന്നിലെ ചാലകശക്തിയായ, തിരുമേനിയെ പിതൃതുല്യം സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനും കൂടിയായ ഡോ. റ്റി. പി. ഏലിയാസച്ചനെ പ്രത്യേകം ശ്ലാഘിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസിയുടെ മാത്രമല്ല അല്ലാത്തവരും അഭിവന്ദ്യ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെപ്പറ്റി ആദരവോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോ. റ്റി. ജെ. ജോഷ്യാച്ചന്റെ പ്രൗഢമായ ലേഖനം 52 വർഷക്കാലം ഓർത്ത ഡോക്സ് വൈദികസെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലേക്കും സംഭാവനകളിലേക്കുമുള്ള ഒരു അന്വേഷണമാണ്. നീതിബോധവും മനുഷ്യസ്നേഹവും അതുല്യമായി സംഗമിച്ച വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അഭി. തിരുമേനിയുടേത് എന്ന സത്യത്തെ ബഹു. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജച്ചൻ പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ, തനതായ ശൈലിയിൽ ചെറുപ്പം മുതൽ അന്ത്യംവരെയുള്ള തിരുമേനിയുടെ കാലയളവിന്റെ സ്പന്ദനങ്ങളെ കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ഇരമ്പലിൽ ആരംഭിച്ച് മൃദുസ്വരത്തിൽ സമാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അനുവാചകരെ ഒരു വിസ്മയലോകത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ഡോ. മാത്യു വൈദ്യൻ കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ രചനകളെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മിഴിവോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഡോ. ഒ. തോമസച്ചൻ, പി. തോമസ് തുടങ്ങി അനേകരുടെ അനുസ്മരണ കുറിപ്പുകൾ അഭിവന്ദ്യ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ അന്യാദൃശ്യമായ ജീവിതത്തെയും ജീവിത കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നറായി വിജയന്റെ “പാവങ്ങൾക്കൊപ്പം നിന്ന ഇടയശ്രേഷ്ഠൻ”, എം. എ. ബേബിയുടെ, “താരതമ്യമില്ലാത്ത തിരുമേനി”, പി. ഗോവിന്ദപിള്ളയുടെ “നവോത്ഥാന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്” എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ ക്രൈസ്തവ ആദർശങ്ങൾക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ദർശനങ്ങൾക്കും കണ്ടെത്താവുന്ന സമന്വയ മേഖലകളെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ദർശനങ്ങളെയും അതിലൂന്നിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെയും അതിർവരമ്പുകൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് ഒന്നുകൂടി ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയാണ്.

വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ അനുബന്ധമായി ചേർക്കാവുന്നതാണ് ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തു

വിന്റെ വചനത്തിലും ജീവിതത്തേയും ദർശനത്തേയും കരുപ്പിടിപ്പിച്ച സഭയിലെ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിതവും ദർശനവും. പൈതൃക പാരമ്പര്യ ശൃംഖലയിലെ ഈ കാലത്തിലെ ഒരു കണ്ണിയായ അഭി. ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവും ദർശനവും അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് “മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം” എന്നു നാമകരണം ചെയ്തത് അമ്പർത്ഥമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നവരിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ സുവിശേഷ ദീപ്തി പരത്തിയ പ്രതികരണങ്ങളും സഭയിലും സമൂഹത്തിലും അവ സൃഷ്ടിച്ച ചലനങ്ങളും എപ്രകാരമെന്നു മനസ്സിലാക്കുക മാത്രമല്ല തങ്ങളുടെ ജീവിതവും സുവിശേഷ വെളിച്ചത്തിന്റെ സാക്ഷ്യ ജീവിതമാകാനുള്ള പ്രേരണയായും തീരാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു കഴിയും. ഈ ഗ്രന്ഥം സ്നേഹമൂർത്തിയായ ത്രീയേകദൈവത്തിന്റെ നാമമഹത്വത്തിനായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് സെന്റർ
മാവേലിക്കര

16-7-2012

മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന് ഒരാമുഖം

പോൾ മണലിൽ

അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷകനായ ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ആശയപ്രപഞ്ചത്തിലും ജീവിതപ്രപഞ്ചത്തിലും സഹയാത്ര നടത്തിയ ഫാ. ഡോ. ടി. പി. ഏലിയാസ് സമാഹരിച്ച ‘മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം’ എന്ന ഗ്രന്ഥം എന്നെ ഏറെ ആകർഷിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിനു നിദാനമായ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുമായുള്ള ബന്ധമാണ് ആദ്യ കാരണം. രണ്ടാമത്തെ കാരണവും മറിച്ചല്ല. മനുഷ്യന്റെ നന്മയെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിവുള്ള ഫാ. ടി. പി. ഏലിയാസുമായി എനിക്കുള്ള ചങ്ങാത്തം ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒരാമുഖം എഴുതാനുള്ള അവകാശത്തിൽ മാത്രമല്ല എത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് വലിയൊരു സ്നേഹബന്ധമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയിലൂടെ ടി. പി. ഏലിയാസച്ചൻ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഗുരുപൂജയാണ്. വിഷയവൈവിധ്യംകൊണ്ട് സമ്പന്നമാണീ ഗ്രന്ഥം. ഏലിയാസച്ചനെ ഞാൻ അനുമോദിക്കുന്നു.

ലോകത്തിലെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കിടയിൽ വിഖ്യാതനായ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചിന്തകളുമായി ഞാൻ ആദ്യം പരിചയപ്പെടുന്നത് എൺപതുകളിലാണ്. ലണ്ടനിലും ന്യൂയോർക്കിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തിരുമേനിയുടെ “Theology of a Classless Society” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഇന്ത്യൻ പതിപ്പ് 1990-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ആണ് എനിക്കതിന് അവസരം ലഭിച്ചത്. ഇംഗ്ലീഷിനു പിന്നാലെ ഈ പുസ്തകം ജർമ്മൻ ഭാഷയിലും അന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

‘വർഗരഹിത സമൂഹം’ എന്ന പേരിൽ ഈ വിഖ്യാതഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് 1990-ൽ ആയിരുന്നു. അതിനിടയിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ഇന്ത്യയിലും പുറത്തും ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ പുസ്തകം പുറത്തിറങ്ങിയതോടെയും ഇതിലെ ആശയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടതോടെയും അദ്ദേഹത്തെ ചിലർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെന്നും ചുവന്ന മെത്രാനെന്നും വിളിച്ചുതുടങ്ങി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടു. ഈ വിശേഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയോ നിരാകരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. മറിച്ച് കഴിഞ്ഞ എൺപതു സംവത്സരങ്ങളും അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും പ്രസംഗി

ക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് പിന്നീടെഴുതിയ Sharing God and a Sharing World, The Sin of being Rich in a Poor World, One Religion of Love തുടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങളും ‘വർഗരഹിതസമൂഹം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ നൈതികബോധത്തെയും സ്നേഹസാരാംശത്തെയും ബലപ്പെടുത്തുന്ന രചനകളായിരുന്നു. ഈ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം എനിക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട്.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത രചനകൾ ഗ്ലോറിയ ഗ്രന്ഥ പരമ്പരയെന്ന പേരിൽ 1995-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ എഡിറ്ററായി പ്രവർത്തിക്കാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ആ സമയത്താണ് വർഗരഹിത സമൂഹം എന്ന ആശയത്തപ്പറ്റിയും ത്രിത്വത്തിലെ സ്നേഹസാരാംശത്തെപ്പറ്റിയുമൊക്കെ നേരിട്ടു സംവദിക്കാൻ എനിക്കവസരം ലഭിച്ചത്. ഈ വർഗരഹിതസമൂഹം വേദപുസ്തകത്തിലെ സ്വർഗരാജ്യം തന്നെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

മാർക്സിന്റെയും എംഗൽസിന്റെയും കാലത്തു ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരാശയമാണ് ക്രിസ്ത്യൻ സോഷ്യലിസം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോയിൽ ഇതേപ്പറ്റി മാർക്സും എംഗൽസും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യൻ സോഷ്യലിസത്തെ മതത്തിന്റെ വെറുമൊരു തത്വശാസ്ത്രം എന്ന നിലയിലാണ് അവർ വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. വർഗസമരത്തിലൂടെ മാത്രമേ വർഗരഹിതസമൂഹം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് മാർക്സും എംഗൽസും അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പങ്കിടലിലൂടെ വർഗരഹിതസമൂഹം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് സ്വന്തം മാനവികതകൊണ്ട് ലോകത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയ വ്യക്തിയാണ് ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്.

‘വർഗരഹിതസമൂഹം’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പ് ഗ്ലോറിയ ഗ്രന്ഥപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി കറന്റ് ബുക്സ് 1995-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ഇതിലെ ചില ആശയങ്ങളെ ശ്ലാഘിച്ചുകൊണ്ട് ഇ. എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് ‘ദേശാഭിമാനി’യിൽ ഒരു പ്രതികരണമെഴുതി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോയുടെ ചുവടുപിടിച്ച് വർഗസമരവും ചൂഷിത വർഗത്തിന്റെ അധികാരരുകേടേറ്റവും ഇല്ലാതെ വർഗരഹിതസമൂഹം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കാനും ഇ. എം. എസ്. ഇതിൽ മടിച്ചില്ല.

എന്നാൽ വർഗസമൂഹത്തിന്റെ രൂപമായ മുതലാളിത്തത്തെ വർഗസമരത്തിലൂടെയല്ല സ്നേഹസമരത്തിലൂടെയാണ് നേരിടേണ്ടതെന്ന ആശയം തന്നെയാണ് “Theology of a classless society” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനു പിന്നാലെ രചിച്ച എല്ലാ കൃതികളിലും ഒസ്താന്തിയോസ് തിരു

മേനി മുന്നോട്ടു വെച്ചത്. ക്രിസ്ത്യൻ സോഷ്യലിസം ഏട്ടിലെ പശുവല്ലെന്ന് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി തന്റെ കർമ്മജീവിതം കൊണ്ട് സാക്ഷ്യം കാണിച്ചു. ആ ജീവിതം മുഴുവൻ സ്നേഹത്തിന്റെ പങ്കിടലായിരുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ വേദശാസ്ത്രം പങ്കിടലിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഇല്ലായ്മയിൽ ജനിച്ചുവളർന്നെങ്കിലും അയൽവീട്ടിൽ പട്ടിണിയാണെങ്കിൽ തിരുമേനിയുടെ അമ്മ ആഹാരം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ശീലക്കാരിയായിരുന്നു. ഈ ശീലത്തിൽ നിന്നു ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ സന്തോഷം പങ്കുവെച്ച ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി സൃഷ്ടി നിലനിൽക്കുന്നതു പങ്കിടൽ വഴിയുള്ള വളർച്ചയിലാണെന്ന് അടിയറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ മുഴുവൻ ക്രിയയും പങ്കിടലിന്റെ വളർച്ചയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നും തിരുമേനി കരുതുന്നു. തിരുമേനിക്ക് പങ്കിടൽ തന്നെ ഒരു കുർബ്ബാനയാണ്. അതിനെ കറുത്ത കുർബ്ബാന, ചുവന്ന കുർബ്ബാന എന്നൊക്കെ വിളിക്കുന്നതും അതിന്റെ വേദശാസ്ത്രത്തെ ലിബറേഷൻ തിയോളജി, ബ്ലാക്ക് തിയോളജി, റെഡ് തിയോളജി എന്നൊക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതും ഒരു വിപ്ലവമായി തിരുമേനി കരുതുന്നുമില്ല. ധനവാൻ ദരിദ്രനു ധനം പങ്കിട്ടശേഷമേ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കാളിയാകാവൂ എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അങ്ങനെ നാം സ്വയം ചെയ്യുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ വിപ്ലവമെന്നു തിരുമേനി വിശ്വസിക്കുന്നു.

വർഗരഹിത സമൂഹം എന്ന ആശയം ത്രിത്വാധിഷ്ഠിത സോഷ്യലിസം എന്ന നിലയിലാണ് തിരുമേനി അവതരിപ്പിച്ചത്. ഈ ആശയം വേദപുസ്തകത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും ക്രിസ്തുമതനേതാക്കളേക്കാൾ ഇക്കാര്യം ഏറെ പഠിപ്പിച്ചതും പ്രചരിപ്പിച്ചതും കാരൽ മാർക്സ് ആയിരുന്നു. എന്നാൽ മാർക്സ് അങ്ങനെ ചെയ്തതുകൊണ്ട് വർഗരഹിതസമൂഹം എന്ന ആശയം കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ മാത്രമാകുന്നില്ലെന്ന് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

വർഗരഹിതസമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി എടുത്തുകാണിക്കുന്നത് ത്രിത്വത്തിലെ സമത്വമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മൂന്ന് ആളത്തങ്ങൾ ത്രിത്വത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു - പിതാവാം ദൈവം, പുത്രനാം ദൈവം, പരിശുദ്ധാത്മാവാം ദൈവം. വർഗരഹിതസമൂഹത്തിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ത്രിത്വത്തിന്റെ സഹസമത്വവും സഹനിത്യതയും സഹസാരാംശവും തിരുമേനി എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്.

മാർക്സിന്റെ വർഗരഹിത സമൂഹത്തിൽ ത്രിത്വമില്ല. അതിനാൽ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി മാർക്സിനെ തിരുത്തി. മാർക്സിന്റെ പാഠം

ത്തിൽ ത്രിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകം കൂടി ചേർത്താണ് തിരുമേനി തന്റെ വർഗരഹിതസമൂഹ സിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിച്ചത്.

ത്രിത്വത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു ലോകകുടുംബം സ്ഥാപിക്കണമെന്നാണ് തിരുമേനി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. സ്നേഹം നൽകുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനും പങ്കുവയ്ക്കുവാനും കഴിയുന്നത് ത്രിത്വ അവസ്ഥയിലാണെന്ന് തിരുമേനി എഴുതി. സ്നേഹത്തിൽകൂടിയും സഹനത്തിൽകൂടിയും വർഗരഹിതസമൂഹം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുതന്നെയാണ് തിരുമേനി ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നത്. ത്രിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകം കൂടി ചേർത്തു മാർക്സിനെ തിരുത്തിയപ്പോൾ യഥാർത്ഥ മോചനമാർഗമാണ് തിരുമേനി പറഞ്ഞുതന്നത്.

ക്രൈസ്തവസഭയിൽ വിമോചന ദൈവശാസ്ത്ര പ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെടുന്നതിനു വർഗരഹിതസമൂഹം നിർണായകമായ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിനു പിന്നിലുള്ള മനുഷ്യദർശനത്തെ ആരും കാണാതെ പോവുകയും ചെയ്തു.

ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണ്? കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനോ, വിപ്ലവകാരിയോ?

വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ വക്താവായ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് മനുഷ്യസ്നേഹിയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളിൽ വിപ്ലവകാരിയും വിപ്ലവകാരികളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുമാണദ്ദേഹം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. മനുഷ്യനിഷേധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗമല്ല. മനുഷ്യനിൽ അദ്ദേഹം ത്രിത്വത്തിന്റെ മഹത്വം ദർശിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുമതത്തിൽ മാത്രമല്ല എല്ലാ മതങ്ങളിലും ത്രിത്വത്തിന്റെ അംശങ്ങളുണ്ട്. ഈ സത്യത്തെ ഗ്രഹിക്കാൻ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

വർഗരഹിതസമൂഹം മാർക്സിസത്തിന്റെ മാത്രമല്ല എല്ലാ മതദർശനങ്ങളുടെയും സത്തയാണ്. ക്രിസ്തുമത ദർശനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അദ്ദേഹം അക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്യുകയാണ്. വർഗരഹിത സമൂഹം എന്ന ആശയം ക്രിസ്തീയ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തറയാണ്. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യം വർഗരഹിതസമൂഹമാണ്.

പെന്തക്കോസ്തിക്കു ശേഷം വിവിധ വർഗങ്ങളിൽ ഉള്ള വിശ്വാസികൾ ഒന്നായിത്തീരുന്നപ്പോഴാണ് വർഗരഹിത സമൂഹമുണ്ടായത്. ഈ സമൂഹത്തിൽ സ്വാർത്ഥതയില്ല. ഇതു പങ്കിടുന്ന സമൂഹമാണ്.

വർഗരഹിതസമൂഹം എന്ന ആശയം പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുലേഖം സമൂഹത്തിൽ നാം കണ്ടെങ്കിലും അവിടെ ഒരു ന്യൂനതയുണ്ടായി. സമ്പത്തിന്റെ കൂട്ടായ ഉപഭോഗം സാക്ഷാത്കരിച്ചെങ്കിലും കൂട്ടായ ഉല്പാദന പ്രക്രിയ നടന്നില്ല. വർഗരഹിതസമൂഹം ശക്തിപ്പെടാൻ ഉപഭോഗം മാത്രമല്ല ഉല്പാദനവും വേണം. ഈ ആദിമസമൂഹത്തിൽത്തന്നെ അനന്യാസിനെയും സഫീറായെയും പോലെയുള്ള സ്വാർത്ഥതല്പരരും ഉണ്ടായിരുന്നു. വർഗരഹിതസമൂഹം എന്ന ആശയത്തിനു തുരങ്കം വയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു ഇവരുടെ നിലപാട്.

ആധുനിക സമൂഹം വർഗവിഭജിതമാണ്. വർഗങ്ങളില്ലാത്ത ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ ഏർപ്പെടാനാണ് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനുള്ള ഒരുക്കം നടത്തണം. അതിൽ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ചൈനയിൽ അതിനു അവലംബിച്ച മാർഗങ്ങൾ ഇവിടെ വേണ്ട. വർഗരഹിതസമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ബലപ്രയോഗം കൊണ്ടു സാധ്യമല്ല. അതു മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു ഉയരേണ്ട ഒരാശയമാണ്. അതു സ്വതന്ത്രമായി ഉയരണം. നിയന്ത്രണങ്ങൾ എല്ലാം ജനാധിപത്യ പരമായിരിക്കുകയും വേണം.

ഇന്ത്യയിൽ വർഗവിഭജനം രൂക്ഷമാണ്. സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വർദ്ധിക്കുന്നതായി ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഈ അന്തരം മാറാതെ ഇന്ത്യ പുരോഗതി പ്രാപിക്കില്ല. പുരോഗതി എന്നാൽ അമേരിക്കൻ മോഡൽ വികസനം എന്ന ധാരണയൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. അമേരിക്കയിൽ സമ്പന്നതയുടെ നടുവിൽ കടുത്ത ദാരിദ്ര്യം കാണുന്നതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും അയൽക്കാരനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അത്തരമൊരു അവസ്ഥയിലേ ഐക്യമുള്ളൂ. ഐക്യത്തിൽ വളരുമ്പോൾ അവസര സമത്വമുണ്ടാകുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളും വർഗരഹിതസമൂഹം സംബന്ധിച്ച് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടും തമ്മിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി വ്യത്യാസമുണ്ട്. ധനതത്വശാസ്ത്രപരമായ സുദൃഢതാവാദം, ഭൗതികവാദം, നിരീശ്വരവാദം എന്നിവയാണ് കമ്മ്യൂണിസം മുമ്പോട്ടു വയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ഉന്നയിക്കുന്നതു ദൈവികമായ പരമാധികാരം, ആത്മീയത, ത്രിത്വാധിഷ്ഠിതമായ ഈശ്വരാസ്തിത്വം എന്നിവയാണ്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ തൊഴിലാളിവർഗ സർവ്വാധിപത്യത്തെയോ ജനകീയ ജനാധിപത്യത്തെയോ അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിൽ തന്നെയാണ് അദ്ദേ

ഹത്തിനു വിശ്വാസം. അതുപോലെ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ, ലക്ഷ്യം മാർഗത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നു എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിലും അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. സ്നേഹത്തിലൂടെയും സഹനത്തിലൂടെയും വർഗരഹിതസമൂഹം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു തന്നെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് കരുതുന്നു. വർഗസമരത്തോടും രക്തരൂക്ഷിത വിപ്ലവത്തോടും അദ്ദേഹത്തിന് ഒട്ടും യോജിച്ചില്ല.

ക്രൈസ്തവമായ ഒട്ടേറെ ആശയങ്ങൾക്കു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വീക്ഷണവുമായി യോജിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഉല്പാദനോപാധികൾ പൊതുവുമായി വരണം, അവസരസമത്വം, വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യസഹായം എന്നിവ എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കണം. വരുമാനത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം കുറയ്ക്കണം, സാമൂഹ്യപദവികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതസൗകര്യം നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥ നിർമ്മാണം, എല്ലാവർക്കും തൊഴിൽ ലഭ്യമാക്കണം, അധ്വാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുനേട്ടത്തിന് ഉതകണം, ജീവിതത്തെ നവീകരിക്കുന്ന പഠനപദ്ധതി നടപ്പാക്കണം - തുടങ്ങിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വങ്ങളോട് ഒസ്താന്തിയോസ് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു.

വർഗവിഭജനം അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള മുഖ്യ വെല്ലുവിളി. വർഗവിഭജനം ഇല്ലാതാകുന്ന സാഹചര്യത്തിലേ ജനങ്ങൾ അധ്വാനിക്കാൻ സന്നദ്ധരാകൂ. സമൂഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനു കഠിനാധ്വാനം ആവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ കഠിനാധ്വാനത്തിനു മുഖ്യപ്രേരണ സ്വാർത്ഥതയാണ്, ലാഭേച്ഛയാണ്. സ്വാർത്ഥത ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് മനുഷ്യനു സ്വന്തം കഴിവുകളെ അന്യർക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയുക. വർഗരഹിത സമൂഹലക്ഷ്യം പൂർണ്ണവും ആദർശനീഷ്ഠവുമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേ ഇതു പ്രായോഗികമാക്കാൻ കഴിയൂ. നമ്മുടെ ന്യൂനതകളാണ് ഈ സങ്കല്പത്തിനു തടസമെന്ന് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് കരുതുന്നു.

നാം ഭൂമിയുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാർ മാത്രമാണെന്നുള്ള ബൈബിൾ കാഴ്ചപ്പാട് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ദൈവം മനുഷ്യനെ ഏദൻതോട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുപോയതു ഉടമസ്ഥാവകാശം നൽകാനായിരുന്നില്ല. തോട്ടം സൂക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. സ്വകാര്യ സ്വത്തിനെ ക്രിസ്തുമതം അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുമതം ഒരു വർഗമല്ല. ക്രൈസ്തവർ മനുഷ്യകുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗം മാത്രമാണ്. ത്രിത്വത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു ലോകകുടുംബം സ്ഥാപിക്കണമെന്നാണ് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി

അദ്ദേഹം ത്രിത്വത്തിലെ സമത്വത്തെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ മൂന്ന് ആളത്വങ്ങൾ ത്രിത്വത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ദൈവം അണു കൂടുംബമാണ്. അതിന്റെ അന്തസ്സത്തിൽ ഏകത്വം നിലനിൽക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നിത്യസ്നേഹത്തിന്റെയും പൂർണ്ണതയുടെയും രഹസ്യമാണ് ത്രിത്വം. ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ഏകത്വവും ബഹുത്വവും ഉണ്ട്. പരിപൂർണ്ണവ്യക്തി പ്രാധാന്യത്തിനും സംസർഗസ്വഭാവത്തിനും ഉത്തമമായതുക ത്രിത്വം തന്നെയാണ്. സ്നേഹം നൽകുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനും പങ്കുവയ്ക്കുവാനും കഴിയുന്നതു ത്രിത്വ അവസ്ഥയിലാണ്.

വർഗരഹിതസമൂഹമെന്ന ലക്ഷ്യം ക്രൈസ്തവ ഭൂമികയിൽനിന്നു കഠിന മാർക്സ് കടംകൊണ്ട ആശയമാണെന്ന് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് വിലയിരുത്തുന്നു. മാർക്സ് അതിനെ വർഗസമരത്തിന്റെ അനിവാര്യത എന്ന ആശയവുമായി സംയോജിപ്പിച്ചതാണ്.

ധാർമിക സമ്മർദ്ധം കൊണ്ട് വർഗരഹിതസമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന തോന്നൽ ശക്തമായതിനെ തുടർന്നാണ് രക്തരൂക്ഷിത വിപ്ലവത്തിനും സൈനിക ഇടപെടലിനും വർഗസമരങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള മുറവിളി ഉയർന്നിട്ടുള്ളതെന്നു ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ വർഗരഹിതസമൂഹത്തിനായുള്ള മതപരവും ധാർമികവുമായ സമ്മർദ്ധങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. രാഷ്ട്രീയനീക്കങ്ങളും സജീവമാക്കണം. പുതിയൊരു സമൂഹത്തിന് അനുകൂലമായ നിയമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റ് തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ രക്തരൂക്ഷിതമായ വിപ്ലവം അനിവാര്യമാണെന്നും പറയാൻ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് മടിക്കുന്നില്ല.

മനുഷ്യന്റെ വിമോചനം ലക്ഷ്യമാക്കി ചൈനീസ് മോഡൽ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തെ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത് ക്രൈസ്തവരിൽ ഞെട്ടൽ ഉളവാക്കിയേക്കാം. മാവോയും ഇ. എം. എസും. വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിനു ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത നായകരാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം കരുതുന്നത്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ നിരീശ്വരവാദവും ഭൗതികവാദവും മാർഗ്ഗവും ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. നാം വർഗരഹിതവാദം അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഈശ്വരനെ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകും എന്നുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തണം. അവരുമായി സംവാദത്തിൽ ഏർപ്പെടണം. ക്രൈസ്തവസഭയുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധം സമ്പന്ന ക്രൈസ്തവരുടെ സൃഷ്ടി മാത്രമാണ്. ദൈവശാസ്ത്രപരമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തിനു യാതൊരു ന്യായീകരണവുമില്ല.

മാവോയിലൂടെ ചൈനയിൽ സംഭവിച്ചതു ദൈവരാജ്യസ്ഥാപനമാണ്. അവിടത്തെ പാളിച്ചയെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. മാവോ ക്രിസ്തുവിനു സമനല്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഉപകരണം മാത്രമാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഓരോ രാജ്യത്തും ഓരോ നായകരെ വിമോചന പ്രക്രിയയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. വിമോചനം ഏതു രൂപത്തിൽ എവിടെ നടക്കുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം വചനമായ ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുന്നു. വിമോചനത്തിന്റെ മാനദണ്ഡവും സ്രോതസും ജന്മമെടുത്ത ദൈവമാണ്.

ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ രക്തരൂക്ഷിത വിപ്ലവ സമീപനത്തെ ക്രൈസ്തവസഭ തന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയുള്ള സാംസ്കാരിക വിപ്ലവമാണ് ലക്ഷ്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നില്ല.

സമാധാനപരമായ മാറ്റമാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അനീതിയിലും അക്രമത്തിലും വേരുന്നി നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക സാംസ്കാരിക സാമൂഹിക ഘടനയുടെ നിരന്തരമായ ഹിംസക്കെതിരെ നാം ഒരക്ഷരം പോലും ഉരിയാടുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു പരിഭവമുണ്ട്. ഇത്തരം ഹിംസയുടെ ഫലമായി ഉളവാകുന്നതാണ് രക്തരൂക്ഷിത വിപ്ലവം. ഇതിനെതിരായിട്ടാണ് നമ്മളൊക്കെ ശബ്ദിക്കുന്നത്. തിന്മ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന മരത്തെ ന്യായീകരിച്ചുകൊണ്ടു അതുളവാക്കുന്ന ഫലത്തെ മാത്രമാണ് നാം എതിർക്കുന്നതെന്നാണ് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് പറയുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും ക്രൈസ്തവരുടെ സാമൂഹ്യനീതിയെക്കുറിച്ചും ബോധം നൽകാൻ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ശ്രമിക്കുന്നു. വർഗവ്യത്യാസം ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സഭ ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് സഭ പഠിപ്പിക്കണം. സഭയെന്ന നിലയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുമായി താരതമ്യം പ്രാപിക്കാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യസാഹോദര്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന രാഷ്ട്രീയപാർട്ടി ഏതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യതയെപ്പറ്റി ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ഏവരേയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ജോൺ സ്റ്റീൻബെക്കിന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ മുതിരിപ്പഴങ്ങൾ (Grapes of Wrath) എന്ന നോവലിലെ ചില കഥാപാത്രങ്ങൾ മസ്സിൽ ചാലുകീറി ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞു വരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സ്വപ്നങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും ക്രൂരമായ യാഥാർത്ഥ്യമായി പരിണമിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയെ ചിത്രീകരി

ക്കുന്ന 'ക്രോധത്തിന്റെ മുന്തിരിപ്പഴങ്ങൾ' മനുഷ്യരാശിയിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ പ്രോജലിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. പ്രകൃതിക്ഷോഭത്തെയും ജീവിതനൈരാശ്യത്തെയും പട്ടിണിയെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബം ഈ നോവലിലുണ്ട് - സ്വാർത്ഥരും നിർദ്വയരമായ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ജീവിക്കുകൊണ്ടു അടിപതറാതെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്ന ഒരു കുടുംബം.

നീറുന്ന ഹൃദയങ്ങളുടെ രോദനം കേൾക്കാമെങ്കിലും ഇതിലെ ചില മനുഷ്യർ നന്മയുടെ വെള്ളിമോലമായി നമ്മെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. പൊതിയുന്ന പട്ടിണിയിൽ പിടയുന്ന ശരീരവും തകർന്ന മനസ്സുമായി മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ഞെരിപിരികൊള്ളുമ്പോൾ സ്തബ്ധനും നടത്തി ഒരാത്മാവിന്റെ കുളിരായ് മാറുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ പച്ചപ്പ് നാമിതിൽ കാണുന്നു.

സ്റ്റീൻബെക്ക് വിവരിക്കുന്ന മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ഭാവദീപ്തി അന്യാദൃശമാണ്. മനുഷ്യനിലെ നന്മ നശിക്കാതെ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നതിനൊരു ദൃഷ്ടാന്തം 'ക്രോധത്തിന്റെ മുന്തിരിപ്പഴങ്ങൾ' നമുക്ക് തരുമ്പോൾ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് സ്വജീവിതത്തിലൂടെയും ചിന്തയിലൂടെയും കർമ്മത്തിലൂടെയും ആ നന്മയെ കണ്ടെത്താനും അറിയാനും നിതാന്ത ജാഗ്രത പാലിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ഈ ജാഗ്രതയിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ മനുഷ്യദർശനം ക്രോധത്തിന്റെ കത്തുന്ന മുൾപ്പടർപ്പിനു മീതെ പെയ്യുന്ന പനിമഞ്ഞും വരണ്ടു കിറിയ ഈ മണ്ണിൽ കുളിർനീരുറവയുമാകുന്നു.

മനുഷ്യജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഒരു കൂദാശയാണ്. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതവും സാമൂഹികമായ ജീവിതവും അദ്ദേഹം ത്രിത്വവിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വിലയിരുത്തുന്നു. അതിനെ ആ രീതിയിൽ സമന്വയിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ത്രിത്വസങ്കല്പത്തെ അദ്ദേഹം മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ സ്നേഹം, നീതി, സമാധാനം എന്നിവയുടെ സമന്വയ സ്വഭാവമുള്ള ത്രിത്വമായി ദർശിച്ചു.

നീതിയും സമാധാനവും സ്നേഹവും തമ്മിൽ ചുംബിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ മനുഷ്യനു സമത്വസുന്ദരമായ സ്വർഗം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. സമത്വം കൈവരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ജീവിത സാഹചര്യമാണ് ഏറ്റവും ഉദാത്തമെന്നും ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് കരുതുന്നു.

വർഗരഹിത സമൂഹത്തെയും നീതിപൂർണ്ണമായ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതികളെയും സത്യസന്ധമായ മനുഷ്യജീവിതത്തെയും അദ്ദേഹം ത്രിത്വം

ധിഷ്ഠിത വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലാണ് വിലയിരുത്തുന്നത്.

മൂവായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രവാചകനായ ആമോസ് ഒരു ദർശനം കണ്ടു: മതിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നിടത്തു ദൈവം ഒരു തൂക്കുകുട്ട പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. ആമോസിന്റെ ദർശനത്തിനു ഇന്നു പ്രസക്തി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് കരുതുന്നു.

ആമോസ് കണ്ട തൂക്കുകുട്ട ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാണ്. ഈ തൂക്കുകുട്ട ഉപയോഗിച്ച് പണിയുന്ന മതിലുകൾ ഒന്നും ഇടിയുകയില്ല. തൂക്കുകുട്ട ഉപയോഗിക്കാതെ പണിയുന്ന സർവ്വ മതിലുകളും ഇടിയും. തൂക്കുകുട്ട പിടിച്ചു ജീവിതം പണിതാൽ വളവില്ലാത്ത മാതൃകാസമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കാം. പക്ഷേ, കള്ളത്തുലാസുകൊണ്ടു വഞ്ചനയുള്ള വ്യാപാരങ്ങൾ ഇന്നു നടക്കുന്നു. സ്ഫോടനം കൂടാതെ തേജപ്രസരം കൊണ്ടു ജീവജാലങ്ങളെ കൊല്ലുന്ന യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. മോശ പത്തു കല്പന വാങ്ങുന്നതിന് സീനായ് മലയിൽ പോയെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ തലമുറ പത്തു കല്പന മടക്കിക്കൊടുക്കാനാണ് സീനായ് മലയിൽ പോകുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

സമൂഹത്തിലും രാഷ്ട്രീയത്തിലും മതത്തിലും ഇന്നു തൂക്കുകുട്ടയില്ലെന്നു ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് പറയുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനെന്നു മുദ്രയടിക്കുന്നു. ഒസ്താന്തിയോസ് പറയുന്നത് ആമോസ് കണ്ട തൂക്കുകുട്ട ക്രിസ്തുവാണെന്നാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തുവിനെ നോക്കി ജീവിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് യേശുവിന്റെയും സ്നാപക യോഹന്നാന്റെയും വിശുദ്ധ യാക്കോബിന്റെയും സന്ദേശങ്ങൾ തനിക്കു പ്രചോദനം പകർന്നതായി അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു.

വർഗരഹിത സമൂഹത്തെപ്പറ്റി പഴയനിയമത്തിൽ യേശുവും ആമോസും പുതിയനിയമത്തിൽ സ്നാപകയോഹന്നാനും ക്രിസ്തുവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹ്യൂമനിസവും കമ്മ്യൂണിസവും പിന്നീടുണ്ടായ വലിയ പ്രതിഭാസങ്ങളാണെങ്കിലും ഇതിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ വലിയ ഹ്യൂമനിസവും കമ്മ്യൂണിസവും ലോകത്തെതിരടത്തും കാണാൻ കഴിയില്ലെന്നാണ് ഒസ്താന്തിയോസ് കരുതുന്നത്.

‘പങ്കിടുന്ന ദൈവവും പങ്കിടുന്ന ലോകവും’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് പറയുന്നത്, സമൂഹത്തോടും ദൈവത്തോടും മനുഷ്യൻ വിധേയത്വം കാണിച്ചാൽ മാത്രമേ അവനു ദൈവത്തിൽ നിന്നു

വരുന്ന ധനവും മാനവും അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയൂ എന്നാണ്. നാം നമുക്കു വേണ്ടി മാത്രം കരുതിയാൽ അതു പാപമാണ്. സ്നേഹം നില നിൽക്കുന്നതു പങ്കുവയ്ക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണ്. പണം മാത്രമല്ല അറിവും ആഹാരവും വസ്ത്രവും പാർപ്പിടവും പങ്കുവയ്ക്കണം. സമ്പത്തും സകല വസ്തുക്കളും ദൈവത്തിന്റേതാണ്. ഇതു സ്വന്തമാക്കി സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ, അതിന്മേൽ അന്യന്റെ ആവശ്യത്തിനും സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു കരുതണമെന്നാണ് ഒസ്താന്തിയോസ് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്.

‘സുവിശേഷദൗത്യവും സ്ഥിതിസമത്വവും’ (1988) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി: “ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിൽ നിന്നു ദാനമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ കഴിവുകളും (സമ്പത്ത്, ബുദ്ധിശക്തി, കായികശക്തി, ഭൂമി) ആവശ്യത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കു കൂടി പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറായാൽ, അതു സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയിൽ വിപ്ലവകരമായ വ്യതിയാനം വരുത്തും. അതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ അല്ലാത്തവർക്കു മാർഗനിർദ്ദേശം കൂടിയിരുന്നിരിക്കാം.”

ക്രിസ്തു തന്റെ ഇഹലോകവാസത്തിൽ കൂടി കാണിച്ചുതന്ന സ്വയം വൈരുദ്ധ്യക്കലിന്റെ ഉത്തമമായ മാതൃക നാം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയാണെങ്കിൽ സമസൂഷ്ടികൾക്കുവേണ്ടി വളരെയധികം നന്മ ചെയ്യാൻ നമുക്ക് കഴിയുമെന്നാണ് ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ നിരീക്ഷണം. “ഇതിനായി സ്വയം വൈരുദ്ധ്യക്കൽ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമായി സ്വീകരിച്ച അനേകം ചെറിയ ചെറിയ സമൂഹങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളണം. ഇങ്ങനെയുള്ള സമൂഹങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിച്ചു ഗ്രാമീണരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, അതുകൊണ്ടു സേവനം ലഭിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി, ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ഇതിനായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഘടകമെന്തെന്ന് അന്വേഷിക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അളവറ്റ സ്നേഹമാണ് ഈ നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിനു തങ്ങൾക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്നതെന്നു സാക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് ഉണ്ടാകേണ്ടത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ത്യാഗവും കരുണയും സാക്ഷിക്കുന്ന ജീവിക്കുന്ന സമൂഹങ്ങളാണ്.”

‘The Sin of Being Rich in a Poor World’ (1983) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് പറഞ്ഞ ആശങ്കകൾ ലോകമെമ്പാടും ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ‘Theology of a Classless Society’ എന്ന വിഖ്യാത ഗ്രന്ഥം ലണ്ടനിലും ന്യൂയോർക്കിലും ജർമ്മനിയിലും ഇന്ത്യയിലും വ്യത്യസ്ത പ്രസാധകർ പ്രകാശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിലെ വേദശാസ്ത്രത്തെ പിന്തുണച്ചും എതിർത്തും ശക്തമായ നീക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അതിനെ തുടർന്നുള്ള വിമർശനങ്ങൾക്കു മറുപടിയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ‘The Sin of Being Rich

in a Poor World' എന്ന ഗ്രന്ഥമെഴുതിയത്.

സമൂഹത്തിലെ സമ്പന്ന സമൂഹം ചൂഷിതരോടും തൊഴിൽരഹിതരോടും നിരാലംബരോടും അഭയാർത്ഥികളോടും നക്സലുകളോടും പാപം ചെയ്യുന്നവരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതായി ഡോ. ഒസ്താത്തിയോസ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നു. നമ്മൾ അവരോടു പാപം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ പാപം മാത്രമല്ല, അവരുടെ പാപങ്ങളും വർധിക്കുന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ദരിദ്രലോകത്തു സമ്പന്നനാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പാപമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ദാരിദ്ര്യം എവിടെയാവാലും അത് ഐശ്വര്യത്തിനു ഭീഷണിയാണ്. ദാരിദ്ര്യം എങ്ങനെ വരുന്നു? അതിന്റെ ഉറവിടം അനീതിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നു. സ്വകാര്യസ്വത്ത് വർദ്ധിക്കുന്നത് അനീതിയിൽ കൂടിയാണ്. സ്വത്തു പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചതാണെന്നു പറയുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉറവിടം അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ അനീതിയിലൂടെ സ്വത്തു കൈവശപ്പെടുത്തിയ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാം. ദൈവം മനുഷ്യനെ പണക്കാരനെന്നും പാവപ്പെട്ടവനെന്നും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാവർക്കും ഭൂമി ഒരേ പോലെയാണ് ദൈവം കൊടുത്തത്. ഭൂമി പൊതു സ്വത്താണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒസ്താത്തിയോസ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ആശയമിതാണ്.

മലയാളത്തിൽ 'നിർമ്മനുഷ്യത്വം' എന്ന വാക്ക് ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചതും പ്രയോഗിച്ചതും ഡോ. ഒസ്താത്തിയോസാണ്. നിരീശ്വരന്മാർക്കു വോട്ട് ചെയ്യരുതെന്ന വാദം ഒരിക്കൽ ഉയർന്നപ്പോഴാണ് 'നിർമ്മനുഷ്യർക്കു' വോട്ട് ചെയ്യരുത് എന്നു കൂടി പറയണമെന്നു ഡോ. ഒസ്താത്തിയോസ് പറഞ്ഞത്. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായി കാണാത്തതാണ് 'നിർമ്മനുഷ്യത്വം' (ahumanity). ഇതു inhuman എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. ക്രൂരമനുഷ്യനെയാണ് inhuman എന്നു പറയുന്നത്. നിർമ്മനുഷ്യനാകട്ടെ (ahuman) മനുഷ്യത്വത്തിനല്ല, സ്വത്ത്, ജാതി, മതം, കുടുംബമഹിമ, പട്ടത്വം, സൗന്ദര്യം, വർഗീയത, ജോലി, വീട്, ആഭരണം, വാഹനങ്ങൾ, വേഷം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾക്കാണ് മുൻതൂക്കം നൽകുന്നത്. നിർമ്മനുഷ്യത്വം മാറിയാൽ നിരീശ്വരത്വവും മാറുമെന്നാണ് ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് 'നിർമ്മനുഷ്യത്വം അഥവാ പ്രായോഗിക നിരീശ്വരത്വം' (1981) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്.

കാണപ്പെടുന്ന സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവനു കാണപ്പെടാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയുകയും സഹോദരനെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെ അദ്ദേഹം കള്ളനെന്ന് വിളിക്കാൻ മടിക്കുന്നില്ല. ദൈവസ്നേഹം സഹോദര സ്നേഹത്തിലും സഹോദര സ്നേഹം ദൈവാരാധനയിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ പൂർണ്ണതയിലേക്കു നീങ്ങാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ

അങ്ങനെ തിരിച്ചുവിട്ടാൽ നിരീശ്വരർപോലും ഈശ്വരവിശ്വാസികളായിത്തീരുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. നിർമ്മനുഷ്യത്വം എന്നതു നിരീശ്വരത്വമാണ്. ഉടമസ്ഥാവകാശബോധവും നിരീശ്വരത്വമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നു. ശരിയായ ഈശ്വരവിശ്വാസി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് 'അന്നന്നു ആവശ്യമുള്ള അപ്പം ഞങ്ങൾക്കു തരണമേ' എന്നാണ്. നാളത്തേക്കു ഭക്ഷിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നത് ഇന്നു പട്ടിണി കിടക്കുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്കു നൽകാതെയാണ്. ഇതു ഈശ്വരനിഷേധമാണ്. എല്ലാം ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ വകയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ മക്കൾക്കും അതിൽ അവകാശമുണ്ട്. ആരെങ്കിലും അമിതമായി ആർജ്ജിച്ചാൽ അതു അന്യായമായി എടുക്കുന്നതാണ്. ഈ സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവനെ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് നിരീശ്വരനെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

സമകാലിക സാമൂഹിക ജീവിതത്തെ നോക്കി ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് രചിച്ചതാണ് 'മാഹിയ, സോഹിയ, ഗ്ലോറിയ' (1993) എന്ന ഗ്രന്ഥം. പഴയനിയമത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണ് 'മാഹിയ, സോഹിയ എന്നീ ആശയങ്ങൾ. സുത്രവും വ്യാജവും പറഞ്ഞു അയൽക്കാരിയുടെ കുട്ടിയെ പുഴുങ്ങിത്തന്നുകയും സ്വന്തം കുട്ടിയെ ഒളിച്ചു വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക, മറ്റുള്ളവർ എനിക്കും ഞാൻ മറ്റുള്ളവർക്കല്ല എന്നും വിശ്വസിക്കുക, കള്ളക്കടത്തും പൊള്ളബാങ്കും, കള്ളച്ചിട്ടിയും നടത്തി ധനികരാകാൻ ശ്രമിക്കുക, മൃഗീയ ജീവിതം നയിക്കുകയും തീവ്രവാദിയുടെ തത്വസംഹിത ഉരുവിടുകയും ചെയ്യുക ഇതൊക്കെ 'മാഹിയ' സ്വഭാവത്തിന്റെ സൂചനകളാണ്. 'ഞാൻ വളരണം നീയോ കുറയണം' എന്നതാണ് ഇതിന്റെ പ്രമാണം. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ജനങ്ങളെ താഴേക്കിട്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മുകളിലോട്ടുപോയി. മുകളിലോട്ട് പോകുന്നതെല്ലാം താഴോട്ട് വരണമെന്നു പ്രമാണമുണ്ടെന്നു ഒസ്താന്തിയോസ് ചിന്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കൊടി താഴേക്ക് ഇറങ്ങി വന്നത്. മുതലാളിത്തത്തിനും ഇതു തന്നെ സംഭവിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു.

'മാഹിയ'യുടെ ശൈലി 'ഞാൻ വളരണം അവൻ തളരണം' എന്നാണെങ്കിൽ സോഹിയായുടെ ശൈലി 'ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞു മറ്റുള്ളവരും കൂടി ഭക്ഷിക്കണം' എന്നാണ്. സ്വന്തം വയർ നിറച്ച ശേഷം, പൂഴ്ത്തിവയ്പു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ കുറ്റം വരുമെന്ന ബുദ്ധി ഉദിച്ചു പൊതുജനത്തെ പട്ടിണിവിമുക്തമാക്കുന്നതാണ് സോഹിയായുടെ ശൈലി. ഇവർ മനുസാക്ഷിയേക്കാൾ ബുദ്ധിക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്. പക്ഷേ, സ്വന്തം പട്ടിണി മാറിയിട്ടേ ഇക്കൂട്ടർക്കു സോഹിയ (ബുദ്ധി) ഉദിക്കൂ.

പുതിയനിയമത്തിലെ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നാണ്

ഗ്ലോറിയ (മഹത്വം) എന്ന ആശയം. സ്വന്തം മഹത്വത്തിനു വേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ് മാഹിയായെങ്കിൽ മഹത്വം സ്വാർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കാനുള്ളതല്ല, സ്വന്തമായി ഉപയോഗിച്ച ശേഷമെങ്കിലും അതു മറ്റുള്ളവർക്കു പങ്കിടണമെന്നു സോഫിയ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഗ്ലോറിയ ആകട്ടെ 'ഞാൻ കുറയണം നീ വളരണം' എന്ന ആശയമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇതു ക്രൂശിന്റെ മാർഗമാണ്. ഈശ്വരമഹത്വം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള സ്വയപരിത്യാഗ ജീവിതശൈലിയാണിത്. മനുഷ്യ സ്നേഹമാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സമകാലിക ജീവിതത്തിൽ ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് ഇതിനു ഉദാഹരണം കണ്ടെത്തുന്നത് മദർ തെരേസയിലാണ്. ഗ്ലോറിയ ജീവിതശൈലി താഴോട്ട് പെയ്യുന്ന മഴപോലെയാണ്. ഈ മഴ മുകളിലോട്ട് നീരാവിയായി ഉയർന്നു മഹത്വം പ്രാപിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യനെയും ദൈവത്തെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങളാണ് 'മനുഷ്യദർശനത്തിന്റെ നീർച്ചാലുകൾ' (1995) എന്ന ഗ്രന്ഥം. ദൈവം ത്രിത്വമല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിനു നിത്യമായ സ്നേഹം പങ്കിടാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നു പറയുന്നതുപോലെ മനുഷ്യനിലും ഒരു ത്രിത്വമുണ്ടെന്നും അതില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യനു നിത്യമായ സ്നേഹം പങ്കിടാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഉള്ള ഒരു പൂരക ദൈവശാസ്ത്രം ഈ കൃതിയിൽ ഞാൻ ദർശിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഒറ്റയല്ല. ഒറ്റയ്ക്ക് അവൻ സ്നേഹം പങ്കിടാനുമാവില്ല. മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയുള്ള ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ഈ കാഴ്ചപ്പാട് നമ്മിലെ നിർമ്മനുഷ്യത്വം അകറ്റി ത്രിത്വത്തിന്റെ അശിത്താരയിലേക്ക് നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു.

വേദശാസ്ത്ര വിശകലനങ്ങളും സഭാദർശനങ്ങളും മിഷൻ കാഴ്ചപ്പാടുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന മൂന്നു വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ (1956), ദൈവം ഉണ്ടെന്നു തെളിയിക്കാമോ (1968), ക്രിസ്തീയ കാര്യവിചാരകത്വം (1972), അനുദിന മന (1977), രക്ഷ ക്രിസ്തുവിൽ മാത്രമോ (1980), കാവൽക്കാരാ രാത്രി എന്തായി (1980), ദൈവവിളി (1982), ഭൂവിലശേഷം (1983), വിശ്വാസിയായിരിക്കുക (1984), വിശ്വാസദീപ്തി (1985), തൂക്കുകട്ട (1986), സ്നേഹിക്ക, വചനം പ്രസംഗിക്ക (1987), ധർമ്മദീപ്തി (1987), ഇതോ മനുഷ്യശേഷി വികസനം (1991), നാലു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലൂടെ നാല്പതു യാത്രകൾ (1993), New Life in an Old Church (1963), Jesus Christ and New Humanity (1966), My Lord and My God (1971), Talks to Modern Youth (1972), Forty Questions Answered (1977), Communion in the Body of Christ (1970) എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സവിശേഷ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചവയാണ്.

ഡോ. ഒസ്താന്തിയോസ് അവതരിപ്പിച്ച നവീന ആശയമാണ് അത്രൈതം. മലയാളത്തിൽ ഇത്തരമൊരു പദപ്രയോഗവും ഇദംപ്രഥമ

മാണ്. അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഡോ. ഒസ്താത്തിയോസ് രചിച്ചിരിക്കുന്ന 'അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തിലെ സ്നേഹസാരാംശം' (2006) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം ഒരു തരത്തിൽ ഒരു തിരുത്തൽ സിദ്ധാന്തമാണ്. ശങ്കരാചാര്യരുടെ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തെ തിരുത്തി ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുമല്ല അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. വർഗരഹിത സമൂഹത്തെ മുൻനിർത്തി ഭൗതികവാദികളുമായി നടത്തിയ സംവാദം പോലെ ആത്മീയവാദികളുമായി ഒരു സംവാദത്തിനുവേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തവുമല്ല ഇത്. അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തെ തിരുമേനി വിപുലമാക്കുകയാണ്. തന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം കുറെക്കൂടി സുതാര്യവും സുവ്യക്തവും ആക്കാനാണ് തിരുമേനി ഇതിലൂടെ ഉദ്യമിക്കുന്നത്. അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആശയ പ്രപഞ്ചത്തെ തിരുമേനി വിപുലമാക്കുന്നത് അതിൽ ത്രിത്വസങ്കല്പം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ്.

ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിയുടെ ആഴമെടുത്തു ക്രിസ്തീയ ദൈവശാസ്ത്രത്തിനു ഭാരതീയമായ ഒരു സമീപനം രൂപപ്പെടുത്തുകയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെ തിരുമേനി ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തുമതത്തെ ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാണാനുള്ള ആദ്യത്തെ ശ്രമമാണിത്.

തിരുമേനി അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിക്കുന്നതു അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തിനു ഒരു പുരണമായിട്ടാണ്. അദ്വൈതം എന്നത് രണ്ടാണ്, രണ്ടല്ല എന്നു പറയുന്നതുപോലെ അദ്വൈതം എന്നതു മൂന്നാണ്, മൂന്നല്ല. അത് ഏകത്വമാണ്.

ത്രിത്വം എന്നതു Tri-unity ആണ്. Tri-unity ലോപിച്ചാണ് Trinity ആയത്. Trinity എന്നാൽ മൂന്നത്വം എന്നാണ്. അത് Tri-unity ക്ക് എതിരല്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. Trinity എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദം മലയാളത്തിൽ വ്യക്തമാക്കാൻ ഉചിതമായ വാക്കില്ല. അതിനെ സൂക്ഷ്മാർ അഴീക്കോട് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ഏകത്വം എന്നാണ്. ഈ ഏകത്വം എന്ന ആശയം തന്നെയാണ് അദ്വൈതം.

ഇത്രയും കാലം തിരുമേനി പഠിപ്പിച്ച ത്രിത്വവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിചലനമാണോ ഈ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തമെന്ന് ഞാൻ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ പല വിമർശനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ അദ്വൈതത്തിൽ പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഉണ്ടെന്നും ഇതു തന്റെ ത്രിത്വവിശ്വാസത്തെ ആഴമാക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നുമാണ് തിരുമേനി വ്യക്തമാക്കിയത്. മൂന്നത്വമല്ല പൂർണ്ണത; ഏകത്വം കൂടി ഉള്ളതാണ് പൂർണ്ണത എന്നു അദ്വൈതം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഇത്രയും കാലം Trinity യിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു ആശയം കൂട്ടിച്ചേർക്കുക മാത്രമേ അത്രൈതം എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെ താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ എന്നു തിരുമേനി പറയുന്നു. അത്രൈതത്തിൽ 'അ' എന്ന അക്ഷരത്തിനു വലിയ പ്രസക്തിയുണ്ട്. ദൈവം സംഖ്യയ്ക്ക് അതീതനാണെന്ന് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം മൂന്നും ഒന്നും അല്ല. എന്നാൽ മൂന്നു ഒന്നും ചേർന്നതാണ്. ബഹുത്വവും ഏകത്വവും ചേർന്നതാണ് ദൈവം. അതു തന്നെയാണ് അത്രൈതം.

ദൈവത്വത്തിൽ ഏകത്വം ഉൾപ്പെടണമെങ്കിൽ അത്രൈതം എന്നു നിഷേധരൂപത്തിൽ പറയണം. അത്രൈതത്തിലൂടെ ട്രിനിറ്റി എന്ന ആശയം തന്നെയാണ് തിരുമേനി പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അത്രൈതം ട്രിനിറ്റിയെ ആഴമാക്കുന്നു. ദൈവത്തെപ്പറ്റി പോസിറ്റീവ് ആയി പറയാൻ മലയാളത്തിൽ വാക്കുകളില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്വൈതത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ നിഷേധാത്മകമായിട്ടാണ് ഇത്രയുംകാലം ദൈവത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ അത്രൈതവും നിഷേധാത്മകമായ ഒരു വാക്കാണ്. എങ്കിലും അതിലെ ആശയം പോസിറ്റീവ് ആണ്. എന്താണ് ഇതിലെ പോസിറ്റീവ് ആയ കാര്യമെന്നു ചോദിച്ചാൽ അതു സ്നേഹത്തിന്റെ പോസിറ്റീവിറ്റിയാണ്.

അത്രൈതം എന്നതു തിരുമേനിയുടെ പുതിയ വേദശാസ്ത്രമല്ല. പഴയതു തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അത്രൈതം എന്നു പ്രയോഗിച്ചപ്പോൾ ആതിയോളജി ഫിലോസഫിക്കലായി. ശങ്കരന്റെ ഫിലോസഫിയുടെ മേന്മ അതിന്റെ നെഗറ്റീവിറ്റിയാണ്. അതുപോലെ ത്രിത്വസങ്കല്പവും ഫിലോസഫിക്കലായി പറയാൻ തിരുമേനി ശ്രമിക്കുന്നു.

ക്രൈസ്തവ വേദശാസ്ത്രം വിവരിക്കാൻ ഇത്രയും കാലം ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫി നാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിയുടെ ആഴം പാശ്ചാത്യരുടെ ഒരു ഫിലോസഫിക്കും ഇല്ലെന്നു തിരുമേനി വിശ്വസിക്കുന്നു. മനുഷ്യാവതാരവും ത്രിത്വവുമാണ് വേദപുസ്തകപ്രകാരം വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ പൂർണത. പാശ്ചാത്യർക്ക് ത്രിത്വം ഒരു മിത്താണ്. ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം അവർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യർക്ക് ക്രിസ്തീയത ഒരു മോറൽ തിയോളജി മാത്രമായതിനാൽ അത്രൈതം പാശ്ചാത്യരെ തിരുത്താനുള്ള വേദശാസ്ത്രം കൂടിയാണെന്നും തിരുമേനി പറയുന്നു.

വ്യത്യസ്ത ഭാഗങ്ങളിലായി മുപ്പതിലധികം രചനകൾ ഫാദർ ടി. പി. ഏലിയാസ് 'മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭ വരുംകാലത്ത് ഈ പുണ്യരത്നത്തെ വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്ന ഒരു ചുവരെഴുത്തു കൂടി

നൽകുന്നതാണീ പുസ്തകം. തിരുമേനിയുടെ ‘അത്രൈത ദൈവശാസ്ത്രവും സ്നേഹത്തിന്റെ ഏക മതവും’ സുകുമാർ അഴീക്കോടിന്റെ അവതരികയോടെ എഡിറ്റ് ചെയ്ത് ഡി. സി. ബുക്സ് വഴി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത് ഞാനാണ്. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടി എഴുതി - നിത്യസ്നേഹകുടാരം, സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം, God of Agape lead us social justice and peace എന്നിവ. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ എഴുതിയ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയാണ്. ടി. പി. ഏലിയാസച്ചന്റെ ഈ പുസ്തകവും ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത് അതു തന്നെയാണ്.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

ആദരണീയനായ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി നമ്മിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോയിട്ട് എട്ടു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാരീരികമായ അസാന്നിധ്യം സൃഷ്ടിച്ച ശൂന്യത ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. വി. വേദപുസ്തകവും പ. പിതാക്കന്മാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും സമന്വയിപ്പിച്ച്; പാവപ്പെട്ടവരോട് കരുണ കാണിപ്പാനും രക്ഷാകരമായ സുവിശേഷം അത് കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ജനതകളെ കേൾപ്പിക്കുവാനും ശേഷിയുള്ള ഒരു ചിന്താപദ്ധതിയും ജീവിതദർശനവുമായി ജീവിച്ച് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തെത്തന്നെ വഴിതിരിച്ചുവിട്ട ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയോട് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അളവറ്റ കടപ്പാടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നൽകുന്ന അനുശാസനം (legacy) ഇതാണ്: 'ദരിദ്രരെ മറക്കരുത്. സ്വാർത്ഥന്മാരുടെ എണ്ണം കുറയണം. നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ എണ്ണം കൂടണം. കോടീശ്വരന്മാരെ ആവശ്യമില്ല. ദരിദ്രന്മാർ പിടിച്ചെടുത്തതാണ് കോടീശ്വരന്റെ കൈയിൽ ഇരിക്കുന്നത്. പാവങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാത്തവൻ മനുഷ്യനല്ല, മൃഗമാണ്. സ്വാർത്ഥന്മാർ മൃഗങ്ങളാണ്; കോടീശ്വരന്മാരും. ആ മൃഗീയത വെടിഞ്ഞ് സ്നേഹത്തിൽ വളരുമ്പോൾ മനുഷ്യനാകും. സ്നേഹത്തിൽ വളരാം."

‘മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം’ സോഫിയാ ബുക്സിന്റെ മൂപ്പത്തിരണ്ടാമത്തെ ഗ്രന്ഥമാണ്. പൗരസ്ത്യ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിതകഥകളും ചിന്തകളുമാണ് ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഏറിയപങ്കും ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പ്രതിപാദ്യം. ഇങ്ങനെയൊരു കടമ നിറവേറ്റാൻ സഭയ്ക്കു കഴിയണം എന്നത് പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതാഭിലാഷം ആയിരുന്നു. ഈ പ്രതിബദ്ധത എളിയതോതിൽ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി സോഫിയാ ബുക്സ് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വന്ദ്യപിതാവിന്റെ സാന്നിധ്യം ഞങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചമായി വർത്തിക്കുന്നു.

സോഫിയാ ബുക്സും മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ശിഷ്യരും സ്നേഹിതരും ചേർന്ന് അർപ്പിക്കുന്ന എളിയ സ്നേഹാഞ്ജലിയാണ് ‘മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം.’ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതത്തെയും ദർശനത്തെയും കുറിച്ച് ഒരു പുനരന്വേഷണം നടത്തുകയാണീ കൃതിയിൽ. ഈ ഗ്രന്ഥം ദൈവതിരുനാമ മഹത്വത്തിനും സർവ്വസൃഷ്ടികളുടെയും നന്മയിലേക്കുള്ള നിറവിനും ഉതകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ.

സോഫിയാ ബുക്സിനുവേണ്ടി

**ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്**

ഉള്ളടക്കം

ആശംസ പ. മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദിതീയൻ ബാവാ	
ആമുഖം	5
അവതാരിക	
യൂഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസ്	9
മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന് ഒരാമുഖം	
മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: ജീവിതരേഖ	21
ആത്മഭാഷണം	
ജീവിതം, പ്രവർത്തനം	25
അനുഭവസ്ഥരുടെ പഠനങ്ങൾ	
1. എരിഞ്ഞടങ്ങലല്ല, ആളിക്കത്തൽ	
ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ്	
2. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയും...	
ഫാ. ഡോ. റ്റി. ജെ. ജോഷ്വാ	36
2. നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചവൻ	
ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്	42
3. സുവിശേഷവും സമൂഹവും...	
ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്	44
4. ആ കൊടുങ്കാറ്റിൽ, ഭൂകമ്പത്തിൽ...	
ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ	48
5. അക്ഷരബോംബുകൾ	
ഫാ. ഡോ. മാത്യു വൈദ്യൻ	52
6. ഭദ്രാസനാധിപൻ...	
ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്	63
7. വേദപുസ്തകം രൂപപ്പെടുത്തിയ ദൈവമനുഷ്യൻ	
ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു	73
8. പ്രഭാഷകൻ, പ്രബോധകൻ, പ്രവാചകൻ	
പി. തോമസ് പിറവം	82
9. ദൈവവും മാലാഖമാരും സ്നേഹിച്ച ആബൂൻ	
കെ. വി. മാമ്മൻ	89
10. സ്നേഹകുടാരത്തിലെ സ്മരണകൾ	
ഫാ. ജേക്കബ് മാത്യു	96
11. മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് സ്ഥാപിച്ച സ്ഥാപനങ്ങൾ	
ഫാ. ഡോ. ഒ. പി. വറുഗീസ്	99

12. സേവ് എ ഹാർട്ട് ഫൗണ്ടേഷൻ രൂപീകരണം ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാൻ	105
13. സമ്മർ ക്ലാസ്സുകളും ത്രിവത്സര കോഴ്സും ജോയി ജോർജ്ജ് ചെന്നിത്തല	107
14. മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് രൂപകല്പന ചെയ്ത പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ബിജു വർഗീസ്	108
15. മാർ ഒസ്താന്തിയോസും സ്നേഹസന്ദേശവും ഫാ. ഗീവർഗീസ് കെ. കെ. നല്ലില	112
16. പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം ഡേവിഡ് മാത്യു ആനന്ദപ്പള്ളി	115
17. ഗാനങ്ങളിലൂടെ സംവദിച്ചു... ഡീക്കൻ ഷാജൻ വർഗീസ് നിരണം	116
18. ജീവനും മരണവും ഒരുപോലെ ഫാ. ജോസഫ് എ.	124
19. മലങ്കരയുടെ സ്നേഹതേജസ്സ് ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ	128

രൂപിച്ചറിഞ്ഞവരുടെ ഹൃദയസ്വപനങ്ങൾ

1. നവോത്ഥാന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമ പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	138
2. പാവങ്ങൾക്കൊപ്പം നിന്ന ഇടയശ്രേഷ്ഠൻ പിണറായി വിജയൻ	143
3. താരതമ്യമില്ലാത്ത തിരുമേനി എം. എ. ബേബി	146
4. പ്രവാചക ശബ്ദം ജോസഫ് എം. പുതുശ്ശേരി	
5. സ്നേഹാഞ്ജലി ഫാ. അലക്സാണ്ടർ എബ്രഹാം	
4. ലാളിത്യത്തിന്റെ മറുവാക്ക് ഫാ. എ. കെ. ചെറിയാൻ	149
5. സ്നേഹത്തിന്റെ തുവൽസ്പർശം ഫാ. കെ. ടി. ഫിലിപ്പ്	157
6. കോടീശ്വരനായ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പ്രൊഫ. കെ. സി. മാണി	159
7. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ കെ. ഐ. ജേക്കബ് കരിങ്ങാണാമറ്റം ന്യൂയോർക്ക്	
8. സമത്വലോകത്തിനായി യത്നിച്ച പ്രവാചകൻ	

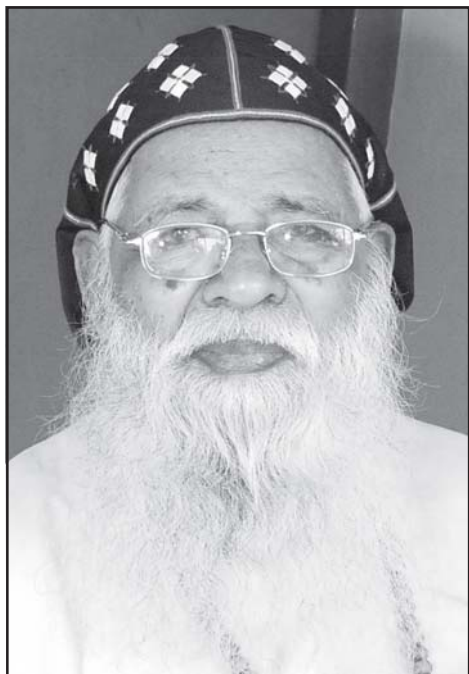
ലെനി ജോസഫ്	164
9. ദരിദ്രന്റെ മൗനവും പാപമാണ് സണ്ണി മാർക്കോസ്	167
10. ഞങ്ങൾ വീട് നഷ്ടപ്പെട്ടവർ അജി വർഗീസ് ബത്തേരി	169
11. പ്രഥമ കൂടിക്കാഴ്ച കെ. ഐ. ജോസഫ്	173
12. എന്താ ഒരു തേജസ്... ഐനാടൻ	175
മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ രചനകൾ	197

Introducing Mar Osthathios to the younger generation

1. The man and his life Fr. Dr. T. P. Elias	178
2. Ideal Missionary with great Vision Geevarghese Mar Coorilos	183
3. Those who have come to know... Dr. K. M. Tharakan	185
4. My Theological Debit to... Emilio Castro	188
5. Comrade Osthathios Dr. Cherian Eapen	163
5. The Faithful Steward Prof. D. Mathews	190
6. A Blessed and Eventful Family Association with Mar Osthathios “A Penetrating Love” K. T. Idiculla, New York	
6. Feather touches of the... Jose Kurian Puliyeril	195

“സമൂഹത്തോട് വിശിഷ്ടാ ദരിദ്രന്മാരോടുള്ള കടപ്പാട് ഞാൻ കൊടുത്ത് തീർത്തിട്ടില്ല. മുതലാളിത്തത്തെ കുറ്റം പറഞ്ഞ് പ്രസംഗിക്കുകയും, എഴുതുകയും, ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഔദാര്യരായ മുതലാളിമാർ വളരെയധികം മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥ മുതലാളിമാർക്ക് മാനസാന്തരം ഉണ്ടാകുവാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.”

- ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്



ജീവിതരേഖ

ഡോ. ഗീവറുഗിസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

മാവേലിക്കര ചെറുകോൽ മുണ്ടുവേലിൽ വൈദ്യൻ കൊച്ചിട്ടി കൊച്ചിട്ടിയുടെയും ഈശോക്കടവിൽ മറിയമ്മ കൊച്ചിട്ടിയുടെയും രണ്ടാമത്തെ മകൻ. ജനനം 1918 ഡിസംബർ 9-ന്. ജോർജ്ജുകുട്ടി എന്നായിരുന്നു ഓമനപ്പേര്.

ചെറുകോൽ സാൽവേഷൻ ആർമി സ്കൂളിൽ ഏഴാം ക്ലാസ്സ് വരെ പഠിച്ചു. പത്തിച്ചിറ സെന്റ് ജോൺസ്, മാവേലിക്കര ബി. എച്ച് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം

ശാസ്താംകോട്ട സെന്റ് ജോൺസ് റൂറൽ ബേസിക് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളിൽ റ്റി. റ്റി. സി. (1941-43) പാസ്സായി. ഇടയാറന്തള ഫ്രീ സ്കൂളിലും മാവേലിക്കര ബി. എച്ച് ഹൈസ്കൂളിലും പത്തിച്ചിറ സെന്റ് ജോൺസ് സ്കൂളിലും അധ്യാപകൻ. മാവേലിക്കരയിൽ ഒരു വാടക കെട്ടിടത്തിൽ 1953-ൽ 'സുവിശേഷാലയം' ആരംഭിച്ചു. ജബൽപ്പൂർ ലേണാർഡ്

തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ബി. ഡിയും (1943-47) അമേരിക്കയിൽ ന്യൂജേഴ്സിയിലെ ഡ്രു (Drew) യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ഫിലോസഫിയിൽ എം.എ. യും ന്യൂയോർക്കിലെ യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും എസ്.റ്റി.എം. ഉം കരസ്ഥമാക്കി (1948-51). സെറാംബൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും 1993-ൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടി.

പ്രശസ്ത വേദശാസ്ത്രജ്ഞരായ പോൾ ടില്ലിച്ച് (Paul Tillich 1886-1965), റെനോൾഡ് നീബൂർ (Reinhold Niebuhr 1892-1971), ജോർജസ് ഫ്ലോറോവ്സ്കി (Georges Florovsky 1893-1979), എഡ്വിൻ ലൂയിസ് (Edwin Lewis 1881-1959) എന്നിവരുടെ മുഖ്യ ശിക്ഷണത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ വേദശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ചു. 1952 മുതൽ കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകൻ (1952-2008).

1948 ആഗസ്റ്റ് 8-ന് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസിൽ നിന്ന് പഴയ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് കോറുയോ പട്ടവും ദേവലോകം അരമനയിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായിൽ നിന്നും 1956 മെയ് 9-ന് പൂർണ്ണശൈശ്വപട്ടവും മെയ് 10-ന് വൈദിക പട്ടവും ലഭിച്ചു. 1965 ഡിസംബർ 28-ന് കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ നടന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ 'മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്ക്' തെരഞ്ഞെടുത്തെങ്കിലും പ. സുന്നഹദോസ് ആ തീരുമാനം വീറ്റോ ചെയ്തതിനാൽ സ്ഥാനം ലഭ്യമായില്ല. 1974 ഒക്ടോബർ 2-ന് നിരണം സെന്റ് മേരീസ് വലിയപള്ളിയിൽ നടന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1975 ഫെബ്രുവരി 15-ന് ശനിയാഴ്ച പുത്തൻകാവ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ വച്ച് ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. 1975 ഫെബ്രുവരി 16-ന് ഞായറാഴ്ച നിരണം സെന്റ് മേരീസ് വലിയപള്ളിയിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ, 'ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്' എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായാക്കി. 1976 ഏപ്രിൽ ഒന്നിന് നിരണം ഭദ്രാസനാധിപനായി ചുമതലയേറ്റു. 2005 ജൂലൈ മൂന്നിന് ഭദ്രാസന ഭരണത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു. 2008 ജനുവരി 27 ന് പ. ബസ്സേലിയോസ് ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ 'മലങ്കരസഭാരത്നം' ബഹുമതി നൽകി ആദരിച്ചു.

കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ, കൽക്കട്ട സെന്റ് ജോർജ്ജ്, ചങ്ങനാശ്ശേരി സെന്റ് തോമസ്, കാരാപ്പുഴ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ചാപ്പൽ, കുഴിമറ്റം സെന്റ് ജോർജ്ജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വൈദിക ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിച്ചു. സൗദി അറേബ്യയിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കോൺഗ്രിഗേഷന്റെയും (1975) 'മരുഭൂമിയിലെ നീരുറവ' എന്ന സഹായനിധിയുടെയും സ്ഥാപകൻ.

അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിൽ ഫെയ്ത്ത് ആൻഡ് ഓഡർ കമ്മീഷനിലും പ്രോ-ഓറിയന്റേ ഫൗണ്ടേഷനിലും അംഗമായിരുന്നു. കേരളാ കൗൺസിൽ ഓഫ് ചർച്ചസ്, ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി കേരളാ ഓക്സിഡറി, ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജനപ്രസ്ഥാനം, സ്ത്രീബാധാസസമൂഹം എന്നിവയുടെ പ്രസിഡന്റായിരുന്നു; ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരിയുടെ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലും.

അഖിലലോക സഭാകൗൺസിലിന്റെ വിവിധ സമ്മേളനങ്ങളിൽ പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. വിവിധ രാജ്യാന്തര-ദേശീയ സമ്മേളനങ്ങളിൽ 1952 മുതൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

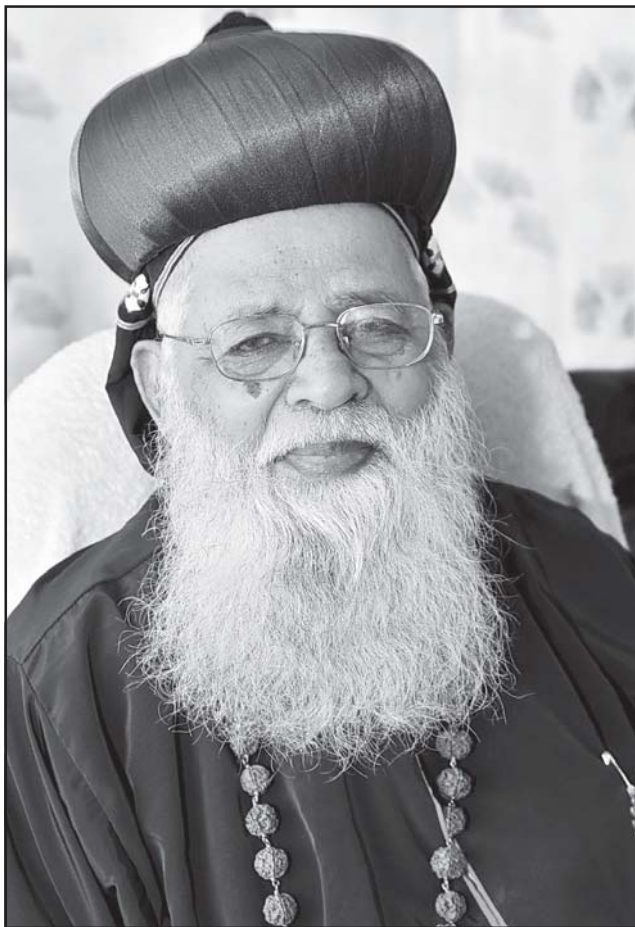
സാമൂഹിക ആതുര ശുശ്രൂഷാരംഗങ്ങളിൽ വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും പ്രാരംഭമിട്ടു. 1958-ൽ സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷ സംഘവും 1959-ൽ പുതുപ്പാടി സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമവും, 1978-ൽ കന്യാസ്ത്രീ മഠവും ആരംഭിച്ചു. മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയം 1979-ൽ, സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് സെന്ററായി ഉയർത്തി, മലങ്കരസഭയിൽ മിഷൻ പഠനത്തിനും പ്രവർത്തനത്തിനും പുതിയ ദിശപകർന്നു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ മിഷനറി സഭയാക്കി ഭാരതം മുഴുവൻ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം നടത്തുകയായിരുന്നു മുഖ്യ ലക്ഷ്യം. അതിനായി ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് തുടക്കമിട്ടു.

ക്രിസ്തീയ വേദശാസ്ത്രത്തിലും ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിയിലും അവഗാഹം നേടി. സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ത്രിത്വ വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും ശാസ്ത്രീയമായി ആവിഷ്കരിച്ചു. ഇത് സാമൂഹിക നീതിയിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട ദർശനമാണ്. പ്രമുഖ വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും ദാർശനികനും എന്ന നിലയിൽ എക്യുമെനിക്കൽ രംഗത്ത് രാജ്യാന്തര പ്രശസ്തി നേടി. കൺവൻഷൻ പ്രസംഗങ്ങളിൽക്കൂടി അനേകരെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കും ആതുരശുശ്രൂഷാ രംഗത്തേക്കും വൈദിക ശുശ്രൂഷയിലേക്കും ആകർഷിച്ചു.

Theology of Classless society, The Sin of Being Rich in a Poor World, Sharing God and a Sharing World, One Religion of Love, അത്രൈത വേദശാസ്ത്രം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അന്തർദ്ദേശീയ പ്രശസ്തി നേടി. ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലുമായി 60 ലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആയിരത്തിൽപ്പരം പ്രബന്ധങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 1979 മുതൽ മിഷൻ ബോർഡിന്റെയും 1984 മുതൽ നാഷണൽ അസോസ്സിയേഷൻ ഫോർ മിഷൻ സ്റ്റഡീസിന്റെയും പ്രസിഡന്റായി പ്രവർത്തിച്ചു.

2012 ഫെബ്രുവരി 16-നു നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

(തയ്യാറാക്കിയത്: ഫാ. ജോൺ തോമസ് കർത്താവിൽ)



ആത്ഥഭാഷണം

ജീവിതം, പ്രവർത്തനം

മെത്രാപ്പോലീത്താ, ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ, പ്രഭാഷകൻ, സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകൻ തുടങ്ങിയ വിവിധ നിലകളിൽ രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ജീവിച്ച (1918-2012) ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ അതിരുകൾക്കപ്പുറത്ത് പൊതുവേദികളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു. ഈ മഹാപുരുഷന്റെ സേവനങ്ങളെ ആദരിച്ച് മലങ്കരസഭ, സഭാരത്നം എന്ന പദവി, സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാല ഡോക്ടറേറ്റ് എന്നിവ നൽകി ബഹുമാനിച്ചു. 16-2-2012-ൽ നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഭൗതികശരീരം മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് ചാപ്പലിൽ സംസ്കരിച്ചു.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതചരിത്ര നാൾവഴി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ:

ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പ്രയാസങ്ങളും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു എന്റെ ബാല്യകാലം. സ്കൂൾ സർട്ടിഫിക്കറ്റിലുള്ള എന്റെ ജനനത്തിയതി പോലും കൃത്യമല്ലെന്നു മുതിർന്ന ആളുകൾ പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

മാവേലിക്കര ചെറുകോൽ മുണ്ടുവേലിൽ കൊച്ചിട്ടിയും ഈഴക്കടവിൽ മറിയാമ്മയും ആണ് എന്റെ മാതാവും പിതാവും. മാർത്തോമ്മാക്കാരനായ പിതാവ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഈഴക്കടവിൽ കുടുംബത്തിൽ ദത്തു കയറുകയായിരുന്നു. ഈഴക്കടവിൽ കുടുംബത്തിലെ സ്വത്തിന് അവകാശി എന്റെ അമ്മയായിരുന്നു. അതിനാൽ അമ്മയുടെ വീട്ടിലാണ് ഞാൻ വളർന്നത്. എന്നെ ആളുകൾ ഈഴക്കടവിൽ ജോർജ്ജുകുട്ടി എന്നു വിളിച്ചതിന്റെ കാരണമിതാണ്.

എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ പള്ളിയാരാധനയിലും മറ്റ് ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും മുടക്കം വരുത്തിയിരുന്നില്ല. അതിനുമപ്പുറം ആത്മീയതീക്ഷ്ണത ഉള്ളവരുമായിരുന്നു. അമ്മച്ചി ജോലിത്തിരക്കുകൾക്കിടയിലും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേദപുസ്തക വായനയ്ക്കും സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. അമ്മച്ചിയുടെ ചില ഫോട്ടോകൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലെല്ലാം കയ്യിൽ വേദപുസ്തകം കാണാം.

പകൽ പലപ്പോഴും അമ്മച്ചി ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. “ദൈവമേ നീ ഞങ്ങൾക്കു നാലു കുഞ്ഞുങ്ങളെ തന്നിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവർക്കു വേണ്ടി ഒന്നും കരുതിയിട്ടില്ല. നീ അവർക്കുവേണ്ടി കരുതിക്കൊള്ളണമേ” എന്ന് അമ്മച്ചി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു ഞാൻ പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടിക്കാലത്ത് പഠനത്തിൽ ഞാൻ സമർത്ഥനായിരുന്നില്ല. ചെറുകോൽ

സാൽവേഷൻ ആർമി സ്കൂളിലാണ് ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സുകൾ പഠിച്ചത്. രണ്ടാം ക്ലാസ്സിൽ ഞാൻ തോറ്റുപോയി. മൂന്നു മുതൽ ഏഴു വരെ ചെറു കോൽ ഗവണ്മെന്റ് സ്കൂളിലാണ് പഠിച്ചത്. ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ മഞ്ഞപ്പിത്തം പിടിപെട്ടതിനാൽ തോറ്റുപോയി. വീണ്ടും പരീക്ഷ എഴുതി വിജയിച്ചു.

കപ്പയും കാച്ചിലും ചക്കയും മറ്റുമായിരുന്നു മിക്കവാറും ആഹാരം. കുറച്ച് നെൽകൃഷിയുമുണ്ട്. പഠിത്തത്തോടൊപ്പം കൃഷിപ്പണികളിൽ ഏർപ്പെടണം. വയലിൽ നിലം ഉഴുവാൻ ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ട്. പാടത്തു പണിയെടുത്തു തളരുമ്പോൾ സങ്കടം സഹിക്കാനാവാതെ ഞാൻ കരഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്.

ഏഴാം ക്ലാസ്സു കഴിഞ്ഞ് പഠനം നടക്കുകയില്ല എന്ന് ഉറപ്പായി. എന്റെ ശ്രദ്ധ സുവിശേഷവേലയിലേക്ക് തിരിയുവാൻ ഇടയായത് അങ്ങനെയാണ്. 1930-കളിൽ ഏലിയാമ്മ ഉമ്മന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ലെമ്പാടും ഉണർവ്വു പ്രസംഗങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. എനിക്ക് അപ്പോൾ 14 വയസ്സേയുള്ളൂ. എങ്കിലും ഞാൻ അവരുടെ സംഘത്തിൽ ചേർന്നു. ബാലനാണെങ്കിലും ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. ഉയരക്കുറവായതിനാൽ ഞാൻ മേശപ്പുറത്തു കയറി നിന്നാണ് പ്രസംഗിച്ചത്. എന്റെ പ്രസംഗം ആളുകൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് അവരുടെ പ്രതികരണങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായി.

ഏലിയാമ്മ ഉമ്മന്റെ സംഘത്തോടൊപ്പം പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. ഒരു യാത്രയ്ക്കിടയിൽ തിരുവല്ല കാവുണ്ടാഗത്തുള്ള ഒരു മേടയിൽ താമസിച്ചു. അവിടെ വച്ചാണ് കോവൂരെ കൊച്ചച്ചനെ പരിചയപ്പെടുന്നത്.

കോവൂരച്ചന് എനോട് പ്രത്യേക സ്നേഹവും വാത്സല്യവും തോന്നി. എന്നെപ്പറ്റി അച്ചൻ കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു. പഠനം നിർത്തിയ വിവരവും മനസ്സിലാക്കി. വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ചു രൂപ എനിക്കു തന്നു. ഞാൻ പത്തിച്ചിറ സെന്റ് ജോൺസ് മിഡിൽ സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. പിന്നീടും അഞ്ചു രൂപ വീതം അദ്ദേഹം അയച്ചു തന്നു. സ്കൂൾ മാനേജർ പുത്തൻമഠത്തിൽ സ്കറിയാ കത്തനാറെ സമീപിച്ച് ഫീസിലുവു വാങ്ങി.

മുടങ്ങിപ്പോയ എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുവാനിടയാക്കിയ ആ അഞ്ചു രൂപയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പിന്നീട് എത്രയോ തവണ ഓർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ജീവിതം വഴിമുട്ടിയപ്പോൾ സഹായഹസ്തവുമായെത്തിയ കോവൂരച്ചനെ മറക്കാനാവാകയില്ല.

തേഡ്ഫോം പാസ്സായതിനുശേഷം മാവേലിക്കര ബിഷപ്പ് ഹോഡ്ജസ് ഹൈസ്കൂളിൽ ചേർന്നു. രാവിലെ മുടങ്ങാതെ വീട്ടിൽനിന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടു സ്കൂളിൽ പോകാൻ നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. പത്തിച്ചിറയിലെ ഒരു ധനിക കുടുംബത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു രാവിലെ ട്യൂഷൻ എടുത്തു. പ്രഭാതഭക്ഷണം അവിടെനിന്നാണു കഴിച്ചിരുന്നത്. ഫോർത്തു ഫോം മുതൽ മൂന്നു വർഷം 60 രൂപ സ്കോളർഷിപ്പ് ലഭിച്ചു.

അധ്യാപകവൃത്തിയോട് എനിക്ക് താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അത് ആകർഷകമായ തൊഴിൽ ആയി അന്ന് ആളുകൾ കരുതിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ എനിക്ക് അതിൽ താല്പര്യമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ പലരും അധ്യാപക പരിശീലനത്തിനു ചേരുവാൻ എന്നെ ഉപദേശിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ശാസ്താംകോട്ട സെന്റ് ജോൺസ് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളിൽ ഞാൻ ടീച്ചേഴ്സ് ട്രെയിനിംഗ് കോഴ്സിന് (TTC) ചേർന്നു.

പഠനത്തിൽ ഞാൻ ഭേദപ്പെട്ട നിലവാരം പുലർത്തി. സൈക്കോളജി പേപ്പറിന് എല്ലാ പരീക്ഷയിലും ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നത് എനിക്കാണ്. എന്നാൽ പബ്ലിക് പരീക്ഷയിൽ സൈക്കോളജിക്കു ഞാൻ തോറ്റുപോയി. പിറ്റേ വർഷം വീണ്ടും പരീക്ഷ എഴുതി പാസ്സായി. മാവേലിക്കര ബി. എച്ച്. സ്കൂളിലും പത്തിച്ചിറ സ്കൂളിലും ഇടയാറനുളയിൽ കൊച്ചുഞ്ഞുപദേശി നടത്തിയ സൗജന്യ സ്കൂളിലും കുറച്ചു കാലം പഠിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പരീക്ഷയിൽ തോറ്റപ്പോൾ മുതൽ അധ്യാപകവൃത്തിയോടുള്ള എന്റെ താല്പര്യം കുറഞ്ഞു. ദൈവം എനിക്കായി കരുതുന്ന മേഖല മറ്റേതോ ആണ് എന്ന ചിന്ത എന്നിൽ പ്രബലമായിത്തുടങ്ങി.

എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് മൂന്ന് ആൺമക്കളും ഒരു മകളും. മകൾ ഒന്നര വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മരിച്ചു. അവളുടെ മൃതദേഹം പത്തിച്ചിറ പള്ളിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു, “മോളേ നീ എന്നെ യാത്രയയ്ക്കും എന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു. ദൈവം ഇഷ്ടം ഞാൻ നിന്നെ യാത്രയയ്ക്കണം എന്നായി. നീ പൊയ്ക്കൊൾക, ഞാൻ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ കാണാം” എന്നു പറഞ്ഞു ചുംബിച്ചു യാത്രയയച്ചു.

പിന്നീടു മറ്റൊരു പെൺകുഞ്ഞിനെ ദൈവം നൽകിയപ്പോൾ മരിച്ച മകളുടെ പേരായ കുഞ്ഞമ്മ എന്ന പേരു തന്നെ അവൾക്കു നൽകി. കുഞ്ഞമ്മയെ റാന്നി മാർത്തോമ്മാ പള്ളി ഇടവകാംഗമായ വടക്കടത്തു ചെറിയൻ വിവാഹം കഴിച്ചു.

മുത്ത ജ്യേഷ്ഠന്റെ പേരു മാത്തുക്കുട്ടി എന്നായിരുന്നു. അവന്റെ മക്കളെല്ലാവരും കുടുംബമായി ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ താമ

സിക്കുന്നു. ജോയിക്കൂട്ടി-മോളിക്കൂട്ടി, സോളമൻ-ഗ്രേസി, രാജൻ-മോളിക്കൂട്ടി, ജയിംസുകൂട്ടി-സുജ, ജോയ്സൺ-റോഷ്നി, ഗ്രേസിക്കൂട്ടി-ഫാ. ഡോ. പി. കെ. വർഗീസ്.

ഞാൻ രണ്ടാമൻ ആയിരുന്നു. ഇളയ സഹോദരൻ ജോഷ്യാക്കൂട്ടി. ജോഷ്യാക്കൂട്ടി-അമ്മിണി ദമ്പതികളുടെ മക്കൾ ബിജോയി-അമ്മിണി, ബിജി-മോളമ്മ, ജിജി-ജസി, ആലീസ്-ഫീലിപ്പോസ്, ലീല-ജോണിക്കൂട്ടി, എൽസി-ജോർജ്ജ്കൂട്ടി, സാലി-വിജു, ലിനി-അനിയൻ എന്നിവരും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലായി താമസിക്കുന്നു.

ഞാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുന്നതിനു 15 ദിവസം മുമ്പ് എന്റെ അമ്മ സ്വർഗീയ ഭവനത്തിലേക്കു യാത്രയായി. ഞാൻ അപ്പോൾ സെമിനാരിയിൽ അധ്യാപകനായിരുന്നതിനാൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് വന്ന വരൾപ്പൊട്ടെ വൈദികരുടെ ഒരു വലിയ സംഘം അമ്മയുടെ സംസ്കാരശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുത്തു.

1980 ജനുവരിയിൽ എന്റെ പിതാവ് മരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ നിരണം ഭദ്രാസനത്തിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. സംസ്കാരത്തിന് ഒരു വലിയ സംഘം വൈദികരുടെയും വമ്പിച്ച ജനാവലിയുടെയും സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഏക സഹോദരിയുടെ വിവാഹം റാന്നി മാർത്തോമ്മാ പള്ളിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു. ഞാൻ അന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ശെമ്മാശൻ ആയിരുന്നതിനാൽ ആ വിവാഹത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അവളുടെ ഭർത്താവ് ചെറിയൊരു സാർ മരിച്ചപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന ഞാൻ അതേ പള്ളിയിൽ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുത്തു. ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ പ്രസംഗത്തിൽ ഞാൻ ഇക്കാര്യം പറയുകയും ചെയ്തു.

ജാതിമത ചിന്തകളോ സഭാ വ്യത്യാസമോ കൂടാതെ എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണം എന്ന് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവ് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ ചിന്താഗതി എന്നിൽ പ്രബലമാകുകയാണുണ്ടായത്.

എന്റെ സഹോദരങ്ങൾ പഠനത്തിൽ എന്നേക്കാൾ സമർത്ഥരായിരുന്നു. മുത്ത സഹോദരൻ പി. കെ. മാത്യു ഹോമിയോ ഡോക്ടറായി മലേഷ്യയിൽ ജോലി ചെയ്തു. പിന്നീട് നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി താമസിച്ചിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠനും ഭാര്യയും തലേന്നും പിറ്റേന്നുമായി മരിച്ചു. ഒരേ കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചു.

ഇളയ സഹോദരൻ ജോഷ്യാക്കൂട്ടിയും ഭാര്യയും ബോംബെയിൽ ആയിരുന്നു. ഭാര്യ അമ്മിണിക്ക് അവിടെ സ്കൂളിൽ ജോലിയുണ്ടായി

രുന്നു. മൂന്ന് ആൺമക്കളും അഞ്ചു പെൺമക്കളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കു ജോലിയുണ്ടെങ്കിലും സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായി. അതിനിടെ അനുജനു തലച്ചോറിൽ മുഴ ഉണ്ടായി. ഞാൻ വളരെ ദുഃഖിതനായി. അവന് എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഗതി എന്താകും എന്ന ചിന്ത എന്നെ വല്ലാതെ അലട്ടി.

46-ാം സങ്കീർത്തനം മൂന്നു പ്രാവശ്യം വായിക്കുവാൻ അച്ചൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ആദ്യ വാക്യം വായിച്ചപ്പോൾ തന്നെ എന്റെ സങ്കടം വിട്ടുമാറി.

ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ 'ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ ഉണ്ട്. വിശ്വസിച്ചാൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും' എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടാണ് അവൻ പോയത്. ദൈവകൃപയാൽ ശസ്ത്രക്രിയ വിജയമായിരുന്നു.

അവൻ സുഖം പ്രാപിച്ചു ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. മൂത്ത മകൾക്കു റയിൽവേയിൽ ജോലി കിട്ടി. മൂത്ത മകൻ അമേരിക്കയിൽ പോയി. പെൺമക്കളെയെല്ലാം വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചതിനു ശേഷമാണ്, അവൻ ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞത്.

മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ ഏബ്രഹാം തിരുമേനിയുടെ ശുപാർശയുമായി ഞാൻ ജബൽപൂർ ലേണാർഡ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ എത്തി. ഡിഗ്രി കഴിഞ്ഞവർക്കു മാത്രമേ അവിടെ ബി.ഡി. കോഴ്സിന് അഡ്മിഷൻ നൽകിയിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ തിരുമേനിയുടെ ശുപാർശ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എന്റെ അപേക്ഷ തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ല. ഡിഗ്രിക്കാരോടൊപ്പം പഠിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് യോഗ്യതയുണ്ടോ എന്നറിയുവാൻ ഒരു എൻട്രൻസ് പരീക്ഷ നടത്തി. ആ പരീക്ഷയിൽ ദൈവകൃപയാൽ എനിക്ക് ഉന്നതവിജയം സിദ്ധിക്കുകയും അങ്ങനെ ബി.ഡി. ക്ക് പ്രവേശനം കിട്ടുകയും ചെയ്തു.

1943-ൽ കോഴ്സിനു ചേർന്നു. 1947-ൽ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കി പരീക്ഷ എഴുതി. 97% മാർക്കു വാങ്ങി ബസ്റ്റ് സ്റ്റുഡന്റ് ആയി സെറാനൂരിന്റെ അവാർഡ് വാങ്ങുവാനും ദൈവം സഹായിച്ചു.

സെറാനൂരുമായി അഫിലിയേറ്റു ചെയ്തിരുന്ന ജബൽപൂരിലെ ലേണാർഡ് കോളജ് മെതഡിസ്റ്റ് സഭയുടേതായിരുന്നു. എനിക്ക് ഒരു അമേരിക്കൻ സ്കോളർഷിപ്പ് കിട്ടിയതു പഠനത്തിനു സഹായകമായി.

ജബൽപൂരിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് മാവേലിക്കര കേന്ദ്രമാക്കി FACF (Far Away Christian Friends) എന്ന പേരിൽ ഒരു സുവിശേഷാലയം ആരംഭിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടെ നാട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ഈ സുവിശേഷാലയം കേന്ദ്ര

മാക്കി ബൈബിൾ ക്ലാസ്സുകളും സുവിശേഷയോഗങ്ങളും നടത്തി. വീടുകൾതോറും പ്രാർത്ഥനായോഗവും നടത്തി.

അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ഡോ. വി. പി. തോമസ് അമേരിക്കയിലെ ഡ്രൂ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ എനിക്ക് ഉപരിപഠനം നടത്തുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പാടാക്കി. എനിക്ക് ഒരു സ്കോളർഷിപ്പും അദ്ദേഹം തരപ്പെടുത്തി തന്നതിനാൽ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി തരണം ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അക്കാലത്ത് അമേരിക്കയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുക എന്നത് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മിക്കവർക്കും അചിന്തനീയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ബലഹീനനായ എനിക്ക് അതു സാധ്യമായത് പലയാളുകളുടെ സഹായം കൊണ്ടാണ്. ബന്ധുക്കളും നാട്ടുകാരുമായ വളരെപ്പേർ എന്നെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിച്ചത് ഞാൻ നന്ദിയോടെ ഇപ്പോൾ സ്മരിക്കുന്നു.

ഞാൻ അമേരിക്കയ്ക്കു പുറപ്പെടുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനിടയിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇടവക വികാരി എം. എ. അലക്സാണ്ടർ കത്തനാരും ജോർജ്ജ് വള്ളക്കാലിലും കൂടി ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായെ സന്ദർശിച്ചു.

അമേരിക്കയിൽ പോകുന്ന ഞാൻ അവിടെവെച്ച് പെന്തക്കോസ്ത് വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാനിടയുണ്ടെന്നും പോകുന്നതിനു മുമ്പു പട്ടം കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും എന്നും അവർ ബാവാതിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. ബാവാ അവരുടെ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിച്ചു. എനിക്കു പട്ടം തരുവാൻ കല്പനയായി.

പില്ക്കാലത്ത് ഔഗേൻ ബാവാ ആയിത്തീർന്ന ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയാണ് എനിക്ക് പട്ടം തന്നത്. കോറുയോ പട്ടമാണ് അന്നു തന്നത്. പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് ആയിരുന്നു ശുശ്രൂഷ. 1948 ആഗസ്റ്റ് 8-ന് നടന്ന ആ ശുശ്രൂഷയിൽ ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായും സംബന്ധിച്ചു. എനിക്ക് കുപ്പായം വാഴ്ത്തി തന്നതു ബാവായായിരുന്നു.

യാത്രയ്ക്കുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ മൂന്നാം ദിവസം പുറപ്പെട്ടു. ആദ്യം മദ്രാസിലെത്തി. അക്കാലത്തു മദ്രാസിൽ നിന്നു മാത്രമേ ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കുള്ള ട്രെയിനുകളുള്ളൂ. മദ്രാസിൽ നിന്നു ഞാൻ കൽക്കട്ടയിലെത്തി. അവിടെ നിന്നു വിമാനമാർഗ്ഗം ഹോങ്കോംഗിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അങ്ങനെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യ വിമാനയാത്ര നടന്നു. ഹോങ്കോംഗിൽ നിന്നു കപ്പലിലാണ് യാത്ര. 18 ദിവസം കപ്പലിൽ സഞ്ചരിച്ചാണ് സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ എത്തിയത്.

അമേരിക്കയിൽ ന്യൂജഴ്സിയിലെ മാസിഡണിലുള്ള ഡ്രൂ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ രണ്ടു വർഷം പഠിച്ചു. തിയോളജിയിലും ഫിലോസഫിയിലും

എം. എ. എടുത്തു. അവിടെ പഠിക്കുന്ന സമയത്ത് എനിക്ക് 30 വയസ്സുണ്ട്. ത്രിത്വ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ചിന്തകൾ രൂപപ്പെടുന്നത് അക്കാലത്താണ്. എന്റെ പ്രൊഫസർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അഗസ്റ്റീനിയൻ ത്രിത്വ സിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്നേഹത്തിനു പ്രാധാന്യം ഇല്ലാത്ത ആ ദർശനങ്ങൾ എന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കി.

യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിലും കൊളംബിയായിലും പഠിച്ചാണ് എസ്.ടി.എം. ഡിഗ്രി നേടിയത്.

മൂന്നു വർഷത്തെ പഠനകാലത്ത് പല വേദികളിലും പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. ശനി, ഞായർ ദിവസങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുമായിരുന്നു. മൂന്നു വർഷത്തെ പഠനകാലത്ത് മൂന്നുനിലധികം വേദികളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. പ്രസംഗത്തിനു കിട്ടുന്ന ചെറിയ തുകകളിൽ നിന്നു യാത്രാ ചെലവിനുള്ളതു മാത്രം എടുത്തിട്ട് ബാക്കി അവിടെ ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുമായിരുന്നു. നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ ബാങ്കിൽ ആയിരം ഡോളറുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഉപയോഗിച്ചാണ് മാവേലിക്കരയിൽ മിഷൻ സെന്ററിനുള്ള സ്ഥലം വാങ്ങിയത്.

അമേരിക്കയിൽ തുടർന്ന് പി.എച്ച്.ഡി. ചെയ്യുവാനാഗ്രഹിച്ചു. അതിനുള്ള രജിസ്ട്രേഷനും നടത്തി. അമ്മയുടെ അഭിപ്രായം അറിയിക്കണം എന്നാവശ്യപ്പെട്ട് ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. അമ്മയുടെ മറുപടി “പഠിച്ചതു മതി. നാട്ടിൽ വന്നു സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങണം” എന്നായിരുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

കുട്ടിക്കാലത്ത് വീട്ടിൽ നടന്ന ഒരു യോഗത്തിൽ ഞാൻ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 3-ാം അധ്യായം 2-ാം വാക്യം ആധാരമാക്കി പ്രസംഗിച്ചു. ‘സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ’ എന്നതായിരുന്നു വിഷയം. ഞാൻ പത്തിച്ചിറ സ്കൂളിൽ സെക്കൻഡ് ഫോറത്തിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ബിഷപ്പ് പെക്കൻഹാം വാൾഷ് പള്ളിയിൽ വന്നു പ്രസംഗിച്ചു. ഞാനാണ് പ്രസംഗം പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത്.

ഞാൻ അമേരിക്കയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ് 1951 ഒക്ടോബറിൽ ബോംബെയിൽ എത്തിയപ്പോൾ പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ കൺവൻഷനിൽ പ്രസംഗിക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കത്ത് ബോംബെ പള്ളിയിൽ എന്നെ കാത്തുകിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ആ വർഷം ഡിസംബറിൽ ഞാൻ നിലയ്ക്കൽ കൺവൻഷനിൽ പ്രസംഗിച്ചു. നിരന്തരമായ പ്രസംഗങ്ങളുടെ തുടക്കമായിരുന്നു അത്.

ഞാൻ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയി

രുന്നു. തുടർന്ന് എല്ലാ വാരാന്ത്യങ്ങളിലും പ്രസംഗത്തിനു പോയി. വെള്ളിയാഴ്ച വൈകിട്ട് മുതൽ ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ടു വരെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസംഗമായിരുന്നു. സൈക്കിളിൽ കോട്ടയം കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി. ബസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു പോകും. സൈക്കിൾ അവിടെ ഒരു വീട്ടിൽ വച്ചു ശേഷമാണു യാത്ര. മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഏതു സമയത്തായാലും സൈക്കിളെടുത്തു സെമിനാരിയിലേക്കു മടങ്ങും.

ബസ്സിലാണ് യാത്ര മുഴുവനും. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ബസ്സിറങ്ങി കുറെ ദൂരം നടന്നാൽ മാത്രമേ കൺവൻഷൻ സ്ഥലത്ത് എത്തുകയുള്ളൂ. സംഘാടകർ സ്ഥലത്തെ ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ താമസസൗകര്യം ക്രമീകരിക്കും. വീട്ടുകാർ അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച് സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തരും. ഇന്നത്തേതുപോലെ വലിയ വീടുകളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അക്കാലത്ത് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഒരു വീട്ടിലും ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല.

കൺവൻഷന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കഥ പറഞ്ഞും തമാശ പറഞ്ഞും ആളുകളെ രസിപ്പിക്കുകയല്ല. പിന്നെയോ കരയിക്കുകയാണ്. ആമോസിനെപ്പോലെയും യിരമ്യാവിനെപ്പോലെയും യേശുവിനെപ്പോലെയും യാക്കോബ് അപ്പോസ്തലനെപ്പോലെയും കേഴ്‌വിക്കാരിൽ കുറ്റബോധവും അനുതാപവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കണം കൺവൻഷൻ. ഇന്ന് ഇതൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല. വേദപുസ്തകം പഠിച്ചിട്ടേ പ്രസംഗിക്കാവൂ. വേദപുസ്തകം മുഴുവൻ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോകരുത്. പ്രസംഗകനെ ചില വാക്യങ്ങൾ കയറിക്കൊടുക്കും. ആ വാക്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രസംഗിക്കണം. വ്യക്തികളെ മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തെയും നന്മയിലേക്കു നയിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന പ്രസംഗകരെ നമ്മുടെ കാലഘട്ടം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്.

സെമിനാരിയിൽ

ഞാൻ കോറുയോ പട്ടമേറ്റ സമയത്ത് കൊല്ലം ഭദ്രാസനാധിപൻ തേവോദോസ്കോസ് തിരുമേനി എന്നെ സുറിയാനി പഠനത്തിനായി സെമിനാരിയിലേക്ക് അയച്ചു. എം.എ., ബി.ഡി., എസ്.ടി.എം. ബിരുദങ്ങൾ നേടിയശേഷമാണ് ഞാൻ സുറിയാനി പഠനം നടത്തിയത്. വന്യനായ മല്പാൻ ഫാദർ എൻ. എ. യുഹാനോൻ, മാർ സേവേറിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി. സുറിയാനി പഠിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥിയായി ചെന്ന ഞാൻ സെമിനാരിയിലെ അദ്ധ്യാപകനുമായി. ഫാ. വി. കെ. മാത്യൂസ്, ഫാ. കെ. ഫിലിപ്പോസ്, ഫാ. കെ. എം. അലക്സാണ്ടർ, ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ എന്നിവരായിരുന്നു സഹപ്രവർത്തകർ.

ഞാൻ രണ്ടു വർഷത്തെ അവധിയിൽ സെറാമ്പുരിലേക്കു പോകു

കയും അവിടെ നടത്തിയ പഠനത്തിന്റെ ഫലമായി 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിക്കുകയും ചെയ്തു. റ്റി.എൽ.സി. യുടെ ആദ്യ ഗ്രന്ഥമാണിത്. പല സെമിനാരികളിലും അതൊരു പാഠപുസ്തകമായി.

സെമിനാരി എം.ഡി. യിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ വേനലടുക്കുമ്പോൾ തന്നെ ജലക്ഷാമം രൂക്ഷമായിരുന്നു. പഴയസെമിനാരിയിലേക്കു മാറിയിരുന്നപ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെ പ്രശ്നം ഒഴിവാക്കുകയും സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഏറെയായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഊഹിക്കാനാവാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണുണ്ടായിരുന്നത്. ചില ദിവസങ്ങളിൽ കോട്ടയത്തെ കടകളിൽ പോയി അരി പിരിച്ചുകൊണ്ടു വരും. പടിഞ്ഞാറേക്കര പി. സി. ഏബ്രഹാമിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നാണു പലപ്പോഴും സഹായം ലഭിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടയിലും ഹൈറേഞ്ചിൽ കൂടിയിരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരുടെ ദുരിതങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചറിഞ്ഞ് കോട്ടയത്തെ കടകളിൽ നിന്ന് അരി പിരിച്ചെടുത്ത് സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും കൂടി ഹൈറേഞ്ചിലേക്കു പോയത് ഓർമ്മയിലുണ്ട്.

അവരവർക്കു പട്ടിണിയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരുടെ പട്ടിണി മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ മാത്രമേ അന്യന്റെ പട്ടിണിയകറ്റുവാനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ടാകൂ. ധനം അധികമാകുംതോറും സ്വാർത്ഥത കൂടും. സുഖലോലുപതയും ആഡംബരവും വർദ്ധിക്കും.

1975-ൽ മെത്രാനായശേഷം എല്ലാ ബുധനാഴ്ചയും സെമിനാരിയിൽ പോയി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ എത്തിക്സും ദൈവശാസ്ത്രവുമാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ആയിരത്തിലധികം വൈദികരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. കാതോലിക്കാബാവായും ഇപ്പോഴുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിൽ മിക്കവരും എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ആണ് എന്നതിൽ അഭിമാനമുണ്ട്.

ഭദ്രാസന ഭരണവും ഉപേക്ഷിച്ച് വിശ്രമജീവിതം ആരംഭിച്ചശേഷമാണ് സെമിനാരി അദ്ധ്യാപനം അവസാനിപ്പിച്ചത്. എന്നെ ഞാനാക്കിയ സ്ഥാപനമാണ് കോട്ടയം സെമിനാരി എന്നു പറയാം.

വരവും ചെലവും ദൈവഹിതപ്രകാരം ആയിരിക്കണം എന്നതാണ് എന്റെ ചിന്താഗതി. ഇതു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സഭാനേതൃത്വത്തിനു കഴിയണം. ധാന്യം മുറങ്ങളിൽ ഇട്ടു പാറ്റി പതിരു കളയുന്നതുപോലെ പണം നാലു മുറങ്ങളിൽ പാറ്റി ശുദ്ധീകരിക്കണം എന്ന് ജോൺ വെസ്ലി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. വരുമാനത്തിന്റെ സ്രോതസ്സുകൾ ശുദ്ധമാണോ? ചെലവാക്കുന്നത് ആവശ്യങ്ങൾക്കാണോ, സുഖലോലുപതയ്ക്കായി പണം വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ? ദൈവഹിതപ്രകാരമാണോ പണം ചെലവാക്കുന്നത് എന്നിങ്ങനെ നാലു പരിശോധനകൾ പണത്തിന്റെ ഇടപാടുകളിൽ

ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നു വെസ്ലി പഠിപ്പിച്ചത് എല്ലാ സഭകളും ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണം.

കമ്മ്യൂണിസവും മുതലാളിത്തവും മാറി അമർത്യാസെൻ പറയുന്നതു പോലെയുള്ള ക്ഷേമസമൂഹം ലോകത്തിൽ നടപ്പിലാക്കണം. അത്തരമൊരു വ്യവസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സഭകൾ മുൻകൈ എടുക്കണം.

ഭദ്രാസനാധിപൻ

1976 ഏപ്രിൽ 1-ന് ആണ് നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തത്. സാമ്പത്തികമായി ഭദ്രാസനത്തിനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാലമായിരുന്നു. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ ജൂബിലി സ്മാരകമായി നിർമ്മിച്ച മന്ദിരത്തിൽ സമ്മേളനഹാളും താമസത്തിനുള്ള മുറികളും മൂന്നു നിലകളിലായി സംവിധാനം ചെയ്തു. അരമനകെട്ടിടം നവീകരിച്ചു. ഡൈനിംഗ് ഹാൾ, കിച്ചൺ, താമസത്തിനുള്ള മുറികൾ, ഓഫീസ് മുറികൾ ഇവയെല്ലാം അരമനയോടു ചേർന്ന് ഉണ്ടായി.

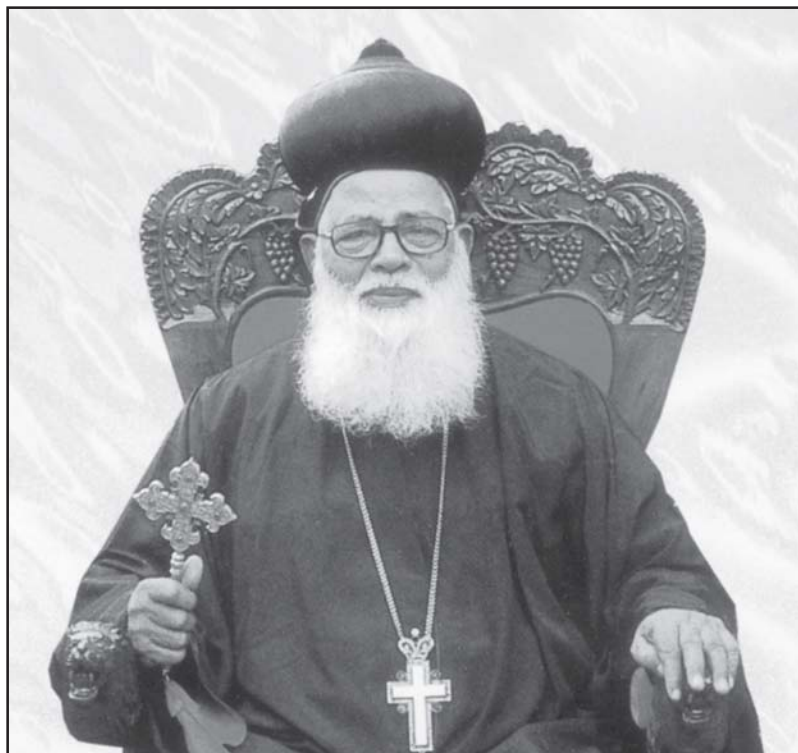
എനിക്ക് 80 വയസ്സ് പൂർത്തിയായപ്പോൾ അശീതി സ്മരണയ്ക്കായി ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ തീരുമാനപ്രകാരം ബഥനി അരമനയുടെ സമീപം വൃദ്ധഭവൻ നിർമ്മിച്ച് ഇരുപതോളം വയോജനങ്ങളെ പാർപ്പിച്ചു. ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ചേപ്പാട്ട് ഒരു വൃദ്ധഭവനം ആരംഭിച്ചു.

നിരണം ഭദ്രാസനത്തിലെ ചില പള്ളികൾ പുതുതായി രൂപീകരിച്ചു ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിനും മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനത്തിനും വിട്ടുകൊടുത്തു. എന്നാലും നിരണം ഭദ്രാസനത്തിൽ പുതിയ ചാപ്പലുകളും പള്ളികളും ഉയർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. പള്ളിപണിയിൽ സഭാംഗങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അത്യുത്സാഹം സഭയോടും ദൈവത്തോടുമുള്ള അവരുടെ ഭക്തിയും സ്നേഹവും പ്രകടമാക്കുന്നു.

ഭരണം അനിവാര്യമാണെങ്കിലും അത് എന്നിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാതെ വികേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. ഭദ്രാസന കൗൺസിലും ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയും ഭരണച്ചുമതല കൂടുതൽ വഹിച്ചിരുന്നു.

കേവലം ഭദ്രാസനച്ചുമതല മാത്രമല്ലായിരുന്നു ദൈവം എന്നെ ഏല്പിച്ചത്. സഭയുടെ മിഷൻ, വികസനം തുടങ്ങിയ മേഖലകളും കൂടെയാണ്. അവിടെയെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചതോടൊപ്പം അധ്യാപനം, പ്രസംഗം, എഴുത്ത് എന്നീ മേഖലകളിലും വ്യാപൃതനാകേണ്ടിയിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ദൈവം ഭരമേല്പിക്കുന്നവ തന്നെയാണ്. അതിനാൽ ഇടവകഭരണത്തിന് ദൈവം എനിക്കു വിശ്വസ്തരായ വ്യക്തികളെ നൽകി.

(ജോസ് പാറക്കടവിൽ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ദൈവകൃപയുടെ യാത്രാവഴിയിൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും)



അനുഭവസ്ഥരുടെ
പഠനങ്ങൾ

എരിഞ്ഞടങ്ങലല്ല; ആളിക്കത്തൽ

മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ സുവിശേഷ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരാസ്വാദനം

ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ്

അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പിതാവ് അദ്യശ്യതയുടെ വിശാലതയിലേക്ക്, ശാന്തനായി, കൃതഹസ്തനായി, നീങ്ങിയിട്ട് 150 ദിവസങ്ങൾ തികയുന്നതിനു മുമ്പ്, ഈ പിതാവിനെപ്പറ്റി ഇനിയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനിടയുള്ള അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു മുന്നോടിയായി “മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം” എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രഥമ ലേഖനസമാഹാരം, സൂര്യവെളിച്ചം കാണിച്ച സൂക്ഷ്മദ്യക്കും കലാഹൃദയനുമായ പ്രിയ സ്നേഹിതൻ ഡോ. റ്റി. പി. ഏലിയാസച്ചന് നന്ദിയും അഭിനന്ദനങ്ങളും!

മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി ജോർജ്ജുകൂട്ടിയായിരിക്കുന്ന കാലാമുതൽ സുവിശേഷജന്മങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരുതരം “യിരമ്യാവ്യ” അക്ഷമതയും ഒടുങ്ങാത്ത ഔത്സുക്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സാമൂഹ്യനീതി, സുവിശേഷപ്രചരണം, ദരിദ്രരുടെ ഉന്നമനം ഇത്യാദി കാര്യങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ‘വേഗത’ പോരാ എന്ന് അവസാനം വരെ അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, വിശേഷിച്ചും നീതി, സമാധാനം എന്നിവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ ‘ക്ഷോഭിച്ച്’ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. “അമ്മാവൻ കോപിക്കും; ആ മുഖം ചുമക്കും” എന്ന് ചാച്ചാ നെഹ്റുവിനെപ്പറ്റി ബാലലോകത്തിനെഴുതുമ്പോൾ, “മലയാള മനോരമ” രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഓർക്കുന്നു. ഒസ്താന്തിയോസ് പിതാവ്, സമ്പത്ത് കുട്ടിവച്ച് ദരിദ്രരെ അവഗണിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയ്ക്കെതിരെ വേദപുസ്തകമെന്ന പടവാളുയർത്തി, കയർക്കുമ്പോൾ ക്ഷുഭിതനാകുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ചുരുങ്ങും. ഈ ക്ഷോഭം നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹം മൂലമുണ്ടായതൊണ്ടവരൾച്ച വരുത്തിവെച്ചതാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി സമ്പന്നരുണ്ടാക്കിയ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക രീതിശാസ്ത്രം കവചമായി സ്വീകരിച്ച്, ക്രിസ്തീയ സഭകൾ പോലും, ദരിദ്രരെ ദരിദ്രരായിത്തന്നെ ജീവിച്ചു മരിക്കുന്നതിനു കൂട്ടുനിൽക്കുന്ന അനീതി കണ്ടു സഹിക്കാനാകാതെയാണ് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി ഏതു പ്രഭാഷണവേദിയിലും പൊട്ടിത്തെറിച്ചത്.

സ്വന്തം ബാല്യ-കൗമാര ഘട്ടങ്ങളിലെ ദരിദ്രപശ്ചാത്തലം, പഠന കാലത്ത് ലഭിച്ച അറിവുകൾ, സ്വന്തമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ, മലങ്കരസഭയിലെ ‘സുവിശേഷ ഗാന്ധി’യായിരുന്ന പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് എന്ന ആത്മിക കൊടുംകാറ്റിന്റെ ആരവം, അടങ്ങുബോഴുള്ള യഹോവയുടെ മൃദുലശബ്ദം, സഭയിലെയും സമൂഹത്തിലെയും സാമൂഹ്യനീതിപാലനത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മുതലായവയാവണം ജോർജ്ജുകുട്ടിയെ നീതിയുടെ അപ്പോസ്തോലനായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയത്! ഇതിനിടയിൽ പാശ്ചാത്യ ദൈവശാസ്ത്ര വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച അപഭ്രംശങ്ങൾ, നീതിയിലധിഷ്ഠിതമായ സമാധാനമെന്ന പ്രമാണം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കുന്നതിലെ അപജയങ്ങൾ എന്നിവ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ബിൽ ഗേറ്റ്സ് എന്ന കോടീശ്വരൻ ലോകത്തിലെ ദരിദ്രർക്കുവേണ്ടി, തന്റെ ധനസാമാജ്യം പങ്കിടാൻ തയ്യാറായപ്പോൾ, ഒസ്താന്തിയോസ് പിതാവ്, ഈ നീക്കത്തെ ശ്ലാഘിക്കാതിരുന്ന പ്രഭാഷണവേദികളില്ല. നീതിക്കുവേണ്ടി ദരിദ്രരുടെ പക്ഷം ചേർത്ത ‘വിഭിന്ന’നായ ഈ സഭാപിതാവ് തന്നിൽ, മാനുഷികമായി ഉണ്ടാകുന്ന സ്വാർത്ഥത്തെ കീഴടക്കിയതിനുശേഷം, നിസ്വാർത്ഥമതികളാകുവാൻ ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

‘അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം’ എന്ന വിശേഷണം ദസ്തയോവ്സ്കിയുടെ പ്രാമാണ്യമായ നോവലിനെ പുരസ്കരിച്ചാണെന്ന് ബ. ഏലിയാസച്ചൻ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ “ആമുഖ”ത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റൊരു വിശേഷം കൂടെയുണ്ട്. ദിവംഗതനായ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പിതാവിന്റെ പാർത്ഥിക ശരീരം സമാധിയിരുത്തുന്നതിനായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാണൻ പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ കൂടുകെട്ടിയ, മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക് നീങ്ങവെ, പത്തിച്ചിറ പള്ളിയിൽ കുറെ സമയം ദർശനത്തിനു വച്ചു. ആ ഇടവേളയിൽ, ഒരു ചാനൽ പ്രതിനിധി, അനുശോചന പ്രതികരണം ശേഖരിക്കുന്നതിനായി ഈ ലേഖകനെ സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: “വേദപുസ്തകത്തിലെ പുതിയ നിയമത്തിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണുള്ളത്; അഞ്ചാമതൊരു സുവിശേഷമാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിത്വവും ജീവിതവും.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ 40-ാം ദിന ശ്രാദ്ധദിനത്തിൽ നടന്ന അനുസ്മരണയോഗത്തിൽ സംസാരിച്ചപ്പോഴും “അഞ്ചാം സുവിശേഷം” എന്ന വിശേഷണം ഞാൻ നൽകിയിരുന്നു. ദസ്തയോവ്സ്കിയെ അനുസ്മരിച്ചല്ല, യാദൃശ്ചികമായും നൈസർഗ്ഗികവുമായാണ് ഞാൻ ഈ പരാമർശനം നടത്തിയത്! ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉപശീർഷകമായി അതേ വാക്കുകൾ വായിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി!

വേദപുസ്തകം മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന് എന്നും ഒരു “ദൗർബല്യം” മായിരുന്നു. കേവലം മതാധിഷ്ഠിത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കപ്പുറം മനുഷ്യത്വ പരവും നീതിനിഷ്ഠവുമായ നിലപാടുകളുടെ ആദിരൂപങ്ങളും, വളർച്ച യുമാണ് അതിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചത്. ‘സുവിശേഷാലയം’ കേന്ദ്രമാക്കി കൊണ്ട് ഈ ദൃശ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള നിയോഗമായിട്ടാണ് നിരണം മെത്രാപ്പോലീത്തായായുള്ള നിയമനത്തെ അദ്ദേഹം കണ്ടത്. 1966-ൽത്തന്നെ മെത്രാനായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്തരമൊരു അനുക്യൂല സാഹചര്യമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല എന്നുപോലും അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുന്നു! തന്റെ ആയുസ്സും, കഴിവുകളും, പഠനവും, സഭയിലെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനവുമെല്ലാം, “ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷമറിയിക്കുന്നു” എന്നതിനും, ഇക്കാര്യത്തിനു ജനങ്ങളെ സജ്ജമാക്കുന്നതിനുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. കടന്നുപോയ പി. എം. തോമസ് റമ്പാച്ചൻ, ബഹുമാന്യ വാർദ്ധക്യത്തിലും ഇന്നും കർമ്മനിരതനായിരിക്കുന്ന കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ എന്നിവരെ തന്റെ വലംകൈയും ഇടംകൈയുമായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഈ വഴിയിൽ ഉദിച്ചുയർന്നു വന്നിരുന്ന എം. ജി. പോൾ അച്ചന്റെ അകാല വേർപാട്, അദ്ദേഹത്തെ ഉലച്ചുവെങ്കിലും, ദൈവനിയോഗപ്രകാരം മുമ്പോട്ട് ഓടാൻ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൽ നിന്നും “വേഗത” ചോദിച്ചു വാങ്ങി.

“നവ്യമായ വേഗത എൻ കാലിനേകണേ” എന്ന് അദ്ദേഹം പാടിയിട്ട് അങ്ങനെ അമ്പർത്ഥമായി!

തന്റെ ചിന്തയും, പ്രഭാഷണങ്ങളും, സഭാഭരണവും, വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുമെല്ലാം, “ദരിദ്രരോട് സുവിശേഷമറിയിക്കുന്നതിന്റെ” ഭാഗമായാണ് അദ്ദേഹം ദർശിച്ചത്.

‘മിഷൻ’, ‘സുവിശേഷീകരണം’ എന്നിവയ്ക്ക് പുതിയ നിർവചനവും മാനവും നൽകിയത് അദ്ദേഹമാണ്. അതുകൊണ്ട് സഭാഭരണക്കാർക്കു സഹജമായ മറ്റു “നിർമ്മാണ” പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം മുതിർന്നില്ല. ഇല്ലായ്മയുടെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും രംഗത്ത് ഓടിയെത്തി, അവിടെ ‘സുവിശേഷം’ പ്രവർത്തനമാക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയോഗം. ഇക്കാര്യത്തിൽ പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും നീക്കിക്കൊണ്ട്, ദരിദ്രർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത സർവ്വസംഗ പരിത്യാഗികളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. സഭയുടെ ശരിയായ ദൗത്യമെന്ത് എന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ സഭാംഗങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചവരുടെ മുൻ നിരയിൽ ഈ പിതാവിന്റെ സ്ഥാനം വിശേഷതരമാണ്. പരമല പുണ്യ വാളനെയും “സ്ലീബാദാസ സമൂഹം” സ്ഥാപകനെയും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സഭയുടെ മുമ്പാകെ അദ്ദേഹം പുനരാഖ്യാനം നടത്തി. ഏതു കാര്യവും പ്രാർത്ഥനയോടെ ആരംഭിക്കുകയും, പുതിയ ദർശനങ്ങളും,

ഉൾക്കാഴ്ചകളും തന്റെ ശ്രോതാക്കൾക്കു പകരുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ദൈവം കനിഞ്ഞരുളിയ ദീർഘായുസ്സിന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ അർത്ഥം കണ്ടെത്തി.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് വലിയ ചിന്തകനോ, ഭരണപ്രവീണനോ “പ്രൗഢി”യുള്ള മെത്രാനോ ആയിരുന്നില്ല; അങ്ങനെയൊരാൾ ആഗ്രഹിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും “പണ്ടേ കൊയ്ത്തിനു തയ്യാറായി വിളഞ്ഞു കിടക്കുന്ന” വയലുകളെ നോക്കിക്കണ്ടിട്ടു നിശ്ശബ്ദമായി കടന്നുപോകുന്നതു പാപമാണെന്ന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ പ്രവർത്തനശൈലിയിൽ വിയോജിപ്പുള്ളവരും കണ്ടേക്കാം. പക്ഷേ, സുവിശേഷം നിമിത്തം ആത്മാവിൽ തീപിടിച്ച ഈ അസാധാരണ മനുഷ്യൻ, വിമർശനങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നു; തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാൽ തിരുത്തിയിരുന്നു; എല്ലാവരെയും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കും പുലർച്ചയ്ക്കുമായി ഏതു മേഖലയിലും കടന്നുചെല്ലാൻ വെമ്പൽകൊണ്ടിരുന്ന മനസ്സായിരുന്നു അത്. അക്കാലത്തുതന്നെ, അദ്ദേഹം കൈവെയ്ക്കാത്ത മനുഷ്യസ്നേഹ-സേവനരംഗങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഓരോ സമയം, ആശയപരവും, കർമ്മപരവും, ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിൽ വ്യാപൃതമായാൽ, എല്ലാം “കുറേശ്ശു കുറേശ്ശു” എന്നല്ലാതെ ഓരോന്നിലും ‘ദ്യുത’ വരുത്തുക എന്നത് ശ്രമസാധ്യമാണെന്നാണ് സാധാരണ പ്രമാണം. എങ്കിലും ഇത്തരം “സ്ഥാപിത സഞ്ചയങ്ങൾ” (cliches) ഒന്നും അദ്ദേഹം വകവെച്ചില്ല. ഭാരത വൻകരയിൽ മാത്രം തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാകാഞ്ഞതിന്റെ കാരണവും അതു തന്നെ.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ വെച്ചുണ്ടായ തീവ്രാനുഭവങ്ങളാണ് ‘മോഹൻ ദാസി’നെ ‘മഹാത്മാഗാന്ധി’യാക്കുന്നതിന് ചവിട്ടുപടിയായത്. ഇന്ന് ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ ദർബൻ പ്രവിശ്യയിൽ ഗാന്ധി തുടങ്ങിവെച്ച ‘സമൂഹം’ അല്പമായെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്നു. മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, തന്റെ മിഷനറി വേലയാരംഭിച്ചത് ആൻഡമാൻ ദീപസമൂഹത്തിൽ, കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ “ബേട്ടാപ്പൂർ” എന്ന സ്ഥലത്താണ്. ദീർഘനാളായി പള്ളിക്കു പട്ടക്കാരനും കുദാശകളുമില്ലാതിരുന്ന ആ പ്രദേശത്തെത്തി വളരെപ്പേർക്കും ജ്ഞാനസ്നാനവും മറ്റു കുദാശകളും, ‘സുവിശേഷവും’ നൽകിയാണ് അദ്ദേഹം മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ “ഹരിശ്രീ” കുറിച്ചത്. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ, ആൻഡമാനിൽത്തന്നെ ഒരു ‘സുവിശേഷസ്ഥാപനം’ മുണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചിരുന്നതിനെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാത്സല്യ ശിഷ്യനായ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ. അതും യാഥാർത്ഥ്യമാകാൻ ദൈവം സഹായിക്കട്ടെ.

കാപട്യത്തിന്റെ മുഖാവരണം, പൊള്ളയായ പ്രൗഢി, പൊങ്ങച്ചം, സ്ഥാനമോഹം എന്നിവയെ ദൂരെയകറ്റി ജീവിച്ചു കടന്നുപോയ ഈ സുവിശേഷധനൻ, ഇന്നും നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നു. ആദ്യ രക്തസാക്ഷിയായ ‘ഹാബേൽ’ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ വേദസാക്ഷ്യം. അതിന്റെ മാറ്റൊലി സഭയാകമാനം എത്തട്ടെ. “സുവിശേഷീകരണ്” കാര്യത്തിൽ കുറ്റകരമായ നിസ്സംഗത ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന സഭാസമൂഹത്തിൽ, ഈ പിതാവിന്റെ “രൂപസാദൃശ്യങ്ങളിൽ” അനേകം തീപ്പന്തങ്ങൾ കത്തി ജ്വലിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയും ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയും

ഫാ. ഡോ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ

അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടിലേറെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് അനുസ്മരിക്കുന്നത് സമ്മിശ്ര വികാരങ്ങളോടെയാണ്. ആദർശനിഷ്ഠനും, ആത്മീയ തീക്ഷ്ണവാനും, സൗഹൃദസമ്പന്നനും, ആർദ്രമാനസനുമായിരുന്ന ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആദ്യകാല സഹപ്രവർത്തകരിൽ ഞാൻ മാത്രമേ ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അയവിറക്കാൻ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. സേവനനിരതനായ ഒരു ജോർജ്ജു കുട്ടിയെ ആണ് ഞാൻ ആദ്യം കാണുന്നത്. യുദ്ധാനന്തരം ഉത്തരേന്ത്യയിലേക്ക് അഭയാർത്ഥികളുടെ വലിയ ഒരു പ്രവാഹം തന്നെ ഉണ്ടായ സമയത്ത് അവരുടെ ഇടയിൽ സഹായത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും കരം നീട്ടി ആതുരശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പുറപ്പെടുന്ന ഒരു സന്നദ്ധ ഭടനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീറുള്ള പ്രസംഗവും ആണ് ആദ്യം ഞാൻ കേൾക്കുന്നത്. പിന്നീട് 1954-ൽ ഞാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായി എത്തുമ്പോൾ (അന്ന് സെമിനാരി എം.ഡി. കോമ്പൗണ്ടിൽ ഏലിയാ കത്തിഡ്രലിനു കീഴ്ക്കുവശത്തുള്ള രണ്ടു ചെറിയ കെട്ടിടങ്ങളിൽ ആയിരുന്നു) അവിടെ എന്നേക്കാൾ രണ്ടു വർഷം മുമ്പേ അദ്ധ്യാപകനായി ചേർന്ന എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാശനെ പരിചയപ്പെടുന്നു. അന്നു തുടങ്ങിയ സൗഹൃദവും സഹോദര നിർവിശേഷമായ ബന്ധവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവരെ ഊഷ്മളമായി കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു.

പ്രധാനമായി രണ്ടു വേദിയിലാണ് ഞങ്ങൾ സഹപ്രവർത്തകരായി ദീർഘകാലം വർത്തിച്ചത്. രണ്ടും സഭയുടെ സുപ്രധാന രംഗമായ പ്രബോധന മണ്ഡലത്തിലാണ്. ഒന്ന്, സെമിനാരിയിലെ അദ്ധ്യാപനരംഗത്തും, മറ്റത് സഭയിലെ കൺവൻഷൻ വേദികളിലും. എന്നേക്കാൾ പത്തു വയസ്സിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ സഭാ സേവനരംഗത്ത് ഏതാണ്ട് ഒരേ സമയത്താണ് തുടക്കം കുറിക്കുന്നത്. സഭയുടെ ചൈതന്യം നിലനിറുത്തുന്നത് ആരാധനയുടെ ഉത്തമാനുഷ്ഠാനത്തിൽ കൂടിയും, പ്രബോധന മണ്ഡലത്തിലെ തീവ്രമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൂടിയും ആണ്. ഇവ രണ്ടിൽനിന്നും ഉളവാകുന്ന ഊർജ്ജവും ഉത്സാഹവുമാണ് സഭയുടെ സാക്ഷ്യരംഗത്തെ സമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നത്. ആരാധന, കേവലം ആചാരമായി അധഃപതിക്കാതെയും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും മൂഢാചാരങ്ങളും കടന്നുകൂടാതെയും അർത്ഥവത്തായി നിലനിറുത്തുവാൻ കഴിയുന്നത് പ്രബോധനരംഗത്തുള്ള തീക്ഷ്ണവും, ബോധപൂർവ്വ

വുമായ പ്രവർത്തനത്താലാണ്. പ്രബോധനകാര്യങ്ങളിൽ അശ്രദ്ധയും, അലസതയും സംഭവിക്കുമ്പോൾ സഭാജീവിതം മന്ദീഭവിക്കും. “വെളി പാട് ഇല്ലാത്തടത്ത് ജനം മര്യാദ വിട്ടു നടക്കുന്നു” (സദ്യ. 29:18) എന്നുള്ള ശലോമോന്റെ സൂക്തത്തിന്, മറ്റൊരു ഭാഷ്യം നൽകാം. പ്രബോധനം ഇല്ലാത്തതിടത്ത് ജനം മര്യാദ വിട്ടു നടക്കുന്നു. ധാർമ്മികബോധവും ആത്മീകദാഹവും, സേവനോത്സുകതയും ജനത്തിൽ ഉളവാക്കുന്നത് ശരിയായ പ്രബോധനം നേരാംവണ്ണം നടക്കുമ്പോഴാണ്.

പ്രബോധകന്മാരെ - ആത്മീയമായ അജപാലകന്മാരെ - പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന സെമിനാരിയിലെ പ്രവർത്തനം വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. അർപ്പണബോധവും, ആത്മീയനിഷ്ഠയും, അതോടൊപ്പം, വേദജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ സംഘമാണ് സെമിനാരിയിലെ അദ്ധ്യാപകരായി വർത്തിച്ചത്. അവരിൽ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ വ്യക്തി ഞാനായിരുന്നു. എന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ള പലരും എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ഒരു സന്ദർശകൻ സെമിനാരിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ എന്നോട് ഞാൻ എത്രയും വർഷ വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്ന് ചോദിച്ചതോർക്കുന്നു. ആദ്യമായി അദ്ധ്യാപനത്തിനെത്തുമ്പോൾ ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെപ്പോലെ എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും എനിക്കു പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്ത എം. വി. ജോർജ്ജു ശെമ്മാശൻ എനിക്കൊരു മാർഗ്ഗദർശി ആയിരുന്നു.

അന്ന് സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകരായി ആറു പേർ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവരിൽ നാലു പേരും പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി. സെമിനാരിയിൽ വളരെയേറെ പരിമിതികൾ അനുഭവപ്പെട്ട കാലമായിരുന്നു. താമസ സൗകര്യങ്ങൾ അപര്യാപ്തം; ക്ലാസ്സുമുറികൾ ഓലപ്പെണ്ണിലും, ചായ്പിലും, വരാന്തയിലും; ടോയ്ലറ്റുകളുടെ കാര്യം പറയാൻ തന്നെ പ്രയാസം; സാമ്പത്തിക പരാധീനതകൾ ഒട്ടേറെ; ലൈബ്രറി സൗകര്യങ്ങൾ വളരെ പരിമിതം. ഇങ്ങനെ അവശതകളുടെയും, പരാധീനതകളുടെയും നീണ്ട പട്ടിക നിരത്താമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അന്ന് സെമിനാരിയുടെ കരുത്ത് അവിടുത്തെ അദ്ധ്യാപക സഞ്ചയമായിരുന്നു. രണ്ടു പേർ ശമ്പളം ഒന്നും പറ്റാതെയും മറ്റു നാലു പേർ തുച്ഛമായ വേതനം സ്വീകരിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. പണമില്ലാതെ ക്ലേശിച്ച അവസരങ്ങൾ അനവധി ആയിരുന്നു. അന്നു ചില അത്മായനേതാക്കൾ സഹായത്തിന്റെ കരം നീട്ടിത്തന്നത് ഓർത്തുപോകുന്നു.

സെമിനാരി ദിനമായി ഒരു ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കുവാനും അന്ന് ഒരു കവർപിരിവു നടത്താനുമുള്ള നിർദ്ദേശം എം. വി. ജോർജ്ജുനിൽ നിന്നുണ്ടായത്. അങ്ങനെ ഒരു പിരിവു നടത്തിയാൽ അതു കാതോലിക്കാദിനപ്പിരിവിനെ ബാധിക്കും എന്നുള്ള ആശങ്ക നിലനിന്നതുകൊണ്ട്

അന്നത്തെ കാതോലിക്കാബാവായിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയാണ് സെമിനാരി ദിനപ്പിരിവു സാധ്യമാക്കിയത്. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാം ജോർജ്ജച്ചന്റെ ഉത്സാഹവും, ആലോചനയും, നേതൃത്വവും മുന്നിട്ടുനിന്നു. അദ്ധ്യാപകർ എല്ലാവരും സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നവർ; അതുകൊണ്ട് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എപ്പോഴും തമ്മിൽ ആലോചിച്ചും സഹകരിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എളുപ്പമായിരുന്നു.

ഇന്നത്തെപ്പോലെ വിഷയങ്ങളിൽ സ്പെഷ്യലൈസേഷൻ ഒന്നും വന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലം. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പഠിച്ചുവന്ന കെ. ഫീലിപ്പോസച്ചനും (പിന്നീട് ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്) അമേരിക്കയിൽ പഠിച്ചുവന്ന എം. വി. ജോർജ്ജച്ചനും കൽക്കട്ടായിലും മറ്റും പഠിച്ചുവന്ന മറ്റ് അദ്ധ്യാപകരും മാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. എം. വി. ജോർജ്ജച്ചൻ പഠിച്ചത് പുതിയനിയമം, അന്യ മതങ്ങൾ, മോഡേൺ തിയോളജി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ. പ്രസംഗ പരിശീലനക്ലാസ്സ് എം. വി. ജോർജ്ജച്ചനും ഞാനും കൂടിയാണ് നടത്തിയത്. അവധിക്കാലത്ത് ഇടവകകൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള പാരിഷ് മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചതും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചാണ്. മിഷനു പോകുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരുമിച്ച് രണ്ടു ദിവസത്തെ ധ്യാനം നടത്തിയിരുന്നു. ഓരോ ടീമിന്റെയും കൂടെ മിഷൻ നടത്തുന്ന നാലു ദിവസങ്ങളും അദ്ധ്യാപകന്റെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. പാരിഷ് മിഷനുവേണ്ടി അന്നു ചില പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഇന്നുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. വിശ്വാസ സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങൾ ലളിതമായ വിധത്തിൽ സാധാരണക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു രചിച്ച ലഘു കൃതികൾ പതിനഞ്ചോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഗാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സീഡികൾ ആണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. അതും നല്ലതു തന്നെ. പക്ഷേ, വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ശ്രദ്ധ വച്ചേ മതിയാവൂ.

“സ്റ്റുവേർഡ്ഷിപ്പ് ഫണ്ട്” എന്ന ആശയം എം. വി. ജോർജ്ജച്ചനിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന പണത്തിൽനിന്ന് ഒരു തുക ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നൽകുക എന്നതാണ് അതിന്റെ തത്വം. വിദ്യാർത്ഥി ആയിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ലഭിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നീക്കിവച്ച് സ്നേഹപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നൽകുന്ന രീതി പരിശീലിച്ചാൽ വൈദികനായി കഴിയുമ്പോഴും അതു കൂടുതൽ വിജയകരമായി തുടരാൻ കഴിയും. ആ ഫണ്ടിന്റെ മേൽനോട്ടം 45 വർഷം ഞാനാണ് വഹിച്ചത്. സെമിനാരി സുഹൃത്തുക്കളും മറ്റും ഈ ഫണ്ടിലേക്കു സഹായം തരുമായിരുന്നു. ഒരു വർഷം അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപാ വരെ സമാഹരിച്ച്, ഭവനദാനം, ചികിത്സാ സഹായം, വിദ്യാഭ്യാസ സഹായം തുട

ങ്ങിയവയ്ക്ക് നൽകിയതോർക്കുന്നു. സെമിനാരിയുടെ പല പ്രോജക്റ്റുകളും തിരുമേനിയുടെ ഭാവനയിൽ രൂപംകൊണ്ട് വികസിച്ചവയാണ് എന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അവബോധം വരുത്താൻ തിരുമേനി അത്യധികം ഉത്സാഹിച്ചു. Missiology എന്ന വിഷയം പഠനപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ആ കോഴ്സ് അദ്ദേഹം തന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ സാമൂഹികാവബോധം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വരുത്താനും തിരുമേനിയുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തിയും ഏറെ സഹായകീഭവിച്ചു. സഭ ശ്ലൈഹികം എന്നു പറയുമ്പോൾ, അപ്പോസ്തോലിക കൈവയ്പും പിന്തുടർച്ചയും വിവക്ഷിക്കുന്നു എന്നു നാം ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ‘ശ്ലീഹാ’ എന്ന വാക്കിനു അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. സഭ ശ്ലൈഹികം എന്നു പറയുമ്പോൾ സഭ, ലോകത്തിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെട്ട സമൂഹം എന്നും അർത്ഥം കൽപ്പിക്കാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാനും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ ആഗമനം യാഥാർത്ഥ്യമെന്നു തെളിയിച്ച്, അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് എത്തിക്കാനും സഭ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം ലോകത്തിനു കൈമാറാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സമൂഹമാണ് ക്രിസ്തീയസഭ. വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥപൊരുൾ സ്നേഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ എന്നുള്ളതാണ്. ദൈവം സ്നേഹം

“വൈദിക സെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആകുകയില്ലായിരുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ സെമിനാരിയിൽ അരുന്നൂറ്റാണ്ടിലധികം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം കൃപ നൽകി. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയാണ് എന്നെ ഞാൻ ആക്കിയത്. 1965-ൽ എന്നെ മെത്രാൻ ആക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മലബാറിൽ പോകേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. 1975-ലാണ് മെത്രാനായത്. അത് ഭാഗ്യം. അതുകൊണ്ട് ദീർഘനാൾ സെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ദൈവം തിന്മ ചെയ്യുന്നില്ല, എല്ലാം നന്മയ്ക്കാണ് എന്നും പഠിച്ചു. ... ആയിരത്തിൽപരം വൈദികരെ ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു. അതിൽ മൂപ്പതോളം മെത്രാപ്പുലാരുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ എന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായത് (പ. ബസേലിയോസ് പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ) കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യവും ലഭിച്ചു. ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു.”

- ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

മാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ ത്രിത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അനിവാര്യമാണ്. ത്രിയേക ദൈവം എന്നുള്ള ആശയത്തിന് പുതിയ ഒരു വാക്കു തന്നെ തിരുമേനി കണ്ടെത്തി. “അത്രൈതം” എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ഒരു ഘട്ടത്തിലെ ചിന്തയും പ്രസംഗവും. പൗരസ്ത്യസഭാ പിതാക്കന്മാർ വിശുദ്ധ ത്രിത്വരഹസ്യത്തിന് സമുന്നതമായ സ്ഥാനം നൽകുകയും അവരുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ അതു പ്രതിഫലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഊന്നൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ ഉയർന്നു നിന്നു. സാമൂഹ്യദർശനം തന്നെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു രൂപപ്പെട്ടതാണ്. വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചും, (Classless Society), സാമ്പത്തിക സമത്വത്തെക്കുറിച്ചും ഒക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, സ്നേഹവാനായ ദൈവത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ദർശനമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. ദരിദ്രരുടെ ലോകത്തിൽ സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നത് പാപമാണെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ, സ്നേഹത്തിൽനിന്നു രൂപംകൊണ്ട വീക്ഷണമായിരുന്നു. നമ്മുടെ തലമുറയിലെ ഒരു വലിയ പ്രവാചക ശബ്ദമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളെയോ, സാമൂഹിക ദർശനങ്ങളെയോ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുവാനല്ല ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

വ്യക്തിപരമായ ചില കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്തല്ല എന്നു കരുതുന്നു. എന്നെ വളരെ സ്നേഹിക്കുകയും എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധികളിലൊക്കെ കടന്നുവന്ന് സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുന്നു. ചില പ്രയാസ ഘട്ടങ്ങളിൽ, ദിവ്യപ്രേരണയാൽ എന്നപോലെ കടന്നുവന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സ്നേഹത്തിന്റെ കരം നീട്ടിത്തരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ മകളുടെ വിവാഹം തിരുമേനി നടത്തിത്തരണമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ആഗ്രഹം. എന്നെ വളരെ സ്നേഹിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയും ആ വിവാഹത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയുടെ വേർപാടിൽ ഞാൻ ആകെ തകർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സന്ദർശനം ഞാൻ പ്രത്യേകം ഓർക്കുന്നു. കാതോലിക്കാബാവാ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ തിരുമേനിമാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്റെ വിവാഹത്തിൽ സംബന്ധിച്ച് സന്ദേശം നൽകിയ വ്യക്തി തന്നെ എന്റെ പങ്കാളിയുടെ വേർപാടിലും സാന്ത്വനത്തിന്റെ സന്ദേശം നൽകാനുമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെ സുബോധത്തോടെ അന്ത്യമായി കണ്ട വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ആ രംഗം ഇപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ആ ദിവസം രാവിലെ മുതൽ ബോധം തെളിയാതെ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു. നാലു മണി കഴിഞ്ഞ സമയത്താണ് ഞാനും കെ. എം.

ജോർജ്ജനും കൂടി അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നത്. പരിചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശൈശവം ഏറെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ബോധം തെളിഞ്ഞില്ല. എന്തെയും ജോർജ്ജന്റെയും പേരുകൾ പറഞ്ഞ്, ഞങ്ങൾ കാണാൻ നിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിച്ചു. ശബ്ദം പുറത്തു വന്നില്ല. വീരൽകൊണ്ട് എന്തോ എഴുതുന്നതുപോലെ ചലിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും ഞങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതിന്റെ പ്രസന്നത മുഖത്തു തെളിഞ്ഞിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥന നടത്തി തിരികെ പോന്നു. അന്നുതന്നെ പരുമല ആശുപത്രിയിലേക്കു അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെയാണല്ലോ അന്ത്യം സംഭവിച്ചത്. എനിക്ക് നഷ്ടമായത് എന്റെ ഒരു ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെയാണ്. ആത്മീയ നിലയിൽ അദ്ദേഹം പിതൃ സ്ഥാനീയൻ തന്നെ. ആറു പതിറ്റാണ്ടോളം നീണ്ടുനിന്ന ആത്മബന്ധമാണ്; ശാരീരികമായ വേർപാട് ആ ബന്ധത്തിന് ഭംഗം വരുത്തിയിട്ടില്ല. എല്ലാ കുർബാനയിലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കുന്നു.

മരണത്തെപ്പറ്റി ഒരു ആശങ്കയും ഇല്ലാത്ത തിരുമേനി തന്റെ 93-ാം ജന്മദിന ആഘോഷത്തിൽ പറഞ്ഞു: “എന്റെ വിധോഗവേളയിൽ ശോശപ്പായും പൂഷ്പങ്ങളും കൊണ്ടു വരരുത്. അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന പണം, വസ്ത്രമായോ സംഭാവനയായോ തന്നാൽ മതി. പാവങ്ങൾക്ക് അത് കൊടുക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ.” “ഇന്ത്യയുടെ പല പ്രദേശങ്ങളിലും ഉടുതുണിക്ക് മറുതുണിയില്ലാതെ കഴിയുന്ന അനേക ജീവിതങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവർക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അവനൽകും. എത്രകാലം ജീവിച്ചുവെന്നതിലല്ല, ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്തു നന്മ ചെയ്തു എന്നതിനാണ് പ്രാധാന്യം.” ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്.

നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചവൻ

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

എന്നും പാവങ്ങളുടെ പക്ഷം പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു മെത്രാൻ ആയിരുന്നു കഴിഞ്ഞയാഴ്ച അന്തരിച്ച ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്. 'വിമോചനത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര'മൊക്കെ ഉണ്ടാകുന്നതിന് വളരെ മുമ്പേ തന്നെ; യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും മാനവനീതിയുടെയും മാനിഫെസ്റ്റോ ആണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട് മനുഷ്യസേവനത്തിന് ഇറങ്ങിയ ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

'ന്യായം വെള്ളം പോലെയും നീതി വറ്റാത്ത തോടുപോലെയും കവി ഞ്ഞൊഴുകട്ടെ' എന്ന ബൈബിളിലെ പ്രവാചകവാക്യം മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിങ്ങിനെയും മാർ ഒസ്താന്തിയോസിനെയും ഒരുപോലെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു മൂലവാക്യമായിരുന്നു. വയസ് തൊണ്ണൂറു കഴിഞ്ഞിട്ടും മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ പ്രവാചകവീര്യം കെട്ടടങ്ങിയില്ല. തന്റെ ഓരോ വാക്കും കേൾവിക്കാരെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിച്ചു. അത് വ്യർത്ഥമായ ശബ്ദമായിരുന്നില്ല. കേട്ടവർ കേട്ടവർ ഏതെങ്കിലുംതരത്തിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ പുനഃപരിശോധിച്ച് സാമൂഹ്യനീതിയുടെയും ആർദ്രമായ കരുണയുടെയും മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്ന് അന്വേഷിച്ചു. 'മതം മാറ്റമല്ല മനംമാറ്റമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം' എന്നും നിരന്തരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ പരിവർത്തനം വരുത്തി.

അദ്ദേഹമെഴുതിയ 'വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം' അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. 'നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവർക്ക് തൃപ്തി വരും' എന്ന ക്രിസ്തു വാക്യം പൂരിപ്പിക്കേണ്ടത് പരലോകത്തിലല്ല. ഇന്നു നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലാണ് എന്ന് അടിയുറച്ച് വിശ്വസിച്ച ഈ ജനകീയ മെത്രാൻ പാവങ്ങളെ കരുതുന്ന നിരവധി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് രൂപംകൊടുത്തു. സമത്വത്തിന്റെയും മനുഷ്യനന്മയുടെയും മാർഗത്തിൽ ചരിക്കാൻ ക്രിസ്തീയ സഭയെയും മതങ്ങളെയും നിരന്തരം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു.

ബൈബിളിലെ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുത്താവുന്ന ആധുനിക പ്രവാചകനായിരുന്ന മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മൂക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് യുവാവായി പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങിയ കാലത്ത് സ്വീകരിച്ച രണ്ട് പ്രസിദ്ധമായ ബൈബിൾ പ്രഭാഷണ വിഷയങ്ങൾ പിന്നീട് നിരവധി തലമുറകളെ പിടിച്ചു കുലുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒന്ന്, ആമോസിന്റെ തൂക്കുകൂട്ട. ‘ആമോസേ, നീ എന്തു കാണുന്നു? എന്ന് ദൈവം ചോദിച്ചതിന് ‘ഒരു തൂക്കുകൂട്ട’ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു (ആമോസ് 7:8). പ്രവാചകനായിരുന്ന ആമോസ്, അനീതിയിൽ കിടന്നുരുണ്ട തന്റെ ജനത്തിന്റെ അധികാരവർഗ്ഗത്തിനു നേരെ ദൈവം നീതിയുടെ തൂക്കുകൂട്ട പിടിക്കും എന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ ഇസ്രായേൽ രാജാവിനെയും പുരോഹിതവൃന്ദത്തെയും വിറളി പിടിപ്പിച്ചു. രണ്ട്; രക്തനിലം, നീതിമാനും നിഷ്കളങ്കനുമായ തന്റെ ഗുരുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത് യഹൂദമതാധ്യക്ഷന്മാരോട് പ്രതിഫലമായി മൂപ്പതു വെള്ളിപ്പണം വാങ്ങിയ ശിഷ്യൻ യൂദാ പിന്നീട് ദുഃഖിച്ച് ആ പണം ദേവാലയത്തിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആ പണമെടുത്ത് ‘ഇത് രക്തവിലയായതുകൊണ്ട് ദേവാലയ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടേണ്ട’ എന്നു പറഞ്ഞ് പരദേശികൾക്കുവേണ്ടി സെമിത്തേരി കെട്ടാൻ ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങിച്ചു. അതാണ് രക്തനിലം (മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 27:8).

മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തന്റെ തീ പറുന്ന വാക്കുകളിലൂടെ തൂക്കുകൂട്ടയും രക്തനിലവും അവതരിപ്പിച്ചു. ‘അധ്വാനിക്കുന്നവരുടേയും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുടേയും’ നിലവിളി ശ്രദ്ധിക്കാതെ സാമൂഹിക വഞ്ചനയിലൂടെ സമ്പത്തേല്പാൻ സമരക്കൂട്ടുന്നവർ രക്തനിലത്തിന്റെ മുതലാളിമാരാണ്. അവർക്ക് നേരെ ദൈവം നീതിയുടെ തൂക്കുകൂട്ട പിടിക്കും എന്ന് ഒരു യുവ വൈദികൻ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ പ്രമുഖരായ ചിലർ ശത്രുക്കളാവുകയും മറ്റു ചിലർ മനംമാറി നീതിയുടെ മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുകയും ചെയ്തു.

നീതിബോധത്തോടൊപ്പം നിറഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന് ഉടമയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ലളിതമായ ജീവിതശൈലി അവലംബിക്കുകയും ഒരു ദരിദ്രനായി മരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്നേഹത്തിന്റെ മതമാണ് മനുഷ്യന്റെ ഏക മതം എന്ന് എപ്പോഴും ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ വ്യക്തിപരമായ മനംമാറ്റത്തോടൊപ്പം സമൂഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക ഘടനകളിൽ കാര്യമായ പരിവർത്തനം വന്നെങ്കിലേ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നീതിയും സമത്വവും കൈവരികയുള്ളൂ എന്ന് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന് വ്യക്തമായിരുന്നു. നമ്മുടെ ലോകത്തെ നീതിയും സമാധാനവും സ്നേഹവും വസിക്കുന്ന ഇടമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നവും യത്നവും നീതിബോധമുള്ള സകല മനുഷ്യരെയും എന്നും ത്രസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

(ദേശാഭിമാനി പത്രം, വാരാന്ത്യപതിപ്പ്, ഫെബ്രുവരി 26, 2012)

സുവിശേഷവും സമൂഹവും മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ജീവിതത്തിൽ

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

അഭി. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെ ഞാൻ അടുത്തറിയുവാൻ തുടങ്ങിയത് 1966-ൽ സെമിനാരിയിൽ വൈദികപഠനത്തിനു ചേർന്നതു മുതലാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധനായ എം. വി. ജോർജ്ജ്. സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളായ ഞങ്ങൾ ഒരു വീരപുരുഷനെ എന്നുവണ്ണമാണ് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിരുന്നത്. സദാ കർമ്മനിരതൻ, ശക്തനായ വാഗ്മി, ഗ്രന്ഥകാരൻ, ആദർശപുരുഷൻ സഭയിലെ എല്ലാ തട്ടിലുള്ള ആളുകളുമായും അദ്ദേഹത്തിന് സമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ടവരും പണക്കാരും നിരക്ഷരരും പണ്ഡിതരും ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന് ഒരാത്മബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ വിശാലമായ ജനസമ്പർക്കം വളർത്തിയെടുത്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ഇടയൻ മലങ്കര സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു തന്നെ പറയണം.

അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി മൂന്നു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭാരപ്പെട്ടിരുന്ന ആളാണ് എന്നും. 1) പാവപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച്. 2) സുവിശേഷം കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവരെക്കുറിച്ച്. 3) പിന്മാറ്റക്കാരെക്കുറിച്ച്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് ഈ മൂന്നു തലങ്ങളിലും ഇന്നും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. സഭ പാവപ്പെട്ടവരുടെ സഭയായിരിക്കണമെന്നും, സഭ സുവിശേഷവേല നിർവഹിക്കണമെന്നും, സഭ പിന്മാറ്റക്കാരെ അന്വേഷിച്ച് ഇറങ്ങി പുറപ്പെടണമെന്നും പ്രസംഗിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചും ബോധവൽക്കരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുള്ള ശ്രമം എക്കാലവും സ്മരണാർഹമാണ്. വരുംകാലത്ത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം എഴുതുമ്പോൾ ഈ തലങ്ങളിൽ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി നിർവഹിച്ച സംഭാവനകൾ വേണ്ടവണ്ണം വിലമതിക്കപ്പെടും എന്ന കാര്യത്തിന് സംശയമില്ല.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ആരാധനയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു, അതിന്റെ വിശ്വാസം പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് എത്രയും ശരി തന്നെ. എന്നാൽ ഈ ഊന്നൽ ക്രമത്തിലധികമായി വരാനും പാടുള്ളതല്ല. അത് അബദ്ധങ്ങളിലേക്ക് വഴുതി വീഴുന്നതിന് സാധ്യതകൾ ഉണ്ടാക്കും. ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ് സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാ

നുള്ള പ്രവണത, ദൈവവചനം പഠിക്കുന്നതിലും പ്രഘോഷിക്കുന്നതിലുമുള്ള ഉദാസീനത, സുവിശേഷവേല ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലുള്ള തീഷ്ണതക്കുറവ് എന്നിവ.

ആരാധന അതിൽ തന്നെ പൂർണ്ണമാണ്. എന്നാൽ ദൈവവചനം കേൾക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് ആരാധനയുടെ അഭിവാജ്യഘടകം തന്നെയാണ്. ഈയൊരു സമഗ്ര വീക്ഷണം ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾക്ക് പൊതുവേ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ. ഇത് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യേകത അല്ല. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിനു വന്ന മൂല്യച്യുതിയാണ് എന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം. ഒരു കാലത്ത് പുരോഹിതന്മാർ വി. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ പ്രസംഗിക്കുമായിരുന്നില്ല. പ്രസംഗം വി. കുർബ്ബാനയുടെ ഭാഗമല്ല എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ധാരണ. ഇന്നത് വളരെ മാറിയിട്ടുണ്ട്. ഈയൊരു മാറ്റം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിൽ അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി നിർണായകമായ ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ പ്രബോധനമെങ്കിലുമില്ലാതെ അദ്ദേഹം വി. കുർബ്ബാന പൂർത്തിയാക്കുകയില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആദിമസഭയിൽ വേദവായന കഴിഞ്ഞ് പ്രബോധനം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത് ആരാധനാചരിത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഏവർക്കും അറിയാം. ആരാധനയ്ക്കായി കൂടിവരുന്ന വിശ്വാസികൾ ദൈവവചനം വായിച്ചുകേൾക്കുകയും അവരുടെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ദൈവം എന്ത് അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുക ആരാധനയുടെ ഒരു അടിസ്ഥാന ഘടകം തന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു ബോധവൽക്കരണം 1960-കൾക്ക് ശേഷം ശക്തമായി വരികയുണ്ടായി. സെമിനാരിയിലെ വൈദികാർത്ഥികളിലൂടെയാണ് പ്രധാനമായും ഈ ആശയം പുനഃസ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്നതിന് അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ പൊതുവേ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും അവയോട് പ്രതികരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടത്ര സംവിധാനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി കാണുന്നില്ല. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഇക്കാര്യത്തിൽ താരതമ്യേന കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഔദ്യോഗികതലത്തിൽ ആവശ്യമായ സംവിധാനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ആഗോളതലത്തിലും ദേശീയതലത്തിലും അടിക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും, സാംസ്കാരികവുമായ പരിവർത്തനങ്ങളോട് ക്രിസ്തീയമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുവാൻ സഭയ്ക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. ഈയൊരു ദൗത്യം സഭയ്ക്ക് ഒഴിവാക്കാനാവില്ലെന്ന് അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി ഇന്നും സഭയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ക്കുന്നു. സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ ഭാരതത്തിലെ സഭകൾ എല്ലാം തന്നെ ഇന്ന് ഗൗരവമായി എടുക്കുന്നുണ്ട്. ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിന് എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ സഭയ്ക്ക് പാവപ്പെട്ടവരോട് കടപ്പാടുണ്ടെന്ന് അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി പ്രസംഗിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു! ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ സഭയുടെ സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയെ സംബന്ധിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ധാരാളമുണ്ട്. ഈയൊരു സമഗ്ര വീക്ഷകരിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം മാർ ഒസ്താന്തിയോസിനുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ Theology of the Classless Society (വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം) എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. എന്നാൽ മറ്റ് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ നിന്നും മാർ ഒസ്താന്തിയോസിനെ ശ്രദ്ധേയനാക്കുന്ന ഒരു ഘടകമുണ്ട്. സഭയ്ക്ക് പാവപ്പെട്ടവരോട് കടപ്പാടുണ്ടെന്ന് എഴുതുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ സമൂഹത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് വേണ്ടി, പുറന്തള്ളപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരുന്നു. സഭയുടെ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധത മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന് ഒരു സിദ്ധാന്തമല്ല, ഒരു ജീവിത പ്രമാണം തന്നെയാണ്. ഇന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ക്രിയാത്മകമായ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഒരു നേതൃത്വനിര തന്നെയുണ്ട്. ഇതിന് വഴിതെളിച്ച് ധൈര്യമായി മുമ്പേ പോയത് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ആയിരുന്നുവെന്ന് മലങ്കരസഭാചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ ദൈവവചനത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുണ്ട്. നാം പരിശുദ്ധരായി വിലമതിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാർ എല്ലാംതന്നെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഉരുവിട്ടും ദൈവവചനം ധ്യാനിച്ചും ജീവിതത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചവരാണ്. സഭ ദൈവവചനത്തിന് നൽകുന്ന ഈ പ്രാധാന്യം ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളുടെ സാധാരണജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുചെന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികൾക്ക് വേണ്ടത്ര വേദപരിജ്ഞാനം ഇല്ലെന്ന് ഇതര സഭകൾ ആക്ഷേപമുയർത്തിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വേദവിഹിത സഭ തന്നെയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി ഒരു വലിയ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ സെമിനാരിയിൽ അഭ്യസനം നടത്തിയിരുന്ന കാലത്ത് പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന പുലർച്ചെ അഞ്ചു മണിക്ക് തുടങ്ങി ആറു മണിക്ക് അവസാനിക്കും. ഏഴു മണി മുതൽ ഏഴര വരെ വീണ്ടും ചാപ്പലിലേക്ക് വന്ന് ധ്യാനത്തിനിരിക്കും. ദൈവവചനത്തിൽ നിന്ന് വായിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നതിനുള്ള സമയമാണത്. മുൻനിരയിൽ അന്ന് എം. വി. ജോർജ്ജും മുടങ്ങാതെ ഉണ്ടാവുമായിരുന്നു. പരിശീലനഘട്ടത്തിൽ മാത്രമല്ല എന്നും ദൈവവചനം

കാലിനു വിളക്കും പാതയ്ക്ക് പ്രകാശവുമായി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ആളാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്. ഈ മാതൃക മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യർക്ക് നൽകിയ ഒരു വലിയ നിക്ഷേപം തന്നെയാണ്.

മുമ്പ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു മിഷനറി ഫോറമുണ്ടായിരുന്നു. അഭി. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി വാർഷിക കോൺഫറൻസുകളിൽ മിഷനറി ഫോറം മീറ്റിംഗിൽ പ്രസംഗിച്ചത് ഓർക്കുന്നു. സുവിശേഷവേലയോടുള്ള താല്പര്യം പിന്നീട് കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്നാണ്. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് സുവിശേഷവേല ഉണ്ടെന്നും അത് സഭയുടെ ദൗത്യമാണെന്നും ഈ പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നാണ് മുഖ്യമായും നാം അറിഞ്ഞുതുടങ്ങിയത്. മലങ്കരസഭ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇനിയും വളരെയധികം പുരോഗമിക്കുന്നുണ്ട്. സുവിശേഷവേലയോട് പൊതുവേ താല്പര്യക്കുറവാണു നാം കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇത് മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയിലെ സുവിശേഷവേലയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധവും വളർച്ചയും എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പഠനം നടത്തുന്നപക്ഷം മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ഈ തലത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ വേണ്ടവണ്ണം വിലയിരുത്തപ്പെടും എന്നതിന് രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി മലങ്കരസഭയിലെ ഇളംതലമുറയ്ക്ക് നൽകുന്ന അനുശാസനം ചുരുക്കത്തിൽ ഇവയാണ്. 1) നിങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരെ കരുതണം. 2) സുവിശേഷവേല ചെയ്യണം. 3) ദൈവവചനം വായിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും വേണം. 4) പിന്മാറ്റക്കാരെ മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരണം.

ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ വളർന്നുവരുന്ന തലമുറയ്ക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ സഫലമായിത്തീരും.

(മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് അശീതി സുവനീറിൽ എഴുതിയത്.)

ആ കൊടുങ്കാറ്റിൽ, ഭൂകമ്പത്തിൽ, അഗ്നിയിൽ, മൃദുസ്വരത്തിൽ ദൈവമുണ്ടായിരുന്നു

ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ

“... നീ പുറത്തുവന്ന് പർവ്വതത്തിൽ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നില്ക്ക എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഇതാ യഹോവ കടന്നുപോകുന്നു. ശക്തിയുള്ള ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ പർവ്വതങ്ങളെ കീറി പറകളെ തകർത്തു; എന്നാൽ കാറ്റിൽ യഹോവ ഇല്ലായിരുന്നു. കാറ്റിന്റെ ശേഷം ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; ഭൂകമ്പത്തിലും യഹോവ ഇല്ലായിരുന്നു. തീയുടെ ശേഷം സാവധാനത്തിൽ ഒരു മൃദുസ്വരം ഉണ്ടായി...” (1 രാജാക്കന്മാർ 19:11-12).

ദീർഘദർശിയായ ഏലിയാവ്, “കടന്നുപോകുന്ന” യഹോവയെ കാണാൻ ശ്രമിച്ചു. ശക്തമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് കണ്ടു; ഇളക്കിമറിച്ച ഒരു ഭൂകമ്പം കണ്ടു; കത്തിക്കയറിയ അഗ്നി കണ്ടു. പക്ഷേ അതിലൊന്നിലും യഹോവ ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നീട് ഒരു മൃദുസ്വരം കേട്ടു. അതിൽ യഹോവ ഉണ്ടായിരുന്നോ, ഇല്ലായിരുന്നോ, എന്നു പറയുന്നുമില്ല. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യം മുതൽ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം ദശകം വരെ, മലങ്കരസഭ മുഴുവൻ, മലയാളക്കര മുഴുവൻ, ഭാരതം മുഴുവൻ, ലോകം മുഴുവൻ, ഒരു കൊടുങ്കാറ്റടിച്ചു, ഒരു ഭൂകമ്പം ഇരമ്പി, ഒരഗ്നി കത്തി, ഒരു മൃദുസ്വരം മന്ത്രിച്ചു. അത് ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ആയിരുന്നു. അത് ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക്, ജീവിതങ്ങളിലേക്ക് ‘കടന്നുവരുന്ന’ യഹോവയുടെ അടയാളമായിരുന്നു. അത് ഒരർത്ഥത്തിൽ കർത്താവായിരുന്നു.

മുണ്ടുവൻ ജോർജ്ജ്കുട്ടിയും, എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാശ്ശനും ദൈവവചനത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റായി മനുസാക്ഷിയിൽ ആഞ്ഞടിച്ചത് പലരും അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എം. വി. ജോർജ്ജ് സാമൂഹ്യനീതിയുടെ ഭൂകമ്പമായി ഭൗതികതയുടെ ഭണ്ഡാരങ്ങളെ വിറപ്പിക്കുകയും തുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് പലരുടെയും ഓർമ്മയിലുണ്ട്. ചെങ്കൊടിയുടെ മെത്രാൻ എന്നു പോലും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും അഗ്നി കത്തിച്ചപ്പോൾ കത്തിജ്വലിച്ച മനസുകൾ ഇപ്പോൾ ആ വസ്തുതയ്ക്ക് കണ്ണീർമഷിയിൽ കയ്യാപ്പു ചാർത്തുന്നുണ്ട്. ജീവിതസാധനത്തിൽ കർമ്മയോഗിയും,

ജ്ഞാനയോഗിയും, ഭക്തിയോഗിയുമായി **മുദ്രസുരത്തിൽ** മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ഒരു വിസ്മയമായി. 2012 ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതി “ദൈവം മാത്രം മതിയെന്നിക്ക്” എന്നുരുവിട്ടുകൊണ്ടാകണം, സകലത്തെയും വിട്ട് സകലത്തിന്റെയും നാഥന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് ആ പിതാവ് കടന്നുപോയത്.

1. ‘മുണ്ടുവൽ ജോർജ്ജ്കുട്ടി’യും, ‘എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാശ്ശും ഇളക്കിവിട്ട കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ഇരമ്പൽ

ദൈവവചനത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട്, സുവിശേഷീകരണാഹവുമായി ഓടിനടന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ, പിന്നീട് ശെമ്മാശ്ശൻ, ഇന്നത്തെ മുതിർന്ന തല നരച്ചവരുടെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്. “സുവിശേഷ ഷാലയം” എന്ന സ്വപ്നം താലോലിച്ച ഒരു കാലം; ഭാരതസുവിശേഷീകരണത്തിനായി അസ്വസ്ഥമായ ഒരു മനസ്സ്. “ഞാൻ ആരെ അയക്കേണ്ടു? ആർ നമുക്ക് വേണ്ടി പോകും?” (യെശ. 6:8) എന്ന ചോദ്യവും, “നിന്റെ പ്രിയൻ മറ്റ് പ്രിയന്മാരെക്കാൾ എന്തു വിശേഷതയുള്ളു?” (ഉത്തമഗീതം 5:10) എന്ന വെല്ലുവിളിയും അതിന്റെ ഉത്തരവും, “നീ ഈ സമയത്തു മിണ്ടാതിരുന്നാൽ” (എസേമർ 4:14) എന്ന മുന്നറിയിപ്പും ഉൾപ്പെടെ പലതും മുന്നിലെറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള വചനഘോഷണത്തിന്റെ തിരപ്പുറപ്പാട് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ഇരമ്പലായിരുന്നു.

2. എം. വി. ജോർജ്ജൻ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ ഭൂകമ്പമായ മുഴക്കം

കൺവൻഷൻ വേദികളിലും, യുവജനസമ്മേളനങ്ങളിലും ജ്വലിച്ചുനിന്ന എം. വി. ജോർജ്ജൻ, “ധനവാനേ ബലവാനേ ലാസറിനേ മറക്കല്ലേ” എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് നസ്രാണികളുടെ ജാതിപ്പെരുമയുടെ കോട്ടകളെ തകർക്കുന്ന ഭൂകമ്പമായി മാറിയത്, ഇന്നത്തെ നരച്ചുതുടങ്ങിയ തലകളുടെ ഓർമ്മയിൽ ആവേശത്തിരയടിയിക്കുന്നു. “ആമോസിന്റെ തൂക്കുകട്ട” (ആമോസ് 7:8) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് “ന്യായം വെള്ളം പോലെയും നീതി വറ്റാത്ത തോടുപോലെയും കവിഞ്ഞൊഴുകട്ടെ” (ആമോസ് 5:24) എന്നുദ്ഘോഷിച്ചതിന്റെ കൂടെ, നിരീശ്വരത്വത്തെക്കാൾ ഹീനമാണ് നിർമ്മനുഷ്യത്വം എന്ന് തുറന്നടിച്ചു. “കാവൽക്കാരാ, രാത്രി എന്തായി? കാവൽക്കാരാ, രാത്രി എന്തായി? എന്നു ഒരുത്തൻ സേയീരിൽ നിന്ന് എന്നോടു വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു” (യെശ 21:11) എന്ന വചനത്തിന്റെ വാൾമുനയിൽ മനസ്സാക്ഷികളെ നിർത്തി, കാലത്തിന്റെ സൂചനകൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ പറയുക മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ച ഒരു കർമ്മകാണ്ഡം അവിടെ തെളിഞ്ഞു. സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമവും, ബാലഭവനവും, എസ്.എ.എഫും, എം.എ.എഫും, സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷ

സംഘശാഖകളും, അവധിക്കാല സുവിശേഷ പരിശീലനക്ലാസ്സുകളും, വൈദികസെമിനാരി അധ്യാപകനും വൈസ് പ്രിൻസിപ്പാളും വേദശാസ്ത്ര, എക്സമെനിക്കൽ ചിന്തകനും എഴുത്തുകാരനും ഒക്കെയായിട്ടുള്ള ആ കർമ്മതേജസ്സ് ഒരു പൗരാണിക സഭയിൽ ഒരു പുതുജീവന്റെ മുഴക്കം നൽകിയ ആത്മീയ ഭൂകമ്പം തന്നെയായിരുന്നു. അതേ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ആ മനസ്സിൽ സജീവമായ മൂന്നു ചിന്തകളായിരുന്നു സ്നേഹത്തിന്റെ സാർവ്വലൗകികത, വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ സാമൂഹ്യപ്രസക്തി, രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സർവ്വമത സാംഗത്യം എന്നിവ. പീരുമേട്ടിലെ തേയിലത്തോട്ടങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വല്ലപ്പോഴും പോയി വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങി, ആ ഭൂകമ്പമുഴക്കം ഗാനങ്ങളായി, ഇറുന്നങ്ങളായിക്കൂടി പുറത്തുവന്നു. ഹിന്ദുവിനും, മുസൽമാനും, ക്രിസ്ത്യാനിക്കും സ്വന്തമായ ഒരേ ഒരു ദൈവസങ്കല്പത്തിന് വേദികൾ തിരികൊളുത്തി.

3. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്: സ്നേഹത്തിന്റെ ഏക മതത്തിന്റെ അഗ്നിജിഹ്വ

പൗരാണികവും വിശാലവുമായ ഒരു ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണമേറ്റെടുത്തപ്പോൾ, ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ആത്മാവിൽ ലാളിത്യത്തിന്റെയും, സുതാര്യതയുടെയും അഗ്നിനാവുകൾ ആർത്തിരമ്പി. മറ്റു പലർക്കും അധികാരവും, തിരക്കും, സാമ്പത്തികസാധ്യതകളും കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്നതായി തീർന്നതുപോലെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മാറാതിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ അതഭൂതപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ല. കാരണം, ആ മനസ് അപ്പോഴും വ്യാകുലപ്പെട്ടത് “ഭൂവിലശേഷം” അത്രൈത സ്നേഹം പകരുവാനും, സ്നേഹം പകരാൻ സാധിച്ചതിനെയൊക്കെയും ഓർത്ത് “അത് കർത്താവാകുന്നു” എന്ന് പറയുവാനുമാണ്. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മലങ്കരസഭ, ഒരു ഭാരത സഭയായും ആഗോളസഭയായും സാക്ഷ്യം നിർവഹിക്കുവാനായി കാളവണ്ടി മുതൽ കാൽനടവരെ സ്വീകരിച്ച് കേരളത്തിനു പുറത്തേക്ക്, ഗ്രാമാന്തരങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെന്നു. അതിന്റെ ബാക്കിപത്രത്തിൽ, കുഷ്ഠരോഗികളുടെയും എയിഡ്സ് രോഗികളുടെയും അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും കണ്ണിൽ തിളങ്ങിയ പ്രത്യാശയുടെ അഗ്നി വിരലുകൾ എഴുത്തു തുടരുന്നു: ആ അഗ്നിശോഭ കണ്ടവരിൽ പലരും, ഉള്ളിൽ തിളങ്ങിയ “പുത്തൻ തീ” കൊണ്ട് മാത്രം ഇന്ന് ചുറ്റുപാടും ഉരുണ്ടുകൂടുന്ന ഇരുളിനെ അതിജീവിക്കുന്നു.

4. ജീവിത സായാഹ്നത്തിലെ അപ്പച്ചൻ, ഒരു മുദ്രസാരം

ഒത്തിരി ഒത്തിരി വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ, അതെ ടോൾസ്റ്റോയുടെ ഭാഷയിൽ “ഉണർന്നിരിക്കുന്നവന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ”, കണ്ട ആ മഹായോഗി

സ്വപ്നസാക്ഷാത്ക്കാരങ്ങളുടെ തണലിൽ വിശ്രമം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ആ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. ആ നാവ് വ്യക്തമായ മൃദുസ്വരം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. തന്റെ ഈ ലോകസ്വപ്നങ്ങളുടെ അവസാനകണ്ണിയായി യാഥാർത്ഥ്യമായ കോട്ടയം കാരാപ്പുഴ സെന്റ് പോൾസ് ബാലഗ്രാമിന്റെ കെട്ടിട നിർമ്മാണപൂർത്തി നേരിൽ കാണുവാൻ 2011 ഒക്ടോബർ 18 ചൊവ്വാഴ്ച ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി കോട്ടയത്തെത്തി. NAMS ന്റെ പ്രവർത്തകരും, തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യരും, ബാലഗ്രാമിന്റെ അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുമായ കുറപ്പേരെയും അന്നു തിരുമേനി വിളിച്ചുകൂട്ടി. എല്ലാം കണ്ട്, കേട്ട്, സംതൃപ്തിയടഞ്ഞ ആ പിതാവ് അവിടെപ്പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഈയുള്ളവൻ അന്നുതന്നെ തന്റെ ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിട്ടു. ഒരുപക്ഷെ തിരുമേനി പൊതുവേദിയിൽ അവസാനമായി പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽ ചിലതായിരിക്കും അത്. അത് നാലു കൊച്ചു വാചകങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. പക്ഷെ അത് ആ ജീവിതത്തിന്റെ ചരിത്രവും, സന്ദേശവും ആയിരുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്:

“ലഭിച്ചതല്ലാതെ എനിക്കൊന്നുമില്ല,
അത് കർത്താവാകുന്നു,
അത് എന്റെ അമ്മയാകുന്നു,
അത് നിങ്ങളാകുന്നു.”

“അത് നിങ്ങളാകുന്നു” എന്ന മൃദുസ്വരത്തിന്റെ മുർച്ചയിൽ അന്ന് അത് കേട്ടവരുടെ മനസ്സുകൾ മുറിഞ്ഞു. ഇന്നും അതിന്റെ വിങ്ങൽ തുടരുന്നു. ആ വിങ്ങലിന് ഒരു സൗഖ്യസ്വർഗം നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ആ ഗുരുവിന്റെ, പിതാവിന്റെ, ഓരോരുത്തരെയും സ്വന്തമാക്കുന്ന മാസ് മരികതയ്ക്ക് മാത്രം കഴിയുന്നു എന്ന സത്യവും അവശേഷിക്കുന്നു.

“ഞാൻ പലരുടേയും സഹായം കൊണ്ട് പഠിച്ചയാളാണ്. ഏഴാം ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞ് പഠിക്കാതെയും നിന്നു. ആളുകൾ സഹായിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പഠിച്ചത്. ആ സഹായമാണ് ഞാൻ തിരിച്ചു നൽകുന്നത്. മിഷൻ ദൈവിക സ്നേഹത്തിന്റേതാണ്. യേശു എന്നെ എടുത്തു. എന്നെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ പറയുന്ന എല്ലാ മഹത്വവും കർത്താവിനുള്ളതാണ്, എനിക്കുള്ളതല്ല. ദൈവം നമ്മെ എടുത്താൽ ദൈവം ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളും. എന്റെ പേരിൽ ഒരു സെന്റ് സ്ഥലം പോലും എഴുതിവെച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാം സഭയുടെ പേരിലാണ്. നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ വിശ്വസ്തരായിരുന്നാൽ ദൈവം പണം തന്നുകൊള്ളും.”

- ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

അക്ഷരബോംബുകൾ: മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചിന്താധാരകളും

ഫാ. ഡോ. മാത്യു വൈദ്യൻ കോറേപ്പിസ്കോപ്പാ

മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലുമായി ചെറുതും വലുതുമായി 60 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ആഗോള തലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട Theology of a Classless Society, Sharing God and a Sharing World, Mafia Sophia Gloria, Sin of being rich in a poor world, Atraita Theology and One Religion of Love എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. 2012 ഫെബ്രുവരി 16-ന് കാലം ചെയ്യുന്നതിന് രണ്ടാഴ്ച മുമ്പുവരെയും വായനയിലും പഠനത്തിലും എഴുത്തിലും താൻ സജീവമായിരുന്നു. ലോകാവസാനം വരെയും ജനഹൃദയങ്ങളിൽ പടർന്നു കത്തുന്ന വിപ്ലവാഗ്നിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ. സ്വാർത്ഥതയ്ക്കും, നിർമനുഷ്യത്വത്തിനും നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിനുമെതിരെ തൊടുത്തുവിട്ട മിസൈലുകളായിരുന്നു ഓരോ വാക്കും. പ്രവാചകനും ദാർശനികനും വിപ്ലവകാരിയും കാലത്തിനു മുമ്പേ ഓടിയ ദൈവശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനായ മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായിരുന്നു മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്. അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ അധിനിവേശം നടത്തുന്ന, നീതിയുടെ കാഹളം മുഴക്കുന്ന അക്ഷര പ്രഭുവാണ് അദ്ദേഹം.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകൾ അദ്ദേഹം തന്റെ ചിന്താപദ്ധതിക്ക് അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ത്രിത്വത്തിൽ ഏകത്വവും ഏകത്വത്തിൽ ത്രിത്വവുമായ ദൈവത്തെ അദ്ദേഹം വരച്ചു കാട്ടി. വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ ആളത്വങ്ങളുടെ ഏകത്വം പോലെയുള്ള സാമൂഹിക ഏകത്വം മനുഷ്യർക്കും രാജ്യങ്ങൾക്കും തമ്മിലുണ്ടാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെ സാരാംശമായി അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുന്നു. ഊസിയ അഥവാ സത്ത തന്നെയാണ് സ്നേഹം. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്നാണ് ബൈബിൾ വാക്യം. ദൈവത്തിന് സ്നേഹമുണ്ട് എന്നല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. 1 കൊരിന്ത്യർ 13:13 ആപ്തവാക്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നു. “ആകയാൽ വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം ഇവ നിലനിൽക്കുന്നു. ഇവയിൽ വലിയതോ സ്നേഹം തന്നെ.” സ്നേഹത്തിന്റെ ഏക മതത്തിലൂടെ വിഭവങ്ങൾ പങ്കിടുവാനും എല്ലാ തിന്മകളുടേയും ഉറവിടമായ സ്വാർത്ഥത നീക്കുവാനും ദാരിദ്ര്യവും അജ്ഞതയും അകറ്റുവാനും കഴിയുമെന്ന് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തന്റെ കൃതികളിലൂടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

“മൂന്നാം സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സർവ്വലോകത്തിനും സ്നേഹത്തിലൂടെ അനുരഞ്ജനം പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയണം എന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെ നിത്യ ഉണ്മയാണ്. ക്രൂശിലെ പരമ ത്യാഗം മാനവരാശിക്കു മുഴുവനും വേണ്ടിയാണ്. ദൈവസാദൃശ്യം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസം ഭൗതികവാദത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാകയാൽ അതും മതമാണ്. സ്നേഹത്താലുള്ള സാമൂഹ്യനീതി എന്നതാണ് ക്രൂശിന്റെ അർത്ഥം. സാമൂഹിക നീതിക്കുവേണ്ടി ഒരു ലോക ഫെഡറൽ ഗവൺമെന്റ് വേണം. സ്നേഹം പങ്കിടാനുള്ള ഒരു ഐക്യമത്യ സംഘടന വേണം (United Religious Organization). ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സ്വയം വെറുമയാക്കലാണ് ക്രൂശു മരണത്താലുള്ള സ്വയം ശൂന്യവല്ക്കരണം. സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് അതീതമായി എല്ലാവരുടേയും മനുഷ്യാവകാശം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉദാത്ത വിചാരം വേണം. അവനവന്റെ മതത്തോടുള്ള ദുഃഖവിശ്വാസം എതിരാളികളുടെ മതവിശ്വാസത്തോടുള്ള ബഹുമാനം കുറയ്ക്കുവാൻ പാടില്ല. അമർത്യാ സെന്നിന്റെ സ്നേഹാധിഷ്ഠിത സാമ്പത്തിക തത്വശാസ്ത്രം ഇന്ന് പ്രസക്തമാണ്. സമ്പത്തിന്റെ രാഹിത്യമല്ല, ഹൃദയരാഹിത്യമാണ് ക്ഷാമത്തിന് കാരണമെന്ന് കൽക്കട്ടയിലെ അനുഭവത്തിലൂടെ അമർത്യാസെൻ ഉറപ്പാക്കി. ആവശ്യാനുസരണം വിഭവങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും നൽകുന്ന തൊഴിലും ധന്യജീവിതവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ധാർമ്മിക ധനതത്വശാസ്ത്രം ഇന്ന് സ്വീകരിക്കണം. മിക്സഡ് ഇക്കോണമി, ക്യാപ്പിറ്റലിസം, കമ്മ്യൂണിസം, ആഗോളവല്ക്കരണം ഇവയ്ക്കെല്ലാം ബദലാണിത്. ദൈവം നോക്കുന്നത് മാമോദീസാ ഏറ്റുതാനോ എന്നതല്ല, ശിഷ്യത്വം ഉണ്ടോ എന്നതാണ്.

“രക്ഷ ക്രിസ്തുവിൽ മാത്രമോ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നും ലോഗോസായ നിത്യവചനമാണെന്നും എവിടെ രക്ഷയുണ്ടോ അതെല്ലാം ലോഗോസിലൂടെയും ദൈവത്തിൽ നിന്നുമാകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ കൂടെ മാത്രം രക്ഷ എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത യേശുക്രിസ്തുവിൽക്കൂടെയും നിത്യവചനമായ ക്രിസ്തുവിൽക്കൂടെയും ഉള്ള രക്ഷ ഒന്നു തന്നെ.

മാമോദീസാ എൽക്കാതെ മരിച്ചവർക്കും മരണാനന്തരം അനുതാപവും ശുദ്ധീകരണവും വളർച്ചയും സാധ്യമാണ്. നിത്യനരക വിശ്വാസം വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും യുക്തിക്ക് ചേരാത്തതുമാണ്. ദൈവം സ്നേഹമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിത്യനരകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ത്രീയേക ദൈവം ഒരു നിത്യ കുടുംബമാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരിലും പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള ദാഹം ഉണ്ട്. മാനവീകരണം ദൈവീകരണത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പടിയാകയാൽ നിരീശ്വരന്മാർക്കും ഐക്യമതസംഘടനയിൽ

ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. എല്ലാറ്റിന്റേയും ഉറവയും ലാക്കുമായ ത്രീയേക ദൈവത്തിലേക്ക് എല്ലാക്കാലത്തുള്ള എല്ലാവരെയും രഞ്ജിപ്പിക്കുക എന്നതാകണം നമ്മുടെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം. കെനോട്ടിക് കോസ്മിക് ദൈവശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഒരു വിശകലനവും “രക്ഷ ഇന്ന്” എന്ന ബാങ്കോക്ക് സമ്മേളന പഠനത്തിന്റെ അവലോകനവും നടത്തിക്കൊണ്ട് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് നിരൂപിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിക്ക് ആരംഭവും (arche) അന്തിമലാക്കും (telos) നൽകിയത് വിശുദ്ധ ത്രിത്വമായ ദൈവമത്രേ. അതേ ദൈവം പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് ഉയരുവാനുള്ള ശക്തിയും (dunamis) സൃഷ്ടിക്ക് നൽകുന്നു. ദൈവസാദൃശ്യത്തിലുള്ള മനുഷ്യരാശിയുടെ വികസനത്തിനും സൃഷ്ടിയുടെ പൂർത്തിക്കും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുമായി യത്നിക്കുന്ന എല്ലാ മതേതര പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും ഏകീഭവിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ചുമതല സഭയ്ക്കുണ്ട്.

വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ മാതൃകയായി കണ്ടുകൊണ്ട് ലോകസാഹോദര്യത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം. ത്രിത്വത്തിലെ ആളത്വങ്ങളുടെ സമത്വം ഉണ്ടായിൽ ഒന്ന്, വ്യക്തിത്വത്തിൽ മൂന്ന് എന്ന സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ദർശനം ഉൾക്കൊണ്ട് മാനവരാശിയുടെ ഐക്യം പിരമിഡിക്കൽ പൗരോഹിത്യശ്രേണി പോലെയോ ഏകാധിപത്യ ബുർഷാ ശൈലി പോലെയോ ആകരുതെന്ന് താക്കീതു നൽകുന്നു. സഹവർത്തിത്വം, ജനാധിപത്യം, ലാളിത്യത്തിന്റേയും, പങ്കിടലിന്റേയും ജീവിതശൈലി എന്നിവയാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. ബൈബിൾ കാലഘട്ടത്തെ പുതിയ വെളിച്ചത്തിൽ വായിക്കണം. സഭയുടെ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും പഠിക്കണം. യുക്തിസഹമായ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും നിരീശ്വരവാദത്തിൽ പോലും ക്രിസ്തുവുണ്ട്. ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ സഭയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സഭാശാസ്ത്രമാണ് പിന്തുടരേണ്ടത്. ദൈവത്തെ പിതാവായി കണ്ട് ലോകസാഹോദര്യം അർത്ഥവത്താക്കണം. വ്യക്തിയും സമൂഹവും അവിഭാജ്യമായി കണ്ട് രാഷ്ട്രങ്ങളേയും ലോകത്തേയും ഒരു അണുക്കൂടുംബമായി കരുതണം. നിത്യതയുടെ സൗഭാഗ്യവും ക്രിസ്തുവിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകേണ്ട ചരിത്രത്തിലെ സൗഭാഗ്യവും ഒരുപോലെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായി കാണണം. പാപമാണ് വർഗ്ഗരൂപീകരണത്തിന് കാരണം. സാമൂഹ്യനീതി നടപ്പായില്ലെങ്കിൽ നശിക്കും. ഭയത്തിലും ഭീഷണിയിലും അല്ല സാഹോദര്യവും പങ്കിടലും നടപ്പാകേണ്ടത്. പൂർണ്ണ സമത്വം പ്രായോഗികമല്ല. ഒരു ശരീരത്തിൽ വിവിധ അവയവങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം ദൗത്യം ഉള്ളതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ ഐക്യപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ ധർമ്മം സ്നേഹത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കണം. സഭാകൗൺസിലുകൾ ജനാധിപത്യരീതിയിൽ സഭയെ നയിക്കണം. സഭയുടെ ഐക്യം നിലനിർത്തുന്നതിൽ Catholic Substance, Protestant Principle ഇവയോടൊപ്പം Orthodox Ethos കൂടി ചേരണം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയോടുള്ള വിരോധിച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഭൗതികവാദവും നിരീശ്വരത്വവും സ്വീകാര്യമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥത, ആത്മീയത, ദൈവപരിപാലനം, ഇവ സ്വീകാര്യം. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യം, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രീതിയിലെ പങ്കിടൽ ഇവയാണ് പ്രസക്തം. ലക്ഷ്യം മാർഗ്ഗത്തെ സാധൂകരിക്കും എന്ന ചിന്ത തെറ്റ്. മാർഗ്ഗവും ശുദ്ധമായിരിക്കണം. ലക്ഷ്യവും നിർമ്മലമാകണം. വർഗ്ഗസമരവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനേയും സാധൂകരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രീതിയും സ്വീകാര്യമല്ല. നിയമ വ്യവസ്ഥയും സ്നേഹാധിഷ്ഠിത പങ്കിടലും സാധ്യമാകണം. ആത്മീയ വിപ്ലവത്തിലൂടെ വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കണം. ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടി മാത്രം അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതി അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ജനാധിപത്യത്തിന് വഴി മാറണം. സ്വയം പരിത്യാഗത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ഊന്നണം. കയ്യുക്കിന്റെ ശക്തിയും ആയുധത്തിലൂടെ അധികാരവും എന്ന പ്രമാണം തെറ്റ്. സാമൂഹികനീതി കൈവരിക്കേണ്ടത് സ്വയം വെറുമയാക്കലിലൂടെയും സ്നേഹത്തിലൂടെയുമാണ്. അതിൽ സന്തോഷമനുഭവിക്കണം.

ഭൂമിയുടേയും വിഭവങ്ങളുടേയും ദേശസാൽക്കരണത്തെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് അനുകൂലിക്കുന്നു. ചികിത്സയും വിദ്യാഭ്യാസവും എല്ലാവർക്കും സൗജന്യമായി ലഭ്യമാകണം. അവസരസമത്വം ഉണ്ടാകണം. ശമ്പളത്തിന്റെ വലിയ വ്യത്യാസം ഇല്ലാതാക്കണം. ആഡംബര വസ്തുക്കളുടെ ഉല്പാദനത്തിനല്ല പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. ഭക്ഷ്യ വസ്തുക്കൾ, വസ്ത്രം, അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ ഇവയ്ക്കാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. വലിയ വീടുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത് തെറ്റ്. പദവിയല്ല ആവശ്യകതയാണ് വിതരണ സഹായത്തിന് പരിഗണിക്കേണ്ടത്. എല്ലാവർക്കും തൊഴിൽ ലഭ്യമാകണം. നല്ലതുപോലെ അധാനിക്കുന്നവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കുന്ന സംവിധാനവും വേണം. ഒരു സാസ്കാരിക വിപ്ലവമാണ് വേണ്ടത്. ദേശനിർമ്മിതിക്ക് സാമൂഹിക അവബോധം ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകണം. ഏതാനും കുടുംബങ്ങളുടെ ഉയർച്ചയല്ല പൊതുവിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയാകണം ലക്ഷ്യം. ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കണം. ശിക്ഷണക്രമം പാലിക്കുന്ന ജീവിതമാണ് സ്വീകാര്യം. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ പരമാവധി മനുഷ്യനന്മയ്ക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം. അറിവിന്റേയും കഴിവിന്റേയും ദുരുപയോഗം തടയണം.

മാഹിയ, സോഹിയ, ഗ്ലോറിയ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മിഷൻ മാതൃകകൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. ആദിമസഭ കർത്താവ് ഉടനെ വരും എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ നിർവ്വഹിച്ച മിഷൻ മാതൃകയിൽ നിന്നും നല്ല വശങ്ങൾ

സ്വീകരിക്കണം. ഗ്രീക്ക് സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് ദൈവീകരണത്തിന്റെ ഹെതുമായി നിർവ്വഹിച്ച ദൗത്യത്തേയും നമുക്ക് മാതൃകയാക്കാനുണ്ട്. നവീകരണകാലത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറി മാതൃകയാണ് പിന്നെ നാം കാണുന്നത്. വിജ്ഞാന വിപ്ലവത്തിനു (The Modern Enlightenment) ശേഷമുണ്ടായ ആധുനിക മിഷൻ മാതൃകകളും പഠന വിധേയമാക്കണം. ഇപ്പോൾ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എക്യുമെനിക്കൽ മിഷൻ മാതൃകകളും നമ്മെ പ്രബുദ്ധരാക്കുന്നു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ, ലോകസഭാ കൗൺസിൽ, സെക്കുലർ സമീപനങ്ങൾ, മനുഷ്യ കേന്ദ്രീകൃത മിഷൻ പ്രബോധനങ്ങൾ, ആഗോള വീക്ഷണത്തിന്റെ ധാരകൾ ഇവയാണ് നമ്മുടെ തലമുറയുടെ സവിശേഷതകൾ. ഇവയോടൊപ്പം ഉണ്ടാകേണ്ടത് ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ ഉണയായ സ്നേഹത്തിൽ എല്ലാവരേയും ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന മിഷനാണ്. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മ എന്ന ആശീർവാദ വാക്യം ദൈവീകരണ പ്രക്രിയയ്ക്കുള്ള ഉപാധിയായി നാം സ്വീകരിക്കണം. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങളിലേക്ക് നാം ഉപനയിക്കപ്പെടണം. കാലസമ്പൂർണ്ണതയിലെ ദൈവഹിതം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ദൈവയിഷ്ടത്തിനു വിധേയപ്പെടണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാവമാണ് ഗ്ലോറിയ. അതിലേക്ക് നാം വളരണം.

“അത്രൈത ദൈവശാസ്ത്രവും സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതവും” എന്നത് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് അവസാന നാളുകളിൽ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നാണ്. 2005 ജൂലൈ മാസത്തിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ ആര്യ വൈദ്യശാലയിൽ ചികിത്സയിൽ കഴിഞ്ഞ നാളുകളിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസിനുണ്ടായ ഒരു ദൈവിക വെളിപാടാണ് അത്രൈതം എന്ന സംസ്കൃതപദം. ഏകത്വത്തിനും ബഹുത്വത്തിനുമപ്പുറത്തുള്ള ഒരു പരമ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രീശങ്കരൻ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ചുവെങ്കിൽ ഏകത്വത്തിനും ദൈവത്വത്തിനും, ത്രൈത്വത്തിനും അപ്പുറത്തുള്ള ഒരു പരമ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ അത്രൈതം എന്ന പദം മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ആവിഷ്കരിച്ചു. സ്നേഹത്തിന്റെ സത്തയാണ് അത്രൈത ദൈവം. അത്രൈതം എന്നാൽ ദൈവം മൂന്ന് അഥവാ ത്രിത്വം എന്ന് പരിമിതപ്പെടുത്താനാവില്ല. പിന്നെയോ വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ മാനങ്ങളായ ഏകോപനത്തിലേക്കും പങ്കിലിലേക്കും അത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. അതായത് ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ത്രിത്വ വിശ്വാസത്തെ ആഴത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നതാണ് അത്രൈത ദൈവശാസ്ത്രം. ദൈവവിധജ്ഞാനീയത്തിന്റെ അജ്ഞേയതയിലേക്കും രഹസ്യാത്മകതയിലേക്കും വിശദീകരണങ്ങളുടെ ഭാഷാ പരിമിതിയിലേക്കും പഠിതാക്കളെ ആനയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തത്വചിന്താപരമായ വിശകലനമാണ് അത്രൈത ദൈവശാസ്ത്രം. ദൈവത്തിന്റെ ആളത്വവും സത്തയും പ്രവർത്തനങ്ങളും

ളിലൂടെയുള്ള വെളിപ്പെടുത്തലും ഒരുമിച്ച് വിശദീകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വാക്കാണ് പുരാതനവും മഹത്തരവുമായ സംസ്കൃത ഭാഷയിലെ അത്രൈതം എന്ന പദമെന്ന് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് വിശദീകരിക്കുന്നു. അദ്വൈത ദർശനത്തെ അത്രൈതം തത്വചിന്തയിലൂടെ അദ്ദേഹം വികസിപ്പിക്കുകയും പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്വൈതം തത്വശാസ്ത്രമാണെങ്കിൽ അത്രൈതം ദൈവശാസ്ത്രമാണ്. ദൈവം അന്യോന്യമുള്ള അഭിമുഖീകരണമാണെങ്കിൽ ത്രൈതം പങ്കിടലാണ്. ഇതാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ദർശനം. സംഖ്യയ്ക്കപ്പുറമായ നിത്യസ്നേഹമാണ് ദൈവം എന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

അദ്വൈതം എന്നു പറയുന്നതിൽ അത്രൈതവും ഉൾപ്പെടുന്നു എന്ന വിമർശനത്തെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ഇങ്ങനെ നേരിടുന്നു. “ദൈവം നിത്യസ്നേഹമാണെങ്കിൽ ഏകമാത്രം ആകാനാവില്ല. ഭാര്യയും ഭർത്താവും കുഞ്ഞും ചേരുമ്പോഴാണ് പങ്കിടുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാകുന്നത്. ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും തമ്മിലുള്ള ഏകോപനം പൂർണ്ണമാകുന്നില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ നിത്യമായ പങ്കിടൽകൂടി ചേരുന്നതാണ് പൂർണ്ണത. അതാണ് അത്രൈതം ദൈവശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പങ്കിടാത്ത സ്നേഹം സ്നേഹമല്ല.”

തന്റെ 57-ാമത്തെ ഗ്രന്ഥമെന്ന് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന “സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം” ആരംഭിക്കുന്നത് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വന്ന രീതിശാസ്ത്രപരമായ വ്യതിയാനങ്ങളെ (Paradigm Shifts) കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ബൈബിൾ മാത്രം എന്ന് ചിന്തിച്ചിരുന്ന ഒരു മൗലികവാദിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആദ്യ കാലത്ത്. ഭാരതീയ തത്വചിന്തയും ക്രൈസ്തവ ദൈവശാസ്ത്രവും പഠിച്ച് ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായി മാറിയതാണ് അടുത്ത വ്യതിയാനം. സാമൂഹികനീതിയെക്കുറിച്ച് ശക്തമായി പ്രസംഗിച്ച പ്രവാചകതയുടെ വീറിന്റെ ഉടമയായിട്ടാണ് അടുത്ത കാലഘട്ടത്തിലെത്തുന്നത്. അധ്യാപനത്തിലൂടെയും സംവാദത്തിലൂടെയും ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവായിത്തീർന്ന ഘട്ടമാണ് അടുത്തത്. മതാതീതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം പ്രഘോഷിക്കുന്ന പാകത വന്ന ചിന്തകനായിത്തീർന്ന അവസാനഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പറയുന്നു. “ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേലും നീതിമാന്മാരുടെ മേലും മഴ പെയ്യിക്കുന്ന എല്ലാവരുടേയും ദൈവം എന്ന ചിന്ത മതാതീതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ദർശനം എനിക്ക് നൽകി.”

ബിൽ ഗേറ്റ്സിനെപ്പോലെയുള്ള സമ്പന്നന്മാർ നരകത്തിൽ പോകും എന്ന് പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന താൻ ദരിദ്രലോകത്തിൽ ബിൽഗേറ്റ്സിനെപ്പോലുള്ള സമ്പന്നന്മാർ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ് എന്ന ചിന്തയിലേക്ക് ഇപ്പോൾ മാറിയതായി ‘സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഗാന്ധിജിയെപ്പോലെ മാവോ സേതുങ്ങിനെയും ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തതാണെന്ന നിർദ്ദേശത്തെ ബാക്കോക്ക് CWME സമ്മേളനത്തിൽ താൻ അനുകൂലിച്ചു എന്ന് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് എഴുതുന്നു. ഗ്രാമീണ വികസനം സാധ്യമാക്കണം. രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും ഉപേക്ഷിച്ച് ജൈവകൃഷി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. മതം മാറ്റുന്ന മിഷൻ മാറി മനംമാറ്റുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകലോകം നിർമ്മിക്കണം. മക്കൾക്ക് സമ്പത്ത് മുഴുവൻ നൽകുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അത് അവരുടെ ജീവിതം താറുമാറാക്കും. കോടീശ്വരന്മാർ പങ്കിടുന്നതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തണം. സ്വർണ്ണവില കൂടത്തക്കവണ്ണം ആഡംബരവും സ്വർണ്ണക്കൊതിയും കൂട്ടുന്നത് ദൈവഹിതമല്ല. ക്രിസ്തീയ സോഷ്യലിസം സ്നേഹത്തിന്റെ പങ്കിടലാണ്. വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും വ്യക്തിപരമാണ്. സ്നേഹം സാമൂഹികമാണ്. യേശുക്രിസ്തു ലോകരക്ഷിതാവാണ്. ത്രിയേകദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവമാണ്. യേശുക്രിസ്തു നിരീശ്വരന്മാരുടെയും ദൈവമാണ്. യേശു പാതാളത്തിൽ പോയി സുവിശേഷം അറിയിച്ചത് എല്ലാവരേയും രക്ഷിക്കുവാനാണ്. സഭയുടെ ഐക്യം മാത്രം പോരാ മാനവരാശിയുടെ ഐക്യം വേണം. അത്യാഗ്രഹം അടിസ്ഥാനമാക്കിയ സമൂഹം ആവശ്യകത അടിസ്ഥാനമാക്കിയ സമൂഹമാകണം. നിരീശ്വരന്മാരും വിശ്വാസികളും നല്ല സമൂഹസൃഷ്ടിക്ക് സഹകരിക്കണം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖ്യ പരിഗണന ദരിദ്രരും ഉയർത്തുക എന്നതാകണം. പ്രകൃതിയെ നിലനിർത്തുന്ന പാരിസ്ഥിതിക സന്തുലനം കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം. ആണവ ഊർജ്ജം ആണവായുധങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. ആഗോളവൽക്കരണം ക്യാപ്പിറ്റലിസ്റ്റിക് മുതലാളിത്തമാകാതെ സോഷ്യലിസ്റ്റിക്കായ ആഗോളവൽക്കരണമാകണം. സോഷ്യൽ വികസനത്തിന് നാലു മുഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. 1) പണം ഉണ്ടാകുന്ന മാർഗ്ഗം ധാർമ്മികമായിരിക്കണം. 2) അവനവന്റെ ജീവിതനിലവാരം മറ്റുള്ളവരുടേതുപോലെ ആയിരിക്കണം. ധനവാന്മാരെ ധനവാന്മാർ ആക്കുന്നതായിരിക്കരുത്. 3) ജോലി ചെയ്ത് പണമുണ്ടാക്കുകയല്ലാതെ മടിയാന്മാരായിരുന്ന് ധനം ഉണ്ടാക്കരുത്. 4) വരുമാനത്തിന്റെ മിനിമവും മാക്സിമവും തീരുമാനിച്ചു സാമ്പത്തിക വിതരണം നടത്തണം. വേല ചെയ്യാത്തവൻ ഭക്ഷിക്കരുത് എന്ന വാക്യം ഗൗരവമായി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അമർത്യാ സെന്നിന്റെ വെൽഫെയർ ഇക്കണോമിക്സ് ലോകത്തിൽ നടപ്പാകും. പ്രോസ്പിരിറ്റി ഗോസ്പൽ കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് എതിരാണ്. സർവ്വസംഗ്രാഹിയാണ് ദൈവം. നിത്യതയുടെ ഉണ്മയാണ് ദൈവം. എല്ലാ നന്മയുടെയും പൂർണ്ണതയാണ് ദൈവം.

പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ സവിശേഷതകളും പുതിയനിയമത്തിലെ സ്നേഹവാനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളും വെളിവാക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് 'നിത്യസ്നേഹകുടാരം.' പ്രതികാരദാഹിയും ശത്രുസംഹാ

രക്തം ഫറവോനേയും കൂട്ടരേയും ചെങ്കടലിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തവനുമാണ് പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവം. കനാൻനാട് പിടിച്ചടക്കുവാൻ അവിടുത്തെ ഏഴ് ജാതികളെ നശിപ്പിച്ചവനാണ്. ഹായ് പട്ടണം തീ വെച്ചു നശിപ്പിച്ചവനാണ്. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ തൊണ്ണൂറ്റി ഒമ്പതിനേയും വീട്ട് ഒന്നിനെ തേടിപ്പോകുന്ന നല്ല ഇടയനാണു ദൈവം. പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ വന്നവനാണ്. മുടിയൻപുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നവനാണ്. യേശുക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തിയ സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയാണ് ത്രിയേക ദൈവം. ആഗോള സാഹോദര്യം വരണമെങ്കിൽ എല്ലാവരുടെയും പിതാവ് ദൈവമെന്ന് സമ്മതിക്കണം.

ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസ വിശകലനമാണ് ദിവ്യബോധനം ഗ്രന്ഥാവലിയിലെ “വിശ്വാസദീപ്തി” എന്ന ഗ്രന്ഥം. ക്രിസ്തുമതത്തിലെയും ഇതര മതങ്ങളിലെയും ധാർമ്മികതയെ കുറിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥമാണ് “ധർമ്മദീപ്തി.” സമ്പൂർണ്ണ വികസനം ഭൗതികം മാത്രമല്ല ആത്മികവും കൂടിയാണ്. വ്യക്തിപരം മാത്രമല്ല സാമൂഹ്യവുമാണ്. ദേശീയം മാത്രമല്ല അന്തർദ്ദേശീയവുമാണ്. ചരിത്രപരം മാത്രമല്ല നിത്യപരവുമാണ്. മാനവീകരണമല്ല, ദൈവീകരണവുമാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നു “ചിന്തകൾ, സ്വപ്നങ്ങൾ” എന്ന കൃതിയിൽ. ക്രിസ്തീയ മിഷന്റെ ഒരു സമകാലീന സമീപനമാണ് “ഭൂവിലശേഷം.” മിഷൻ മതങ്ങളുടെ വികലത മാറ്റണമെന്നും ത്രിത്വാധിഷ്ഠിത മിഷൻ സന്മാർഗ്ഗ ജീവിതം ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്നും ഇതിൽ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

“ദരിദ്രലോകത്തിൽ സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നത് പാപം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സമ്പത്ത് നീതിപൂർവ്വം പങ്കിടണം എന്ന ശക്തമായ സന്ദേശമാണുള്ളത്. സമ്പത്ത് പങ്കിടാതിരിക്കുന്നത് പാപമാണ്. ദൈവസ്നേഹമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പങ്കിടാൻ വൈഷമ്യം. സമ്പത്ത് അധികമായി ഉണ്ടാകുന്നത് ദൈവ കല്പനകളും പ്രമാണങ്ങളും അനുസരിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സ്വാർത്ഥലാഭം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ദൈവം തന്ന വിഭവങ്ങൾ നീതിക്കായി പങ്കിടണം. ദരിദ്രലോകത്തിൽ സമ്പന്നരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു തന്നെ പാപമാണ്. സുഖലോലുപ ജീവിതം ദൈവനിഷേധമാണ്. സ്വയംപരിത്യാഗത്തിലൂടെയും ശൂന്യവൽക്കരണത്തിലൂടെയും ദരിദ്രമായി താദാത്മ്യപ്പെടണം. സമ്പന്നർ കൂടുതൽ സമ്പന്നരും ദരിദ്രർ കൂടുതൽ ദരിദ്രരാകുന്ന വ്യവസ്ഥിതിക്ക് മാറ്റം വരണം. ശാസ്ത്ര നേട്ടങ്ങൾ കൂത്തകയാക്കുന്നത് സ്വാർത്ഥതയും പാപവുമാണ്.

ബൈബിൾ സന്ദേശങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി രചിച്ച ധ്യാന പ്രാർത്ഥനകളും ചിന്തകളുമാണ് ‘ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ,’ ‘90 തിരുവചന പ്രാർത്ഥനകൾ,’ ‘91 തിരുവചന പ്രാർത്ഥനകൾ,’ ‘92 തിരുവചന പ്രാർത്ഥനകൾ’ എന്നിവയുടെ ഉള്ളടക്കം. ‘എഫ്രഥയിം മറിച്ചിടാത്ത ദോശ’, ‘പ്രസം

ഗപിാന്തിലെ സുവർണ്ണരേഖകൾ, 'വചനം തിരുവചനം', 'തൂക്കുകട്ട', 'സ്നേഹിക്ക വചനം പ്രസംഗിക്ക', 'അനുദിന മന' എന്നിവ പ്രസംഗം കുറിച്ചുകൊണ്ട്. 'ദൈവസ്നേഹം പ്രതികരണവും പ്രയോഗവും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സത്യ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ സാരാംശം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ വിശകലനമാണ് "ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു." 'മൂന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ', 'തുറന്ന കത്തിനു മറുപടി', 'ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുമോ', 'ക്രിസ്തീയ കാര്യവിചാരകത്വം,' 'നീയോ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായുള്ളോവേ', 'ദൈവവിളി', 'കാവൽക്കാരാ രാത്രി എന്തായി', 'നിർമ്മനുഷ്യത്വം അഥവാ പ്രായോഗിക നിരീശ്വരത്വം', 'വിശ്വാസിയാതിരിക്ക', 'സുവിശേഷവും സ്ഥിതിസമത്വവും', 'തെസ്സലോനിക്യ ലേഖനം ഒരു വ്യാഖ്യാനം', 'ഇതോ മനുഷ്യശേഷി വികസനം', 'മനുഷ്യദർശനത്തിന്റെ നീർച്ചാലുകൾ', 'സഭാചിന്തകൾ', 'സ്നേഹസ്മരണകൾ', 'സഭയും സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയും', 'സുവർണ്ണ ജൂബിലി സ്മരണകൾ', 'ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു അഥവാ ത്രിയേക ദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം', 'കുരിശിലേക്ക് തിരിയുക', 'സഭാജീവിത സാക്ഷ്യം: ആധുനിക വെല്ലുവിളികൾ' എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്റെ മിഷൻ ദർശനങ്ങളും സഭാ ദർശനവും സാമൂഹ്യനീതിയും, ബൈബിൾ സന്ദേശങ്ങളും സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു.

"നാലു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലൂടെ 40 യാത്രകൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആൻ ഡമാൻ, റഷ്യ, വിയന്നാ, കൊലാലമ്പൂർ, ബുക്കാരസ്റ്റ്, ആഫ്രിക്ക, അർമ്മീനിയ, നൈറോബി, സഗോർസ്ക്, ലണ്ടൻ, സിംബാബ്വെ, പാരീസ്, ജർമ്മനി, അമേരിക്ക ഉൾപ്പെടെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ടതും കേട്ടതും അനുഭവിച്ചതും സാമൂഹിക വിശകലനങ്ങളോടെ നാം വായിക്കുന്നു. ത്രിത്വ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹമാണ് ഓരോ വരിയിലും തുടിച്ചുനിൽക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശദമാക്കുന്ന "My Lord and My God" എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ തദ്ദേശവൽക്കരണത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിന്റെ പരിമിതികളും സംസ്കൃത പദാവലിയുടെ ശക്തിയും ബലഹീനതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ക്രിസ്തീയ ദർശനങ്ങളുടെ സാർവ്വത്രികത അവഗണിക്കരുതെന്ന മുന്നറിയിപ്പും നൽകുന്നുണ്ട്.

ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യ ഖണ്ഡികയിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടാതെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് രചിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവയാണ്: Student's Companion, New Life in an Old Church, Jesus Christ and the New Humanity, My Lord & My God, Talks to Modern Youth, Forty Questions Answered, Communion in the Body of Christ, Radiance of faith,

Daily prayers, One Religion of Love, God of Agape Lead us to Social Justice and peace.

ഇതല്ല, ഇതല്ല (Neti, Neti) എന്ന് ഉരുവിടുന്ന ഭാരതീയ ദർശനവും പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയസഭയുടെ അപ്പോസ്തലിക് രീതിശാസ്ത്രവും ഉൾക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തന്റെ ചിന്താധാരകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയത്. ദൈവം എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം രഹസ്യാത്മകമാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു. സ്നേഹിക്കാനുള്ള ശക്തി സൃഷ്ടികർമ്മത്തിലൂടെ നമ്മിൽ നട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും സംഖ്യയ്ക്കപ്പുറമായ നിത്യസ്നേഹമാണ് ദൈവം എന്നും കൈസര്യയിലെ വിശുദ്ധ ബസേലിയോസിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ഇല്ലാതെ തന്നെ ദൈവശാസ്ത്രം കാലാനുസൃതവും ചലനാത്മകവുമാകണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

തിരുവചനങ്ങൾക്കും വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ദർശനങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമല്ലാത്ത മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ദർശനങ്ങൾ നമുക്കും സ്വീകാര്യമാകേണ്ടതാണ്. നിർമ്മനുഷ്യത്വം, അത്രൈതം തുടങ്ങിയ പദാവലികളിൽ അസഹിഷ്ണുത പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലായെന്ന് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷ അറിയാവുന്നവർ സമ്മതിക്കും. സ്നേഹത്തിന്റെ ഉണയായ ദൈവനാമത്തിലെ പങ്കിലും മനുഷ്യ സ്വാതന്ത്ര്യവും നീതിയും സമത്വവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകളുടെ അടിസ്ഥാനമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാര സംഭവങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിലൂടെയാണ് സഭ സഭയാകുന്നതെന്ന നിഗമനത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേരുന്നു.

സുവിശേഷ പ്രചാരണം, സ്നേഹം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലാക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, സാമൂഹികനീതി, വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹം, ത്രിത്വാധിഷ്ഠിത പങ്കിടൽ എന്നിവയിലൂടെ ക്രമാനുഗതമായ വികാസം പ്രാപിച്ച് മതാതീതമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയിലേക്കും അത്രൈത ദൈവശാസ്ത്രത്തിലേക്കും സ്നേഹത്തിന്റെ ഏക മതത്തിലേക്കും ആ ചിന്താധാരകൾ എത്തിച്ചേരുന്നു. ജീവിതം തന്നെ ദർശനമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു ഈ പ്രവാചകൻ. തന്റെ ചിന്താധാരകളുടെ വേരുകൾ ക്രിസ്തുവും സഭയും ബൈബിളും പ്രവാചകന്മാരും സഭാപിതാക്കന്മാരും സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളുമാണ്. വർഗ്ഗരഹിത മാനവികതയും സ്നേഹത്താലുള്ള ദൈവികരണവും സ്വാർത്ഥരഹിത പങ്കിടലും, ദരിദ്രന്മാർ ഇല്ലാത്ത ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷയും, ഹൃദയം പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു കൊടുത്തിന്റെ ഭാരമില്ലായ്മയും, നിത്യജീവന്റെ പ്രത്യാശയും, കഷ്ടപ്പെടുന്നവ

രോട് പറ്റിച്ചേരുന്ന മനസ്സും ചേർന്ന ഏഴു നിറത്തിലുള്ള മഴവില്ലാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ചിന്താധാരകൾ. മാനവരാശിക്ക് പ്രത്യാശയുടെ കുളിർമ നൽകുന്ന പുണ്യമഴയും ഇടിമുഴക്കവുമാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ അക്ഷര ബോംബുകൾ. ആ ചിന്തകളുടെ മറുപുറമായ തന്റെ ജീവകാരുണ്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കൂരിരുട്ടിൽ വെളിച്ചം വിതറുന്ന മിന്നൽ പ്രഭയുമാണ്.

“കഴിഞ്ഞ 93 വർഷമായി എന്നെ ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനിച്ച വിഷയം വി. ത്രിത്വവും, ത്രിത്വാധിഷ്ഠിതമായ സ്നേഹവും, സാമൂഹ്യനീതിയുമാണ്. ദൈവം വിശ്വാസമല്ല, പ്രത്യാശയല്ല, സ്നേഹമാണെന്ന് പഠിച്ച ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യ നീതിയ്ക്ക് ഊന്നൽ കൊടുത്ത് പ്രസംഗിക്കുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ എന്റെ പുസ്തകങ്ങളിലെ പ്രധാന വിഷയം ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴമായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതം (One Religion of Love) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സ്നേഹമാണ് പ്രധാന ആശയം. ഇപ്പോൾ അധികമായി സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സാർവ്വലൗകിക സാഹോദര്യം വളരണമെന്ന് ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു.”

- ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

ഭദ്രാസന ഭരണാധിപനായ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി

ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്

എനിക്കു ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനും അതേസമയം പ്രിയ സ്നേഹിതനുമായ റ്റി. പി. ഏലിയാസച്ചൻ എന്നോട് എഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട തലക്കെട്ട് അതേപടി ഞാൻ ചേർക്കുകയായിരുന്നു. ഭദ്രാസന ഭരണത്തിൽ തിരുമേനി എങ്ങനെ വർത്തിച്ചു എന്ന് വിലയിരുത്താനായിരിക്കണം ഇത്തരം ഒരു തലക്കെട്ട് കണ്ടെത്തിയത്. എന്നാൽ ‘ഭരണാധിപൻ’ എന്ന പേരു ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിക്കു ഒട്ടും ചേരുന്നതല്ല. അദ്ദേഹം ആരേയും ഭരിച്ചില്ല. “നേതാവ് ദാസനായിരിക്കാനും വലിയവൻ ശുശ്രൂഷക്കാരനായും” വർത്തിക്കണമെന്ന് കല്പിച്ച ക്രിസ്തുവിനെ മാതൃകയാക്കുവാൻ ആവോളം ശ്രമിക്കുകയും അതിൽ നന്നാ വിജയിക്കുകയും ചെയ്ത മഹാത്മാവാണ് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണശൈലിയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പറയുവാൻ കഴിയുന്നത് ബ. അലക്സാണ്ടർ ഏബ്രഹാം (അപ്പു അച്ചൻ) അച്ചനാണ്. എന്നാൽ മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനത്തിലേക്കു മാറ്റപ്പെടുന്നതുവരെ ഏകദേശം 22 വർഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അകലെനിന്നു കണ്ട ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കട്ടെ.

ഇടയനും ആടുകളും

‘ഞാൻ നല്ല ഇടയനാകുന്നു’ എന്ന വിശേഷണമാണല്ലോ കർത്താവ് അജപാലനത്തിൽ തനിക്കുതന്നെ നൽകിയിരുന്നത്. തന്നോടുകൂടെ യുള്ളവരും നല്ല ഇടയന്മാരാകണമെന്ന് കർത്താവ് ആഗ്രഹിച്ചു. കുസ്തനീനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ക്രിസ്തീയ സാമ്രാജ്യം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയും അജപാലനദൗത്യത്തിന് ഇടയപരിവേഷം തന്നെയായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. “നിങ്ങളിലുള്ള മൂപ്പന്മാരെ ഒരു കുട്ടുമൂപ്പനും ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന് സാക്ഷിയും വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സിനു കൂട്ടാളിയുമായ ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ വിചാരണയിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയിച്ചുകൊൾവിൻ. നിർബന്ധത്താലല്ല, ദൈവത്തിനു ഹിതമാംവണ്ണം മനപൂർവ്വമായും, ദുരാഗ്രഹത്തോടെയല്ല ഉന്മേഷത്തോടെയും, ഇടവകകളുടെമേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നവരായിട്ടല്ല ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന് മാതൃകകളായി തീർന്നുകൊണ്ടും അദ്ധ്യക്ഷത ചെയ്വിൻ” (1 പത്രോ. 5:1-3).

പ. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ ആത്മാവ് തിരുമേനി എപ്പോഴും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. വൈദികരെ ഇടവകകളിൽ നിയമിക്കുക, മാറ്റുക തുടങ്ങി ഒരു ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ അത്യാവശ്യമായി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനാവുകയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇവിടെയൊക്കെയും ഒരു മുതലാളി-തൊഴിലാളി എന്ന ഭാവം അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടും തീണ്ടിയിരുന്നില്ല. ചില വൈദികരെ ചില പള്ളികളിൽ നിയമിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് അത് ഇഷ്ടമാവുകയില്ല എന്ന് തിരുമേനിക്കറിയാമായിരിക്കും. അതേസമയം തൽക്കാലം വേറെ വഴികളില്ല. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആ അച്ചനെ വിളിച്ചു തിരുമേനി പറയും, “ഞാൻ ഇന്ന പള്ളിയിലോട്ടാണ് അച്ചനെ വെക്കുന്നത്. അല്പം ബുദ്ധി മുട്ടാക്കേണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. സാരമില്ല. അച്ചൻ പോകണം. ദൈവം അച്ചനെ വഴിനടത്തിക്കൊള്ളും.” ഇങ്ങനെ പിതൃവിശേഷമായ സ്നേഹത്തോടെ അധികാരം ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളിനെ എങ്ങനെ എതിർക്കാനാവും? എന്നാൽ പലരുടെയും സമീപനം ഇങ്ങനെയല്ല. “ഞാൻ തന്നെ അങ്ങോട്ടയയ്ക്കുകയാണ്. താൻ പൊയ്ക്കൊള്ളണം.” ഈ തരത്തിലുള്ള ധാർഷ്ട്യം തിരുമേനിക്കില്ലായിരുന്നു. വൈദികരെ, ‘താൻ’, ‘അയാൾ’, ‘ഇയാൾ’ എന്ന് സംബോധന ചെയ്ത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടേയില്ല. ‘പറഞ്ഞാൽ കേട്ടുകൊള്ളണം. അനുസരിച്ചുകൊള്ളണം’ എന്ന രീതിയിൽ വർത്തിക്കുന്നവർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. ഇന്നലെ പട്ടമേറ്റ ശെമ്മാച്ചനും, സെന്റ് പോൾസിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കും അവർ അർഹിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ആദരവും ബഹുമാനവും അദ്ദേഹം നൽകിയിരുന്നു. ആരെയും അദ്ദേഹം തുച്ഛീകരിച്ചില്ല. ഒരു ഇടവകയിൽ പോയാൽ ഈ ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യം അവരുടെ വീടുകളിൽ പോകും. അടുത്ത പരിചയക്കാരോ തിരുമേനിയുടെ പ്രൊജക്ടുകളെ സഹായിക്കുന്ന ധനികരോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ഥാനം ഈ കൂട്ടർ കഴിഞ്ഞിട്ടേ ഉള്ളൂ. സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികൾ, സെന്റ് പോൾസ് വിദ്യാർത്ഥികൾ, ആദ്ധ്യാത്മിക സുവിശേഷ സംഘടനകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ വീടുകൾ എന്നിവയിൽ അദ്ദേഹം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യമെങ്കിലും സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. തിരുമേനിയേക്കാൾ ഏഴു വയസ്സിന് ഇളയതായ എന്റെ അമ്മയെ ആശുപത്രിയിലും വീട്ടിലുമൊക്കെയായി എത്രയോ പ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഇടവകയിലെ പ്രായമായ വൈദികരേയും കൊച്ചമ്മമാരേയും കണ്ടേ മടങ്ങുമായിരുന്നുള്ളൂ. തിരുമേനിയുടെ ഭവനസന്ദർശനത്തിൽ വലിപ്പചെറുപ്പം ഇല്ലായിരുന്നു. ധനിക ഭവനത്തിൽ കൂടുതൽ സമയം ചെലവഴിച്ച്, പാവപ്പെട്ട ഭവനങ്ങളിൽ സന്ദർശിച്ചു എന്നു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി തിരുമേനിക്കില്ലായിരുന്നു. എളിയ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടുംകൂടി ചെയ്യുവാൻ തിരുമേനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങൾക്കു മുൻഗണന

എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഒരു മുൻഗണനാക്രമം വ്യക്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. സെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ദിവസം, സെന്റ് പോൾസിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന സമയം, ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനകളുടെ മീറ്റിംഗ് (അത് എത്രയും ചെറുതാകട്ടെ) ഇവയ്ക്കൊക്കെ നീക്കിവെച്ച സമയത്ത് എന്ത് വലിയ കാര്യങ്ങൾക്ക് ക്ഷണിച്ചാലും തിരുമേനി പോവുകയില്ലായിരുന്നു. ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ചില ശവമടക്കുകൾ വന്നാൽപോലും ആ വീട്ടിൽ നേരത്തെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട്, തന്റെ മുൻഗണനയിലുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് യഥാസമയം എത്തിച്ചേരും. ആ കാര്യത്തിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കാണിക്കയില്ലായിരുന്നു. അതിൽ പലർക്കും നീരസം തോന്നിയിട്ടുണ്ടാവും. കഴിയുമെങ്കിൽ ആ വഴി പോകുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ കൂടി അവിടെ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കും. അതോടെ അവരുടെ ചെറിയ നീരസത്തിന്റെ മഞ്ഞ് ഉരുകിയിരിക്കും. അനേകം വിദേശയാത്രകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഒരു വീടുകുദാശ, മാമോദീസാ, കല്യാണം എന്നിവ നടത്താൻവേണ്ടി ഭദ്രാസനത്തെയും മറ്റ് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെയും വിട്ട് പോവുകയോ അതു കഴിഞ്ഞ് ദീർഘനാളുകൾ അവിടെ തങ്ങുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. കുടുംബത്തിൽപെട്ടവരുടെ ചില കാര്യങ്ങൾപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും യാത്രയുടെ അവസരത്തിൽ ക്രമീകരിക്കാനാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ തലേദിവസം തന്നെ ഇടവകയിൽ എത്തുമായിരുന്നു. താമസസൗകര്യം ഉള്ള ഇടവകകളിൽ താമസിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, സെന്റ് പോൾസിലോ, ബഥനി അരമനയിലോ തിരിച്ചുവന്നിട്ട് പിറ്റേദിവസം രാവിലെ വീണ്ടും പള്ളിയിൽ പോകും. കുറച്ചു പ്രായമായ ശേഷമാണ് തലേദിവസത്തെ സന്ദർശനം ഒഴിവാക്കിയത്. തിരുമേനിയുടെ ഇടവക സന്ദർശനം എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഇടവകയ്ക്ക് ഒരു പുനർജീവൻ നൽകുന്നതായിരുന്നു. തിരുമേനിക്ക് ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ തലവേദനയുണ്ടാക്കുന്ന ഇടവകയാണെങ്കിലും പ്രസംഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കും, “ഈ ഇടവക എനിക്കു ഒരു തലവേദനയും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഭംഗിയായി പോകുന്നതിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.” ഈ മുഖവുരയോടുകൂടി ഏതെങ്കിലും പ്രയാസമുള്ളവരുടെ വിഷമം ഇല്ലാതാകും. പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒടുവിലാകുമ്പോഴേക്കും ഇടവക ചെയ്യേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ആത്മീയ സംഘടനകളിലെ ചുമതലക്കാരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു നിർത്തും. ഒന്നാമതു വിളിക്കുന്നത് സണ്ടേസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററെത്തന്നെയായിരിക്കും. സഭയുടെ ഭാവി ഇന്നത്തെ കുഞ്ഞുങ്ങളിലാണെന്ന ഉത്തമബോധ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി

ഒരു കൊച്ചു പാട്ടോ കഥയോ പറയാതെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടവക സന്ദർശനം അവിസ്‌മരണീയമായ അനുഭവം തന്നെയായിരിക്കും. ഇതു കഴിഞ്ഞ് മറ്റൊരു കല്യാണത്തിന് വേറൊരു ഇടവകയിൽ പോകേണ്ടി വന്നാൽ, ഇടവക സന്ദർശനം ‘കാട്ടി കുട്ടിയിട്ട്’ തിരുമേനി ഓടുകയില്ലായിരുന്നു. അല്പം താമസിച്ചു എന്നിരിക്കാം എന്ന് അവരോട് നേരത്തെ പറയും. എന്തായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടവക സന്ദർശനം വളരെ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിയതായിരുന്നു. വളരെ സത്യസന്ധനും, ആത്മാർത്ഥതയുമുള്ള ചില തിരുമേനിമാരുടെ ഇടവക സന്ദർശനം ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതേയില്ല. കാരണം ചെല്ലുന്ന സമയം മുതൽ ഇടവകക്കാരെ ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്ക് വഴക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും. പണ്ടു സ്കൂളുകളിൽ പരിശോധനയ്ക്കു വരുന്ന, കാർക്കശ്യമുള്ള ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ പറഞ്ഞു വിടുന്നതുവരെ ഒന്നാം സാറിന് സ്വസ്ഥതയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ അവസ്ഥയാണ് വികാരിക്കും, കൈക്കാരന്മാർക്കും ഉള്ളത്. ഇവരൊക്കെ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് വളരെ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാനുണ്ട്.

സ്നേഹം, നീതി, കരുണ ഇവയായിരുന്നു അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ

സഭയിൽ കേസ്സുകളുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ എല്ലാം ഭരണഘടനയുടെ വകുപ്പും, നിയമവും അനുസരിച്ചുള്ളതിന് മുൻതൂക്കം വന്നു. ദൈവരാജ്യ പ്രമാണങ്ങളായ സ്നേഹം, നീതി, കരുണ ഇവ അജപാലനരംഗത്ത് പ്രയോഗിക്കാനാവാത്ത മൂല്യങ്ങളായി. ഒരു ലീഗൽ മനസ്സ് തിരുമേനിക്ക് ഒട്ടും ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നെ നിർബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ അതൊക്കെ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ആത്മാവ് വ്യാപരിച്ചിരുന്നത് സ്നേഹം, നീതി, കരുണ എന്നീ തത്വങ്ങളിലായിരുന്നു. എനിക്ക് നേരിടേണ്ടി വന്ന ഒരു സംഭവം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. ഒരു ഇടവകയിൽ കാനോനികമല്ലാത്ത വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ഒരാളോട് അല്പം തടസ്സം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മറ്റൊരു സഭയിൽവെച്ച് ആ കല്യാണം നടത്തിയിട്ട് എനിക്കെതിരെ നടപടി സ്വീകരിക്കുമെന്ന് കാണിച്ച് വക്കീൽ നോട്ടീസയച്ചു. എനിക്കെതിരെ നടപടി സ്വീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് തിരുമേനിക്കും മറ്റൊരു വക്കീൽ നോട്ടീസ് അയച്ചു. അതു കിട്ടിയപ്പോൾ തിരുമേനി എന്നെ വിളിപ്പിച്ച് പറഞ്ഞു കേസ്സിനും, വഴക്കിനുമൊന്നും അച്ചൻ പോകേണ്ട. അയാളോട് apology പറഞ്ഞ് സ്നേഹത്തിൽ ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുക. എനിക്കും അതു സ്വീകാര്യമായി തോന്നി. എന്നാൽ പരിണതപ്രജ്ഞനും, ഭക്തനുമായ ഒരു റിട്ട. സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ അഭിപ്രായം ഞാൻ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം മറുപടി നൽകി. “അച്ചാ, അതു മണ്ടത്തരമാണ്. നമ്മൾ ക്ഷമ ചോദിച്ചാൽ നാം തെറ്റു ചെയ്തു എന്ന് സമ്മ

തിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ പേരിൽ പിന്നീട് നടപടി വരും. അതിനാൽ നിയമപരമായി നേരിടുന്നതാണ് സുരക്ഷിതം.” അച്ചനെതിരായി നടപടി കൾ സ്വീകരിക്കാൻ കുറേക്കൂടി കാര്യങ്ങൾ എന്നെ അറിയിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞ് കുറെയേറെ ചോദ്യങ്ങൾ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു തിരുമേനി ഒരു മറുപടി നൽകി. ഈ ജഡ്ജിയാണ് അത് തയ്യാറാക്കി തന്നത്. അയാളുടെ കാനോനികമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തികൾ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടി വരുന്ന ചോദ്യങ്ങളാണ് ചോദിച്ചത്. അയാൾക്ക് മറുപടി നൽകാനാവുമായിരുന്നില്ല. മറുപടി നൽകിയതുമില്ല. കേസ്സ് അതിന്റെ വഴിക്കു പോയി. നേരേമറിച്ച് മാപ്പു ചോദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു കൂടുതൽ പ്രശ്നങ്ങൾ വരുത്തി തീർക്കുമായിരുന്നു. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ഉപദേശം തേടാൻ തിരുമേനിക്ക് ഒട്ടും മടിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാലും സ്നേഹം, നീതി, കരുണ യിലധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടവക ശുശ്രൂഷ.

വലിയ പ്രാഗത്ഭ്യം ഒന്നും തെളിയിച്ചില്ലെങ്കിലും, സാമ്പത്തിക പരാധീനതകൾ ഉള്ള അച്ചനാണെങ്കിൽ, കുറച്ചു സാമ്പത്തിക പ്രയോജനം അച്ചന് കിട്ടട്ടെ എന്ന് കരുതി അത്തരം പള്ളികൾ അവർക്കു നൽകുമായിരുന്നു. എത്ര പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ളവരാണെങ്കിലും എപ്പോഴും വലിയ പള്ളികൾ മാത്രം ചിലർക്കു നൽകുക എന്നതും അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവിടെയൊക്കെ, കഴിവുകളെ പരിഗണിക്കുന്നതോടൊപ്പം നീതിക്കു വലിയ പ്രാധാന്യം കൽപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇടവകയുടെ തർക്കങ്ങളിൽ ആരുടെയും പക്ഷം അദ്ദേഹം പിടിച്ചിട്ടില്ല. നിലപാടുകളോട് യോജിക്കാത്തവർ അങ്ങനെ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തേക്ക് ആരോപിച്ചാലും കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവർക്കും മനസ്സിലാകും തിരുമേനി പക്ഷം പിടിക്കുന്നവനല്ല എന്ന്. ഒരു പ്രശ്നത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നീതിയാണ് തിരുമേനി ആദ്യം പരിശോധിക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പം സ്നേഹവും, കരുണയും ഉപയോഗിച്ച് തക്ക പരിഹാരം അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തും. ഒരു ഇടവകയുടെ പേരിന്റെ തർക്കം കുറെ വർഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കാതെ കിടന്നു. തിരുമേനി ആ വിഷയത്തിലും കടുംപിടുത്തം സ്വീകരിച്ചില്ല. അല്പം വൈകിയെങ്കിലും പരിഹാരം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നു.

തിരുമേനി നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയെടുക്കാൻ തീരുമാനമായപ്പോൾ അതിനോടു താല്പര്യമില്ലാത്ത ചില സീനിയർ പട്ടക്കാർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ എതിർപ്പ് അവർ പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുമേനിക്ക് തന്നെ നിരണം ഭദ്രാസനം ലഭിച്ചു. ഈ എതിർ പട്ടക്കാരോട് കാലുഷ്യമൊന്നും കാട്ടിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ പ്രായത്തിനും, സ്ഥാനത്തിനുമനുസരിച്ചുള്ള സ്നേഹവും, ബഹുമാനവും അദ്ദേഹം അവർക്കു നൽകി. ഏബ്രഹാം ലിങ്കനെതിരായി മത്സരിച്ച ആളിനെയാണ് അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറി

യായി നിയമിച്ചത്. അതിന്റെ ഔചിത്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഏബ്രഹാം ലിങ്കൺ ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽകി. “അദ്ദേഹം എനിക്കെ തിരായിരിക്കാം. പക്ഷേ, അമേരിക്ക എന്ന രാഷ്ട്രത്തിനെതിരല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ എനിക്ക് പ്രയാസമില്ല.” ഈ രീതിയിലുള്ള വിശാല സമീപനങ്ങൾ ഇന്ന് ഒരിടത്തുമില്ല. എതിർപ്പുള്ളവരെ നശിപ്പിക്കാനാണ് സഭയ്ക്കകത്തും പുറത്തും ശ്രമിക്കുന്നത്. തിരുമേനിയോട് ആദ്യം താല്പര്യം കാട്ടാതിരുന്ന ഒരു വന്ദ്യ വൈദികൻ തിരുമേനിയോടു കൂടി ദീർഘനാൾ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിച്ചു. “നന്മയാൽ തിന്മയെ ജയിക്കുക” എന്ന ക്രിസ്തീയ പ്രമാണം പ്രയോഗിക്കാനുള്ള താണെന്നു തിരുമേനി ജീവിതംകൊണ്ടു പഠിപ്പിച്ചു.

സ്തുതിപാഠകർക്ക് ഇടംകൊടുക്കാത്ത ഭരണാധിപൻ

അധികാരത്തിന്റെ ഇടനാഴികളിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു കൂട്ടമാണ് സ്തുതിപാഠകർ. മറ്റുള്ളവരുടെ പുകഴ്ചാവചനങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവർ ആരുമില്ല. അതേസമയം വസ്തുനിഷ്ഠമായി കാര്യങ്ങളെ കാണാനോ, തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാനോ, സാധിക്കാത്ത നിലയിൽ ഭരണാധികാരികളെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത് ഈ സ്തുതിപാഠകരാണ്. നാടൻ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ‘കൊതിയും നുണയും’ ഈ കൂട്ടരുടെ കൂടപ്പിറപ്പാണ്. എന്നാൽ ഈ കൂട്ടരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ തിരുമേനിയെപ്പോലെ വിജയിച്ചിട്ടുള്ളവരെ സമകാലീന ലോകത്തിൽ കാണാൻ ഇടയായിട്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ ആശയങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നതും, അതിനോട് എതിരു പറയുന്നതുമൊക്കെ തിരുമേനിക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അത്തരം ആശയ സംവാദങ്ങൾക്ക് അല്പസമയം എടുക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ വ്യക്തിപരമായ അപവാദ പ്രചരണങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ചെവികൊടുക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, തിരുമേനി ആ വ്യക്തിയോടു തന്നെ നിജസ്ഥിതി അന്വേഷിക്കും. കൂട്ടത്തിൽ ഇന്ന ആളാണ് ഈ വിവരം പറഞ്ഞത് എന്നു കൂടി പറയും. ഇതു പരസ്യമായ രഹസ്യമായതിനാൽ മറ്റൊരാളിനെക്കുറിച്ച് ഏഷണിയോ നുണയോ പറയുവാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടുകയുമില്ലായിരുന്നു. വ്യഥാ സംഭാഷണം അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. സമയത്തിന്റെ വില നല്ലവണ്ണം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. വ്യക്തിപരമായി ആരോടും അദ്ദേഹം വിദ്വേഷം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആശയങ്ങളോട് കടുത്ത എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണ്ഡിതനായ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയോടും അത്തരത്തിൽ എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നത് നേരിൽ കാണാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ വളരെ രസകരമായ അനുഭവങ്ങളായി ഓർമ്മയിൽ ഇന്നും തങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

Short as life is we make it still Shorter by the careless waste of time (ജീവിതസമയം പരിമിതമാണ്. സമയം വ്യഥാ ചെലവഴിച്ച് നാം അതിനെ വീണ്ടും പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു). തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം ഇതിന് ഒരുപവാദമാണ്. സമയം കിട്ടുന്നില്ല എന്ന് പരാതി പറയാറില്ല. തന്റെ മനസ്സിലെ മുൻഗണനാക്രമമനുസരിച്ച് (priority list) താൻ എല്ലാറ്റിനും സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിന് സമയം കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗണനാക്രമത്തിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം അത്രമാത്രമേയുള്ളൂ എന്നു ചിന്തിച്ചാൽ മതി.

ഏകാന്തതയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനും വായനയ്ക്കും സമയം വേർതിരിച്ച തിരുമേനി

എത്ര തിരക്കിലും ബഹളത്തിനിടയിലും ഏകാന്തതയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനും അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. George Herbert പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ജീവിതത്തിൽ പാലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'By all means use sometime to be alone.' ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ ഏകനായിരിക്കുവാൻ കുറച്ചു സമയം കണ്ടെത്തുക. അതിനായി ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങൾ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. കവിതകൾ, പുതിയ ചിന്തകൾ, ധ്യാനപുസ്തകങ്ങൾ, എണ്ണമറ്റ ലേഖനങ്ങൾ, ഈടുറ്റ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഈ ഏകാന്തതയിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞവയാണ്.

ജീവിതത്തിൽ വിരസത അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രാർത്ഥന, വായന, ചിന്ത, പ്രവൃത്തി ഇവയെല്ലാം ഒരാളിൽ സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ വിരസത എങ്ങനെയുണ്ടാവും? ദിവസവും മൂന്നു നാല് പത്രങ്ങളും, ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വായിച്ചിരിക്കും. എണ്ണമറ്റ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്താൻ തിരുമേനിക്ക് ആയത് ഈ പരന്ന വായന മൂലമാണ്. സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥി, ശെമ്മാച്ചനാകുമ്പോൾ വായന കുറയും. അച്ചനാകുമ്പോൾ പിന്നെയും കുറയും. മെത്രാച്ചനാകുമ്പോൾ ഒട്ടും സമയം കിട്ടുകയില്ല. ഈ കാര്യത്തിലും തിരുമേനി വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി (Power of prayer)

94 വയസ്സുവരെ ദീർഘായുസ്സോടെ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കാൻ തിരുമേനിക്കായത് പ്രാർത്ഥനയുടെ കരുത്തായിരുന്നു. യാമപ്രാർത്ഥനകൾ കൂടാതെ, ഓരോ സന്ദർശനവും അവസാനിക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയോടെയാണ്. തിരുമേനിയെ കാണാൻ വരുന്നവരോടും ചേർന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ദിവസത്തിൽ എത്രനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നതിന് കണക്കില്ല. അതേസമയം താൻ പ്രാർത്ഥനാ മനുഷ്യ

നെന്ന് പ്രത്യേകം അവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചുമില്ല. “വാർദ്ധക്യത്തിൽ വിശ്രമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കയാണ് നല്ലത്. പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻതിരിയണമെന്ന്” ഗാന്ധിജിയോട് ചിലർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “I have never worked without prayer, and never prayed without work. Both I will continue till my end.” (“ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. പ്രവർത്തിക്കാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇതു രണ്ടും ജീവിതാവസാനം വരെ ഞാൻ തുടരും.”) അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവും ഇതിനോട് സമാനമായിരുന്നു.

പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലെ സുതാര്യത

കേരളത്തിലെ എല്ലാ സഭകളിലെയും മിക്ക ബിഷപ്പുമാരെക്കുറിച്ചും പരാതികൾ ഉയരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതി സമ്പത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ബിഷപ്പുമാരുടെ വ്യക്തിപരമായ യോഗ്യതകളെ മുൻനിർത്തിയല്ല വിശ്വാസികൾ അവർക്കു പണം നൽകുന്നത്. സഭയുടെ പ്രധാന ചുമതലക്കാർ എന്ന നിലയിൽ സഭയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് വിശ്വാസികൾ പണം നൽകുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ പ്രീതി പിടിച്ചുപറ്റുന്നതിനും, ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിനും, സമൂഹത്തിൽ മാന്യത ലഭിക്കാനും ഒക്കെയായി വിശ്വാസികൾ ധാരാളമായി ബിഷപ്പുമാർക്കു പണം നൽകാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് സ്വകാര്യ സ്വത്തായി കണക്കാക്കി ആരോടും കണക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്താതെ ചെലവഴിക്കുന്നത് ആശാസ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി വ്യക്തമായ മാനദണ്ഡവും കൃത്യതയും പുലർത്തിയിരുന്നു. കോടിക്കണക്കിനു രൂപ തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ പണത്തിനും രസീതു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരു പൈസാ പോലും വക മാറി ചിലവഴിക്കുകയോ, സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. തന്റെ സ്വകാര്യ അക്കൗണ്ടിൽ കാര്യമായ നിക്ഷേപം കാണുകയില്ല. എല്ലാം സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പ്രൊജക്ടുകളുടെയും പേരിലായിരിക്കും. എത്രമാത്രം പണം നൽകിയവരാണെങ്കിലും അതിന്റെ പേരിൽ അവരുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വഴങ്ങുവാനും തിരുമേനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജോലി, കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രവേശനം തുടങ്ങി പല കാര്യങ്ങൾക്കും ശുപാർശക്കത്തിനു തിരുമേനിയെ സമീപിക്കാറുണ്ട്. പണം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതിന്റെ പേരിൽ ആരെയും വഴിവിട്ടു സഹായിക്കാനും തിരുമേനി ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. കോളജിലെ അഡ്മിഷനും മറ്റു ജോലികൾക്കും ശുപാർശ ചെയ്യുമ്പോഴും ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ തിരുമേനി വെക്കുമായിരുന്നു. പഠനത്തിനായി ശുപാർശ ചെയ്യുമ്പോൾ കൂടുതൽ മാർക്കു വാങ്ങിയ കുട്ടിക്കു മുൻഗണന നൽകും. ജോലിക്കു ശുപാർശ ചെയ്യുമ്പോൾ സാമ്പത്തിക പരാധീനത ഉള്ളവർക്കായിരിക്കും

മുൻഗണന. പണം കൊടുത്ത് തിരുമേനിയെ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ സ്വാധീനിക്കാൻ ആർക്കും സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ആഡംബരമില്ലാത്ത ലളിതജീവിതം

ബേത്ലഹേമിലെ കാലിത്തൊഴുത്തിൽ പിറന്ന്, ഭൂമിയിൽ തല ചായ്ക്കാൻ ഇടമില്ലാതെ ജീവിച്ച്, ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട്, ഒടുവിൽ സ്വന്ത മല്ലാത്ത കല്ലറയിൽ അടക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ കൗദാശിക സാന്നിധ്യമായിട്ടാണ് ബിഷപ്പുമാരെ ദൈവശാസ്ത്രം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ലാളിത്യം അനേകം ബിഷപ്പുമാരിലും അന്യംനിന്നു പോകുന്നു. കൊട്ടാരസമാനങ്ങളായ അരമനകളും, ആഡംബരങ്ങളും, ഏറ്റവും പുതിയ മോഡൽ മൊബൈലും എല്ലാം ഇന്ന് ബിഷപ്പുമാർക്ക് പരിമിതമായ അത്യാവശ്യങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ ഇടം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിൽ കുറെപ്പേരുടെ ജീവിത നിലവാരം വളരെ ഉയർന്നതിനാൽ അതിനോടു സമാനമായി ബിഷപ്പുമാരും ജീവിക്കണമെന്നാണ് സമ്പന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അല്പം ലാളിത്യം ആരെങ്കിലും പുലർത്താമെന്ന് വാശി പിടിച്ചാൻ, അവരേക്കൂടി വഴിതെറ്റിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. “ദരിദ്രലോകത്തിൽ സമ്പന്നനായി ജീവിക്കുന്നത് പാപമാണെന്ന്” പഠിപ്പിച്ച തിരുമേനി ആവുംവിധം അതിനോടു നീതി പുലർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. വളരെ പരിമിതസൗകര്യമുള്ള ഒരു കൊച്ചു മുറിയിൽ ഒരുങ്ങിപ്പാർത്തു. മരണംവരെ അംബാസഡർ കാർ ഉപയോഗിച്ചു. ഒരിക്കൽപോലും കൊടി വെച്ചു യാത്രചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു ബിഷപ്പിന് ഇതിൽ കൂടുതൽ ലളിതമായി ജീവിക്കുവാൻ ഈ സമൂഹത്തിൽ സാധ്യമല്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ അന്തരമുണ്ടാകാമെങ്കിലും ആഡംബരം അദ്ദേഹത്തിൽ ലവലേശം ആരോപിക്കാനാവില്ല തന്നെ.

“ഞാനോ കുറയേണം അവനോ വളരേണം”

ഈ വാക്യത്തെ ശക്തമായി തിരുമേനി പ്രബോധനങ്ങൾക്ക് ആധാരമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ ഈ മനോഭാവം തിരുമേനിയിൽ പൂർണ്ണമായിരുന്നു. ചുറ്റും നിന്നവരുടെയും ശിഷ്യഗണത്തിന്റെയും വളർച്ചയിൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ആവോളം പ്രോത്സാഹനം നൽകി. ഉപരിപാഠനം നടത്തണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ആരേയും അദ്ദേഹം വിലക്കിയില്ല. എല്ലാവർക്കും അവസരം നൽകി. “തന്നേക്കാൾ ആരും കേമനാകരുത്” എന്നു കരുതുന്ന പെരുന്തച്ചൻ മനോഭാവം നേതൃത്വനിരയിലുള്ള പലർക്കുമുണ്ട്. തിരുമേനിയോളം വളർന്നവർ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ആരും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ, തന്നേക്കാൾ പദവിയിൽ ഉയർന്ന കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർന്നപ്പോൾ അകമഴിഞ്ഞു സന്തോ

ഷിക്കുവാൻ ആ പിതാവിനു കഴിഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവരുടെ വളർച്ചയിൽ അസഹിഷ്ണതയുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൊതുവായ മനോഭാവം തിരുമേനിയെ ബാധിച്ചില്ല. സഭയ്ക്കു പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഏതു കാര്യത്തിനും തന്റെ ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദികരെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ മടിക്കാഞ്ഞില്ല. ഒരു ക്ലാസ്സിനോ, പ്രസംഗത്തിനോ തന്റെ ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദികരെ മറ്റാരെങ്കിലും ക്ഷണിച്ചാൽ സന്തോഷത്തോടെ അവർക്കു അവധി നൽകുമായിരുന്നു. ഈ സൗജന്യം പലപ്പോഴും അനുഭവിക്കാൻ എനിക്കും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പണസമ്പാദനം എന്ന ലക്ഷ്യം മാത്രം വെച്ച് വിദേശയാത്രകൾ തട്ടിക്കൂട്ടുന്നതിനോട് ഉള്ളിൽ താല്പര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ളവർക്കും അവസരം മുഴുവനായി നിഷേധിച്ചിട്ടുമില്ല. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ അയവുള്ള ഒരു സ്ഥിപനം സ്വീകരിച്ചതിനാൽ തിരുമേനിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ആരും കാര്യമായ വീർപ്പുമുട്ടൽ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഗമ്പളപരിഷ്ക്കാരം വന്നപ്പോൾ വൈദികർ ഡയറി എഴുതിക്കാണിക്കണമെന്ന് നിയമവും, ചട്ടവും ഒക്കെ ഉണ്ടായെങ്കിലും, വൈദിക ശുശ്രൂഷയെ ഒരു 'ചിട്ടപ്പടി വേലയായി' അദ്ദേഹം കണക്കാക്കിയില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ ഏതെങ്കിലും വൈദികനെ ശിക്ഷിക്കുകയോ ശാസിക്കുകയോ ചെയ്തതായി എനിക്കറിവില്ല. സമർപ്പണം പുറമെയുള്ള നിർബന്ധത്താലല്ല, അകമെയുള്ള ആത്മാവിൽ നിന്നുയരേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു.

അധികാരത്തോടു വിട

'തൊപ്പിയിലെ പൊൻതൂവൽ പോലെ' ജീവിത സാധാഹരത്തിൽ ഭദ്രാസന ഭരണത്തോടു വിടപറയാനും അദ്ദേഹത്തിന് തെല്ലും മടിയുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന് ഒരു കുറവും അതിൽകൂടി സംഭവിച്ചുമില്ല. ആദ്യം സുചിപ്പിച്ചതുപോലെ 'ഭരണാധികാരി' അല്ലാത്തതിനാൽ ഭരണം നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ യാതൊരുവിധ വേദനയും തനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടതുമില്ല. പൂർവ്വാധികം സന്തോഷത്തോടെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു മാതൃക വരുത്തലമുറയ്ക്ക് കാട്ടി തന്റെ സാധാഹരം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇടയത്വം ഭദ്രാസന ഭരണത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതല്ലല്ലോ. അദ്ദേഹം ഭരണാധിപൻ ആയിരുന്നില്ല, ആടുകളുടെ ഇടയൻ ആയിരുന്നു.

ഭദ്രാസന ശുശ്രൂഷയിൽ ഇതിനേക്കാൾ മെച്ചമായ ഒരു മാതൃക തൽക്കാലം നമ്മുടെ മുന്നിലില്ലാ എന്ന് പറയുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെ തുച്ഛീകരിക്കയാണെന്ന് ധരിക്കരുത്. തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യന്മാരും, തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് കണ്ടും കേട്ടും പഠിച്ചവരുമാണ് ഇന്നത്തെ സഭയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉള്ളത് എന്നത് ആശാവഹമായിട്ടുള്ള വസ്തുതയാണ്. മറുവശത്ത് ആ നല്ല മാതൃകയുടെ കണികകൾ പലരിലും കാണപ്പെടുന്നില്ലാ എന്നതോർക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ നാളത്തെ ഭാവിയെ ഓർത്ത് ആശങ്കയും ഉണ്ടാകുന്നു.

വി. വേദപുസ്തകം രൂപപ്പെടുത്തിയ ദൈവമനുഷ്യൻ

ഫാ. ഡോ. റെജി മാത്യു

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സഭയാണെന്നു ലോകം മനസ്സിലാക്കിയത് അഭി. ഗീവറു ഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയിലൂടെയാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം സഭയിലെ ഒരു വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചും ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിത്തീർത്തു. എന്നും ചരിത്രം ആവർത്തിക്കുകയും, തങ്ങളുടെയിടയിലെ അനാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുവാൻപോലും വിമുഖത കാണിക്കുകയും, വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പരസ്യമായ ഉപയോഗത്തിൽ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇക്കൂട്ടർ “നവീകരണം” എന്ന പേരിൽ ഈ സഭയുടെ അമൂല്യനിധികളായിരുന്ന പലതും തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയാതെ വിദേശ മിഷനറിമാരുടെ “നവീന ചിന്തകളിൽ” ആകൃഷ്ടരായിത്തീർന്നത്. ഇതു മൂലം സഭയ്ക്കുണ്ടായ നഷ്ടം നികത്തുവാനാകാത്തതായിരുന്നു എന്ന് ഏവരും സമ്മതിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ സഭയെ പൂർത്തിയാക്കിയതിനായിട്ടാണ് അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി ഈ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിലും ആരാധനയിലുമുള്ള വേദപുസ്തക പശ്ചാത്തലം തിരിച്ചറിയുവാൻ സഭാമക്കളെ പഠിപ്പിച്ചത്. മാത്രവുമല്ല, തന്റേതായ ശൈലിയിൽ വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായ ദൈവശാസ്ത്ര രശ്മികളെ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനരീതികൾക്ക് സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. വേദപുസ്തകാഭിമുഖ്യം അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം തരത്തിലുള്ള പ്രതിഫലനങ്ങളാണുളവാക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്നു നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

1. വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം

ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെല്ലാം പെട്ടെന്ന് ഓർക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദപുസ്തകാഭിമുഖ്യമാണ്. വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങൾ ഇത്രയധികം ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയ മറ്റൊരു പിതാവ് നമുക്കിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏതു കാര്യത്തിനും വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉത്തരം കണ്ടെത്തിയ തിരുമേനി രാവിലെയും വൈകിട്ടുമുള്ള യാമപ്രാർത്ഥനകൾക്കൊടുവിൽ വി. വേദപുസ്തകം വായിക്കുകയും ധ്യാനാത്മകമായി കുറെ സമയം ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. “ഞാൻ ഉദയത്തിനു മുമ്പെ എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; നിന്റെ വചനത്തിൽ

ഞാൻ പ്രത്യാശ വയ്ക്കുന്നു. തിരുവചനം ധ്യാനിക്കേണ്ടതിന് എന്റെ കണ്ണ് യാമങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു” (സങ്കീ. 119:147-148) എന്ന സങ്കീർത്തനവാക്യം തിരുമേനി അമ്പർത്ഥമാക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും തിരുവചനധ്യാനത്തിലൂടെയും ചെയ്തത്. ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തായിരുന്നാലും ഈ പതിവ് തിരുമേനി മുടക്കിയിരുന്നില്ല. യാത്രാവേളയിലും - അത് വിമാനത്തിലായാലും, ട്രെയിനിലായാലും, കാറിലായാലും - വി. വേദപുസ്തക വായനയില്ലാത്ത ഒരു പ്രാർത്ഥന യെപ്പറ്റി തിരുമേനിക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആരോഗ്യം മോശമായ കാലത്ത് മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് വായിപ്പിക്കുന്ന പതിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വായിക്കുന്ന ഭാഗത്തെപ്പറ്റി അന്ന് മറ്റുള്ളവരുമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും, ശ്രദ്ധേയമായ വാക്യങ്ങളുരുവിട്ടുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്കുകൂടി വേദപുസ്തകത്തിലേക്കു തിരിയുവാനുള്ള അവസരമൊരുക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവിതത്തിലെ ഭാരമേറിയ ചില പ്രശ്നങ്ങളുമായി തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചവർക്ക് തിരുമേനി തിരുവചനത്തിലെ ഒരു ഭാഗം വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും അതേത്തുടർന്ന് ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നത് വലിയ ആശ്വാസം പകർന്നു.

വി. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഈഭാഗങ്ങളും തിരുമേനിക്കു പ്രിയമായിരുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ പുസ്തകങ്ങളിലും, പ്രസംഗങ്ങളിലും കൂടുതൽ ഉയർന്നത് പഴയനിയമഭാഗങ്ങൾ തന്നെ. ഇതര കാനോനിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരുമേനിയെ കാര്യമായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടില്ല എന്നതു വ്യക്തമാണ്. പഴയ നിയമത്തിലെ പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് തിരുമേനിയെ ഏറ്റവുമധികം ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. പുരാതന പ്രവാചകന്മാരായ മോശയും, ഏലിയാവും, ഏലീശയും ഒക്കെ തിരുമേനിയെ സ്വാധീനിച്ച വേദപുസ്തക പുരുഷന്മാരാണ്. എന്നാൽ ആമോസും യറമിയായും, ഏശായിയും തിരുമേനിയെ പിടിച്ചുലച്ച ദൈവപുരുഷന്മാരും ചിന്തകരുമായിരുന്നു. അവരുടെ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത തിരുമേനിയിലും നിറഞ്ഞുനിന്നു. പ്രവാചകന്മാരുടെ മുർച്ചയേറിയ ശബ്ദവും മനുഷ്യനെ കുത്തിനോവിക്കുന്ന ചിന്തകളും അദ്ദേഹത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു.

2. വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനം; ഒസ്താത്തിയൻ ശൈലി

വി. വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആദിമ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയിടയിൽ തന്നെ ഇതു സംഭവിക്കി വ്യത്യസ്ത ശൈലികളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യായും, അലക്സന്ദ്രിയയും കേന്ദ്രമാക്കി രണ്ട് ദൈവശാസ്ത്ര കേന്ദ്രങ്ങൾ തന്നെ ഇത്തരത്തിൽ ഉരുവായിത്തീർന്നു. അന്ത്യോഖ്യാൻ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞർ

തിരുവചനത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ (literal interpretation) ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അലക്സാന്ത്രിയൻ ചിന്തകർ ആലങ്കാരിക വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് (allegorical interpretation) പ്രാമുഖ്യം നൽകിയത്. പുരാതനസഭയിലെ ക്രിസ്തുശാസ്ത്ര തർക്കങ്ങളും ഉടലെടുത്തത് ഈ രണ്ടു വ്യാഖ്യാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. പിൽക്കാലത്തും പൗരസ്ത്യസഭാ പിതാക്കന്മാർ തിരുവചനത്തിന്റെ ആലങ്കാരികമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന് മുൻതൂക്കം നൽകിവന്നു. ഉദാഹരണമായി നല്ല ശമര്യാക്കാരുടെ ഉപമ (ലൂക്കോ. 10:30-37) യുടെ അലങ്കാരികമായ വ്യാഖ്യാനം ശ്രദ്ധിക്കൂ: ഒരുവൻ യരൂശലേമിൽ നിന്ന് യറീഹോവിലേക്കു പോയി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവികസാന്നിധ്യത്തിൽ നിന്ന് ലൗകികവ്യാപാരങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചു എന്നു പറയാം. അവനെ ആക്രമിച്ച കള്ളന്മാർ പിശാചിന്റെ ശക്തികളാണ്. കടന്നുപോയ പുരോഹിതനും ലേവ്യനും ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവചനത്തിന്റെയും കാലഘട്ടങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ശമര്യാക്കാരനാകട്ടെ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണ്. മുറിവേറ്റവനെ ശുശ്രൂഷിച്ച ശമര്യാക്കാരൻ ക്രൂശിലൂടെ മനുഷ്യനെ രക്ഷിച്ച ക്രിസ്തുവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മുറിവേറ്റവനെ ശുശ്രൂഷിക്കാനേല്പിച്ച സത്രം സഭയാണ്. ശമര്യാക്കാരൻ മടങ്ങിവരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനെക്കുറിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പോകുന്നു പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനശൈലി.

എന്നാൽ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി കൂടുതലും ആശ്രയിച്ചത് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ശൈലിയല്ല. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളൊക്കെ അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. വേദപുസ്തക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉൽഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചും ആഖ്യാനരീതിയുടെ വ്യത്യസ്തതയെ സംബന്ധിച്ചുമൊക്കെ അദ്ദേഹം ബോധവാനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പരസ്പാരാധനയിൽപോലും അദ്ദേഹം ഇത്തരം ചിന്തകൾ പങ്കുവെച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണമാണ് വിവാഹ കുദാശയുടെ ഏവൻഗേലിയോൻ വായിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു പരാമർശം. കുദാശക്രമത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വേദഭാഗം വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 19-ാം അദ്ധ്യായം ആയിരുന്നുവെങ്കിലും തിരുമേനി അതു മാറ്റി മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 10-ാം അദ്ധ്യായം വായിക്കുകയും ആമുഖമായി വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്ന വിവാഹ മോചനസാധ്യത (മത്തായി 10:9) ആദ്യം എഴുതപ്പെട്ട മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് ആമുഖമായി എടുത്ത് പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ വ്യാഖ്യാനശൈലിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശ്രേഷ്ഠത

അദ്ദേഹം വായിച്ചിരുന്ന വേദഭാഗത്തെ താൻ ജീവിക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശവും, കാലഘട്ടവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നതുതന്നെ. തിരുവചനത്തിന്റെ Contextual meaning അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ആഗോളതലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട Liberation Theology യും മൂന്നാം ലോകത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഉത്തമബോധവും അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചിരുന്നുവെന്ന് കാണാം. സാധാരണ പൗരസ്ത്യചിന്തകരെപ്പോലെ ഏതു വേദഭാഗം വായിച്ചാലും അതിനെ വിശ്വാസ സംഹിതകളിൽ തളച്ചിടുന്ന dogmatic approach തിരുമേനി ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് Contextual interpretation തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഇരുത്താവുന്ന ഒരു ഏഷ്യൻ ചിന്തകനായി മാറ്റിയത്. താൻ ജീവിച്ച രാജ്യത്തിന്റെ മതബഹുലതയും, സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതികളും, ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും, സാമ്പത്തിക അനീതികളുമൊക്കെ മറന്നുകൊണ്ട് വേദപുസ്തകം വ്യാഖ്യാനിക്കുക അദ്ദേഹത്തിന് അസാധ്യമായിരുന്നു. ഇതിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിയാണ് എന്ന് ചിലരെൊക്കെ ചിന്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതു ശരിയല്ല. പഴയനിയമ പ്രവാചകന്മാർ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴികാട്ടികളായിരുന്നത്. യേശുതാവും, യിരെമ്യാവും, ആമോസും ഒക്കെ തിരുവചനത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചത് അതിന്റെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ മാനങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാരിൽ വേദവ്യാഖ്യാനത്തിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ ഈവാനിയോസ്, ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെ തീർച്ചയായും സ്വാധീനിച്ചുകാണും എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

3. ഹൃദയത്തിൽ തീപാറിച്ച സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങൾ

ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നത് തന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയായിരുന്നല്ലോ. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണകാലഘട്ടമായിരുന്നല്ലോ ബഹു. റ്റി. ജെ ജോഷ്യാച്ചന്റെയും ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചന്റെയും സുവിശേഷ ഘോഷണങ്ങളുടെ വർഷങ്ങൾ. മലങ്കരസഭയുടെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയിൽ തിരുവചനത്തിനുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നവർക്ക് കാലപരിധി നിർണയിക്കുന്നതായിരുന്നു ഇരുവരുടെയും വചനശുശ്രൂഷയുടെ കാലം. സുവിശേഷപ്രസംഗ രംഗത്ത് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയും ജോഷ്യാച്ചനും മുമ്പും അവർക്കു ശേഷവും എന്നു രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളാണ് ശ്രോതാക്കൾ ഓർമ്മിക്കുക. എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാശൻ കൊളുത്തിയ സുവിശേഷാഗ്നി എത്രയോ ഹൃദയങ്ങളിലാണ് ജ്വാലകളുയർത്തിയത്! 1993-ൽ തിരുമേനി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'നാലു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലൂടെ നാല്പതു യാത്രകൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം

ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഭാരതത്തിനു വെളിയിലുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും താൻ നടത്തിയ സുവിശേഷ പര്യടനങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. അതിൽ ഏഷ്യയിലെ കൊലാലമ്പൂരും, ആഫ്രിക്കയിലെ നൈറോബിയും, യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളുമൊക്കെ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. “ചൈനാസന്ദർശനം ഭാരതത്തിൽ വച്ച്” എന്ന അദ്ധ്യായം തലക്കെട്ടുപോലെ ഉള്ളടക്കത്തിലും ആകാംക്ഷയുണർത്തുന്നതാണ്. ആൻഡമാൻസിലും, മസ്കറ്റിലും പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിലുമൊക്കെ ചിതറിപ്പാർത്തിരുന്ന വിശ്വാസികളെ കോർത്തിണക്കിയത് എം. വി. ജോർജ്ജന്റെ സുവിശേഷ ശബ്ദമായിരുന്നു. മതസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത സൗദി അറേബ്യയിലെ വിശ്വാസികളും അവരുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് നന്ദി പറയുന്നത് ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയോടാണ്.

എന്തായിരുന്നു ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗശൈലിയുടെ ശ്രേഷ്ഠത? ആളുകളെ ഇളക്കിമറിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദഗാംഭീര്യമോ, കൂലുങ്ങിച്ചിരിക്കാധാരമാകുന്ന നർമ്മങ്ങളോ, ആധുനിക കരിസ്മാറ്റിക് പ്രസംഗകരുടെ പൊടിക്കൈകളോ ആയിരുന്നില്ല. ഒരു സുവിശേഷ പ്രസംഗത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം (Methodology) എന്തായിരിക്കണമെന്ന് തിരുമേനി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ മിക്ക കൺവൻഷൻ പ്രസംഗകരും ഒരു മണിക്കൂർ ജനത്തെ പിടിച്ചിരുത്തുവാൻ എന്തെല്ലാം കലാപരിപാടികളാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്? തിരുമേനി അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന മൂന്ന് പ്രമാണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്. ഒരു സുവിശേഷ പ്രസംഗം വേദപുസ്തക പഠനത്തിനുള്ള അവസരമായിരിക്കണം എന്ന് തിരുമേനിക്ക് വലിയ നിർബന്ധമായിരുന്നു. താൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വേദഭാഗത്തിന് ബൈബിളിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളുമായുള്ള പരസ്പരബന്ധം അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടി. ഇതിന് അനേക മണിക്കൂറുകളുടെ പഠനവും, ധ്യാനവും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു കാണും. സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നയിക്കണം എന്നുള്ള പ്രമാണം തിരുമേനി എന്നും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. ശ്രോതാക്കളോട് ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം നൽകുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് തന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ interactive ആക്കുവാൻ തിരുമേനി ശ്രമിച്ചിരുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏതു ഭാഗമെടുത്താലും അതിലൂടെ ക്രിസ്തുവിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനവികസ്നേഹവും തിരുമേനി എടുത്തുകാട്ടി. തിരുവചനത്തിന്റെ ഏതുഭാഗമെടുത്താലും അതിലൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ ശ്രോതാക്കൾക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കുക എന്നത് തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന സംഗതിയാണ്. ഈ രണ്ടു പ്രമാണങ്ങൾ കൂടാതെ തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം ശ്രോതാക്കളുടെയുള്ളിൽ ഒരു നീതിബോധമുണർത്തുകയെന്നതായിരുന്നു. തിരുവചനം കേൾക്കുന്നവ

രെല്ലാം അവരുടെ സാമൂഹികപ്രതിബദ്ധതയെപ്പറ്റി ഉൾവിളിയുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന് തിരുമേനിക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നു. “ദൈവത്തിന്റെ വചനം ജീവനും ചൈതന്യവുമുള്ളതായി ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാളും മുർച്ചയേറിയതും പ്രാണനെയും ആത്മാവിനെയും സന്ധിമജ്ജകളെയും വേർവിടുവിക്കുന്നതുവരെ തുളച്ചുചെല്ലുന്നതും ഹൃദയത്തിലെ ചിന്തനങ്ങളെയും ഭാവങ്ങളെയും വിവേചിക്കുന്നതും ആകുന്നു” (എബ്രായർ 4:12) എന്ന തിരുവചനം തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടിരുന്ന ശ്രോതാക്കൾ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ സത്യമാണ്. 94-ാം വയസ്സിലും വാക്കുകളുടെ മുർച്ച കുറഞ്ഞിരുന്നില്ല. കാരണം, തനിലൂടെ ഒഴുകിയത് ദൈവവചനമാണെന്നുള്ളതു തന്നെ. തിരുമേനിയുടെ ഈ മൂന്ന് പ്രമാണങ്ങളും - വേദപുസ്തകപരമാത്മകത, ക്രിസ്തുക്രൈസ്തവമായ വിവരണം, നീതിബോധം - ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ശ്രോതാക്കൾക്ക് മാനസാന്തരമുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികം മാത്രമായിരുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗം കേട്ട് പുതിയ പുതിയ തീരുമാനങ്ങളെടുത്തു. അതിൽ ഏറെപ്പേർ ദൈവവിളിയെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവരായി വൈദികവൃത്തിയിലേക്കും, മറ്റു സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു. അനേകായിരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അനുദിനജീവിതത്തിൽ സാരമായ മാറ്റങ്ങളുള്ളവരായിത്തീർന്നു. ഭൗതികതയുടെ അർത്ഥരാഹിത്യം മനസ്സിലാക്കിയവർ ആത്മീകദാഹമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. ദശാംശം മാറ്റിവയ്ക്കുന്നവർ സഭയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളമുണ്ടായി. പ്രസംഗത്തിന്റെയവസാനം സ്വർണ്ണ വളയൂരി സംഭാവന ചെയ്തവരും, ധാരാളം ഏക്കർ ഭൂമി സുവിശേഷ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ദാനം ചെയ്തവരുമൊക്കെ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സുവിശേഷാഗ്നിയുടെ നാളങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അവർ ദൈവനാദിന ജീവിതത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗം സംബന്ധിച്ച് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിലൂടെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ വേദപുസ്തകവായനയിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ഉയർന്നുവന്ന ആശയങ്ങൾ ഭാവിതലമുറകൾക്ക് അദ്ദേഹം നൽകിയ സംഭാവനകളാണ്.

4. വേദപുസ്തകാശയങ്ങൾ പ്രായോഗികതലത്തിൽ

ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഉള്ളിൽ വേദപുസ്തകം ഉയർത്തിയ ചിന്തകളെ അദ്ദേഹം എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്തി എന്നും വരുത്തലമുറകൾക്ക് ഉള്ള സംഭാവനകളായി അദ്ദേഹം എന്തു നൽകി എന്നും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നാലു കാര്യങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്.

a. പുതിയ ദൈവശാസ്ത്ര ചിന്തകൾ

താൻ വായിച്ച തിരുവചനത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ചിന്തകളാസ്പദമാക്കി തിരുമേനി ഉയർത്തിയ നൂതനങ്ങളായ ദൈവശാസ്ത്ര ചിന്തകൾ ലോക മെങ്ങും ശ്രദ്ധ നേടിയിവയാണ്. “ദരിദ്രലോകത്തിൽ ധനവാനായിരിക്കുന്നത് പാപം”, “വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം”, “നിത്യ സ്നേഹകുടാരമായ” ലോകം, “സ്നേഹത്തിന്റെ ഏക മതം” എന്നിവ യൊക്കെ ഒസ്താന്തിയൻ ചിന്തകളിലെ വിലയേറിയ മുത്തുകളാണ്. ദൈവമെന്നു പറയുന്നതു തന്നെ സ്നേഹമാണെന്നു പഠിപ്പിച്ച തിരുമേനി സമസ്ത വിശ്വാസികളെയും ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ് “അത്രൈത ദൈവശാസ്ത്രം.” തന്റെ പ്രായാധിക്യം മൂലം ഈ ചിന്തയെ മുൻപുള്ളവയെപ്പോലെ ആധികാരികമായി സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചോ എന്ന ചോദ്യം അവശേഷിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഒരു പുതിയ ചർച്ചയ്ക്ക് അദ്ദേഹം തുടക്കമിടുകയാണ് ചെയ്തത്. “കാവൽക്കാരാ രാത്രി എന്തായി?”, “ആമോസിന്റെ തൂക്കുകുട്ട”, “എഫ്രയിം മറിച്ചിടാത്ത ദോശ”, “സ്നേഹിക്കുക വചനം പ്രസംഗിക്കുക” എന്നിവ യൊക്കെ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ മലങ്കരസഭയുടെ മുഴുവൻ ചർച്ചാവിഷയമായ ചിന്തകളാണ്. അവസാനത്തെ രണ്ട് ദശകങ്ങളെങ്കിലും “സ്നേഹം” എന്ന ഒരാശയത്തിലൂന്നിയുള്ളതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ.

b. സുവിശേഷപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും

താൻ വായിച്ച വേദഭാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുകയും അതിലൂടെ ലോകത്തിലെ കഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ വേദനയൊക്കെ മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തയാളാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്. എത്യോപ്യയിൽ ഭീകരമായ ക്ഷാമമുണ്ടായപ്പോൾ തിരുമേനി വ്യാഖ്യാനിച്ചത് രാജാക്കന്മാരുടെ രണ്ടാം പുസ്തകം ആറും ഏഴും അദ്ധ്യായങ്ങളാണ്. സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെ പുഴുങ്ങിത്തീർന്നു വേദപുസ്തക വനിതകളെപ്പറ്റി കേട്ടവർ എത്യോപ്യയിലെ അമ്മമാരെപ്പറ്റി ബോധ്യമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. ഒറീസയിൽ കൊടുകാറ്റടിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി കട്ടക്കിലെ ഒരു മീറ്റിംഗ് കഴിഞ്ഞു നാട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കായി ട്രെയിനിലായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ സഹയാത്രികരോടൊപ്പം നിസ്സഹായനായി വിജനമായ പ്രദേശത്തു ട്രെയിനിലിരുന്നു കൊടുകാറ്റിന്റെ ഭീകരത ദർശിച്ച തിരുമേനി വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ ഒരു ഗ്രാമം തന്നെ പുനരുദ്ധരിച്ച് ഒറീസാക്കാർക്ക് നൽകി. യാച്ചാരാമിലെ ബാലഗ്രാമം, കുന്നിഗലിലെ പാലിയേറ്റീവ് കെയർ സെന്ററുമൊക്കെ തിരുമേനിയുടെ വേദവായനയുടെ പ്രതിഫലനങ്ങളാണ്.

c. വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായ പ്രാർത്ഥനകൾ

2007-ലാണ് CSS തിരുമേനിയുടെ “തിരുവചന പ്രാർത്ഥനകൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഒക്ടോബർ മുതൽ ഡിസംബർ വരെയുള്ള മൂന്നു മാസക്കാലവും ഓരോ ദിവസവും വായിക്കുവാനുള്ള ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനകളും ഇതിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1 തിമോത്തിയോസ് 6:7-22 ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കുക: “ധനവാന്മാരുടെ ധനമാകുന്ന കൂന്ന് എടുത്ത് ദരിദ്രന്മാരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കുഴിയിൽ ഇട്ട് സാഹോദര്യം പങ്കിടുന്ന കാലം ഈ ഭൂമിയിൽ സാധ്യമാകുവാനും സഭ പ്രവൃത്തികളിൽ ജീവിതത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമെ.” റോമാ ലേഖനം 6-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ധ്യാനത്തിന്റെയൊടുവിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരമാണ്: “ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് സുവിശേഷത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന ക്രൂശിതനും രക്ഷിതാവുമായ കർത്താവേ, ഈ പുതൂക്കം ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളെ കാണുന്നവർക്കും നൽകുകയും വേർപാടിന്റെ മതിൽക്കെട്ടുകളെ പൊളിച്ച് സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷം അനുസ്യുതം അനുഭവിക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെ.” മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥം കൂടാതെ ഉച്ചനമസ്കാരസമയത്തു ചൊല്ലുവാനുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് സെമിനാരികളിലും ആശ്രമങ്ങളിലും ചൊല്ലാറുണ്ട്. ഇവയിലെല്ലാം സാമൂഹികമായ സ്ഥിതി സമത്വവും, ആഗോളവൽക്കരണവും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, ബാലവേലയും പോലെയുള്ള സമകാലിക വിഷയങ്ങളെ (contemporary issues) സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങൾ യാതൊരു ഇളക്കവും തട്ടാത്ത വിധത്തിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഭാവിവിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിക്കുന്ന സംഗതി തന്നെയാണ്. ഇവയിലെല്ലാം സാമൂഹികമായ സ്ഥിതി സമത്വവും, ആഗോളവൽക്കരണവും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, ബാലവേലയും പോലെയുള്ള സമകാലിക വിഷയങ്ങളെ (contemporary issues) സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങൾ യാതൊരു ഇളക്കവും തട്ടാത്ത വിധത്തിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഭാവിവിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിക്കുന്ന സംഗതി തന്നെയാണ്.

d. സുവിശേഷഗാനങ്ങൾ

ഒരു ഗായകൻ എന്ന നിലയിൽ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെ ആരും കണ്ടിരിക്കാനിടയില്ല. എന്നാൽ എല്ലാ വർഷവും ഒരു നിശ്ചിത സമയം ഏകാന്തതയ്ക്കും മൗനത്തിനുമായി ആരുമറിയാത്ത ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ പോവുക തിരുമേനിയുടെ പതിവായിരുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലൊക്കെ ഒരു സുവിശേഷഗാനം രചിക്കുക എന്നത് തിരുമേനിയുടെ ശീലമായിരുന്നു. “ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതിയെന്നിക്ക്”

എന്നുള്ളത് ഇന്ന് ലോകമെങ്ങും പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗാനമാണല്ലോ. “ത്രിയേകദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം ഹിന്ദുവിനും മുസ്ലിമാനും” എന്നത് തിരുമേനി ഹൃദയത്തിൽ തട്ടി എഴുതിയ ഗാനമാണ്. “നീതിയിൻ സൂര്യനാം യേശുനാഥാ, രോഗോപശാന്തിയോടുദിക്കുകെന്നിൽ” എന്ന കോറസുള്ള ഗാനവും ആലാപനഭംഗിയുണർത്തുന്ന ഒരു ഗാനമാണ്. “ദൈവവാക്യമെ എന്നെ നവ്യമാക്കണമെ” എന്നുള്ളത് ഒരുണർവുഗാനം തന്നെയാണ്. തിരുമേനിയുടെ ഗാനങ്ങളെല്ലാം ഇന്ന് ശ്രുതിമധുരമായി ആലപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയെപ്പറ്റിത്തന്നെ ഒരു പഠനം ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവയിലെല്ലാം ദൈവവചനം തന്നെയാണ് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്.

പുരുക്കത്തിൽ വി. വേദപുസ്തക വായനയും, പഠനവും ധ്യാനവും തിരുമേനിയിൽ എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നുള്ളത് നമ്മെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ ചിന്തകളുടെ ഊടും പാവും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലൂന്നിയുള്ളതാണെന്ന് തെളിയിച്ച പിതാവാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്. അദ്ദേഹം കൊളുത്തിയ ദീപം തലമുറ തലമുറ കൈമാറി കെടാതെ നമുക്ക് സൂക്ഷിയ്ക്കാം.

“അമ്മയാണ് എന്നെ ദൈവസ്നേഹവും പങ്കുവെയ്ക്കലും പഠിപ്പിച്ചത്. ജീവിതത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങൾ അമ്മ പകർന്നു തന്നു. അമ്മ എനിക്ക് ആദ്യം വേദപുസ്തകം തന്നു. അത് വായിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചു. വേദപുസ്തകം ചില ഭാഗങ്ങൾ എനിക്ക് മനഃപാഠമാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിച്ചതാണ്. എന്റെ അമ്മയുടെ എല്ലാ ഫോട്ടോയും വേദപുസ്തകം കൈയിൽ പിടിച്ചുള്ളതാണ്. അമ്മയുടെ ദാന സ്വഭാവം എന്നെ പങ്കിടീൽ പഠിപ്പിച്ചു. വിരുന്നുകാർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയിട്ട് അമ്മ സ്വയം പട്ടിണി കിടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പങ്കിടീലും (sharing) കരുതലും (caring) അമ്മയിൽ നിന്നും പഠിച്ചു. 95-ാം വയസ്സിൽ മരിച്ച ശുദ്ധ ഹൃദയനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ജീവിതവും എന്നെ ആകർഷിച്ചു. 1975 ജനുവരി 31-ന് എന്റെ അമ്മ മരിച്ചു. 1980 ജനുവരി 11-ന് എന്റെ പിതാവും മരിച്ചു. സുവിശേഷവേലയെപ്പറ്റി എന്റെ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹം ജനിപ്പിച്ചത് എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ആയിരുന്നു.”

- ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

പ്രഭാഷകൻ, പ്രബോധകൻ, പ്രവാചകൻ

പി. തോമസ് പിറവം

സ്വായത്തമാക്കിയ ക്രിസ്തുദർശനവും സഭാദർശനവും സ്വന്തജീവിതത്തിൽ സ്വാംശീകരിക്കുകയും, പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും പ്രസംഗത്തിലൂടെയും എഴുത്തിലൂടെയും അവ പ്രയോഗക്ഷമമാണെന്ന് സമൂഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും, ആ ബോധ്യം ധർമ്മവും കർമ്മവുമാക്കുവാൻ അനേകരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത അത്യപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വമാണ് ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേത്.

കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ മതജീവിത സമ്പ്രദായത്തെ പ്രവാചക തിക്ഷണതയോടെ അപഗ്രഥിച്ച് വിമർശിക്കുകയും അതിന്റെ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തെ അസ്വസ്ഥമാക്കി പ്രകമ്പിപ്പിക്കുകയും സാമൂഹ്യനീതിക്കും മാനവസേവനത്തിനും അവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ മഹാത്മാവിനെപ്പോലെ മറ്റൊരാളെ പോയ തലമുറയിലോ, ഇന്നത്തെ തലമുറയിലോ കണ്ടെത്തുക എളുപ്പമാവില്ല. മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ കനലായി എറിഞ്ഞു നിന്നിട്ടുണ്ട്; നിൽക്കുന്നുമുണ്ട്. അറിഞ്ഞതും പറഞ്ഞതും അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രയോഗത്തിലാക്കിയെന്നതാണ് അതിന്റെ കാരണം.

മലങ്കരസഭയിൽ മങ്ങലേറ്റ സഭാബാഹ്യവും സഭാന്തരികവുമായ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നവാവേശമുണർത്തുകയും നവീനമേഖലകൾ തുറന്ന് 'മിഷൻ' ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു, ഈ മഹാത്മാവ്.

1960-ലാണ് ആ രൂപം കാണുവാനും ശബ്ദം കേൾക്കുവാനും സ്പർശനം അനുഭവിക്കുവാനും ഈയുള്ളവന് ഇടയായത്. അന്നത്തെ 16 കാരന്റെ മനസ്സിൽ കയറിക്കൂടിയ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജിന്റെ ചൈതന്യം ഈ 68-ലും സജീവമാണ്.

മലങ്കരസഭയിലെ സുവിശേഷയോഗങ്ങളിലും ക്ലാസ്സുകളിലും ധ്യാനങ്ങളിലും അതിനും ഒന്നര ശതാബ്ദമെങ്കിലും മുമ്പു മുതലേ ഈ പ്രേഷിതൻ (മുണ്ടുവേൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് എന്ന അയ്മേനി; എം. വി. ജോർജ്ജ് എന്ന ശെമ്മാശ്ശൻ) ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു; ആകർഷണവുമായിരുന്നു.

ആണ്ടുതോറും മലങ്കരസഭയിലെ ദേവാലയങ്ങളിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ (അതൊരു പതിവു പരിപാടിയായതുകൊണ്ടാകാം 'കൺവെൻഷൻ' എന്ന പേരു വീണത്) ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് അന്നൊക്കെ ഒരു നിറസാന്നിധ്യമായിരുന്നു.

വടക്കൻപ്രദേശത്ത് ചില പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലേ അത്തരം യോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അമേരിക്കയിൽ പഠനത്തിനുശേഷം മടങ്ങിവന്നിട്ട് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായ എം. വി. ജോർജ്ജന്റെ വടക്കൻ പര്യടനത്തിനിടയിലാണ് പിറവം സെമിനാരിയിലെ (എം. കെ. എം. സൺഡേസ്കൂൾ) കൺവെൻഷൻ എത്തിയത്.

വലിയനോമ്പു കാലങ്ങളിൽ നാലോ അഞ്ചോ ദിവസം നീളുന്നതാണ് പള്ളിമുറ്റങ്ങളിലോ പള്ളിക്കൂടമൈതാനങ്ങളിലോ ആറ്റുമണൽപ്പുറങ്ങളിലോ നടക്കുന്ന ഇത്തരം യോഗങ്ങൾ. ഓരോ ദിവസവും ഓരോ ആൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന രീതിയല്ല, പ്രസംഗകർ ഒരിടത്തു വന്നു താമസിച്ച് തുടർച്ചയായി യോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു അന്നത്തെ പതിവ്.

രാത്രിയോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ദൂരെനിന്ന് വരുന്നവർ ഇരിക്കുവാൻ പായും, തിരികെ പോകുമ്പോൾ വെളിച്ചത്തിന് ചുട്ടുകെട്ടും കരുതുമായിരുന്നു. നാലും അഞ്ചും കിലോമീറ്റർ അകലെനിന്ന് കാൽനടയായി കേൾവിക്കാർ എത്തുമായിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് നല്ല ഉച്ചശബ്ദത്തിൽ പ്രസംഗം ഏറ്റുപറയിക്കുവാൻ സഹായികളുണ്ടാകുമായിരുന്നു (ഉച്ചഭാഷിണി എന്ന സൗകര്യം വന്നതോടെ ആ രീതി കൺവെൻഷൻ പന്തലുകളിൽ അപ്രസക്തമായി). അക്കാലം മലങ്കരസഭയുടെ കൺവെൻഷൻ യോഗങ്ങളുടെ ഞാറ്റുവേലക്കാലമായിരുന്നു (ഒരു തൂക്കുകുട്ടയുടെ മുഖവുര).

പ്രസംഗയോഗങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തെരുവീഥികളിലൂടെ ചേങ്ങലയും കൊട്ടി നടന്ന് യോഗവിവരം വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ മൈക് അനുൺസ്മെന്റിന്റെ മുൻഗാമിയാണത്. പിറവത്ത് ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് എം.എ. ബി.ഡി. എസ്.റ്റി.എം. പ്രസംഗിക്കുന്ന വിവരം വിളിച്ചറിയിച്ചു നടന്ന കുട്ടിക്കുട്ടത്തിന്റെ കൂടെ ഈയുള്ളവനും പോയിട്ടുണ്ട് ഈ പരിപാടിക്ക്.

പ്രശസ്തമായ സുവിശേഷഗാനങ്ങളുടെ ഈണത്തിൽ സ്വയം രചിച്ച 16 പേജും 10 നയാ പൈസ വിലയുമുള്ള സുവിശേഷഗാനങ്ങൾ എന്ന ചെറുപുസ്തകത്തിന്റെ കോപ്പികളുമായാണ് അദ്ദേഹം വന്നത്. അതിലെ പാട്ടുകൾ പാടി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസംഗം. അതിലെ ഓരോ പാട്ടും തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളുടെ കാവ്യരൂപമായിരുന്നു. ദൈവവാക്യമേ എന്നെ നവ്യമാക്കണേ, വീട്ടിലേക്കോടി വായോ, സുവിശേഷവാഹിയാക്കീടേണമെന്ന, ധനവാനേ ബലവാനേ, എന്റെ ദേഹദേഹികളെ ഞാൻ, ജീവനെ നൽകിയൊരൻ, കാറ്റിനെ നോക്കാതെ, ഒരു സ്വർണ്ണസരപ്പളിമാല, സീയോൻപുത്രിമതിലേ, ജീവിതതരുവേ ഫലമില്ലാതായ്, കർത്താവേ നിന്റെ നല്ല കാര്യവിചാരകനായ് എന്നീ പാട്ടുകളൊക്കെ ആ പുസ്തകത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

ആമോസേ നീ എന്തു കാണുന്നു? ഒരു തൂക്കുകുട്ട (ആമോസ് 7:8), മുത്ത മുടിയൻപുത്രൻ (ലൂക്കോ. 15:1-32), മരമുട്ടിദൈവം (യെശ. 44:14-18) ഇവയൊക്കെ അന്നത്തെ പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് ഓർക്കുന്നു. വേദപുസ്തകാപഗ്രഥനത്തിന്റെ അനിതരസാധാരണമായ സമ്പ്രദായത്തിലായിരുന്നു ആ പ്രസംഗങ്ങൾ. ക്രിസ്തുക്കേന്ദ്രീകൃതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗശൈലി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾവിക്കാരെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ 'തൂക്കുകുട്ട ശെമ്മാശ്ശൻ' എന്ന് തന്നെ വിളിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കേൾവിക്കാർ എഴുത്തുകളിലൂടെ പ്രതികരണം അറിയിച്ചിരുന്നുവെന്നും (ഒരു തൂക്കുകുട്ടയുടെ മുഖവുര).

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പുസ്തകങ്ങളും സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങളും ക്ലാസുകളും നടത്തുന്നതിന് ഒരുങ്ങുമ്പോൾ സ്വരൂപിച്ച ചിന്തകൾ വിപുലീകരിക്കുകയും ക്രമവത്കരിക്കുകയും ചെയ്തതാണെന്ന് ഒട്ടേറെ തവണ അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ കേൾവിക്കാരായിരുന്നവർക്ക് ബോധ്യമുണ്ടാകും. പ്രസംഗങ്ങൾ പിൽക്കാലത്ത് അങ്ങനെതന്നെ പുസ്തകങ്ങളായി പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവ പ്രസംഗകരെ മാത്രമല്ല, സാധാരണക്കാരെയും ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായി അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (ഒരു തൂക്കുകുട്ടയുടെ മുഖവുര).

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിലും ക്ലാസുകളിലും ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസ സമർത്ഥനം ഇഴചേർന്നിരുന്നു. അതൊക്കെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഹോദരന്മാർക്കും ഉൾക്കാഴ്ചയ്ക്ക് ഉതകണമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു.

അനുദിനധ്യാനത്തിനും പഠനത്തിനും പ്രസംഗത്തിനും ജീവിതയാത്രയിലെ സഹായത്തിനും ഉത്തേജനത്തിനും ഉതകുമാറ് അദ്ദേഹം പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി (അനുദിനമെന്ന).

സഭയും സുവിശേഷവേലയും, സാമൂഹ്യനീതിയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരത പ്രസ്താവിക്കുന്ന അനേകം പ്രസംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (ഭൂവിലശേഷം). 'പങ്കിടുന്ന ക്രിസ്തീയസമൂഹം' തന്റെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. ക്രിസ്തീയകാര്യവിചാരകത്വത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം പ്രസംഗത്തിലും എഴുത്തിലുമെല്ലാം അത് ഉച്ചൈസ്തരം പ്രഘോഷിച്ചു. ഒരു വർഗ്ഗരഹിതസമൂഹത്തിന്റെ സുവിശേഷകനായിരുന്നു ഈ പ്രബോധകൻ. അനുവാചകരെ സുഖിപ്പിക്കുന്ന ശൈലിയല്ലാതെ, അവരുടെ ഉള്ളങ്ങളെ ത്രസിപ്പിക്കുന്ന, ഹൃദയങ്ങളെ കുത്തിത്തുളയ്ക്കുന്ന ചിന്തകളുടെ വക്താവായിരുന്നു മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്. അതൊക്കെ പ്രയോഗരൂപത്തിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമെന്ന് കരുതിയവർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയിൽ സംശയമില്ലായിരുന്നു.

‘ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുഃസ്ഥിതിക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ക്രിസ്തീയമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതിരുന്നാൽ, മാവോയിസം ഇവിടെയും വരികയില്ലെന്ന് ആർക്കു പറയുവാൻ പറ്റും’മെന്ന് 1972-ൽ അദ്ദേഹം എഴുതി (ക്രിസ്തീയ കാര്യവിചാരകത്വം). അതൊരു വാസ്തവമായിത്തീർന്ന പ്രവചനംതന്നെ യായിപ്പോയില്ലേ?

ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം കേരളത്തിൽ ആലോചിക്കുന്നതിന് എത്രയോ മുമ്പ് കുടികിടപ്പുകാർക്ക് കിടപ്പാടത്തിന്റെ അവകാശം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. ‘പള്ളിപ്പറമ്പുകളിലെ കുടികിടപ്പുകാർക്ക് പള്ളിക്കാർ സ്വയമേ ഉടമാവകാശം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ അതിന് നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്ന വ്യവസ്ഥ വന്നുചേരുമെന്ന് അദ്ദേഹം കടുത്ത ഭാഷയിൽ താക്കീതായി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം നടപ്പാക്കേണ്ട നീതി സമീപിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ കാലൊച്ച നേരത്തേതന്നെ കേട്ടിരുന്നില്ലേ?

സ്തീയനസ്സമ്പ്രദായം, ധനവാന്മാർ മക്കൾക്കു മാത്രമായി സ്വത്ത് ദാനം ചെയ്യുന്ന രീതി, കള്ളപ്പണം, പൂഴ്ത്തിവയ്പ്, വിദേശബാങ്കുകളിലെ രഹസ്യനികേഷപങ്ങൾ, കൂഴൽപ്പണം, ആഡംബരം, പൊങ്ങച്ചം തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യാനീതികളെ അദ്ദേഹം എക്കാലത്തും അപലപിച്ചിരുന്നു.

സഭയുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യാനീതി ഉണ്ടാകണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ‘സഭയുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ദരിദ്രർക്ക് ജോലി കിട്ടുവാനും പഠനസൗകര്യം കിട്ടുവാനും ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ദൈവംതന്നെ സഭാസ്ഥാപനങ്ങളെ സഭയുടെ കൈയിൽനിന്ന് മാറ്റി സഭയെ ദരിദ്രമാക്കിയേക്കും’ എന്ന് അദ്ദേഹം ഉറക്കെ പറഞ്ഞിരുന്നു (ഭൂവിലശേഷം). മേല്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കുന്ന സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാർ, മാറിമാറി വന്നതും വരുന്നതുമായ നിയമങ്ങൾ ആ വാക്കുകളുടെ സാധൂകരണമല്ലേ എന്ന് ചിന്തിക്കണം.

വേദപുസ്തകപ്രകാരം നാം സ്വത്തിന്റെ കൈക്കാരന്മാർ മാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും ഉദ്ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ദശാശം കൊടുക്കണം; ദശാശം ദരിദ്രർക്കുള്ളത് എന്നെല്ലാം അദ്ദേഹം നിരന്തരം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. വലിയ വീടു പണിത് വെഞ്ചിരിപ്പിന് അനേകരെ വിളിച്ച് സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ വീടില്ലാത്തവർ ദുഃഖിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

ലോകത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന സഭകൾ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നത് കഷ്ടപ്പെടാൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു ചികിത്സിക്കുന്നതുപോലെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചിരുന്നു (സ്നേഹിക്കുക; വചനം പ്രസംഗിക്കുക).

ആരാധനയ്ക്കും സ്നേഹപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഏതാണ്ട് ഒരുപോലെ യുള്ള പ്രാധാന്യമാണ് കർത്താവ് നൽകിയത്. ഇന്നാകട്ടെ, വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന പ്രാധാന്യം ദരിദ്രരെ പോറ്റുന്ന മിഷൻ സഭ കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനമായിരുന്നു (ടി). അതു കൊണ്ടാക്കെ ലാസറിന്റെ ഉപമ ഒരു ഇഷ്ടവിഷയമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്.

തന്റെ ദർശനങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പള്ളിക്കാരുടെ ദൗത്യമായി അദ്ദേഹം അക്കമിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

1. മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിന് പണം നൽകണം.
2. കിടപ്പാടമില്ലാത്തവർക്ക് കിടപ്പാടം ലഭ്യമാക്കണം.
3. സാധു പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹത്തിന് സഹായിക്കണം.
4. പഠനത്തിന് സ്കോളർഷിപ്പുകളും ലോണും നൽകണം.
5. മിഷനാശുപത്രികൾ നടത്തുമ്പോൾ ദരിദ്രർക്ക് സൗജന്യചികിത്സ കൊടുക്കണം.
6. തൊഴിൽ ലഭിക്കാൻ സഹായിക്കണം.
7. നേതൃത്വപരിശീലനം കൊടുക്കണം.
8. കൃഷിക്കും തൊഴിൽ തുടങ്ങുവാനും കടം കൊടുക്കണം.
9. വലിയ ഇടവകകൾ മിഷനറിമാരെ അയയ്ക്കണം.
10. ഹോസ്റ്റലുകൾ ഉണ്ടാക്കി നിർദ്ധനരെ താമസിപ്പിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം.

ആഡംബരത്തിനായി പള്ളികൾ പൊളിച്ചു പണിയുന്നതും പള്ളിമതിലുകൾ ഇടയ്ക്കിടെ നവീകരിക്കുന്നതുപോലുള്ള അനാവശ്യച്ചെലവുകൾ ചെയ്യുന്നതും ഏതുതരം ദൗത്യമാണ് തങ്ങളുടേതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അഭിനവാശയങ്ങൾ കോൺഫ്രൻസുകളിലും കൺവെൻഷൻ പന്തലുകളിലും അവതരിച്ചപ്പോൾ നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ സ്വാഗതം ചെയ്തവരുണ്ട്; അതേസമയം നിശിതമായി വിമർശിച്ചവരുണ്ട്. പരിവർത്തനത്തിനും പരിപക്വാശയത്തിനും പുറംതിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരോട് തനിക്കു സഹതാപമേയുള്ളൂ; വിരോധമില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (ഗ്ലോറിയ, സോഫിയ, മാഫിയ).

കൺവെൻഷൻ യോഗങ്ങൾക്കൊടുവിൽ പ്രധാന പ്രവർത്തകരെയും

വാളന്റിയർമാരെയും മറ്റും ഒരുമിച്ചിരുത്തി ധ്യാനിപ്പിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. മദ്യപാനം, പുകവലി തുടങ്ങിയ ദുഷ്പരിചയങ്ങൾ ഉപേക്ഷിപ്പിക്കുന്ന ചില തീരുമാനങ്ങൾ അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ എടുപ്പിക്കുമായിരുന്നു. പിന്നീട് തീരുമാനം ലംഘിച്ചുപോയാൽ അദ്ദേഹത്തെ എഴുതി അറിയിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയും അതോടൊപ്പമുണ്ടാക്കും.

കോൺഫ്രൻസുകളും മറ്റും സമാപിക്കുമ്പോൾ പങ്കെടുക്കുന്നവരെ യെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ഭാവിപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തീരുമാനം എടുപ്പിച്ച് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടി കൂടി ക്രമവത്കരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു തനതുശൈലിയായിരുന്നു. എല്ലാവരെയും ഒരു വൃത്തത്തിൽ നിറുത്തി മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചു കൈമാറി നിന്ന് ഒരുമിച്ചെടുക്കുന്ന അത്തരം പ്രതിജ്ഞകൾ അനേകരുടെ ജീവിതങ്ങളെ ഗുണകരമായി പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പലരും സഭാസേവനത്തിലേക്കും, മിഷൻവയലുകളിലേക്കും, വൈദികവൃത്തിയിലേക്കും ആകൃഷ്ടരാകുവാനും തിരുമേനിയുടെ സാമൂഹ്യോന്നമന പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നിരന്തരം കൈത്താങ്ങൽ നൽകുന്നവരാകുവാനും ഇടയാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. പ്രകൃതിദുരന്തവും ക്ഷാമവും മറ്റും ബാധിച്ച ആന്ധ്ര, ആഫ്രിക്ക, അർമ്മീനിയ തുടങ്ങിയ ഇടങ്ങളിൽ അന്താരാഷ്ട്രശ്രദ്ധ നേടിയ ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുക്കാൻപിടിച്ച മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന് പിന്തുണയുണ്ടായതും ഈദൃശരീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തോടു കൈ പിടിച്ചുനിന്നവരിലൂടെയാണ്.

കൺവെൻഷനിലും കോൺഫ്രൻസുകളിലും മറ്റും കണ്ടെത്തുന്നവരെ സുവിശേഷതൽപ്പരരാക്കുന്നതിനും സഭയോടും പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും അടുപ്പിച്ചുനിറുത്തുന്നതിനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും നേതൃനിരയിലേക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്തുന്നതിനും പ്രകടനാത്മകതയില്ലാതെ ആവേശം കാണിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹാമനസ്കനായിരുന്നു മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. ആ വൻവൃക്ഷത്തിനു ചുവട്ടിൽ മുളച്ചുവളർന്ന എത്രയോ ചെറുതൈകൾ അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണല്ലോ.

യുവജനപ്രസ്ഥാനവുമായും നാംസുമായും മിഷൻ സൊസൈറ്റിയുമായും ബന്ധപ്പെട്ട യോഗങ്ങൾക്ക് സെന്റ് പോൾസിൽ എത്തുമ്പോൾ ബോധപൂർവ്വം അവസരങ്ങളുണ്ടാക്കി സംസാരിക്കുവാൻ ഈയുള്ളവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിരുന്നത് മേൽപ്പറഞ്ഞ നന്മയുടെ തെളിവ്. പഴഞ്ഞി ഇടവകയിലെ മഹാസുവിശേഷയോഗത്തിൽ പ്രസംഗിക്കാമെന്നേറ്റിരുന്ന ആളിന് അവിടെ ചെല്ലുവാൻ ഏതോ അസൗകര്യം ഉണ്ടെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ പകരക്കാരനെ കണ്ടെത്തുവാൻ വിഷമിച്ച മുൻകാല കൺവെൻഷൻ പ്രാസംഗികൻ കൂടിയിരുന്ന വികാരി ബ. സി. വി. അബ്രഹാം കശ്ശീശ ഈയു

ഉളവനോട് അപ്രതീക്ഷിതമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. കൺവെൻഷനുകളിൽ പ്രാസംഗികമായി നിന്നിട്ടില്ലാത്ത എന്റെ കഴിവുകേട് അറിയിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ മറുപടി, എനിക്ക് ഈ പേര് ശുപാർശ ചെയ്ത ആൾക്ക് കഴിവിനെക്കുറിച്ച് സംശയമില്ലെന്നായിരുന്നു. സൺഡേസ്കൂൾ യുവജന പ്രസ്ഥാനം രംഗങ്ങളിലൂടെ ഇടപെടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയാണ് ശുപാർശ ചെയ്തതെന്ന് കാര്യം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷമേ വെളിവായുള്ളൂ.

നിറയ്ക്കാനാവാത്ത ഇടവും പകരം വയ്ക്കാനാവാത്ത വിടവും അവശേഷിപ്പിച്ചാണ് ആ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ ആൾരൂപം വിടവാങ്ങിയത്. പക്ഷേ, ആയിരങ്ങളുടെ ആത്മാവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടം നഷ്ടമായിട്ടില്ല; ആവുകയുമില്ല. മാഹാത്മാവേ, നമ്മെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ പുനഃസമാഗമത്തിന് ദൈവം അവസരം തരും. അതാണല്ലോ നാം നോക്കിപ്പാർക്കുന്നത്.

“Any political decision in favour of the poor will have to be against the rich. As the resources of the world are limited, the rich will have to forego their luxuries for the minimum needs of the poor.....This is a call for self-reliance and enrichment of the poor nations till a classless society is formed internationally and the world Government will distribute world's resources justly for all.”

- Dr. Geevarghese Mar Osthathios

(The sin of Being Rich in a poor world, CLS Madras, p. 89)

ദൈവവും മാലാഖമാരും മനുഷ്യരും ഒരുപോലെ സ്നേഹിച്ച വലിയ ആബുൻ

കെ. വി. മാമ്മൻ കോട്ടയ്ക്കൽ

മേഘമേഖലകളും നിത്യപ്രകാശ സൗരയൂഥ-ചന്ദ്രമണ്ഡല പ്രദേശങ്ങളും കടന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെയും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെയും രണ്ടു നീണ്ട ലിസ്റ്റുകൾ ഉണ്ടെന്നാണു പ്രശസ്തനായ ആബുബൻ ആദത്തിന്റെ കഥയിൽ പറയുന്നത്. എന്നാൽ മൂന്നാമതൊരു ലിസ്റ്റു കൂടി ഉണ്ടെന്നു പിന്നീടു കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞു. ദൈവവും മനുഷ്യരും മാലാഖമാരും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ ഒരു ചെറിയ ലിസ്റ്റ്. അതിൽ ആദ്യം കാണുന്ന പേരാണു നമ്മുടെ എല്ലാം സ്നേഹാദരങ്ങൾ ആർജ്ജിച്ച ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 16-നു 94-ാം വയസ്സിൽ കടന്നുപോയ വലിയ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി. ഈ ലിസ്റ്റിലെ ഒന്നാമനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഒന്നും ഇനി ഉപന്യസിക്കേണ്ടതില്ല. ഇത്തരം ആബുൻമാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കട്ടെ എന്നു നമുക്കു നല്ലവണ്ണം പ്രാർത്ഥിക്കാം.

എന്നാൽ തിരുമേനിയെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ എളിയ സ്മരണകൾ ഫാ. ഡോ. ടി. പി. ഏലിയാസ് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ മുൻനിറുത്തി നിരാകരിക്കാനാവാത്തതിനാൽ തിരുമേനിയുമായുള്ള അറുപതു വർഷത്തെ അടുപ്പത്തെപ്പറ്റി അടുക്കില്ലാതെ കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ മാത്രം കുറിക്കുന്നു. പലതും കാലം മായിച്ചു കളഞ്ഞു. പക്ഷേ, മരിക്കാനാവാത്ത ചില സ്മരണകൾ ഇന്നും എന്നും കോരിത്തരിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. അവ വരുംതലമുറകൾക്കുവേണ്ടി വരമൊഴിയിൽ ആക്കുന്നു എന്നു മാത്രം.

പതിനഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ 80-ാം ജന്മദിനം പ്രമാണിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “അശീതി ജന്മദിന-മെത്രാൻസ്ഥാനാരോഹണ രജതജൂബിലി സ്മരണിക”യിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി: “തിരുമേനിയെ ‘മലങ്കരസഭാരത്നം’ എന്ന അത്യുന്നത ബഹുമതി നൽകി ആദരിക്കേണ്ടത് സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടേയും കർത്തവ്യം മാത്രമാണ്.”

ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഈ ബഹുമതി അർഹമായ ശിരസ്സിൽ അണിയിച്ചതിൽ എനിക്കും അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ലക്ഷങ്ങൾക്കും വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ടായി.

വൈദികസെമിനാരി അന്ന് എം.ഡി. യിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ സ്റ്റാഫ്, വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവരുമായി അടുത്തിടപെടുന്നതിനും പരിചയപ്പെടുന്നതിനും എനിക്ക് സാധിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാശന്റെ ആദ്യത്തെ പുസ്തകമായ 'മൂന്നു വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുതന്ന ഞാനെഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്. ദൈവശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പുസ്തകം ദൈവശാസ്ത്രം പഠിക്കാത്ത ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതും യാദൃച്ഛികം തന്നെ (ഫാ. പോൾ വറുഗീസിന്റെ - പിന്നീട് ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് - പ്രഥമ കൃതിയായ "പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം" എന്ന പുസ്തകവും 1959-ൽ ഞാനാണു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അന്ന് ഫാ. പോൾ വറുഗീസ് എത്യോപ്യയിൽ ആയിരുന്നു. ഫാ. കെ. കെ. മാത്യൂസിന്റെ - പിന്നീട് മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസ് - ആദ്യ പുസ്തകമായ വി. കുർബാനയുടെ ധ്യാനപഠനവും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് ലഭിച്ചു. 1960-ൽ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജും ഞാനും മദ്ധ്യഭാരത സന്ദർശനവേളയിൽ ജബൽപൂരിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഫാ. കെ. കെ. മാത്യൂസ് അവിടത്തെ നമ്മുടെ പള്ളിവികാരിയായിരുന്നു. സംസാരവേളയിൽ "വി. കുർബാനയുടെ ധ്യാനപഠനം" പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി സഹായിക്കണമെന്ന് എന്നോടാവശ്യപ്പെടുകയും ഞാൻ സസന്തോഷം അതു നിർവഹിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.) പുസ്തകക്കാര്യം പറയുമ്പോൾ എനിക്ക് എന്തോ കൈപ്പറ്റം ഉണ്ടെന്നു ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി പലപ്പോഴും സൂചിപ്പിക്കുകയും എന്നെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഞാൻ 1959-60 കാലത്ത് നാഗ്പൂർ ഹിസ്‌ലപ്പ് കോളജിൽ ജേർണലിസം കോഴ്സിനു ചേർന്നു. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു. നേരത്തെ പരിപാടിയിട്ടുണ്ടായിട്ട് 1960 ഏപ്രിലിൽ മധ്യപ്രദേശത്തും മറ്റുമുള്ള നമ്മുടെ ഇടവകകൾ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജും ഒന്നിച്ച് സന്ദർശിക്കുവാൻ ഒരവസരം ലഭിച്ചു. പൊള്ളുന്ന വെയിൽ. ഞങ്ങൾ കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ ഭിലായിൽ ചെലവഴിച്ചു. നമ്മുടെ അവിടുത്തെ സഭാംഗങ്ങളുടെ സ്നേഹ ബഹുമാനസൽക്കാരങ്ങൾ അവിസ്മരണീയം.

താമസത്തിനിടയിൽ ഒരു ദിവസം ഞങ്ങൾ ഉറക്കു ഫാക്ടറിക്ക് വേണ്ട ഇരുമ്പയിരു കൂഴിച്ചെടുക്കുന്ന രാജാറാ എന്ന സമീപ ഖനിപ്രദേശം കാണാൻ പോയി. കുന്നുകൾ നിറഞ്ഞ ഇടുകിയുടെ ഭൂപ്രകൃതി. ഒരു സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ കുടിലിൽ നിന്ന് പാലാക്കാരായ മൂന്നു നാലു ചെറുപ്പക്കാരികളായ കന്യാസ്ത്രീകൾ സസന്തോഷം വന്നു ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു കുശലം പറഞ്ഞു. വിദൂരമായ ഗ്രാമപ്രദേശത്തു കടുത്ത ചൂടും തണുപ്പും സഹിച്ച് സഭയുടെ ദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്ന അവരെ കണ്ടപ്പോൾ നമ്മുടെ പുരാതന സഭയുടെ ദൗത്യ പരാജയം ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു.

മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിലെ മദ്ധ്യവേനൽ അവധി ക്ലാസ്സുകളുടെ സമാപന യോഗങ്ങളിൽ ഞാൻ പ്രസംഗകനായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രശംസിക്കുന്നവരേക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രിയം എന്നെപ്പോലെ അല്പം വിമർശിക്കുന്നവരാണ്. കാരണം, അദ്ദേഹമായിരുന്നു സഭയിലെ ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞ ഏറ്റവും വലിയ വിമർശകനും ദാർശനികനും.

പുതുപ്പാടി ബാലഭവൻ, വിവാഹസഹായ ഫൗണ്ടേഷൻ, സിക്ക് എയ്ഡ് ഫൗണ്ടേഷൻ എന്നിവയുമായും ഞാൻ ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ മനോരമയിൽ നിന്നു പിരിയുന്നതുവരെയും തിരുമേനിയുടെ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ട പ്രസിദ്ധീകരണം നൽകുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നിർവ്വചിക്കാനാവാത്ത സ്നേഹവും എന്നെ സംബന്ധിച്ച കരുതലും കൊണ്ടാണ് 42 വർഷം മുമ്പ് മാങ്ങാനത്തു ഞാൻ നിർമ്മിച്ച ചെറിയ വീടിന് തറക്കല്ലിടാൻ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജിനെ ക്ഷണിച്ചതും അദ്ദേഹം വന്നതും.

ഹൃദ്രോഗ സംബന്ധമായ അസുഖത്തെ തുടർന്ന് അമേരിക്കയിൽ പോയി ലക്ഷങ്ങൾ ചെലവഴിച്ച് ബൈപാസ് ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്നതു കാര്യവിചാരകാടിസ്ഥാനത്തിൽ ശരിയാണോ എന്നു തിരുമേനി ചിന്തിക്കുകയും അടുപ്പമുള്ള പലരോടും ഇക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. അമേരിക്കയിലെ ഡോക്ടറുമായി ഇക്കാര്യം ഫോണിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാനും യാദൃച്ഛികമായി മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നു. ‘മലങ്കരസഭ മലബാറിൽ’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ അവതരിക എഴുതിക്കാനാണ് ഞാൻ ചെന്നത്. എന്റെ അഭിപ്രായവും ചോദിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ജീവൻ സഭയ്ക്കു വളരെ വിലയേറിയതാണെന്നും ഓപ്പറേഷൻ നടത്തണമെന്നും പണം വന്നും പോയും ഇരിക്കുമെന്നും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. സുഹൃത്തുക്കളുടെ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെയുള്ള പണ ചെലവു കൂടാതെ എല്ലാം ഭംഗിയായി കലാശിച്ചു.

പല അവസരങ്ങളിലും ജോർജ്ജ് അച്ചനോടൊപ്പവും ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ചും കാറിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ എന്നിങ്ങനെ സംഗതി ആയിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം സന്തോഷങ്ങളുടെ സായാഹ്നങ്ങളായിരുന്നു. എന്റെ അപകടമായ ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ഞാൻ മറയില്ലാതെ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെപ്പോലെ അതെല്ലാം കേൾക്കും. തെറ്റുകൾ തിരുത്തും; ചിരിക്കും; ചിരിപ്പിക്കും. ഞാൻ തിരുമേനിയെ മുഖത്തു നോക്കി വിമർശിച്ചാലും ആ സ്നേഹവായ്പിനു തെല്ലും മാറ്റമില്ല. സംസ്കാര സമ്പന്നമായ സൽപെരുമാറ്റത്തിന്റെയും വിനയത്തിന്റെയും ക്രിസ്തീയ മൂല്യങ്ങളുടെയും സുവിശേഷപ്രവർത്തന ലഹരിയുടെയും ഒരു നിറകുടം

തന്നെ. കാർ യാത്രാവേളകളിൽ തിരുമേനി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ‘മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാമാർ’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. അനുവരെയുള്ള എന്റെ ഏറ്റവും നല്ല പുസ്തകം അതാണെന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

മലങ്കരസഭയുടെ “സന്തോഷവും കിരീടവുമായ” സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ വാർഷികയോഗങ്ങളിൽ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് എന്നിവരും ഞാനും പല വർഷങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി സ്ഥിരം പ്രസംഗകരായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയ്ക്കു ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹമായിരുന്നു ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാനിടയാക്കിയതെന്നു പലരും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഫാ. എം. വി. ജോർജിന്റെ സുവിശേഷപരമായ ആഹ്വാനവും സമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ച തന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളും ഡോ. ചാക്കോ ജോർജിന്റെ അനുപമമായ അനുസ്മരണകളും ശ്രോതാക്കളെ തട്ടിയുണർത്തുകയോ ചിന്തിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവും. തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പിൻഗാമിയായി. “എന്റെ പിൻഗാമി ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് ആയിരിക്കുമെന്നു” വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മൂക്കഞ്ചേരിൽ തിരുമേനി സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ എഴുതിയത് ഒരു പ്രവചനമായിത്തീർന്നു. മറ്റാരേക്കാളും പിൻഗാമി സ്ഥാനത്തിന് അദ്ദേഹം യോഗ്യനാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. വൈദികസമിനാരി പരിശീലനം ലഭിക്കാതിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീബാദാസനു സഭാധ്യക്ഷൻ പട്ടംപാലിക്കാതെ വൈദികപട്ടം നൽകിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് സമൂഹാധ്യക്ഷ പദവി ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അച്ചടക്കത്തിനും കൃത്യനിഷ്ഠയ്ക്കും നിയമങ്ങൾക്കും പരമപ്രാധാന്യം നൽകിയ മൂക്കഞ്ചേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലടികളിൽ തന്നെയാണു ചരിച്ചതെന്നു എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്.

പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ പേരും ആത്മാക്കളെ നേടുന്നതിനുള്ള ആത്മീകദാഹവും എരിവും ഉൾക്കൊണ്ട് കാലാനുസൃതമായ മാറ്റത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികളെ പിന്തുടർന്ന ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തന്റെ ആദർശപുരുഷനെപ്പോലെ കണക്കും റിപ്പോർട്ടും തെറ്റാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വന്നു. മൂക്കഞ്ചേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സ്മാരകമായി കണ്ടനാട് കർമ്മേൽ ദയറായിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ‘ശിമയോൻ ഭവനം’ എന്ന വൃദ്ധമന്ദിരം നിർമ്മിച്ചു. കോണ്ടസയിൽ പലരും കറങ്ങുമ്പോൾ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ അംബാസഡറിലാണ് യാത്ര. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ അംബാസഡർക്ക് ഇതിൽ വലിയ കാരിന്റെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ആധുനിക മലങ്കരസഭയ്ക്ക് മിഷൻ രംഗത്ത് അന്ന്

എടുത്തു പറയാനുള്ള നേട്ടങ്ങളിൽ പ്രധാനം യാചാരത്തെ സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാലഗ്രാം, പുനെയിലെ ബാലഗ്രാം, ഇറ്റാൾസി, മക്കോ ഡിയ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾ, പിന്നോക്ക പ്രദേശമായ കലഹണ്ടിയിലെ പുനരുദ്ധാരണ പ്രവർത്തനം മുതലായവയാണ്. ഇതെല്ലാം മലങ്കരസഭയുടെ ദീപസ്തംഭങ്ങളാണ്. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ റിമോട്ട് കൺട്രോൾ കൈവശമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ വിജയിക്കുന്നതിന്റെ മുഖ്യ കാരണം ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സമർപ്പണ ജീവിതം നയിക്കുന്ന കർമ്മധീരരായ ഒരു പറ്റം സഭാപ്രവർത്തകരാണ്. റമ്പാന്തരായ കെ. ഐ. ഫീലിപ്പോസ്, പി. എം. തോമസ് മുതലായവരെപ്പോലെ ഏതാനുംപേരെ കിട്ടിയാൽ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും മലങ്കരസഭയ്ക്കു കേസുകൾക്കിടയിലും സേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കാനാവും. പ്രമേഹത്തിന്റെ ആക്രമണം മൂലം ശരീരത്തിനും കണ്ണിനും ക്ലേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും തിരുമേനി എന്തേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ യഥാസമയം തീവണ്ടിയിലും വിമാനത്തിലും എത്തുമായിരുന്നു. 'എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി' എന്ന വാക്യമാണു തിരുമേനിയെ നയിച്ചത്.

തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ഡോളറും ദിനാറും ചെക്കും രൂപയും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വന്നു. നാലും അഞ്ചും ആറും അക്കങ്ങളുള്ള തുകകൾ വായുവേഗത്തിൽ വന്നു. കൂടാതെ തിരുമേനിയുടെ ആവേശം നിറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ട് സഭാസന്നേഹികളും, സൗമ്യതയാണു സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പര്യായമെന്നു കരുതുന്നവരുമായ നാരിമണികൾ തങ്ങളുടെ കണ്ഠാഭരണങ്ങളിൽ ചിലതും കൈവളകളും സുവിശേഷവേലയ്ക്കു വേണ്ടി തിരുമേനിക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യവും ഒരു രഹസ്യമല്ല.

മലയാള മനോരമയിൽ നിന്നു 1990-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്തശേഷമാണു മിഷൻ ബോർഡിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി കുറെയൊക്കെ അടുക്കുന്നതിനും യാചാരം, പുനെ ബാലികാഗ്രാം, തുംകൂറിലെ ദയാ ഭവൻ, ബാംഗ്ലൂരിലെ നാംസ് സന്നേഹസദൻ മുതലായ പ്രമുഖ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും അവയെപ്പറ്റി പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചത്. പുസ്തകങ്ങളെ തിരുമേനി സസന്തോഷം സ്വാഗതം ചെയ്തു. പല പുസ്തകങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം അവതാരികകൾ എഴുതിത്തന്നു. നാംസിന്റെ സമ്മേളനങ്ങളിലും എനിക്കു പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചതു തിരുമേനിയുടെ പ്രോത്സാഹനം കൊണ്ടു കൂടിയാണ്. അഞ്ചാറു വർഷം മുമ്പ് ഗോവയിൽ നടന്ന നാംസ് സമ്മേളനത്തിൽ ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ ഒരു പുതിയ പുസ്തകത്തിലെ അഭിപ്രായങ്ങളെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്തു സംസാരിച്ചു. എന്നിരുന്നിട്ടും തിരുമേനിക്ക് ഈ ഇളയ സഹോദരനോ

ടുള്ള അമിത സ്നേഹത്തിന് ഒട്ടും ഉലച്ചിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം സ്നേഹനിധിയും സാഗരസമാന ഹൃദയമുള്ള സിദ്ധനുമായിരുന്നു. ചിന്തിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു നീരുറവയും കടലും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

ഒരവിസ്മരണീയ രംഗം കൂടി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അനുസ്മരണ അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. തിരുമേനി തീരെ ക്ഷീണിതനായിട്ടില്ല. എന്നെ ഒന്നു കാണണമെന്നും ചില കാര്യങ്ങൾ നേരിട്ടു പറയാനുണ്ടെന്നും ഞാൻ മാവേലിക്കര എം.റ്റി.സി. യിൽ ചെല്ലണമെന്നും ശെമ്മാശൻ മുഖേന ഫോണിലൂടെ അറിയിച്ചു.

2011 ജൂലൈ 27. ഞാൻ എം.റ്റി.സി. യിൽ എത്തി. കൈ മുത്തി. ശബ്ദം കേട്ടപ്പോഴേ രോഗം മൂലം കാഴ്ച കുറഞ്ഞ തിരുമേനി 'മാമ്മച്ചനാണോ' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു സമീപത്തുള്ള കസേരയിൽ ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. തിരുമേനി കട്ടിലിൽ കിടന്നു വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അര മണിക്കൂർ സംസാരിച്ചു. സ്നേഹനിർഭരമായ ആ ഹൃദയപ്പകർച്ചയ്ക്കു ശെമ്മാശൻ മാത്രം സാക്ഷി.

തിരുമേനി കല്പിച്ചു, “എന്റെ 94-ാം ജന്മദിനാഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ചു കോട്ടയം സെന്റ് പോൾസ് ബാലഗ്രാം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ പോകുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു മിഷൻ ബോർഡിന്റെ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിശിഷ്ട പുതുപ്പാടി ബാലഭവൻ, അതിന്റെ കനകജൂബിലി സ്മാരകമായി നിർമ്മിക്കുന്ന കോട്ടയം ബാലഭവൻ എന്നിവയെപ്പറ്റി ഒരു പുസ്തകം എഴുതണം. ഉദ്ഘാടനത്തിനു ഞാനും വരുന്നുണ്ട്. അത് 2011 ഡിസംബർ 9-നു പ്രകാശനം ചെയ്യണം. പ. ദിദിമോസ് ബാവാ ബാലഗ്രാമിനു കല്പിതനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ആ സ്ഥാപനം അറിയപ്പെടണം എന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.”

തിരുമേനി രോഗക്കിടക്കയിൽ നിന്നു ഡോക്ടർമാർ വേണ്ടവിധം അറിയാതെ തിരുവാതുകൽ ബാലഭവനത്തിൽ ഓടി എത്തി ഉദ്ഘാടനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും തന്റെ അവസാനത്തെ ജന്മദിന കേക്കു മുറിച്ചും മറ്റു ഉള്ളവർക്കു നൽകിയും ആഘോഷിച്ചു. അന്ത്യ പ്രഭാഷണവും നടത്തി ഉടൻ സ്ഥലം വിട്ടു. ഇത് ഒരു വലിയ ദൈവനടത്തിപ്പും ദൈവനിയോഗവും അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്താണ്? തിരുമേനി മരിച്ചിട്ടും ജീവിക്കുന്നു.

സഭയുടെ അതിരുകൾ വിശാലമാക്കുകയും ദരിദ്രർക്കു ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഭാരതത്തിൽ ഹംസരഥഘോഷ യാത്രയ്ക്കും, കോടികളുടെ അരമനകൾക്കും, കനകം പുശിയ കൊടിമരങ്ങൾക്കും, കുടിക്കും, സ്വീകരണത്തിനും ആർഭാടം നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിനും സ്ഥാനമില്ലെന്നു സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും തിരുമേനി ആത്മാർത്ഥമായി പഠിപ്പിച്ചു.

ഇവിടെ നമുക്കു നിലനില്ക്കുന്ന നഗരമില്ലെന്ന് ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും പറയുന്ന തിരുമേനിക്കു “ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും” എല്ലാം ക്രിസ്തു തന്നെയാണ്. അതുതന്നെയാണ് തിരുമേനിയുടെയും തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഒരിക്കലും ഉലയാത്ത അത്താണി.

“ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നതിനാൽ ലോകത്ത് സ്നേഹത്തിന്റെ നവോത്ഥാനം വരണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹമാണ് ഇതിന്റെ പ്രേരക ശക്തി. എല്ലാവരേയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്നേഹകൂടാരം അനിവാര്യമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. പരസ്പരം പങ്കിടുന്ന, പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്ന സാഹോദര്യമാണ് ഈ കൂടാരത്തിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടത്.”

ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

സ്നേഹകൂടാരത്തിലെ സ്മരണകൾ

ഫാ. ജേക്കബ് മാത്യു

(നാണേൽ സെന്റ് പോൾസ് മാവേലിക്കര)

സെന്റ് പോൾസ് ബ്രദർഹൂഡ്, സെന്റ് പോൾസ് കോൺവെന്റ് എന്നിവകളുടെ സ്ഥാപക പിതാവായ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് 'സ്നേഹകൂടാരം' എന്നാണ് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

1958 നവംബറിലാണ് സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമവും, ബാലഭവനവും രൂപീകൃതമാകുന്നത്. എന്നാൽ 1980 മാർച്ച് 15-നാണ് സെന്റ് പോൾസ് മിഷനറി ബ്രദർഹൂഡ് - സൊസൈറ്റി ഓഫ് മിഷനറീസ് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് - എസ്.എം.സി. ഔദ്യോഗികമായി സഭ അംഗീകരിച്ച്, പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനി ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

ദാരിദ്ര്യം, ബ്രഹ്മചര്യം, അനുസരണം, മിഷനറി സമർപ്പണം, എക്സാമെനിക്കൽ വീക്ഷണം എന്നിവയാണ് ആശ്രമ വ്രതങ്ങൾ. ഇപ്പോൾ യൂഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ, ജോർജ്ജ് മോടിയിൽ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ റമ്പാൻ, വൈദികരായ പോൾ മാത്യു, സി. ബി. വർഗ്ഗീസ്, സി. ജെ. ജോഷ്വാ, പി. കെ. ജോൺസൺ, ടി. എം. യോഹന്നാൻ, ജി. തോമസ്, എ. ഡി. ഗീവർഗ്ഗീസ്, ജേക്കബ് മാത്യു, തോമസ് വർഗ്ഗീസ്, വർഗ്ഗീസ് ഫ്രാബഹാം, ജോൺ തോമസ്, സന്തു സ്കറിയ, ജോസഫ് ആന്റണി, ശെമ്മാശ്ശന്മാരായ മാത്യു ഉതുപ്പ്, ജോൺ ഡേവിഡ് എന്നിവർ അംഗങ്ങളാണ്. ഇവർ ഭാരതത്തിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ സഭാ വകയായി നടത്തപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രതിഫലേച്ഛ കൂടാതെ സേവനം ചെയ്യുന്നു. നിത്യതയിലായിരിക്കുന്ന വന്ദ്യ പി. എം. തോമസ് റമ്പാച്ചൻ, ഫാ. എം. ജി. പോൾ തുടങ്ങിയവർ ആശ്രമത്തിന്റെ കെട്ടുപണിക്ക് സംഭാവന നൽകിയ ശ്രേഷ്ഠരാണ്.

ആശ്രമാംഗങ്ങൾക്കു താമസിക്കുവാനായി 25 മുറികളുള്ള കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചു. ലൈബ്രറിയും റീഡിംഗ് റൂമും ഉണ്ട്. ആശ്രമത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ 1969-ൽ ഒരു വൃദ്ധസദനവും തുടങ്ങി. സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമത്തിന്റെയും ബാലഭവന്റെയും അനുബന്ധമായി തുടങ്ങിയതാണ് സെന്റ് പോൾസ് കോൺവെന്റും ബാലികാഭവനവും.

പുതുപ്പാടി സെന്റ് പോൾസ് കോൺവെന്റ്

1978 സെപ്റ്റംബർ 10-ാം തീയതി മാവേലിക്കര തട്ടാരമ്പലത്തു

നിന്നുള്ള സിസ്റ്റർ സുസന്നയും, കൊട്ടാരക്കര നിന്നുള്ള നോവീസ് റബേക്കായും തിരുമൂലപുരത്തു നിന്നുള്ള ശ്രീമതി അച്ചാമ്മ മാത്യുവും ചേർന്ന് ആശ്രമംവക പിസ്ഗാ കുന്നിന്റെ ചരുവിൽ സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമം വകയായ ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആശീർവാദത്തോടെ കോൺവെന്റ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആരംഭം കുറിച്ചു. 6 മാസം പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ബാലികാഭവനവും ആരംഭിച്ചു. 1980 ജൂലൈ 3-ാം തീയതി പുതിയ കെട്ടിടം കോൺവെന്റിന്റെ ആസ്ഥാനമാക്കി. ഇപ്പോൾ 12 സിസ്റ്റേഴ്സ് ഉണ്ട്. 40 പെൺകുട്ടികൾ അന്തേവാസികളായുണ്ട്. ഒരു കുട്ടി പോണ്ടിച്ചേരിയിൽ എം.ബി.ബി.എസിനു പഠിക്കുന്നു. ഇരുന്നൂറോളം കുട്ടികളെ ഇവിടെ സംരക്ഷിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. 25 പേരുടെ വിവാഹം നടത്തി. രണ്ടു പേർക്കു സ്ഥലം വാങ്ങി വീടു വച്ചു നൽകി. നഴ്സറി മുതൽ സ്കൂളിലെ വിവിധ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്നവരും ബിരുദബിരുദാനന്തര വിദ്യാർത്ഥികളും നഴ്സിംഗ് വിദ്യാർത്ഥിനികളും അന്തേവാസിനികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 5 വയസ്സു വരെയുള്ള ആൺകുട്ടികളെയും ബാലികാഭവനിലാണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇപ്പോൾ സിസ്റ്റർ മറിയം മദർ സുപ്പീരിയറായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സിസ്റ്റേഴ്സായ റബേക്ക, സോഫിയ, എലിസബത്ത്, ക്രിസ്റ്റീന, പ്രിസ്ക്കില്ല, മോണിക്ക, ഷേബ, ഫേബ, എൽസ, റാഹേൽ എന്നിവർ സന്യസ്ത സമൂഹത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാണ്. പുതുപ്പാടി എം.ജി.എം. ഹൈസ്കൂൾ, സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഹോസ്പിറ്റൽ, യാച്ചാരം സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഹോസ്പിറ്റൽ, പുന ദേഹു റോഡ് സെന്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാശ്രമം, ബത്തേരി സെന്റ് മേരീസ് കോളജ് ഹോസ്റ്റൽ, ബാംഗ്ലൂർ ദയാ ഭവൻ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഇവർ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ കോൺവെന്റിനും ബാലികാഭവനുമായി ഇരുനിലക്കെട്ടിടം, വലിയൊരു ഹോസ്റ്റൽ, ഗസ്റ്റ് ഹൗസ്, മനോഹരമായ ചാപ്പൽ എന്നിവയുണ്ട്.

ആശ്രമം ആ പ്രദേശത്തിന് നൽകിയ സംഭാവനകൾ

പുതുപ്പാടിയിൽ മണമേൽ എസ്റ്റേറ്റ് തൊഴിലാളികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഒരു ചെറിയ ഡിസ്പെൻസറി ആരംഭിച്ചു. പി. എം. തോമസ് റമ്പാച്ചനും കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചനും ആശ്രമാംഗങ്ങളും നിരന്തരം സഹായിച്ചതിനാൽ ആ ഡിസ്പെൻസറി ഇന്ന് ആ പ്രദേശത്തെ ഏറ്റവും നല്ല ഹോസ്പിറ്റലായി വളർന്നു.

പുതുപ്പാടിയിൽ ചെറിയ രീതിയിൽ തുടങ്ങിയ വിദ്യാലയം ഇപ്പോൾ ഹയർസെക്കണ്ടറി സ്കൂളായി ഉയർന്നു. 1500 കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന ഈ സ്കൂൾ ഇപ്പോൾ സഭ വക കോർപ്പറേറ്റ് മാനേജ്മെന്റിനു കീഴിലാണ്.

പുതുപ്പാടിയിലെ ഗവണ്മെന്റ് ഹൈസ്കൂളിന്റെ ആരംഭത്തിനു മുൻകൈ എടുത്തതും ഫിലിപ്പ് അച്ചനായിരുന്നു. സ്കൂൾ സമിതിയുടെ രക്ഷാധികാരിയായിരുന്ന ഫിലിപ്പച്ചൻ ഓടിനടന്നു ധനശേഖരണം നടത്തിയാണ് സ്കൂളിന്റെ വികസനം സാധിതമാക്കിയത്. പുതുപ്പാടി വൈ.എം.സി.എ. യുടെ സ്ഥാപകനും ഫിലിപ്പ് അച്ചനാണ്. അനേക വർഷം അദ്ദേഹം അതിന്റെ പ്രസിഡണ്ടും ആയിരുന്നു.

പുതുപ്പാടിക്ക് സമീപമുള്ള ഈങ്ങാപ്പുഴ ഇന്നൊരു ടൗൺ ആയിട്ടുണ്ട്. അതിനു കാരണമായത് പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്. ആശുപത്രിയുടെ അനുബന്ധമായി വലിയൊരു ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സ് പണി കഴിപ്പിച്ചതോടെ ഈങ്ങാപ്പുഴ ഒരു ടൗണായി വളരുകയായിരുന്നു.

പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, ആ പ്രദേശത്തിന്റെ മുഴുവൻ വികസനത്തിനായി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച പി. എം. തോമസ് റമ്പാച്ചൻ 2005 ഏപ്രിൽ 12-ന് കർതൃസന്നിധിയിലേക്കു കടന്നുപോയി. അച്ചന്റെയും കോൺവെന്റിന്റെ ആരംഭക സിസ്റ്റർ സുസന്നയുടെയും സ്മരണയ്ക്കായി പുതുപ്പാടിയിൽ 'സായാഹ്ന സദൻ' എന്ന പേരിൽ ഒരു വൃദ്ധസദനം ആരംഭിക്കുവാനും ദൈവം സഹായിച്ചു.

നാലുകെട്ടും നടമുറ്റവുമായി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ മന്ദിരത്തിൽ വൃദ്ധ ദമ്പതികൾക്കു താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ട്.

കോട്ടയം തിരുവാതുക്കൽ സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമവും ബാലഭവനവും

സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമത്തിലും ബാലഭവനത്തിലും ഗോൾഡൻ ജൂബിലി സ്മാരകമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്ന് ആലോചിച്ചിരുന്നപ്പോഴാണ് കോട്ടയം പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗമായ തിരുവാതുക്കലിൽ 40 സെന്റ് സ്ഥലം കൃഷിത്താറ്റിൽ കെ. എ. ഏബ്രഹാം സംഭാവനയായി തന്നത്. അതിനോടു ചേർന്നുള്ള 38 സെന്റ് സ്ഥലം 33 ലക്ഷം രൂപ വില കൊടുത്തു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയും ബാലഭവനം അവിടെ 2011 ഡിസംബർ 9-നു ആരംഭിച്ചു. സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടു മൂലം പഠനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ച് സമൂഹത്തിനു കൊള്ളാവുന്ന വ്യക്തികളായി വളർത്തിയെടുക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം.

സെന്റ് പോൾസ് ബ്രദർഹൂഡ് & ആശ്രമം സൂപ്പീരിയർ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചനും, സെന്റ് പോൾസ് കോൺവെന്റ് സൂപ്പീരിയർ മദർ മറിയവും, വിസിറ്റിംഗ് ബിഷപ്പ് യൂഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസുമാണ്.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് സ്ഥാപിച്ച സ്ഥാപനങ്ങൾ

ഫാ. ഡോ. ഒ. പി. വറുഗീസ്

(മാർ പക്കോമിയോസ് മൗണ്ട്, മീമ്പാറ)

“മതം മനുഷ്യസേവനമാണ്. അനാഥന്റെ വായിൽ ഒരു കഷണം റൊട്ടി വെച്ചുകൊടുക്കാത്ത, വിധവയുടെ കണ്ണുനീർ ഒപ്പുവാൻ കഴിയാത്ത മതം മതമല്ല.” - സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ.

സെന്റ് പോൾസ് ബാലഭവൻ

വന്ദ്യ തിരുമേനി ശെമ്മാശനായി സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങളിൽ മുഴുകി കഴിയുന്ന കാലം. ഒരു ദിവസം മാവേലിക്കരയിൽ കൂടി നടക്കുമ്പോൾ അമ്മ റോഡിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ ഒരു പിഞ്ചുകുഞ്ഞിനെ കാക്കകൾ കൊത്തിപ്പിറക്കുന്നതു കണ്ടു. അപ്പോൾ ദൈവം ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിച്ചതാണ് അനാഥശിശുക്കൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ഭവനം എന്ന ആശയം. പല സുവിശേഷയോഗങ്ങളിലും ഈ ആശയം അവതരിപ്പിച്ചു.

മേപ്രാൽ സ്വദേശി മണമേൽ എം. പി. ചെറിയാൻ പുതുപ്പാടിയിൽ സ്ഥലമുള്ള ഒരു തോട്ടമുടമയായിരുന്നു. തിരുമേനി പുതുപ്പാടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ ചെന്ന് മാവേലിക്കരയിലെ വഴിയോരത്തു കണ്ട കാഴ്ച വിവരിച്ചു. ഒരു ബാലഭവന്റെ ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചു. ചെറിയാച്ചൻ സന്തോഷപൂർവ്വം 25 ഏക്കർ സ്ഥലം തന്നു.

സ്ഥലം കിട്ടിയപ്പോൾ അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആളുകൾ ആവശ്യമായി വന്നു. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച പി. എം. തോമസച്ചൻ പുതുപ്പാടിയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. 1957-ലാണ് തുടക്കം. 1958-ൽ തിരുമേനി സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനായി കുവൈറ്റ്, ദോഹ, ബഹ്റൈൻ എന്നിവിടങ്ങളിൽ പോയി. അവിടെനിന്നും സമാഹരിച്ച പതിനായിരം രൂപ കൊണ്ടു കെട്ടിടം പണി ആരംഭിച്ചു.

പുല്ലുമേഞ്ഞ ഒരു കുടിലിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് കാടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു മന്ദിരം പണിതുയർത്തുവാൻ തോമസച്ചൻ അഹോരാത്രം പരിശ്രമിച്ചു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ മിഷനറി ബിഷപ്പായിരുന്ന പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി 1958 നവംബർ 16-ന് ബാലഭവനു തറക്കല്ലിട്ടു. 1959 നവംബർ 2-ാം തീയതി പരിശുദ്ധ പരമമല തിരുമേനി

യുടെ ഓർമ്മ ദിവസത്തിൽ സൈമൺ, ജോർജ്ജുകുട്ടി, ജോയി എന്നീ മൂന്നു കുട്ടികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ബാലഭവനം ആരംഭിച്ചു. സ്വന്തം കാരായി ആരുമില്ലാതിരുന്ന ചിന്നസ്വാമിയാണ് സൈമൺ ആയത്. ഇപ്പോൾ സ്വന്തമായി ജോലി ചെയ്തു സ്വന്തം വീടും പുരയിടവും ഒക്കെ സ്വന്തമാക്കി കൂടുംബസമേതം ജീവിക്കുന്നു.

1968 ജൂണിൽ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് അച്ചനെ കൂടി ബാലഭവൻ ലഭിച്ചു. 1964-ൽ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് ആൻഡമാൻസ് സന്ദർശിക്കുവാനിടയായപ്പോഴാണ് അവിടെ ഒരു മിഷൻ പ്രവർത്തനം ആവശ്യമാണെന്നു ബോധ്യമായത്. അവിടെ പള്ളി പണിയുവാൻ പണം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സ്തോത്രകാഴ്ച ലഭിച്ചു. ആൻഡമാൻസിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പി. എം. തോമസച്ചൻ സന്നദ്ധനായി. അദ്ദേഹം പോയപ്പോൾ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പച്ചൻ ബാലഭവന്റെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചു.

ഇപ്പോൾ 60-ൽപരം ഏക്കർ സ്ഥലം പുതുപ്പാടിയിലുണ്ട്. തെങ്ങ്, കമുക്, റബ്ബർ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് പുറമേ വാഴ, കപ്പ, നെല്ല് എന്നിവയൊക്കെ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. ബാലഭവനാവശ്യമായ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ 60 കുട്ടികൾ അന്തേവാസികളായുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ കഴിവനുസരിച്ച് വാഗ്ദാനം നൽകുന്നു. ഉന്നതപഠനത്തിനാഗ്രഹമുള്ളവരെ അതനുസരിച്ച് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തല്പരരായവരെ അങ്ങനെയും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ ആരും ആശ്രയില്ലാതെ വന്ന കുട്ടികൾ സ്വന്തമായി തൊഴിൽ നേടി ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമായി സന്തുഷ്ട ജീവിതം നയിക്കുന്നു.

1983-ൽ അവിടെ ഒരു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കോംപ്ലക്സും പ്രിന്റിംഗ് പ്രസ്സും ആരംഭിച്ചു. 1970-ൽ അന്നത്തെ മലബാർ ഭദ്രാസനാധിപൻ തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി ഒരു ചാപ്പലിനു തറക്കല്ലിട്ടു. 1974-ൽ കൂദാശ ചെയ്തു. സ്ഥലപരിമിതി മൂലം പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നു. താമസത്തിനു സൗകര്യമുള്ള മുറികളും പുതിയ അടുക്കളയും വിശാലമായ മെസ്ഹോളും നിർമ്മിച്ചു. ഇതിന്റെ ഉദ്ഘാടനം 1976 നവംബർ 14-ന് ശിശുദിനത്തിൽ മാതൃഭൂമി ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ. പി. കേശവമേനോനാണു നിർവ്വഹിച്ചത്. ഡയറിഫാമും ഇവിടെയുണ്ട്. അതിനോടനുബന്ധിച്ച് ഗോബർഗ്ഗാസ് പ്ലാന്റും നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

എം. ജി. ഡി. ആശ്രമം

1987 അന്താരാഷ്ട്ര ശിശുവർഷം ലോകത്തെവിടെയും വിവിധ പരിപാടികളോടെ ആചരിച്ചപ്പോൾ നിരലാഭമായ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം എന്ന ചിന്ത തിരുമേനിയുടെ മനസ്സിൽ ശക്തമായി. മല്ലപ്പള്ളിക്കു സമീപം പനയമ്പാല എന്ന സ്ഥലത്ത് കുറച്ചു സ്ഥലം

ലഭിച്ചു. അവിടെ 1980 ജൂലൈ 6-ന് എം. ജി. ഡി. ആശ്രമം & ബാലഭവൻ എന്ന സ്ഥാപനത്തിന് പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവ തറക്കല്ലിട്ടു. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ പേരാണ് സ്ഥാപനത്തിന് നൽകിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ മല്ലപ്പള്ളിക്കു സമീപമായിരുന്നു സ്ഥാപനം. 4 കുട്ടികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 1987 ഫെബ്രുവരി 22-ന് ബാവതിരുമേനി ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. ആ സ്ഥാപനത്തിനു കരുണ ഗിരി എന്നു നാമകരണം ചെയ്തതും അദ്ദേഹമാണ്. ഇപ്പോൾ 37 കുട്ടികൾ അവിടെ താമസിച്ചു പഠിക്കുന്നു. പ്രാരംഭകാലത്ത് അവിടെ താമസിച്ചു ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചതു ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് ആയിരുന്നു. പിന്നീട് ഡീക്കൻ വർഗീസ് ജോൺ ചുമതലയേറ്റു. അദ്ദേഹമാണ് പിന്നീട് നിരണം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് ആയത്. 1996 മുതൽ 2005 വരെ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ ആശ്രമ സൂപ്പീരിയറായി സ്ഥാപനത്തെ വളർത്തി.

കാരുണ്യ ഗൈഡൻസ് സെന്റർ, തിരുവനന്തപുരം

നിർധനരോഗികളെ സഹായിക്കുവാൻ സിക്ക് എയ്ഡ് ഫൗണ്ടേഷൻ എന്നൊരു പ്രസ്ഥാനവും നിർധനരായ പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹത്തിനു സഹായം നൽകുവാൻ മാത്യേജ് എയ്ഡ് ഫൗണ്ടേഷനും മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ആരംഭിച്ചിരുന്നു. രോഗികളുടെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോഴാണ് തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽ കോളജിൽ ചികിത്സയ്ക്കായി വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നെത്തുന്ന രോഗികളും അവരുടെ സഹായികളും മെഡിക്കൽ കോളജിനെക്കുറിച്ചും അവിടുത്തെ സംവിധാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്തതിനാൽ നിസ്സഹായരായി അലയുന്ന അവസ്ഥ മനസ്സിലായത്. ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശനം കിട്ടുന്നതുവരെ പലർക്കും തല ചായ്ക്കുവാൻ പോലും ഇടമില്ല. പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കുന്ന സംഘങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരെ സഹായിക്കുവാൻ ഒരു സങ്കേതം ആവശ്യമാണെന്ന ചിന്തയിലാണ് ഉള്ളൂർ ജംഗ്ഷനിൽ കാരുണ്യ ഗൈഡൻസ് സെന്റർ ആരംഭിച്ചത്. പ. മാത്യൂസ് ദിതീയൻ ബാവ 1989 ആഗസ്റ്റ് 20-ന് ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. രോഗികൾക്കായി 5 വാർഡുകൾ, 12 മുറികൾ, കോൺഫറൻസ് ഹാൾ, രണ്ട് ഓഫീസ് മുറികൾ, ചാപ്പൽ, അടുക്കള, ഭക്ഷണശാല എന്നീ സൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. 100 പേർക്കു താമസസൗകര്യം ഉണ്ട്.

വിശ്രാന്തി ഭവനം, തിരുവനന്തപുരം

ചികിത്സകൊണ്ടു ഫലമില്ല എന്ന സ്ഥിതിയിൽ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നു ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന അഗതികളെ മരണപര്യന്തം ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന വിശ്രാന്തിഭവനം ഇതോടനുബന്ധിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. യൂഹാനോൻ

മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് കാരൂണ്യയുടെ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ.

സെന്റ് തോമസ് ബാലഭവൻ, നെയ്യാറ്റിൻകര

നെയ്യാറ്റിൻകര ശാന്താപതിയിൽ ഏബ്രഹാം തോമസും ഭാര്യ അന്നമ്മ തോമസും സഭയ്ക്കു നൽകിയ വീടും സ്ഥലവും ഉപയോഗിച്ച് ആരംഭിച്ച സെന്റ് തോമസ് ബാലഭവൻ മാതാവിന്റെയോ പിതാവിന്റെയോ വേർപാടും മാനസികമായും സാമ്പത്തികമായും ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ 16 കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ട്. ഫാ. സ്റ്റാൻലി ജോൺസാണ് ഡയറക്ടർ.

കേരളത്തിനു വെളിയിലാണ് കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് എന്ന് തിരുമേനിക്കു 1980-കളിൽ ബോദ്ധ്യമായി. സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കേരളത്തിൽ മാത്രം ഒരുങ്ങിനിൽക്കേണ്ടതല്ലെന്നും ഭാരതമൊട്ടാകെ മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സഭയ്ക്കു ബാധ്യതയുണ്ടെന്നും ചൊറപ്പം മുതലേ തിരുമേനി ചിന്തിച്ചിരുന്നതാണ്.

യാച്ചാരം ബാലഭവനം

1979-ൽ ആന്ധ്രയിൽ ചുഴലിക്കാറ്റ് ആഞ്ഞടിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നൂറുകണക്കിനു ഗ്രാമങ്ങൾ നശിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ മരിച്ചു. ആയിരങ്ങൾ ഭവനരഹിതരായി. മലങ്കരസഭ അവിടെ 230 ഭവനങ്ങളുള്ള രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ പുനർ നിർമ്മിച്ചു. അല്പം തുക മിച്ചം വന്നത് ഉപയോഗിച്ചാണ് അവിടെ ബാലഭവനം ആരംഭിച്ചത്. ഭിക്ഷക്കാരായി നടക്കുന്ന കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ആൺകുട്ടികളെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കുന്ന ഈ സ്ഥാപനം നാഗാർജ്ജുന സാഗർ ഹൈവേയിൽ യാച്ചാരം എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണാരംഭിച്ചത്. 1989-ൽ ഒരു കൊച്ചുകെട്ടിടത്തിൽ അഞ്ചു കുട്ടികളെ താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ 110 കുട്ടികൾ അവിടെയുണ്ട്. 80 ഏക്കർ സ്ഥലമുണ്ട്. മരുഭൂമിയായി കിടന്ന സ്ഥലം ഇപ്പോൾ നല്ല കൃഷിത്തോട്ടമാണ്. പല കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ജീപ്പും ട്രാക്ടറും സ്വന്തമായുണ്ട്. റോട്ടറി ക്ലബ്ബിന്റെ സഹായത്തോടെ തുടങ്ങിയ ഡയറി ഫാം നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നഴ്സറി മുതൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് വരെ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഇവിടെയുണ്ട്.

ഇതോടനുബന്ധിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന കണ്ണാശുപത്രി സമീപപ്രദേശത്തുള്ളവർക്കെല്ലാം പ്രയോജനപ്രദമായി. പ്രശസ്തമായ എൽ. വി. പ്രസാദ് ഐ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സഹായത്തിലാണ് ഇതു നടക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ പ്രത്യാശാ ഭവൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു വൃദ്ധസദനവും ഉണ്ട്.

സെന്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാമം, ദേഹു റോഡ്, പുന്ന

കൃഷ്ണരോഗികളുടെ പെൺകുട്ടികളെ വളർത്തുന്ന സ്ഥാപനം പുന്നയിലെ ദേഹുറോഡിൽ തോമസ് ജോർജ്ജ് സംഭാവന ചെയ്ത സ്ഥലത്ത് ആരംഭിച്ചതാണ്. 1993 സെപ്റ്റംബർ 26-ന് ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തിയത്. 1995 ഫെബ്രുവരിയിൽ മഹാരാഷ്ട്ര ഗവർണ്ണർ ആയിരുന്ന പി. സി. അലക്സാണ്ടർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ 40 പെൺകുട്ടികളുണ്ട്. സെന്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാമം എന്ന ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ ഇവിടെ നടത്തുന്ന സ്കൂളിൽ നഴ്സറി മുതൽ 10 വരെ ക്ലാസ്സുകളിലായി 400 കുട്ടികളുണ്ട്.

കലഹണ്ടി ബാലഗ്രാമം

ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പട്ടിണിമരണം നടക്കുന്ന ഒറീസയിലെ കലഹണ്ടിയിൽ 1994-ൽ ഒരു മിഷൻകേന്ദ്രം ആരംഭിച്ചു. അവിടെ ആരോഗ്യരംഗത്തു സേവനം അനിവാര്യമായതിനാൽ ഒരു ഹോസ്പിറ്റലും അതിന്റെ ശാഖകളായി നാലു ഡിസ്പെൻസറികളും തുടങ്ങി. ആലംബഹീനരായ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ബാലഗ്രാമം ആരംഭിച്ചു. 70-ൽ പരം കുട്ടികൾ ഡിഗ്രിതലം വരെയായി പഠിക്കുന്നു. ഒരു കുട്ടി എം.ബി.ബി.എസ്. പാസ്സായി. 40 ഏക്കർ സ്ഥലം സ്വന്തമായുണ്ട്. അവിടെ കൃഷിയും കന്നുകാലി വളർത്തലും നന്നായി നടക്കുന്നു. കിഴക്കമ്പലം ദയറായിലെ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെയും ഐ നാംസ് സന്നദ്ധ പ്രവർത്തകരുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ഇപ്പോൾ പെൺകുട്ടികൾക്കായുള്ള ഒരു ബാലികാഭവനം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഫാ. തോമസുകുട്ടി ഇവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകുന്നു.

സുനാമി ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1996 ഒക്ടോബർ 29-ന് ഒറീസയുടെ തീരപ്രദേശത്തുണ്ടായ ചുഴലിക്കാറ്റിൽ 25000 ആളുകളെങ്കിലും മരിക്കുകയും 25 ലക്ഷം വീടുകൾ നശിക്കുകയും ചെയ്തു. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവിടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാരംഭിച്ചു. കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഒന്നര കോടി രൂപ സംഭാവനയായി ലഭിച്ചു. ആറു ഗ്രാമങ്ങളിലായി 221 ഭവനങ്ങളും കമ്മ്യൂണിറ്റി ഹാളും പണിതു നൽകി.

2004-ലെ സുനാമി ദുരന്തത്തിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കുവാനും എളിയ തോതിൽ കഴിഞ്ഞു. കേരളം, മദ്രാസ്, ആന്ധ്രമാൻസ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ ദുരിതാശ്വാസത്തിനായി 8.5 ലക്ഷം രൂപ സഭയുടെ ദുരിതാശ്വാസനിധിയിൽ നിന്ന് അനുവദിച്ചു. ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പുറമെ 40 ഭവനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണവും നടത്തി.

സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ദയാഭവൻ, ബാംഗ്ലൂർ

എയ്ഡ്സ് രോഗികളുടെ രോഗമില്ലാത്ത ആൺകുട്ടികൾക്കായി ആരംഭിച്ചതാണ് ബാംഗ്ലൂരിനടുത്തു ഗുണിയയിലുള്ള സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ദയാ ഭവൻ. 12 ഏക്കർ സ്ഥലവും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു താമസിക്കുവാൻ മനോഹരമായ കെട്ടിടവും ഉണ്ട്. 40 കുട്ടികൾ ഇവിടെ താമസിച്ചു പഠിക്കുന്നു. ദയാ ഭവൻ കേന്ദ്രമാക്കി ഒരു ക്ലിനിക്കും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതോടനുബന്ധിച്ച് രോഗം മുർച്ഛിച്ച എയ്ഡ്സ് രോഗികളെ പരിചരിക്കുന്ന പാലിയേറ്റീവ് കെയർ യൂണിറ്റും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എയ്ഡ്സിനെതിരെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ബോധവൽക്കരണവും നടത്തുന്നുണ്ട്. ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പും ഫാ. ജിനേഷ് വർക്കിയും നേതൃത്വം നൽകുന്നു.

സ്നേഹഭവൻ ബാംഗ്ലൂർ

ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1984-ൽ ആരംഭിച്ച നാഷണൽ അസോസിയേഷൻ ഫോർ മിഷൻ സ്റ്റഡീസ് എന്ന സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ബാംഗ്ലൂരിൽ സ്നേഹസദൻ തുടങ്ങിയത്. കെ. കെ. മാത്തുക്കുട്ടി വൈദ്യൻ സംഭാവന ചെയ്ത സ്ഥലത്താണ് ഈ സ്ഥാപനം. പാവപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു ജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യ ധാരയിൽ എത്തിക്കുകയാണ് ഈ സ്ഥാപനം ചെയ്യുന്നത്. ഇതോടനുബന്ധിച്ച് വൃദ്ധസദനവും പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി.

ഇറ്റാർസി ബാലഗ്രാം

1994 ഫെബ്രുവരിയിൽ സഭാ സിനഡ് മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ ഇറ്റാർസിയിൽ ഒരു മിഷൻ സെന്ററും ബാലഗ്രാമവും തുടങ്ങുന്നതിന് അനുവദിച്ച് തിരുമേനിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ഡിസംബറിൽ അവിടെ 8 ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി. ഇപ്പോൾ 15 കുട്ടികൾക്കു സംരക്ഷണം നൽകുന്നുണ്ട്.

ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം ജാതിമതഭേദമന്യേ സഭയ്ക്ക് അകത്തും പുറത്തും കേരളത്തിനുള്ളിലും വെളിയിലും സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം നിർവഹിക്കുമ്പോൾ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ സ്മരണയാണ് ശാശ്വതീകരിക്കുന്നത്.

സേവ് എ ഹാർട്ട് ഫൗണ്ടേഷന്റെ രൂപീകരണം

ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാൻ, പുതുപ്പാടി

1990 ആഗസ്റ്റിൽ ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി ഷിക്കാഗോയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഡോ. ജയിംസ് മാത്യു പരിശോധിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഹൃദ്രോഹമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാൻ ബാലനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചതാണെന്നും ആ ഹൃദയത്തിന്റെ കാര്യം ദൈവം നോക്കിക്കൊള്ളുമെന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

1992 ജനുവരി ആയപ്പോഴേക്കും അസ്വസ്ഥതകൾ വർദ്ധിച്ച് തിരുമേനി കോട്ടയം കാരിത്താസ് ആശുപത്രിയിൽ അഡ്മിറ്റ് ആയി. അവിടെ തിരുമേനിയെ ചികിത്സിച്ചിരുന്ന ഡോ. ജോർജ്ജ് ജേക്കബ് ഹൃദയത്തിനു ഗൗരവമായ പ്രശ്നമുണ്ടെന്നും ഓപ്പറേഷൻ അത്യാവശ്യമാണെന്നും അറിയിച്ചു. എങ്കിലും സാമ്പത്തിക ബാധ്യതയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഓപ്പറേഷനു തിരുമേനി തയ്യാറായില്ല.

ഈ അവസരത്തിൽ അമേരിക്കയിലുള്ള ഡോ. പ്രസാദ് ഏബ്രഹാമിന്റെ ഒരു കത്തു കിട്ടി. താൻ ഉടനെ നാട്ടിലേക്കു വരുന്നുവെന്നും തിരുമേനിയെ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതായും എഴുതിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസിൽ വന്ന് തിരുമേനിയെ കാണുകയും ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയ ഇല്ലെന്നായിസിലുള്ള സെന്റ് ലൂയിസ് ആശുപത്രിയിൽ നടത്താമെന്നു നിർബന്ധിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. ബാവാ തിരുമേനി തിരുമേനിക്കും കൂടെ വരുവാനായി എനിക്കുമുള്ള വിമാനടിക്കറ്റ് എടുത്തുതന്നു.

1992 ജൂൺ മാസം 7-ാം തീയതി ഫിലിപ്പച്ചനോടൊപ്പം ന്യൂയോർക്കിൽ എത്തി. അടുത്തദിവസം തന്നെ ആശുപത്രിയിൽ അഡ്മിറ്റായി. രണ്ടു ഹൃദയവാൽവുകൾ തകരാറിലായിരുന്നതിനാൽ ഹൃദയം തുറന്നുള്ള ശസ്ത്രക്രിയ ആവശ്യമാണ് എന്നായിരുന്നു ഡോക്ടർമാരുടെ തീരുമാനം. ഡോ. പ്രസാദിന്റെ താല്പര്യപ്രകാരം ഡോക്ടർമാർ ശസ്ത്രക്രിയ സൗജന്യമായി ചെയ്തു. ചികിത്സ കഴിഞ്ഞ് അമേരിക്കയിൽ താമസിക്കുന്നതിനിടയിൽ പ്രോസ്ഥേറ്റ് ഗ്രന്ഥിക്ക് അസുഖമുണ്ടായി. ബാൾട്ടിമോറിലെ ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ അതിനുള്ള ഓപ്പറേഷൻ നടത്തി. അവിടെയും ശസ്ത്രക്രിയ സൗജന്യമായിരുന്നു.

രണ്ട് ആശുപത്രികളിലെയും കൂടി ചെലവുകൾ ഏതാണ്ട് 21 ലക്ഷം രൂപ വരുമായിരുന്നു. അമേരിക്കയിലെയും നാട്ടിലെയും നിരവധിയാളുകൾ ചികിത്സാചെലവിനു പണം തന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, ചികിത്സ സൗജന്യമായിരുന്നതിനാൽ തിരുമേനി ആ പണം ഉപയോഗിച്ച് ‘സേവ് എ ഹാർട്ട് ഫൗണ്ടേഷൻ’ എന്ന പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങി. ഹൃദ്രോഗബാധിതരായ നിർദ്ധനരോഗികൾക്ക് ഈ ഫണ്ടിൽ നിന്നും സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“1992 ജൂൺ 16-ന് ഹൃദയ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനായപ്പോഴും മരണത്തെ ഭയന്നില്ല. 1992-ൽ ഹൃദയത്തിൽ അഞ്ച് ബ്ലോക്ക് ഉണ്ടായി. ഇന്ത്യയിലെ ഡോക്ടർമാർ പരിശോധിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു വളരെ സീരിയസാണ്. ഒന്ന് ഒന്നരമാസം മാത്രമേ ജീവിക്കൂ എന്ന്. വിദഗ്ധ ചികിത്സയ്ക്കായി അമേരിക്കയിൽ എത്തി. അവിടെ വച്ച് വിജയകരമായി ഹൃദയ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തി. ഹൃദയം പൂർണ്ണമായും സൗഖ്യമായി.”

- ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

ഹൃദയ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു ശേഷമുള്ള വർഷങ്ങൾ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് വളരെ തിരക്കിട്ട കാലമാണ്. വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചന, പ്രഭാഷണത്തിന്റെ ഓഡിയോ വീഡിയോ കാസറ്റുകൾ, പുതിയ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങൾ... ഇങ്ങനെ എത്രയോ രംഗങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു.

- എഡിറ്റർ

സമ്മർ ക്ലാസ്സുകളും ത്രിവത്സര കോഴ്സും

ജോയി ജോർജ്ജ് ചെന്നിത്തല

കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ കാരണവന്മാർ അറിയുന്ന ഒരു സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ഉണ്ട്. ജോർജ്ജുകുട്ടി മുണ്ടുവേലിൽ. അന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു ആവേശമായിരുന്നുവെന്ന് എന്റെ അപ്പച്ചൻ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ ഇളംതലമുറ ജോർജ്ജുകുട്ടി ശെമ്മാശനെയും തുടർന്ന് എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചനെയും കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചു. എനിക്ക് കൂടുതൽ അടുത്ത് ഇടപെടുവാൻ സാധിച്ചത് എന്റെ തിരുമേനി അപ്പച്ചനുമായിട്ടാണ്.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി സുവിശേഷപ്രസംഗം തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽതന്നെ സുവിശേഷീകരണത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. 1943-ൽ Far Away Christian Friend's Gospel Hall വാടക കെട്ടിടത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. സെന്റ് പോൾസ് വയോമിംഗ് ഗോസ്‌പൽ ഹോം ആയി ഇതു രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. 1953-ൽ വന്ദ്യ മാത്യൂസ് മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനി അവിടെ പുതിയ കെട്ടിടത്തിനു കല്പിട്ടു. ഒരു മൂന്നുനിലക്കെട്ടിടവും അതിനോടു ചേർന്ന ചാപ്പലും നിർമ്മിച്ചു. സുവിശേഷകരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന കേന്ദ്രമായി അതു വളർന്നു. അവധിക്കാലങ്ങളിൽ സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷാലയത്തിൽ നടത്തുന്ന ഹ്രസ്വകാല കോഴ്സുകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കെടുക്കുന്നു. ഇവരിൽ ചിലരെങ്കിലും പിന്നീട് സഭാശുശ്രൂഷകരായി മാറുന്നു.

ഭാരതസുവിശേഷീകരണം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ മിഷനറികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന ത്രിവത്സര കോഴ്സ് നടത്തിവരുന്നു. ഇവിടെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി പഠിക്കുവാൻ സാധിച്ചത് ദൈവനിയോഗമായി ഞാൻ കാണുന്നു.

1979-ൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഏക ഔദ്യോഗിക മിഷൻ പരിശീലനകേന്ദ്രമായി ഉയർത്തപ്പെട്ട സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ ട്രയിനിംഗ് സെന്ററിൽ മിഷനറിമാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആരംഭിച്ച ത്രിവത്സര കോഴ്സ് ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തുമായി വിവിധ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനനിരതരാണ്. മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല സ്ലീബാദാസ സമൂഹ കുടുംബങ്ങളിലും ചലനം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ദൈവം ഇവിടെ പരിശീലനം നേടിയ പ്രവർത്തകരെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനേകംപേർ സെമിനാരി പഠനം നടത്തി വൈദികരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് രൂപകല്പന ചെയ്ത പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ

ബിജു വർഗ്ഗീസ്

(സെന്റ് പോൾസ് എം.റ്റി.സി., മാവേലിക്കര)

സുവിശേഷ തീക്ഷ്ണവാനായ എം. വി. ജോർജ്ജ് എന്ന യുവാവ് 1943-ൽ മാവേലിക്കരയിലെ ഒരു വാടകക്കെട്ടിടത്തിൽ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നാനൂറു കുറിച്ചു. 1953-ൽ സെന്റ് പോൾസ് വയോമിംഗ് ഗോസ്പൽ ഹോൾ നിർമ്മിച്ചു. 1954-ൽ രണ്ട് നിലക്കെട്ടിടം പണിത് തന്റെ പ്രവർത്തന മേഖലകൾ വ്യാപിപ്പിച്ചു.

സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷസംഘം

1952-ൽ ആരംഭിച്ച സുവിശേഷസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 1954 മുതൽ രണ്ടാഴ്ചത്തെ വെക്കേഷൻ ബൈബിൾ ക്ലാസ്സ് ഇന്നും തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനേകായിരങ്ങളെ ദൈവസമർപ്പിതരും ദൈവവേലയിൽ തൽപ്പരമാക്കുവാൻ സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷ സംഘത്തിൽ കൂടെയും, മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ കൂടിയും (എം. വി. ജോർജ്ജ്കൂടി, ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ്, ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്) ഇടയായി. അപ്രകാരമുള്ള അനേകരുടെ ദൈവിക ശുശ്രൂഷ സഭയ്ക്കും രാഷ്ട്രത്തിനും ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായി.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് മിഷൻ സൊസൈറ്റി ആൻഡ് മിഷൻ ബോർഡ്

സുവിശേഷീകരണം ലക്ഷ്യമാക്കി പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച പ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ് മിഷൻ സൊസൈറ്റിയും മിഷൻ ബോർഡും. മിഷൻ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിഡന്റ് പ. കാതോലിക്കാബാവായും മിഷൻ ബോർഡ് പ്രസിഡന്റ് ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുമാണ്. തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് മിഷൻ ബോർഡിന്റെ പ്രസിഡന്റ്.

മിഷൻ സെന്ററുകൾ സ്ഥാപിക്കുക, മിഷൻ പ്രവർത്തകരെ പരിശീലിപ്പിക്കുക, പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങൾ, ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ആതുര സേവനങ്ങൾ എന്നിവ നടത്തി സുവിശേഷസന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രവർത്തന ലക്ഷ്യം.

കലഹണി ഡവലപ്പ്മെന്റ് പ്രോജക്ട്, സാറ്റലൈറ്റ് ഡിസ്പെൻസറികൾ, ബാലഗ്രാമങ്ങൾ - ബാലവാടികൾ, ഇറ്റാർസി സെന്റ് പോൾസ് ബാലഗ്രാം, ബാംഗ്ലൂർ സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ദയാ ഭവൻ, നെയ്യാറ്റിൻകര സെന്റ് തോമസ് മിഷനും ബാലഭവനവും, സ്നേഹസന്ദേശം, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ തൊഴിൽ ഫണ്ട്, നാംസ്, ജൂനിയർ നാംസ്, ദുതൻ ത്രൈമാസിക തുടങ്ങിയവയാണ് മിഷൻ ബോർഡിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ചുമതലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

മിഷൻ സണ്ടേ ദിനം

സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സഭാമക്കളെ ബോധവൽക്കരിക്കുവാനായി 1980 ജൂൺ മാസം 12-ാം തീയതിയിലെ പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമേനിയുടെ കൽപ്പനപ്രകാരം എല്ലാ വർഷവും ജൂലൈ ആദ്യ ഞായറാഴ്ച 'മിഷൻ സണ്ടേ'യായി ആചരിച്ചുവരുന്നു. അന്നേ ദിവസം പള്ളികളിൽ സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു. മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ചുമതലയിൽ നടത്തുന്ന കവർ പിരിവിന്റെ കേന്ദ്ര വികസന ഫണ്ട് (40%), ഭദ്രാസന മിഷൻ ബോർഡുകൾ (10%), 50% സഭ വകയായി നടത്തപ്പെടുന്ന മറ്റു മിഷൻ സെന്ററുകൾക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമായി വിനിയോഗിക്കുന്നു. മിഷൻ ബോർഡിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ചുമതലയിൽ താഴെപറയുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും നടത്തപ്പെടുന്നു. ഈ ഫണ്ട് രൂപീകരണത്തിന്റെ മുഖ്യ ശില്പി ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി തന്നെ.

പ്രമോട്ടിംഗ് എജ്യുക്കേഷൻ ഫോർ ഓൾ കിഡ്സ് (PEAK)

അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമീണ കുട്ടികളിൽ കുറേപ്പേർക്കെങ്കിലും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി 1993-ൽ സ്ഥാപിച്ചു. ഉത്തേരേന്ത്യയിലും ദക്ഷിണേന്ത്യയിലും അനേകം ബാലവാടികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാഷണൽ അസ്സോസിയേഷൻ ഫോർ മിഷൻ സ്റ്റഡീസ് (NAMS)

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയാൽ 1984-ൽ തടാകം ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് രൂപംകൊണ്ടു. ബാംഗ്ലൂർ, കോയമ്പത്തൂർ, കോട്ടയം, മാവേലിക്കര, പത്തനംതിട്ട മുതലായ അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ച് സമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. മിഷനെപ്പറ്റി സഭാജനങ്ങളെ ബോധവൽക്കരിക്കുക, മിഷനെക്കുറിച്ച് പഠനങ്ങൾ നടത്തുക എന്നിവയാണ് ലക്ഷ്യങ്ങൾ. സ്ഥാപക സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. ഡി. മാത്യുസാൻ.

മരുപ്പച്ച

സൗദി അറേബ്യ കോൺഗ്രിഗേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നിർദ്ധനരായ രോഗികൾക്ക് സഹായം, പാവപ്പെട്ട പെൺകുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള വിവാഹധന സഹായം, ഭവനരഹിതർക്ക് ഭവനം, നിർദ്ധനരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ധനസഹായം, ആതുരസേവനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കഴിഞ്ഞ നാല് ദശാബ്ദക്കാലമായി നൽകിവരുന്നു. ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് സൗദി അറേബ്യ സന്ദർശിച്ച സമയത്ത് സ്ഥാപിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഓഫീസ് തിരുവല്ല ബഥനി അരമനയാണ്.

Sick Aid Foundation (SAF)

1975-ൽ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് ആരംഭിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഓഫീസ് സെന്റ് തോമസ് കാരൂണ്യാ ഡൈൻസ് സെന്റർ തിരുവനന്തപുരമാണ്. സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിക്കുന്ന രോഗികൾക്ക് വൈദ്യസഹായം നൽകുകയാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ആയിരക്കണക്കിന് രോഗികൾ ഇതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കളാണ്. ദീർഘകാല ചികിത്സ വേണ്ടവരെ അഡോപ്റ്റ് ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്.

Marriage Assistance Foundation (MAF)

1969-ൽ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് ആരംഭിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽക്കൂടെ സാമ്പത്തിക പ്രയാസം അനുഭവിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വിവാഹം നടത്തുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നു. പ്രാദേശിക തലങ്ങളിലുള്ള യൂണിറ്റുകൾ വഴിയാണ് ഈ സഹായങ്ങൾ നൽകുന്നത്. തിരുവനന്തപുരം കാരൂണ്യാ ഡൈൻസ് സെന്ററിലാണ് ഓഫീസ്.

ശിശുക്ഷേമ ബോർഡ്

1978-ൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപക പ്രസിഡന്റ് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയും സെക്രട്ടറി കെ. സി. ഈപ്പനാമാണ്. അനാഥരും നിരാശ്രയവരുമായ പൈതങ്ങൾക്ക് സ്നേഹത്തിന്റേയും കരുണയുടേയും ആശ്വാസം ഏകീ നല്ല ഭാവിയെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനായി ബാലഭവനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക, അതിനുവേണ്ടി സഹായങ്ങൾ നൽകുക മുതലായവ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് ശിശുക്ഷേമ ബോർഡ് സ്ഥാപിതമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

കലഹണ്ടി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് പ്രോജക്ട്

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പ്രസിഡന്റായും കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ ഡയറക്ടറായും 1994 ജൂൺ മാസത്തിൽ പ്രവർത്തനത്തിന് പ്രാരംഭം കുറിച്ചതാണ് കലഹണ്ടി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് മിഷൻ

പ്രോജക്ട്. ഭാരതത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിമരണവും, ചികിത്സാരഹിതത്വവും കൊടികുത്തി വാഴുന്ന പ്രദേശമാണ് ഒറിസ്സയിലെ കലഹണ്ടി. ചികിത്സാസൗകര്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, സാധുജനസംരക്ഷണം എന്നിവയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നർമ്മയിലെ ഗോവർദ്ധനപൂർ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു കാലിത്തൊഴുത്തിൽ ഒരു ക്ലിനിക്കായി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച് 1995-ൽ ഭവാനിപ്പട്ടണത്തിനടുത്ത് ഉദിത്നാരായണപൂർ എന്ന സ്ഥലത്ത് സർവ്വ സൗജീകരണങ്ങളോടും കൂടി “BMP Hospital” പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു.

കെ.ഡി.എം. പ്രോജക്ടിൽ നിന്ന് 18 ഗ്രാമങ്ങളിൽ “Literacy Programme” നടത്തുവാൻ സാധിച്ചു. ഉദിത്നാരായണപൂരിലും അട്ടാംകുടയിലുമായി ഇപ്പോൾ അനാഥരും ആദിവാസികളുമായി 70 കുഞ്ഞുങ്ങൾ (ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മുതൽ +2 വരെ) താമസിച്ചു പഠിക്കുന്നു. ഇവർ പഠനത്തിലും കലാകായിക രംഗങ്ങളിലും വളരെ സമർത്ഥരാണ്.

പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പലപ്പോഴുമുള്ള സന്ദർശനവും അനുഭവവും ഇപ്പോഴുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പഠിക്കുവാനുള്ള കൂടുതൽ താല്പര്യം ഉളവാക്കുന്നു. അഞ്ചു സെന്ററുകളിലായി (നരള, ഉദിത്നാരായണപൂർ, ആട്ടാംകുട, അംജൂർ, ബെൻഗാവ്) 44 ഏക്കർ സ്ഥലം നമുക്ക് ഈ പ്രദേശത്തുണ്ട്. ആയതിൽ ഭവാനിപ്പാടത്തുള്ള 36 ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് അനുസൃതമായി എല്ലാവിധമായ കൃഷികളും ചെയ്തുവരുന്നു. നെല്ല്, പച്ചക്കറികൾ, കപ്പ, കാച്ചിൽ, ചേന, കരിമ്പ്, മാവ്, കശുമാവ്, പേര തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉപയോഗം കഴിഞ്ഞ് ബാക്കി വരുന്നവ വെളിയിൽ വിറ്റുവരുന്നു.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് രൂപകല്പന ചെയ്ത ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവകാരുണ്യ മേഖലയിലെ നാഴികക്കല്ലുകളാണ്. ഇത് തുടർന്ന് പൂർവാധികം ശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കൈല്പുള്ള ഒരു നിര ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസും സ്നേഹസന്ദേശവും

ഫാ. ഗീവർഗീസ് കെ. കെ. നല്ലില

‘മാനവസേവ മാധവസേവ’ എന്ന ആപ്തവാക്യം ജീവിതവ്രതമായി സ്വീകരിച്ച പിതാവ്, സ്നേഹജാലയായി ഹൃദയങ്ങളിൽ കത്തിപ്പടർന്ന തിരുമേനി, നൂതനാശയങ്ങളിലൂടെ ആശയപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ച യുഗപ്രഭാവൻ, പാവങ്ങളുടെ പടത്തലവൻ, പ്രചോദനസ്രോതസ്സായ മാസ്മരിക വ്യക്തിത്വത്തിനുമേ, വാക്കും പ്രവൃത്തികളും നമുക്കായി സമൃദ്ധമായി സമമ്പയിച്ച തിരുമേനി, വേദപുസ്തകത്തിൽ അഗാധപാണ്ഡിത്യം നേടിയ അറിവിന്റെ ഭണ്ഡാരം, ദൈവവചനപ്രഘോഷണത്തിലൂടെ അനേകരെ ദൈവത്തിലേക്കാകർഷിച്ച ആത്മീയാചാര്യൻ, അറിയുംതോറും ആഴമായ അടുപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിസ്മയം, ആത്മാർത്ഥത ജീവിതവ്രതമാക്കിയ മാതൃകാപുരുഷൻ.... അഭി. തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിശേഷണങ്ങൾക്കു തിരില്ല.

സഭയുടെ മിഷൻ രംഗത്ത് നൂതനാശയങ്ങളും പദ്ധതികളും ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പാക്കിയ ഈ നൂറ്റാണ്ട് ദർശിച്ച മിഷനറിമാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ് അഭി. ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി. “വഴിയിൽ വച്ച് അവർ തളർന്നുപോകും” എന്ന ക്രിസ്തുവേദന തന്റേതാക്കി മാറ്റിയ അഭി. പിതാവ് സഹജീവികളോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടമാക്കേണ്ടത് പ്രവൃത്തികളിലൂടെയാണ് എന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ പ്രകടമായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് കേരളത്തിലും പുറത്തുമായി സഭയുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ബാലഭവനങ്ങളും, വൃദ്ധമന്ദിരങ്ങളും മറ്റും. തന്റെ ഈ ദർശനത്തിന്റെ ദിശാബോധം സഭയ്ക്കും ലോകത്തിനും നൽകുവാൻ തിരുമേനി അശ്രാന്തപരിശ്രമം നടത്തി. “സ്നേഹിക്കയില്ല ഞാൻ നോവുമാത്മാവിനെ സ്നേഹിച്ചിടാത്തൊരു തത്വശാസ്ത്രത്തെയും” എന്ന വയലാറിന്റെ വരികൾ തിരുമേനി തന്റെ ജീവിതത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും തീർത്തും അമ്പർത്ഥമാക്കി.

സ്നേഹസന്ദേശം

അഭി. തിരുമേനിയുടെ മനസിലുദിച്ച മനോഹരമായൊരാശയമായിരുന്നു സഭയ്ക്ക് ഒരു സഞ്ചാര സുവിശേഷ പദ്ധതി ഉണ്ടാകുക എന്നത്. അതിന് മാതൃകയായത് തന്റെ മുൻഗാമിയായ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയും. മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ പ്രണവമന്ത്രങ്ങൾ ഉയരുന്ന പവിത്രഭൂമിയും, ആർഷസംസ്കൃതിയുടെ കളിത്തൊട്ടിലുമായ ഭാര

തത്തിന്റെ മതസൗഹാർദ്ദത്തിന് പോറലേൽപ്പിക്കാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ കതിരൊളി ഭാരതീയർക്ക് നൽകുക എന്നതായിരുന്നു ഒന്നാമതായി തിരുമേനി ഇതിലൂടെ ആഗ്രഹിച്ചത്. “തീയേക ദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം, ഹിന്ദുവിനും മുസൽമാനും” എന്നതായിരുന്നു തിരുമേനി ഇതിലൂടെ സമൂഹത്തിന് നൽകിയ സന്ദേശം.

ഈയൊരു ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്തിയാണ് 1993-ൽ ‘സ്നേഹസന്ദേശം’ എന്ന പ്രസ്ഥാനം തിരുമേനി ആരംഭിച്ചത്. കെ. വൈ. വിൽസൺ അച്ചനായിരുന്നു ഇതിന്റെ ആദ്യകാല കൺവീനർ. പ. സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ സഭാ മിഷൻ ബോർഡിന് കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്ഥാനം സഭാവിശ്വാസികളിൽ ആത്മീയമായ ചൈതന്യവും സാമൂഹ്യാവബോധവും കൂടുതൽ വളർത്തിയെടുക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ജർമ്മനിയിലെ വെസ്റ്റ് ഫാലിയ ചർച്ച് സംഭാവനയായി നൽകിയ വാഹനമാണ് ആദ്യകാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ദുബായ്, കുവൈറ്റ് പള്ളികൾ നൽകിയ വാഹനമാണ് ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഇടവകതലത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

പാട്ടുകളുടെ ആശയം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ സുവിശേഷ ഗാനങ്ങളും, ആരാധനാഗീതങ്ങളും അടങ്ങിയ ഗാനശുശ്രൂഷ, ദൈവവചനത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വചന പ്രഘോഷണം, സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്ന ക്ലാസ്സുകൾ, മാതൃകാ കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളടങ്ങിയ കുടുംബസംഗമം, ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും, സാമൂഹിക തിന്മകൾ, വർഗ്ഗീയത, മദ്യപാനം, മയക്കുമരുന്ന്, ദാരിദ്ര്യം ഇവയ്ക്കെതിരെയുള്ള പ്രബോധനങ്ങളടങ്ങിയ പരസ്യ സുവിശേഷയോഗം, ഭവന സന്ദർശനം, മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന, സമർപ്പണ പ്രാർത്ഥന, കൗൺസിലിംഗ് എന്നിവയാണ് ഇടവകതലത്തിലുള്ള ശുശ്രൂഷകളിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വൈദികരും ശെമ്മാശന്മാരും സുവിശേഷകരും ഇടവകയിൽ മൂന്നുനാല് ദിവസങ്ങൾ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നു.

പിന്നിട്ട വഴികളിലൂടെ

സ്നേഹസന്ദേശം കൺവീനറായി ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ ഭാഗമാകാൻ കഴിഞ്ഞത് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും അസുലഭ സന്ദർഭമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. അതിന് മുഖാന്തിരമായി തീർന്നത് അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ അറിയുന്നോറും അടുപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണ വ്യക്തിത്വവും സാമീപ്യവും. 1989-ൽ സെന്റ് പോൾസിലെ 6-ാമത് ബാച്ചിന്റെ ഭാഗമായാണ് സെന്റ് പോൾസിലെത്തിയത്. ലൗകികതയുടെ ആകർഷ

ണവും യൗവനത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയും മുറ്റിനിന്ന സമയം. മറ്റനേകരുടെ ജീവിതംപോലെ തിരുമേനിയുടെ സാമീപ്യത്തിൽ എന്റെ ജീവിതവും കീഴ്മേൽ മറിയുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് ജീവിതത്തിന് ലക്ഷ്യബോധമുണ്ടായി. സുവിശേഷകനായി ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുക എന്നത് ജീവിതവ്രതമായെടുത്തു. പരിശീലനശേഷം സ്നേഹസന്ദേശത്തിൽ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിയ്ക്കാൻ ഉള്ള സ്നേഹപൂർവ്വമായ നിർബന്ധം. കഴിഞ്ഞ 19 വർഷങ്ങൾ. നൂറുകണക്കിന് ദേവാലയങ്ങൾ, കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തുമായി അയ്യായിരത്തിലേറെ ശുശ്രൂഷകൾ. ശുശ്രൂഷയുടെ ഭാഗമായി ഭാരതത്തിലെ 22 സംസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെയും, വിദേശത്തുമായുള്ള അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന യാത്രകൾ. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഏറെ ചാരിതാർത്ഥ്യം. എന്റെ സ്വീകാര്യതയിലെ പുണ്യവെളിച്ചമായിരുന്നു തിരുമേനി. “..... ഞങ്ങൾ കേട്ടതും, സ്വന്ത കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടതും, ഞങ്ങൾ നോക്കിയതും ഞങ്ങളുടെ കൈ തൊട്ടതുമായ....” (1 യോഹ. 1:1) സത്യം.

സമാപനം

“ഒരാൾ എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്നല്ല എപ്രകാരം ജീവിക്കണം” എന്നതിനാണ് പ്രാധാന്യം. ഗാന്ധിജിയുടെ മരണം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഐൻസ്റ്റീൻ പ്രതികരിച്ചത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “ഇങ്ങനെയൊരു മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നുവെന്നത് അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ?” എന്നാണ്. അഭി. തിരുമേനിയെപ്പോലൊരു മഹാചാര്യനെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ചരിത്രാവതാരമായി അനുഗ്രഹിച്ചുതന്ന ദൈവമേ അങ്ങേയ്ക്ക് നന്ദി. “എന്നാൽ ബുദ്ധിമാന്മാർ ആകാശമണ്ഡലത്തിലെ പ്രഭുപോലെയും പലരെയും നീതിയിലേക്ക് തിരിക്കുന്നവർ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെയും എന്നും എന്നേക്കും പ്രകാശിക്കും” (ദാനി. 12:3). അഭി. തിരുമേനി, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അങ്ങേയ്ക്ക് മരണമില്ല.

പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം

(സെന്റ് പോൾസ് പ്രസ്സ് ആൻഡ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ)

ഡേവിഡ് മാത്യു ആനന്ദപ്പള്ളി

അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഉപദേശത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായി സെന്റ് പോൾസിലെ ത്രിവത്സര കോഴ്സിൽ പഠിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുവാനായി ലഘുലേഖകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് സെന്ററായി സുവിശേഷാലയം ഉയർത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം കൂടി രൂപകല്പന ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രസ്സും ബുക്ഡിപ്പോയും ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള പ്രാഥമിക നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിലുള്ള വെസ്റ്റ്ഫാലിയ ചർച്ചിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച സംഭാവന നന്ദിയോടെ ഓർക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വേദപുസ്തക പഠനത്തിന് ഉതകത്തക്ക രീതിയിലുള്ള ലഘുലേഖകൾ, സഭാവിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള ലേഖനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അച്ചടിക്കുകയായിരുന്നു ആദ്യകാലത്ത് ചെയ്തിരുന്നത്. തുടർന്ന് മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ ബൗദ്ധികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉതകുന്ന ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിജ്ഞാനപ്രദമായ പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കുവാനും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും സാധിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഓഫ്സെറ്റ് പ്രസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ട്. ഇവിടെ നിന്നും തിരുമേനി രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ലേഖനങ്ങൾ, ലഘുലേഖകൾ കൂടാതെ ധിഷണാശാലികളായ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ജനശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ രൂപീകരണത്തോടനുബന്ധിച്ച്, പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗത്തിനും മുന്നേറ്റം ഉണ്ടായി. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, ജീവകാരുണ്യ മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നതായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഇതര മതസ്ഥരെ ആകർഷിക്കത്തക്ക രീതിയിലുള്ളതായ പുസ്തകങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഇവിടെ ലഭ്യമാണ്. ക്രൈസ്തവ ആരാധനയ്ക്കുള്ള സാധനസാമഗ്രികളും ഇവിടെ വിപണനം നടത്തുന്നുണ്ട്.

ഈ പ്രസ്ഥാനം വഴി തിരുമേനിയുടെ അക്ഷരലോകത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയും സാമൂഹിക ചലനവും ലക്ഷ്യമിടുകയാണ്.

ഗാനങ്ങളിലൂടെ സംവേദിച്ച മാർ ഒസ്ത്താന്തിയോസ്

ഡീക്കൻ ഷാജൻ വർഗ്ഗീസ് നിരണം

ഗാനാലാപനം സംവേദന മാർഗ്ഗമാണ്. വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഗീതം ഉപയോഗിക്കുന്നത് വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഹോവ മിസ്രയീമിൽ ചെയ്ത വീര്യപ്രവൃത്തികളേയും, അത്ഭുതകരമായ വിടുതലും കണ്ടപ്പോൾ മോശ പാട്ടു പാടുന്നു. ശത്രുവിന്മേൽ ജയം നേടിയതിനാൽ ദെബോറയും പാടുന്നു. പുത്രനെ ലഭിച്ചപ്പോൾ ഹന്നാ ആനന്ദഗീതവും, ശൗലിനേയും യോനാഥനേയും ഓർത്ത് ദാവീദ് വിലാപഗീതവും ആലപിക്കുന്നു. എബ്രായഭക്തി ഗാനരചനയിൽ ദാവീദിന്റെ സ്ഥാനം അഭിമുഖമാണ്. സഖര്യാ പുരോഹിതനും, രക്ഷയുടെ ദർശനത്താൽ ശിമയോനും പാട്ടു പാടുന്നു. വി. കന്യകമറിയാമിന്റെ പാട്ട് അതുല്യമാണ്. പൗലോസും ശീലാസും കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്ന് പാടുന്നു. സംഗീതത്തിലൂടെയുള്ള ദൈവനാമ കീർത്തനത്തിന് കണ്ടെത്താവുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദാഹരണങ്ങളാണിവ.¹

സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലും സംഗീതത്തിന് പ്രധാന സ്ഥാനം ഉണ്ട്. മരുഭൂമിയിലും ദയറാകളിലും ഇരുന്ന് ജാഗരണത്തിന്റേയും പ്രാർത്ഥനയുടേയും തെളിമയിൽ ദൈവിക അരുളപ്പാടുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനായിട്ട് അവയെ പദ്യരൂപത്തിലാണ് മിക്ക പിതാക്കന്മാരും അവതരിപ്പിച്ചത്. ബർദൈസാൻ എഴുതിയ കൃതികളാണ് ആദ്യ സുറിയാനി കൃതികൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. കവിതകളിലൂടെയാണ് ഇദ്ദേഹം തന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം അവതരിപ്പിച്ചത്.²

സുറിയാനി സംഗീതലോകത്തെ പ്രഥമ സ്ഥാനിയാണ് മാർ അപ്രേം. ഇദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തന്റെ സംഗീതാത്മകഗീതങ്ങൾ ഉരുവിടുകയും അവയിലൂടെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.³

വഴിതെറ്റിയ വേദവിപരീതികളുടെ കളകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്ന തീജാലയും ശ്രേഷ്ഠനായ മൽപ്പാനും, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ കോട്ടകളെ പരിരക്ഷിക്കുന്ന വിശ്വസ്ത ഭടനുമായിരുന്നു മാർ അപ്രേം. “ദൈവസ്തുതിയുടെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ” എന്നും “സഭാപിതാക്കന്മാർക്കിടയിലെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ” എന്നും മാർ അപ്രേം അറിയപ്പെടുന്നു.⁴

നിരവധി ഗാനരചയിതാക്കളെ സഭാചരിത്രത്തിലും അല്ലാതെയും നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. പാശ്ചാത്യസഭകളിൽ ലൂഥറിന്റെ പാട്ടു

കൾ ജർമ്മൻ ഭാഷയിലെ ഗാനശില്പങ്ങളാണെങ്കിൽ, ആംഗ്ലിക്കൻസഭയെ ഉണർത്തിയത് ചാൾസ് വെസ്ലിയുടെ പാട്ടുകളാണ്. ഉണർവ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് കൊഴുപ്പ് പകർന്നത് സാങ്കിയുടെ പാട്ടുകളായിരുന്നു.⁵

മുത്താമ്പാക്കൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശിയുടെ ഗാനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ? ഈ ഗാനങ്ങൾ മാർ ഒസ്താന്തിയോസിനേയും ജനിച്ചു വളർന്ന ചുറ്റുപാടിനേയും ഏറെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിഷനറി വീരനും, ഭക്തനും, തിന്മകൾക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുകയും ചെയ്ത, ഉപദേശിയുടെ ജീവിതവും ഗാനങ്ങളും തിരുമേനിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആത്മപ്രഭാവം നിറഞ്ഞ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശി സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് ദൈവരാജ്യം ഭൂമിയിൽ യാഥാർത്ഥ്യവൽക്കരിക്കുവാനാണ് യത്നിച്ചത്.⁶

ഗാനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും അവയുടെ ഉത്ഭവത്തിന്റെ പൗരാണികതയുമാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചത്. മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ഗാനങ്ങളുടെ പഠനത്തിന് ഇത്തരം ഒരു ആമുഖം അനിവാര്യവുമാണ്.

മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ഗാനങ്ങളിലൂടെ

തിരുമേനിയുടെ ഗാനങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ഓരോ ലേഖനം എഴുതുമ്പോഴും അവയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത രൂപം ഒരു ഗാനത്തിലൂടെ പുറത്തുവരും. പ്രസംഗിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പുതിയ പാട്ടുകൾ പാടുകയും ഏറ്റുപാടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത് തിരുമേനിയുടെ ഒരു ശൈലിയാണ്. തിരഞ്ഞെടുത്ത 35 ഗാനങ്ങൾ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യം, നീതി, സമത്വം, പങ്കിടീൽ, സ്നേഹം എന്നീ വിഷയങ്ങളാണ് ഈ ഗാനങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്.⁷

തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ച ഒരു ഭക്തന്റെ പ്രാർത്ഥനയും, പുതൂക്കത്തിനുള്ള ദാഹവും ഈ ഗാനങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു.

ഗാനരചനയുടെ രീതിശാസ്ത്രവും പശ്ചാത്തലവും

വളരെ ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ തിരുമേനി ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചു തുടങ്ങി. ജോർജ്ജ്കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ വെച്ച് എഴുതിയതാണ് “ധനവാനേ... ബലവാനേ ലാസനിനെ മറക്കരുതേ” എന്ന ഗാനം. അഖിലലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ സമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗവിഷയങ്ങൾ ചിന്തയിൽ മുഴുകി വിമാനയാത്രയ്ക്കിടയിൽ എഴുതിയ ഗാനം, ക്രിസ്തീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ആശ്വാസഗീതങ്ങൾ വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ രചിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഭൂരിഭാഗം ഗാനങ്ങളും പ്രവാചകഗീതങ്ങളാണ്. അവയുടെ എല്ലാം

ലക്ഷ്യം തിരുത്തലും പുതുക്കവുമാണ്. “നിനക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ ധരയിലെന്തു വേണമോ” എന്നതാണ് തിരുമേനി രചിച്ചവയിൽ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ഗാനം. ഈ പാട്ടിന്റെ ഈണത്തിലാണ് “ദൈവവാക്യമേ എന്നെ നവ്യമാക്കണമെ” എന്ന ഗാനം പിന്നീട് രചിച്ചത്.⁸

യാഥാസ്ഥിതിക സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളെ “ത്രീയേകദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം ഹിന്ദുവിനും മുസൽമാനും” എന്ന ഗാനം ഞെട്ടിച്ചു. 1977-ലാണ് ഈ ഗാനം എഴുതിയത്. ജാതി വർഗ്ഗ-വർണ്ണ വ്യത്യാസങ്ങൾ ദൈവസൃഷ്ടിയല്ല, അവയെല്ലാം മനുഷ്യസ്വാർത്ഥതയുടെ ഫലമാണ് എന്നുള്ള വിശ്വാസവും, ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ ആഴവും, ചിന്തയുടെ പരപ്പും ഗാനങ്ങളായി മാറി. ത്രീയേക പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അന്തർധാര ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതമാണ്. ആ സമൂഹത്തിന്റെ നിർമ്മിതിക്കായുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഈ ഗാനരചനയുടെ ലക്ഷ്യം. ഗാനത്തിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം ഇങ്ങനെയാണ്:

“ത്രീയേക ദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം
ഹിന്ദുവിനും മുസൽമാനും
ശ്രീയാർന്ന ദൈവം സ്നേഹാദ്രി തന്നെ
നിത്യ സത്യ സ്നേഹരൂപി (ത്രീയേക...)

വേർപാടു മാറ്റം ഭിന്നതകൾ നീക്കും
ലോകമാകെയേകമാക്കും
ദുർമോഹം മാറ്റി സ്വാർത്ഥതകൾ നീക്കി
ധർമ്മമെല്ലാം ഒന്നായ് തീരും (ത്രീയേക...)

എല്ലാ ജാതിയേയും ശിഷ്യരാക്കും ലോഗോസ്
യേശുവായ് രൂപപ്പെട്ടു
ദുർലോഭമോഹം കൂടാതെ ത്യാഗം
ലോകം കാൺമാൻ കേന്ദ്രമാക്കി (ത്രീയേക...)

റൂഹായിൻ ശക്തി ലോകമാകെയുണ്ട്
ശത്രുവിനെ തോൽപ്പിച്ചിടാൻ
ശ്ലീഹാമാരായി ദൂതൃഘോഷിക്കുന്ന
സ്നേഹിതരായ് തീർന്നിടേണം (ത്രീയേക...)

മാറ്റമില്ലാതെ ദൈവം മാറ്റമുള്ള ലോകേ
സ്നേഹമാർന്ന നീതിയത്രേ
കാറ്റുപോലെ വീശി സ്നേഹാഗ്നി കൂട്ടി
ലോകമാകേ സ്വർഗ്ഗമാക്കും (ത്രീയേക...)”

സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയിൽ നിന്നും സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതം എന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിലേക്കുള്ള പടിപടിയായുള്ള ചുവടുമാറ്റം തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലും, ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എന്നതുപോലെ തന്നെ ഗാനങ്ങളിലും കാണുവാൻ കഴിയും. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സുവിശേഷവും, സാമൂഹികനീതിയും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പിന്നീട് രചിച്ചവയിലെ ഉള്ളടക്കം സ്നേഹവും പങ്കിടലുമാണ്.⁹

“ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതിയെന്നിക്ക്” എന്ന ഈരടികൾ തിരുമേനിക്ക് ഒപ്പം പാടാത്തവർ ചുരുക്കമാണ്. ഏറ്റവും അധികം തിരുമേനി ചൊല്ലിക്കൊടുത്ത ഒരു ഗാനമാണിത്. ഈ ഗാനത്തിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം കാണുക:

“ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതിയെന്നിക്ക്
ജീവനും മരണവും ഒരുപോലെ കാൽവരി തന്നൊരു വന്ധ്യയെ

1. ജീവൻ നൽകി ജീവൻ തന്ന, ജീവാരംഭമായവനെ
ജീവൻ, മരണം, ജീവനെന്ന പാവനവൃത്തം ഞാൻ തേടും
2. നീയല്ലാതെ ആരെനിക്ക് മായ മാറ്റം ജീവനാകും
തായും താതനും സോദരനും പായും പടകും നീ തന്നെ
3. കാറ്റും കോളുമേറിവന്നാൽ മരണം മാറ്റം ജീവൻ നീ
തോറ്റാലും നീ ജയിച്ചീടും കാറ്റും കടലും താണ്ടിടും
4. ക്രൂശിനു നാശം ഭാരമല്ല ക്രൂശിൻ പൈതലായവൻ
നാശം നീക്കും ഞായർ ദിനേ യേശു വീണ്ടും ജീവൻ തരും
5. ലോകമാകെ നേടിയാലും ചാകും ജീവൻ പോലെനിക്ക്
ശോകം നീക്കും നിത്യജീവൻ ലോകർക്കെല്ലാമേകീടണം.”

വിലാപകാവ്യങ്ങൾ വേർപാടിന്റെ തീവ്ര വേദനയിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്നവയാണ്. പലതും നിരാശയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവ വിലാപകാവ്യങ്ങൾ പ്രത്യാശയുടെ നാളങ്ങളാണ്. ഒരർത്ഥത്തിൽ അവ ആശ്വാസഗീതങ്ങളാണ്. സാധു കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശിയുടെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ ആക്സ്മികമായി മരിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ തീരാദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പാടിയ വിലാപഗീതമാണ് “ദുഃഖത്തിന്റെ പാനപാത്രം കർത്താവെന്റെ കയ്യിൽ തന്നാൽ” എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഗാനം. ഇതിന് തുല്യമായ ഒരു പശ്ചാത്തലം തിരുമേനി രചിച്ച ഒരു ഗാനത്തിനുണ്ട്. ആത്മിക മകനും വാത്സല്യ ശിഷ്യനുമായ എം. ജി. പോൾ അച്ചന്റെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ അപകട മരണമാണ് “ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും” എന്ന ഗാനത്തിന്റെ രചനയ്ക്കുണ്ടായ കാരണം. ദുരന്തത്തിലും ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയ ഭക്തന്റെ പ്രാർത്ഥനയും സാക്ഷ്യവുമാണ് ഈ ഗാനം.

“യേശുവേ എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ രാജധാനിയായിത്തീരണം” എന്ന വരി ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയയുടെ കാലത്ത് എഴുതിയതാണ്. തിരികെ മടങ്ങിവരുമോ എന്ന് വലിയ ഉറപ്പൊന്നും ഇല്ലാത്ത അവസരങ്ങളായിരുന്നല്ലോ അന്നത്തെ സങ്കീർണ്ണമായ ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയാ വേളകൾ. ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രം അത്രയ്ക്ക് വികസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാലത്ത്, എല്ലാം ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ച് പരമാനന്ദം ക്രിസ്തുവിൽ കണ്ടെത്തിയ ഒരു ഭക്തന്റെ ധ്യാനമാണ് ഈ വരികൾ. ബാല്യത്തിലേ ഹൃദയം ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുകയും ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം ആ സമർപ്പണത്തെ കുറിച്ച് ഉത്തമബോധ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം പാടുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. “ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതിയെന്ന്” ശസ്ത്രക്രിയയുടെ തലേനാളിൽ പാടുവാനുള്ള ധൈര്യം കാണിച്ചതും ദൈവത്തെ പരമാനന്ദമാക്കിയതിനാലാണ്.

ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനുമായാണ് ഹൈറേഞ്ചിലെ താമസം തിരുമേനി നീക്കിവച്ചിരുന്നത്. ഗുരുവിനോടൊപ്പമുള്ള ആ ദിനങ്ങൾ പുത്തൻ ഉൾക്കാഴ്ചകളുടെ ദിനങ്ങളുമാണ്. ഒരിയ്ക്കൽ, തേയിലച്ചെടികൾക്കിടയിലൂടെ സായാഹ്ന നടത്തത്തിന് ഇറങ്ങി, ഒരു പാറയുടെ പുറത്ത് തിരുമേനി ഇരുന്നു. മറ്റൊരു പാറക്കഷണത്തിൽ ഞാനും ഇരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം തേയിലച്ചെടികളുടെ സമത്വത്തേയും മാനവ സാഹോദര്യത്തേയും കുറിച്ച് പറഞ്ഞുതന്നു.

വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഇത്തരമൊരു സായാഹ്നത്തിനിടയിൽ രൂപമെടുത്ത ഗാനവും പാടിക്കേൾപ്പിച്ചു. “തേയിലത്തോട്ടത്തിലെ തേയിലച്ചെടിപോലെ” എന്ന ഗാനം. മാനവജാതി മുഴുവൻ സമന്വാരായി ഏകപിതാവിന്റെ മക്കളായിത്തീരുന്ന ഒരു സുന്ദരസ്വപ്നം ഉള്ളിൽ നിറയെ കൊണ്ടുനടന്നതുകൊണ്ടാണ്, വെട്ടിയൊരുക്കി നിർത്തിയ തേയിലച്ചെടിയുടെ ഭംഗിയിൽ സമത്വത്തിന്റെ പ്രതീകം കാണുവാൻ തിരുമേനിക്ക് കഴിഞ്ഞത്. പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും മനസ് നിറയെ കൊണ്ടുനടന്നു. ദൈവപുത്രൻ ഓരോ വാക്കിലും, ചിന്തയിലും, പ്രവൃത്തിയിലും യീഹൂദിന്റെ മരുഭൂമിയെ നവീകരിച്ച് ജീവിതങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിർമ്മയുമേകി. ഉള്ളിൽ ഉള്ളത് മാത്രമേ സംസാരിക്കുവാനും പ്രവൃത്തിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും കഴിയൂ എന്ന് ഗുരുമുഖത്തു നിന്നും നിശബ്ദമായി പഠിച്ചു. ഉള്ളിൽ നന്മയുള്ളപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും നന്മ കാണുവാൻ കഴിയും. അബോധാവസ്ഥയിലേക്ക് മറിയുമ്പോഴും കൈകൾ മുറുകെപ്പിടിച്ച് “ദരിദ്രരേ മറക്കരുതെന്നും, ദൈവേഷ്ടം നടക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും കർത്താവിന്റെ കരം പിടിച്ച് നടക്കണമെന്നും” മുറിയുന്ന വാക്കുകളിൽ ഓർമ്മിച്ചത് ഓർക്കുമ്പോൾ ഒന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഗുരുവിന്റെ ഹൃദയം മുഴുവൻ ദൈവമായിരുന്നു. ദരിദ്രനായിരുന്ന

ദൈവത്തെ കണ്ട ഭക്തനായിരുന്നു. മരണത്തോട് അടുക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ ഏറെ തീവ്രതയുള്ളത് മാത്രമല്ലേ മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കൂ, കുറ്റസമ്മതവും പരിഭവവും ഇച്ഛാഭംഗവും, പല വേർപാടുകളും ഇരുണ്ട അനുഭവമാക്കി നഷ്ടബോധത്തോടെ മനുഷ്യൻ യാത്രയാകുമ്പോൾ, മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ഇതിന് ഒരു തിരുത്തലായിരുന്നു. നിറഞ്ഞ തൃപ്തിയോടെ നഷ്ടബോധമില്ലാതെ ശാന്തനായി വിടപറഞ്ഞു. “ജീവിക്കേണ്ട തുപോലെ ജീവിക്കണം” എന്ന് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്.

തിരുമേനിയുടെ ഗാനങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. മനസ്സിനെ പിടിച്ചു കുലുക്കുന്ന ചിന്തകൾ ഗാനങ്ങളായി പിറക്കുന്നു. ആശയം മനസ്സിൽ രൂപപ്പെട്ടാൽ അത് അച്ചടിക്കുന്നതുവരെ കഠിനാധ്വാനമാണ്. വെട്ടിയും, തിരുത്തിയും എല്ലാവരേയും കാണിച്ചും അത് കവിതയാക്കും. കലഹങ്ങളിലെ ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും, പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾ വധിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് “കലഹം കരയുന്നു കണ്ണീരൊപ്പാൻ പോയിടണ്ടേ” എന്ന ഗാനം രചിച്ചത്.

ബിൽഗേറ്റ്സിനെ തിരുമേനി രുക്ഷമായി വിമർശിച്ചിരുന്നു. ഹിന്ദു ദിനപ്പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരു അഭിമുഖ സംഭാഷണമാണ് തിരുമേനിയുടെ വിമർശനം പ്രശസ്തമാക്കി മാറ്റിയത്. ലക്ഷക്കണക്കിന് ഡോളർ ദരിദ്രർക്കായി വിനിയോഗിക്കുന്ന ബിൽഗേറ്റ്സ് ദമ്പതികളേയും അവരെ അപ്രകാരം വളർത്തിയ മാതാപിതാക്കളേയും കുറിച്ച്, പിന്നീട് വായിച്ചറിഞ്ഞ തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് ഉടൻ ഒരു ഗാനം വന്നു. ബിൽഗേറ്റ്സിന്റെ ദാനധർമ്മവും, മക്കളെ പങ്കിടിൽ ശീലിപ്പിക്കുന്ന അമ്മമാർ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിൽ എടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“സമയമാം രഥത്തിൽ” എന്ന ഗാനം രചിച്ച നാഗൽ സായ്പിനെക്കുറിച്ച് ന്യൂ വിഷൻ മാസികയിൽ വന്ന പരമ്പര വായിച്ചപ്പോഴാണ് അതേ ഈണത്തിൽ പുതിയ ഗാനം എഴുതിയത്. സ്വന്തം യാത്രയെക്കുറിച്ച് തിരുമേനി സൂചന നൽകുന്ന കാലഘട്ടവുമായിരുന്നു അത്, സ്വജീവിതാനുഭവവും, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കർത്തവ്യവും എല്ലാം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന വരികളാണവ.

തിരുമേനിയുടെ ഗാനങ്ങളിലെ സവിശേഷതകൾ

തിരുമനസ്സിലെ ഗാനങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും, മല്പ്പാനും, സഭാ ശുശ്രൂഷക്കനുമായ മാർ അപ്രേമിന്റെ ഗാനരചനയിലെ സവിശേഷതകൾ പരിശോധിക്കുന്നത് താരതമ്യത്തിന് സഹായകമാകും. മാർ അപ്രേമിന്റെ ഗാനങ്ങൾ ദൈവശാസ്ത്രം വഹിച്ചിരുന്ന മാധ്യമങ്ങളാണ് (Vehicle for Theology) എന്ന് പറയാറുണ്ട്. സംഗീതമധുരിമയ്ക്ക് ഉപരിയായി ആന്തരിക അർത്ഥത്തിൽ

നാണ് അദ്ദേഹം പ്രാധാന്യം നൽകിയത്. “പുല്ലിലും പൂവിലും, സസ്യലതാദികളിലും, ജന്തുക്കളിലും, മനുഷ്യരിലും, മൺതരിയിലുമെല്ലാം” ദൈവശാസ്ത്ര രചനയ്ക്കുള്ള പ്രതീകങ്ങൾ ദർശിച്ച പിതാവാണ് മാർ അപ്രേം. മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ ദൈവിക മർമ്മങ്ങൾ അദ്ദേഹം വർണ്ണിച്ചു. പോരാട്ടവീര്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. താൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിന്റെ ആവശ്യം അനുസരിച്ച് ശെമ്മാശ്ശൻ, മല്പാൻ എന്നീ നിലകളിൽ ദൈവിക ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റുവാൻ ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടാണ് മാർ അപ്രേം തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗൗരവമേറിയ കൃതികൾ ഗദ്യരൂപത്തിൽ എഴുതിയിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ സത്യവിശ്വാസ പ്രചരണത്തിന് പദ്ധതികളും ഉചിതമാണെന്ന് മാർ അപ്രേം തെളിയിച്ചു.¹⁰

മാർ ഒസ്താന്തിയോസും ആയിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിന് അനുസൃതമായി തന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ നിറവടിയായി നിർവ്വഹിച്ചു. കവിത തന്നെയാണോ എന്ന് സംശയിക്കത്തക്ക ചില വരികളും, ഇടയ്ക്കിടെ മുഴച്ച് നിൽക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളും ഉള്ള ചില കവിതകൾ തിരുമേനിയുടെ കവിതാ രചനയുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്. ആശയങ്ങൾ പകരുവാനാണ് കേശുവിനുവെത്തിനല്ല അവ രചിച്ചത് എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഉത്തരം. മറിച്ച് സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാനത്തിനും, വിശ്വാസ പഠനത്തിനും ദൈവശാസ്ത്ര സംവേദനത്തിനും ഗാനങ്ങൾ ചാലകമാണെന്ന് തിരുമേനി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആന്തരിക പ്രചോദത്തിൽ നിന്ന് എഴുതിയവയായിരുന്നു ഈ ഗാനങ്ങൾ. ദൈവരാജ്യ കെട്ടുപണിയിൽ ദൈവജനത്തെ പ്രാപ്തരാക്കുവാൻ ഒരു ഇടയൻ നടത്തിയ ഒറ്റതിരിഞ്ഞുള്ള സഞ്ചാരമാണ് ഈ ഗാനരചന. മറ്റുള്ളവർ എന്ത് പറയും എന്ന ചിന്തയൊന്നും തിരുമേനിക്കില്ലായിരുന്നു. ദൈവരാജ്യ നിർമ്മിതി മാത്രമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം.

ഉപസംഹാരം

ഒരേ സമയം വിവിധ മേഖലകളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ച പിതാവായിരുന്നു മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്. ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ, മഹാപുരോഹിതൻ, എക്യുമെനിക്കൽ നേതാവ്, പ്രവാചകതുല്യനായ പ്രഭാഷകൻ, ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇടയൻ, അങ്ങനെ എല്ലാമെല്ലാമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ദൈവത്തോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതാനുഭവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കലിന് ആധാരം കരുണയും സ്നേഹവുമാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ തിരുമേനി, അത് പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ ഗാനങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഊറിവന്ന തെളിമയുള്ള ഈരടികളായിരുന്ന അവ. ചില വരികൾ നമ്മെ പിടിച്ചു കുലുക്കും.

കാരണം, ആത്മപ്രേരിതമായി പാടിയ വരികളാണിവ. ശ്രേഷ്ഠാചാര്യനും, ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും, മല്പാനും, ഇടയനും, പ്രഭാഷകനും ഗാനരചയിതാവും ഒക്കെയായി നന്മകൾ മാത്രം ഒത്തുചേർന്ന തിരുമേനിയാ യിരുന്നു മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൗദാശിക സാന്നിധ്യമായ ഈ മഹാപുരോഹിതൻ, ആശയ സമ്പുഷ്ടമായ ഒരു പറ്റം ഗാനങ്ങളും നമുക്കായ് സമ്മാനിച്ച് നമ്മെ സ്നേഹിച്ച് നിത്യ സമ്മാനത്തിനായി കടന്നുപോയി. നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ ഓർമ്മ എന്നും നമുക്ക് വാഴ്വായിത്തീരട്ടെ.

- (1) റവ. ടി. കെ. ജോർജ്ജ്, ക്രിസ്തീയ ധ്യാനമാല, തിരുവല്ല: C.L.S., 1982, 7-9.
- (2) ഫാ. എം. പി. ജോർജ്ജ്, സുറിയാനി സംഗീതം, കോട്ടയം, 1993, 12.
- (3) ഇഗ്നാത്തിയോസ് അപ്രോ 1, ചിതറിയ മുത്തുകൾ, വിവ: ജേക്കബ്ബ് വർഗ്ഗീസ്, ചീരംചിറ: ആദായി സ്റ്റഡി സെന്റർ, 2009, 283.
- (4) ജി. ചേടിയത്ത്, സുറിയാനി സഭാ സാഹിത്യം, തിരുവനന്തപുരം: 2006, 22
- (5) റവ. ടി. കെ. ജോർജ്ജ്, Ibid, 9.
- (6) പി. ടി. കുരുവിള, ക്രൈസ്തവ ഗാനരചയിതാക്കൾ തിരുവല്ല: 1994 20
- (7) ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ, സ്നേഹസംവേദനം, പന്തളം: 2010, 45.
- (8) Ibid, 48.
- (9) Ibid, 46.
- (10) ഫാ. ഡോ. ജോൺ പണിക്കർ, സഭാപാരമ്പര്യശില്പികൾ, കോട്ടയം, 2001, 52.

“The alternative is not between violence and non-violence, but between greater and lesser violence, between structural and special violence and between hidden and manifest violence. If we are silent about the endemic violence of the unjust economic, cultural and social structure of our society and raise a hue and cry about the bloody revolution which is the result of the former. We are justifying the evil tree and condemning only the evil fruit.”

- Dr. Geevarghese Mar Osthathios
(*Theology of a Classless Society*, p. 53)

ജീവനും മരണവും ഒരുപോലെ....

ഫാ. ജോസഫ് എ.

(സെന്റ് പോൾസ് എം.റ്റി.സി., മാവേലിക്കര)

“ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ യാഗപീഠത്തിലേക്ക് എന്റെ പരമാനന്ദമായ ദൈവത്തിലേക്ക് ചെല്ലും; ദൈവമെ, കിന്നരം കൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കും.” സങ്കീർത്തനക്കാരനായ ദാവീദിന്റെ പ്രത്യാശ നിറഞ്ഞ ഈ വാക്യത്തെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയാക്കി ദൈവത്തിന്റെ യാഗപീഠത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വസ്വവുമായ പരമാനന്ദമായ ദൈവത്തിലേക്ക് ഒരു ചെറു കണികയായി അലിഞ്ഞുചേരുവാൻ അനസ്തുതം ആഗ്രഹിച്ച്, അവസാനം ആ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്ന് വിശ്രമിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വാത്സല്യവാനും നമ്മുടെ പിതാവുമായ വലിയതിരുമേനിയെ കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയുക എന്നത് അസാധ്യമായ കാര്യമാണ്. എങ്കിലും ആ വലിയ പിതാവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ലഭിച്ച വലിയ അവസരം ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഏത് അർത്ഥത്തിൽ നോക്കിയാലും വലിയ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം ദൈവകരങ്ങളിലെ പരമാനന്ദമായ ജീവിതമായിരുന്നു, സംശയമില്ല.

ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഗുരുവും, പിതാവും, സർവ്വോപരി സ്നേഹനിയുമായ വന്ദ്യ പിതാവിന്റെ കൂടെ കുറച്ചുകാലം ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു മഹാഭാഗ്യമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. പരിശുദ്ധ പരുമലതിരുമേനിയെ ഈ തലമുറ കണ്ടിട്ടില്ല. പണ്ടുള്ളവർ പറയും, ഞാൻ പരുമലതിരുമേനിയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന്. അതു കേൾക്കുന്നതുപോലെ നാളത്തെ തലമുറയോട് നമുക്കും പറയുവാൻ കഴിയും, ‘ഒരു മഹാപരിശുദ്ധന്റെ ജീവിതത്തെ അടുത്തറിയുവാനും കണ്ടറിയുവാനും കഴിഞ്ഞ വ്യക്തികളാണ് ഞങ്ങൾ എന്ന്.’

ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവായി, സുവിശേഷമായി ജീവിച്ച്, സ്നേഹമായി, വെളിച്ചമായി കടന്നുപോയ പിതാവ്. ആ പിതാവിന്റെ ദീപ്തമായ സ്മരണ ഒരുകാലം മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ നിന്ന് മായുകയില്ല. തിരുമേനിയെ നേരിട്ടറിയാവുന്ന ഓരോ വ്യക്തിക്കും എന്തെങ്കിലും തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് പറയുവാൻ ഉണ്ടാകും. അതു മാത്രമല്ല, തിരുമേനിയെ നേരിട്ടറിയാവുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയിലും ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടാകും. അതായിരുന്നു വലിയതിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിപ്രഭാവം. പണ്ഡിതനും, പാമരനും, കുചേലനും, കുബേരനും എന്നൊന്നുമില്ലാതെ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്ന ആഴമായ ആശയം ലോകത്തിന്

നൽകി, ഉള്ളവനിൽ നിന്നും വാങ്ങി ഇല്ലാത്തവന് നൽകുവാൻ പങ്കിടു ന്നതിന്റെ പരമാനന്ദം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഈ പിതാവ് അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. അതിൽ പൂർണ്ണമായി വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തമായി ഒന്നു മില്ലാത്ത വ്യക്തി, എന്നാൽ എല്ലാം ഉള്ള പിതാവ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു, “ഈഴക്കടവിൽ ജോർജ്ജുകൂട്ടി ഒന്നുമില്ലാത്തവനായിരുന്നു; അതിനാൽ നിങ്ങൾ ദരിദ്രരെ മറന്നുകളയരുത്.” ജീവിതത്തിന്റെ സായാഹ്നവേളയിൽ ഈ വലിയ കാര്യമാണ് നിറകണ്ണുകളോടെ ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിൽ നിന്നും ഉയർന്നുവന്നത്. അവസാന സമയങ്ങളിലെ പ്രയാസങ്ങളിൽ തളർന്നുപോകാതെ അരുമനാമന്റെ സന്നിധിയിലേക്കുള്ള യാത്രാവേളയിൽ ആരോടും പരാതിയോ, പരിഭവങ്ങളോ ഇല്ലാതെ, “ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതി എനിക്ക്” എന്ന് പൗലോസ് ഗ്ലിഹായോടു ചേർന്ന് പാടി, പ്രാർത്ഥിച്ച് പരമാനന്ദമായ പൗദീസായുടെ അനുഭവത്തിൽ അഹറോനോടൊപ്പം വിശ്രമിക്കുവാൻ വന്ദ്യ പിതാവ് യാത്രയായി.

പിതാവിന്റെ അന്ത്യനാളുകളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുകയാണെങ്കിൽ 2011 നവംബർ മാസത്തോടുകൂടി ചെറിയ പനി വന്നു. ആ പനി നിമോണിയ ആയി മാറുകയാണുണ്ടായത്. എന്നിരുന്നാലും പരുമല ആശുപത്രിയിലെ ഡോ. അലക്സ് പോൾ, ഡോ. മാത്യു തോമസ് എന്നിവരുടെയും, തിരുമേനിയുടെ സ്വന്തം ഡോക്ടറായ പത്രോസ് മത്തായി, സുനിൽ മാത്യു, മധു പൗലോസ് എന്നിവരുടെയും അതീവ പരിശ്രമത്താൽ പിതാവ് സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. ഡിസംബർ 9-ാം തീയതി 94-ാമത് ജന്മദിനം കോട്ടയം തിരുവാതൂക്കൽ ബാലഭവന്റെ ഉദ്ഘാടനത്തോടു ചേർന്ന് ആഘോഷിച്ചു. ജീവിതത്തിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ചില സ്വപ്നങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു കോട്ടയം ബാലഗ്രാം. തുടർന്ന് ആശുപത്രിയിലേക്കും അവിടെനിന്ന് വിശ്രമത്തിനായി മാവേലിക്കര എം.റ്റി.സി. യിലേക്കും തിരികെപോന്നു. എം.റ്റി.സി. യിലെ പതിവ് നടത്തസമയത്ത് ചെറിയ ശ്വാസംമുട്ടൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. വീണ്ടും രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം പരുമല മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റലിൽ കൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ അധികം താമസിയാതെ തിരികെ വന്നു. ഇങ്ങനെ ശാന്തമായി വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്ന പിതാവ്, വി. കുർബ്ബാനയിൽ അൽപ്പാൽപ്പം സംബന്ധിക്കുകയും ഹൃസ്വമായ പ്രസംഗം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവസാനമായി വി. കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിച്ച് പ്രസംഗിച്ച് വി. കുർബ്ബാന ദർശനയിൽ കയറിനിന്ന് സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് എടുത്ത് ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ജനുവരി 29-ാം തീയതി ആയിരുന്നു. അന്നേദിവസം എം.റ്റി.സി. ചാപ്പലിൽ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചത് വലിയ തിരുമേനിയുടെ മഹനീയ കാർമ്മികത്വത്തിൽ ഞാനായിരുന്നു. തുടർന്ന് സന്തോഷത്തോടെ എല്ലാവരെയും കാണുവാനും സംസാരിക്കുവാനും

തുടങ്ങി. എല്ലാ ദിവസവും ഡോക്ടർ എം.റ്റി.സി. യിലെത്തി ആരോഗ്യ നില പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 12-ാം തീയതി രാത്രി ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം തിരുമേനിയെ പരുമല ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റി. പിന്നീട് കൂടുതൽ ക്ഷീണിതനായി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ഡോക്ടർമാരുടെ വിദഗ്ദ്ധസംഘം ആശുപത്രിയിൽ തിരുമേനിയെ ചികിത്സിക്കാനെത്തി. എങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. ഏകവഴി ഡയാലിസിസ് മാത്രമാണെന്ന് പറയുകയും അതിൻപ്രകാരം ഡയാലിസിസിന് വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മൂന്നു മണിക്ക് ഡയാലിസിസ് ആരംഭിക്കുവാൻ ഇരിക്കവെ തിരുമേനിയുടെ ബ്ലഡ് പ്രഷർ ക്രമാതീതമായി കുറഞ്ഞു. ഒരുപക്ഷേ, 'ഡയാലിസിസ് എനിക്കു വേണ്ട' എന്ന് തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചതിനെതിരായി ഞങ്ങൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത് എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം തിരുമേനി അബോധാവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു. പിന്നീട് വെന്റിലേറ്ററിലേക്ക് മാറ്റി. തിരുമേനി സ്നേഹിച്ചതും തിരുമേനിയെ സ്നേഹിച്ചതുമായ നാനാജാതിമതസ്ഥരായ അനേകായിരങ്ങൾ ആ നിമിഷം മുതൽ പരുമലയിൽ വന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. വലിയതിരുമേനി അത്യാസന്നനിലയിൽ എന്ന വാർത്ത കാട്ടുതീ പോലെ പടർന്നു. ഈ നിലയിൽ മൂന്നു ദിവസം വന്ദ്യ പിതാവ് വെന്റിലേറ്ററിൽ കിടന്നു. പുറത്ത് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അനേകായിരങ്ങളെ ആ പിതാവ് അന്തർനേത്രംകൊണ്ട് കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. കാരണം, പിതാവിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ ചലനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. 16-ാം തീയതി ഏകദേശം വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ നില പിന്നെയും വഷളായി. യാത്രയ്ക്ക് സമയമായി എന്ന് മനസ്സിലായി. സന്ധ്യാനമസ്കാരം നേരത്തെ നടത്തി. വലിയതിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ തന്റെ പ്രിയ മക്കൾ എല്ലാവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസോസ്തമോസ് തിരുമേനി, തേവോദോറോസ് തിരുമേനി, അപ്പു അച്ചൻ, ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ, യൂഹാനോൻ റമ്പാച്ചൻ, ജേക്കബ് മാത്യു അച്ചൻ, ഷാജൻ ഗൈമ്മാശ്ശൻ, തിരുമേനിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന റ്റിനു, ബിജു പിന്നെ ഞാനും. ഞങ്ങൾ നോക്കിനിൽക്കവേ ആ മുഖത്ത് ഒരു വലിയ വെളിച്ചം ഉദിക്കുന്നതു കണ്ടു. റോസാപൂഷ്പം വിടരുന്നതുപോലെ ആ പിതാവിന്റെ മുഖം ശോഭിച്ചു. അപ്പോൾ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു, തിരുമേനി യാത്രയായി. 8.25-ഓടുകൂടി തിരുമേനിയെ വെന്റിലേറ്ററിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്ത് ഡോക്ടർമാർ മറ്റ് നടപടികളിലേക്ക് നീങ്ങി.

വലിയതിരുമേനി സ്വർഗ്ഗോന്നതങ്ങളിൽ ആഘോഷിതനായി, സ്വർഗ്ഗീയ മലാഖമാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്കെടുക്കപ്പെട്ടു. ഈ സമയങ്ങളിലെല്ലാം വെളിയിൽ ആരാധകസമൂഹം പ്രാർത്ഥനാനിരതരായിരുന്നു.

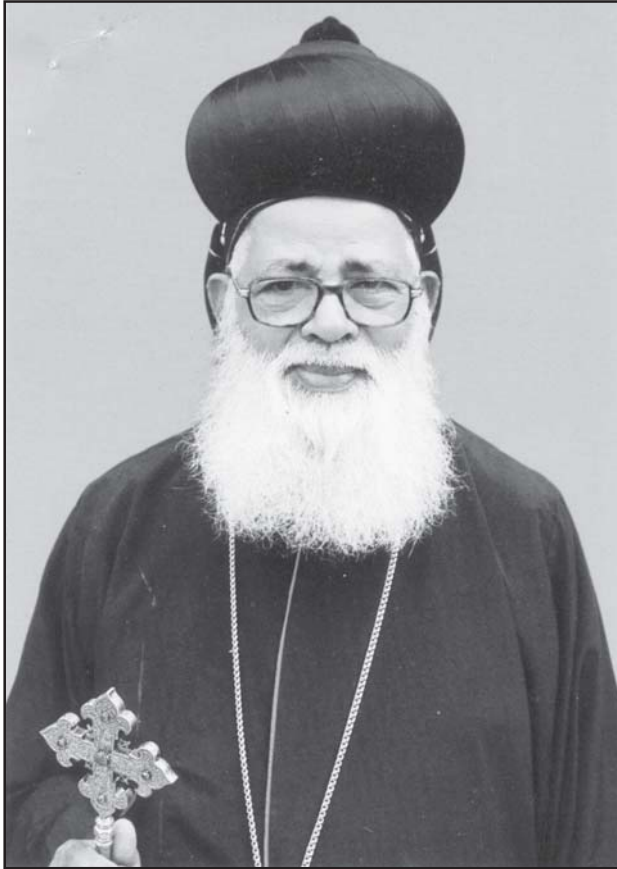
യിരുന്നു. അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനാമുഖരിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തിരുമേനി കടന്നുപോയി.

“എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ, ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” എന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ആഹ്വാനത്തെ അന്വർത്ഥമാക്കി എപ്പോഴും സന്തോഷിച്ച്, എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രാർത്ഥിച്ച്, എല്ലാറ്റിനും സ്തോത്രം ചെയ്ത്, സമയമാർഗ്ഗത്തിൽ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗയാത്ര ചെയ്യുന്നു എന്ന പാട്ടോടുകൂടി ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത നമുക്ക് കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ.

2011 ഡിസം. 9-ന് കോട്ടയം തിരുവാതൂക്കൽ ആരംഭിച്ച സെന്റ് പോൾസ് ബാലഗ്രാമിന്റെ ഉദ്ഘാടനത്തിൽ തന്റെ 94-ാം ജന്മദിന പ്രഭാഷണത്തിന്റെ അവസാന വാചകങ്ങളാണ് അന്ത്യസന്ദേശമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്:

‘പാപിയായ എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കണം. സ്വാർത്ഥന്മാരുടെ എണ്ണം കുറയണം. നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ എണ്ണം കൂടണം. കോടീശ്വരന്മാരെ ആവശ്യമില്ല. ദരിദ്രന്മാർക്ക് പിടിപ്പെടുത്താൻ കോടീശ്വരന്റെ കൈയിൽ ഇരിക്കുന്നത്. പാവങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാത്തവൻ മനുഷ്യനല്ല, മൃഗമാണ്. സ്വാർത്ഥന്മാർ മൃഗങ്ങളാണ്; കോടീശ്വരന്മാരും. ആ മൃഗീയത വെടിഞ്ഞ് സ്നേഹത്തിൽ വളരുമ്പോൾ മനുഷ്യനാകും. സ്നേഹത്തിൽ വളരാം. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ”.

പിന്നീട് അദ്ദേഹം വലിയ സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തില്ല. മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെയാണ് തന്റെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലം കണ്ടെത്തിയിരുന്നത്. ‘ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതി എനിക്ക്’ എന്നും “ത്രിയേക ദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം ഹിന്ദുവിനും, മുസ്ലിമാനും.....” എന്നും പാടുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു.



രൂപിച്ചറിഞ്ഞവരുടെ
ഹൃദയസ്‌പന്ദനങ്ങൾ

നവോത്ഥാന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

പി. ഗോവിന്ദപിള്ള

അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കൃതികൾ വായിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടു കൂടുതൽ ബഹുമാനവും ആദരവും ഉണ്ടാകും. ചരിത്രത്തിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞ് ചരിത്രത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയുള്ള പുരോഗമനവാദിയാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ Theology of a Classless Society എന്ന പുസ്തകമാണ് അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് എന്നെ അടുപ്പിച്ചത്. മറ്റു പല പുസ്തകങ്ങളും ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ നവോത്ഥാന വ്യക്തിത്വവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാം. റാം മോഹൻറോയി, ശ്രീനാരായണഗുരു തുടങ്ങിയവർ ഇന്ത്യയിലെയും ബ്രിഗ്മോവൻ, പെട്രാർക്ക്, മൈക്കൾ ആഞ്ചലോ മുതലായവർ പടിഞ്ഞാറുമുള്ള നവോത്ഥാന വ്യക്തികളാണ്. നവോത്ഥാനവ്യക്തികളുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്വഭാവവിശേഷം ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു വശവും അവർക്ക് അന്യമായിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടാകും. വിദ്യാഭ്യാസം, ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, രാഷ്ട്രീയം, കലയും സംസ്കാരവും തുടങ്ങി ലോകത്തിലെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും പൂർണ്ണ അഭിപ്രായ പ്രകടനം നടത്തും. ജീവിതത്തെ പല തട്ടുകളായി തിരിച്ച് അവയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ വിശേഷവൽക്കരണം നടത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരല്ല നവോത്ഥാന നായകർ. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ലേഖനങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും പഠിക്കുമ്പോൾ നവോത്ഥാനവ്യക്തിത്വം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതായി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ മൗലിക സംഭാവനകളിൽ ഒന്നായ ത്രിത്വസങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ച് പലരും കണ്ടതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും അതുവരെയുള്ളതിനേക്കാൾ പുതിയ വാദമുഖങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ആധികാരികത അംഗീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി അതാണ് എല്ലാ അറിവിന്റെയും ഉറവിടം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതോടുകൂടി എല്ലാം തീർന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കരുത്. പുണ്യശ്ലോകനായ ഗുരുനാനാക്ക് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന എല്ലാ മതത്തിലെയും മഹനീയ ആദർശങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് അതിമനോഹരമായ, മധുനിഷന്ധിയായ പഞ്ചാബിയിൽ എഴുതിയതാണ് ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹിബ്. ഇത് സിഖുകാരുടെ പ്രധാന ഗ്രന്ഥമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ അവർ പൂജിക്കുന്നു. എന്നാൽ വായിക്കുകയില്ല. പൂജിച്ചിട്ട്

മനുഷ്യരെ കൊല്ലുകയാണ് പ്രധാനം എന്നു കരുതി പ്രധാനമന്ത്രിയെ കൊല്ലുന്നു. നമ്മൾ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ ആരാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹമെഴുതിയ പുസ്തകം വായിക്കുകയോ പഠിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അന്ധമായ ആരാധന പാടില്ല. വരികൾക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള അർത്ഥം തേടൽ ആവശ്യമാണ്. കൾട്ടിക്ക് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കും ആരാധന മാത്രമേയുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നക്സൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ ധാരാളം. വിപ്ലവം നടത്താൻ ആയുധം എടുക്കണമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഇവർ ജീവ ത്യാഗം ചെയ്തവരാണ്. ജനം ആയുധം എടുക്കുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നോ എന്നു നോക്കാതെ മൂന്നുപേരെ ഉള്ളൂ എങ്കിലും ആയുധം എടുത്ത് പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഇവരും ഒരു കൾട്ടാണ്. വളരെ ദാർശനിക പ്രാധാന്യത്തോടെയാണ് ഈ വിഷയം തിരുമേനി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും തമ്മിലുള്ള ഏകത്വമാണ് ത്രിത്വം. മൂന്നു ഭാവങ്ങൾ അടങ്ങിയ മൂന്നു ഘടകങ്ങൾ ചേർന്ന ഏകത്വം എന്ന ത്രിത്വസിദ്ധാന്തം വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രകടമായി കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ബീജരൂപത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വിശ്വാസത്തിലും അനുഷ്ഠാനത്തിലും ഏറ്റവും കാതലായ സിദ്ധാന്തമാണ് ത്രിത്വസിദ്ധാന്തം.

ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അനുഭാവിയായ എനിക്ക് ഈ കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ എന്ത് അവകാശം? നിങ്ങൾ മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ, മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കറുപ്പ് എന്നു പറഞ്ഞ കാരൽ മാർക്സിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരല്ലേ എന്ന് തോന്നാം. അതിനുള്ള മറുപടി കുറിക്കട്ടെ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, പൗലോസ് മാർ പൗലോസ്, എം. എം. തോമസ്, ഗുട്ടിയറിസ്, നീബൂർ, ഫ്രാൻസിസ് അസീസി എന്നു വേണ്ട യേശുക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരിൽ നിന്ന് ജീവിതയർമ്മങ്ങൾ പഠിക്കാനും ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. മാർക്സിസം എന്നത് ഭൗതികവാദമോ യുക്തിവാദമോ ഭൗതികവാദമോ അല്ല, പിന്നെയോ വൈരുദ്ധ്യാത്മക ഭൗതികവാദമാണ്. ചുറ്റുപാടും കാണുന്ന മരങ്ങൾ, പുഴുക്കൾ, ആകാശം, ഭൂമി, നക്ഷത്രങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ ഇവ മാത്രം ആരാധിച്ചാൽ പോരാ. അതിനപ്പുറം ഒന്നുണ്ട് എന്ന് സമ്മതിക്കുമ്പോഴും ഒരു വ്യാവഹാരിക യാഥാർത്ഥ്യം ഉണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ദാർശനികൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദമാണ് വ്യാവഹാരിക യാഥാർത്ഥ്യം. നാം ഇടപെടുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം, കാണുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം, ഭക്ഷിക്കുന്ന ആഹാരത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം, മുട്ടിച്ചുവരുന്ന ചെടിയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം, ആ ചെടികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പഴങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഇപ്രകാരമുള്ള വ്യവഹാരിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാത്തത് പിശകാണെന്ന് തിരുമേനി പറയുന്നു. ഈ വ്യാവഹാരിക യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് അപ്രധാനമായി കണക്കാക്കുകയും ആവശ്യമില്ലെന്നും

അത് ഒരു തോന്നലാണെന്നു കാണുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് എതിരാണ് ഭൗതികവാദം. ഭൗതികവാദം ആദിമുതലെ ഉള്ളതാണ്. ഹെറാക്ലിറ്റസ്, ഇത്യയിലെ കണാദൻ, ബ്രഹ്മസ്പതി മുതലായവർ ഭൗതികവാദികളാണ്. ആധുനിക ഭൗതികവാദത്തിനു തുടക്കം 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിൽ ആരംഭിച്ച് യൂറോപ്പിൽ വ്യാപിച്ച പ്രബുദ്ധതാ പ്രസ്ഥാനത്തിന് (Enlightenment movement) യുക്തിക്കും ചുറ്റുപാടും കാണുന്നതിനുമാണ് പ്രധാനം. പ്രബുദ്ധതാ പ്രസ്ഥാനം വരുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു സത്യം തെളി യണമെങ്കിൽ പഴയ പുസ്തകം നോക്കണമെന്നായിരുന്നു. യൂറോപ്പിലാണെങ്കിൽ അരിസ്റ്റോട്ടിൽ എന്തു പറയുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പാണിനി എന്തു പറയുന്നു. വേദങ്ങൾ, അഷ്ടാംഗഹൃദയം ഇവ എന്തു പറയുന്നു എന്നു നോക്കും. എതിർ പറഞ്ഞാൽ വിരുദ്ധമായി മൂദ്രയടിക്കും. ഗലീലിയോ പറഞ്ഞു, വിജ്ഞാനത്തിൽ നോക്കേണ്ടത് പുറകോട്ടല്ല ചുറ്റുപാടുമാണ്. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ സമ്പത്ത് ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ പുസ്തകത്തിലല്ല, പ്രകൃതിയിലാണ്. പ്രകൃതിയാകുന്ന പുസ്തകം നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ളപ്പോൾ പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ സത്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. കാണാൻ കഴിയുന്നതിന് അപ്പുറം ഒരു സത്യമില്ല എന്നതാണ് ഭൗതികവാദത്തിന് തുടക്കം. ഈ ഭൗതികവാദത്തിന് ഒരു ഗുരുതരമായ പോരായ്മയുള്ളതായി മാർക്സിനു തോന്നി. ഭൗതികവാദത്തിന് വൈരുദ്ധ്യാത്മകതം എന്ന സിദ്ധാന്തം കാണുന്നു. അദ്ദേഹം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് രണ്ടു ദാർശനികരോടാണ് - ഫൊയർബാച്, ഹെഗൽ. ഹെഗൽ പറയുന്നതും മായാവാദം തന്നെയാണ്. അവിദ്യകൊണ്ടാണ് ഇത് കല്ലാണെന്നും ബസേലിയോസ് ഹാളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ രീതിയിലുള്ള സിദ്ധാന്തമാണ് ഹെഗലിന്. എസ്റ്റൻസ് ഓഫ് ക്രിസ്റ്റോനിറ്റി എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇതെല്ലാം അസംബന്ധമാണെന്നും ഭൗതികം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ലെന്നും ആശയങ്ങൾ എന്നത് ഭൗതികത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണെന്നും ഫൊയർബാച് പറയുന്നു. ക്രിസ്തു മതം എന്നത് ഭൗതികമായ സാഹചര്യം കൊണ്ടും ഭൗതിക യാഥാർത്ഥ്യം കൊണ്ടും ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായതെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടും ചേർത്താണ് വൈരുദ്ധ്യാത്മകത എന്ന ആശയം മാർക്സ് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വ്യാവഹാരിക യാഥാർത്ഥ്യത്തോടൊപ്പം ആശയങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം കൂടിയുണ്ട്. മൃഗങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിലും മൃഗങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന് വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെ പറയാൻ കാരണം അവന്റെ ആത്മജ്ഞാനമാണ് (Self awareness). മൃഗങ്ങൾക്ക് അതിനെപ്പറ്റി, നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയാത്ത ലോകത്തിൽ അറിയുമോ എന്നറിയില്ല. നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുന്നിടത്തോളം അവയ്ക്ക് ആത്മജ്ഞാനമില്ല. ആശയങ്ങൾക്ക്, ആദർശങ്ങൾക്ക്, വിശ്വാസങ്ങൾക്ക്, വിശ്വാസത്തിന് സമൂഹത്തിൽ വിലയുണ്ട്. 1951-ൽ ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയായിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ പാപികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു. വോട്ട് ചോദിച്ചു ചെല്ലുമ്പോൾ ദൈവവിരോധി, അന്തിക്രിസ്തു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയും. പള്ളികളിൽ വിശ്വാസികളെ വരുത്തി ഇവർക്ക് വോട്ടു ചെയ്യരുതെന്ന് നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് ഈ സ്ഥിതിക്ക് മാറ്റം വന്നു. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി, ഗ്രീഗോറിയോസ് തുടങ്ങിയ ഉത്ബുദ്ധരായ ക്രിസ്തീയ ചിന്തകർ ഈ തെറ്റായ ധാരണകൾ തിരുത്തി.

മതത്തെപ്പറ്റി കാരൽ മാർക്സ് പറഞ്ഞത് മതം എന്നത് മർദ്ദിതനായ മനുഷ്യന്റെ ആശ്വാസനിശ്വാസമാണ്. ഹൃദയശൂന്യമായ ലോകത്തിലെ ഹൃദയമാണ്, ആത്മവില്ലാത്ത ചൈതന്യമില്ലാത്ത ലോകത്തിൽ ആത്മാവും ചൈതന്യവുമാണ്. ജനത്തെ മയക്കുന്ന മരുന്നു കൂടിയാണ്. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ആരാധനാലയം തകർക്കുകയും കലഹം സംഘടിപ്പിക്കുകയും കൊല്ലും കൊള്ളയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ലോകത്ത് മതത്തിന് അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കാം എന്നു പറയുന്നത് മഹാപാപമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ന് കാരൽ മാർക്സ് ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം മയക്കുമരുന്ന് എന്നല്ല ബാറ്ററി ഇട്ട പട്ടച്ചാരായം എന്നു പറയും. ബോംബെ, അയോധ്യ, മീററ്റ്, കോയമ്പത്തൂർ, ജബൽപ്പൂർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ മതത്തിന്റെ പേരിൽ കലഹവും കൂട്ടക്കൊലയും നമ്മൾ കണ്ടു. ഹിന്ദു മതത്തിന് എതിർ എന്നു പറഞ്ഞ് ആയിരം വർഷങ്ങൾ കൂടുമ്പോൾ കാണുന്ന അനുഗ്രഹീത അവതാരമായ ഗാന്ധിജിയെ മതത്തിന്റെ പേരിൽ കൊന്നു. സിക്ക് മതത്തിന് എതിർ എന്നു കണ്ടതിനാൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ മാതാവായി കണ്ടിരുന്ന ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെ വഴിയിലിട്ടു കൊന്നതും മതത്തിന്റെ പേരിൽ ആയിരുന്നു. ശരിയായ മതം അതല്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന മതമനുസരിച്ച് അവർക്ക് ശരിയാണ്. മതഭ്രാന്തന്മാർ അടങ്ങിയ മതവും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അതാണ് മയക്കുമരുന്ന് എന്നു കാരൽ മാർക്സ് പറഞ്ഞത് തെറ്റാണോ! ഇതോടൊപ്പം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, പ്രകാശരഹിതമായ ലോകത്തെ കൈത്തിരിയാണ്, ചൈതന്യമാണ് മതം. മതത്തിന് ഈ രണ്ടു വശങ്ങളുണ്ട്. മയക്കുമരുന്ന്, ചൈതന്യം. ഹൈന്ദവ മതഭ്രാന്തന്മാരായ ശിവസേന തുടങ്ങിയവർ കന്യാസ്ത്രീകളെ കൊല്ലുകയും അതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അശോകന്റെ, അക്ബറിന്റെ, ഗാന്ധിയുടെ, നെഹ്രുവിന്റെ നാട്ടിൽ പാക്കിസ്ഥാൻ കളിക്കാർ ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നത് ഭരണാധികാരികളായ ആൾക്കാരാണ്. നാലഞ്ചു മതഭ്രാന്തന്മാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല. ജനങ്ങളുടെ വോട്ട് വാങ്ങി ജയിച്ചവർ, ഇനിയും ഈ കാര്യം പറഞ്ഞ് വോട്ട് വാങ്ങേണ്ടവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ മാപ്പുകൊടുക്കാൻ കഴിയില്ല. മതം മഹനീയമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പാതകങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു വശങ്ങളും കാണണമെന്ന് മാർക്സ് പറയുകയുണ്ടായി. ലോകചരിത്രം

ത്തിലെ പല പരിവർത്തനങ്ങളും നമ്മയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള നീക്കങ്ങളും അപചയത്തിന്റെയും ജീർണ്ണതയുടെയും കാലത്ത് പുനരുജ്ജീവനത്തിനും തളിരെടുപ്പിനും ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ളത് മതത്തിന്റെ പരിവേഷം അണിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ആധുനികകാലത്ത് ശ്രീനാരായണഗുരു ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരായി മതത്തിന്റെ പേരിൽ പോരാടി. ക്രിസ്തുമതം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് അനീതിക്ക് എതിരെ പോരാടിയ മഹനീയ പ്രസ്ഥാനമാണെന്ന് എംഗൽസ് എഴുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ History of Early Christianity എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഇന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും ഒരു പോലെയാണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി. ആ താരതമ്യം ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കാം. ഒരു ചെകിട്ടത്തടിച്ചാൽ മറ്റേ ചെകിടും കാണിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ യേശുവിന്റെ അനുയായികൾ മതത്തിന്റെ പേരിൽ എത്രയോ അനീതികൾ ചെയ്തു. ശാസ്ത്രം സത്യമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ച നിരപരാധികളെ കൊന്നു. ഇന്നത്തെ കത്തോലിക്കാസഭ തിരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗലീലിയോയെ ശിക്ഷിച്ചത് തെറ്റാണെന്നു മാർപാപ്പാ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ പ്രത്യേക കമ്മിറ്റി ഡാർവിൻ പരിണാമസിദ്ധാന്തത്തെപ്പറ്റി അന്നത്തെ സഭയുടെ തീരുമാനം തെറ്റോ ശരിയോ എന്നു പഠിക്കുകയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ മതത്തിന്റെ എല്ലാ ഉത്തമ അംശത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും നവോത്ഥാനത്തിന്റെ മതത്തെ, പ്രവാചകമതത്തെ, സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ, വിമോചനത്തിന്റെ മതത്തെ അത് ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുസ്ലീങ്ങളുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും മറ്റ് ഏതു മതക്കാരുടെയിടയിലായാലും അവരെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുകയും യോജിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം ഒരു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവുമില്ല എന്നല്ല. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടിയുള്ള പല കമ്മിറ്റികളുടെയും അധ്യക്ഷൻ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയാണ്. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആശയത്തെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വിയോജിപ്പ്, ഭിന്നാഭിപ്രായം ഇവ ശത്രുതയായി കണക്കാക്കരുത്. അങ്ങനെയുള്ള പല ഭിന്നതകളും മാർക്സിസത്തിന് മതവുമായിട്ടുണ്ട്. അടിസ്ഥാനപരമായ മതത്തിന്റെ മാനുഷികദൗത്യം, സൗഹാർദ്ദദൗത്യം, സ്നേഹം, സൗമ്യത ഇവ ഭൗതികവാദികൾക്കും യോജിക്കാൻ കഴിയും.

(ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ 80-ാം ജന്മദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് നിരണം ഭദ്രാസന യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന ജന്മദിന പ്രഭാഷണ പരമ്പരയിൽ ആദ്യ പ്രഭാഷണത്തിൽ നിന്ന്)

പാവങ്ങൾക്കൊപ്പം നിന്ന ഇടയശ്രേഷ്ഠൻ

പിണറായി വിജയൻ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ നിര്യാണത്തിലൂടെ, വർഗരഹിത സമൂഹം സ്വപ്നം കണ്ട ഒരു സന്യാസിവര്യനെയാണ് നമുക്ക് നഷ്ടമായത്. ചിന്തയുടെയും പ്രവൃത്തിയുടെയും മേഖലകളിൽ കൊടുങ്കാറ്റ് വിതച്ച കടന്നുപോയ തിരുമേനി എന്നും പാവങ്ങളുടെ പക്ഷത്തായിരുന്നു. സ്നേഹത്തിലും സാമൂഹ്യനീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ തന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം മുന്നോട്ടുവച്ച തിരുമേനി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു മൂല്യങ്ങളെ താൻ അംഗീകരിക്കുന്നതായി പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യത്വമില്ലായ്മയാണ് ഏറ്റവും വലിയ നിരീശ്വരത്വമെന്നാണ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ വിശദീകരിച്ചത്. സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യത്തിനായി സമ്പത്ത് കുന്നുകൂട്ടുകയും പാവങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് നിരീശ്വരന്മാരായി കണ്ടത്. കമ്മ്യൂണിസം ദൈവത്തെ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലോ കൂടുകിടക്കലോ ആക്കിയിരിക്കുകയാണെന്ന ധാരണ പരത്തിയ പാശ്ചാത്യചിന്തയെ അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചു. ദൈവമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും എന്നാൽ ആ മാർഗം പാലിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരേക്കാൾ മികച്ചവർ ദൈവഹിതം നടപ്പാക്കുന്ന അവിശ്വാസികളാണെന്ന് തിരുമേനി വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

സഹജീവികളുടെ ദാരിദ്ര്യം കാണാതെ സമ്പത്ത് കുന്നുകൂട്ടുന്നത് പാപമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ദൈവശാസ്ത്രം. സ്വാർത്ഥമായ ലാഭതാൽപ്പര്യത്തെയും സമ്പത്തിന്റെ കുന്നുകൂട്ടലിനെയും അധികാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണത്തെയും ന്യായീകരിക്കുന്നതിനായി മുതലാളിത്തം നമ്മെ മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനം നടത്തിയിരിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം തുറന്നെഴുതി.

രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമം, സാമൂഹ്യനീതി, ജനാധിപത്യം തുടങ്ങിയവയെ കാണാതെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി എന്നു പറഞ്ഞു ഭ്രാന്തു പിടി ചോടുന്ന വിഭാഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചു. മറ്റു മതങ്ങളുടെയും കമ്മ്യൂണിസം പോലുള്ള ആശയ സംഹിതകളുടെയും നല്ല വശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറല്ലെന്നും തിരുമേനി വിമർശിച്ചു.

സഭകളുടെ ഐക്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറിപ്പിൽ സാമൂഹ്യനീതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കാഴ്ചപ്പാട് വളരെ വ്യക്തമാണ്. തൊഴിലില്ലായ്മയുടെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും ഗുരുതരമായ പ്രതിസന്ധി സഭ ഗൗരവമായി കാണുകയും അവ പരിഹരിക്കാനുള്ള കർമ്മപദ്ധതികൾക്ക് രൂപംകൊടുക്കുകയും വേണം. പാവങ്ങൾക്കുള്ള ഭവനപദ്ധതികൾ സഭ നടപ്പാക്കണം. രോഗികൾക്കും പാവങ്ങൾക്കും വൈദ്യസഹായം ലഭ്യമാക്കാൻ മുൻകൈ എടുക്കണം. കുട്ടികളുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കണം. ഈ പൊതുവായ ആവശ്യത്തിന് ദൈവദത്തമായ സമ്പത്ത് പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടത് സമ്പന്നമായ ഇടവകകളുടെ വലിയ ചുമതലയാണ്. കാരണം ഇടവകയുടെ സമ്പത്ത് സഭയുടേതാണ്. സഭയുടെ സമ്പത്ത് ജനങ്ങളുടേതാണ്. ആത്യന്തികമായി അതു സമൂഹത്തിന്റെയും സഭയുടെയും നന്മയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും ഉപകരിക്കേണ്ടതാണ്. സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രശ്നത്തിൽ വലിയ തിരുമേനിയുടെ ഉറച്ച ജനപക്ഷ നിലപാട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിബദ്ധത സമൂഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയതാണ്.

ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും സഹജീവിയെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നയാളെ നുണയൻ എന്നാണ് 2002-ൽ അമേരിക്കയിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. നിരീശ്വരത്തേക്കാൾ കൊടിയ പാപമാണ് നിർമനുഷ്യത്വമെന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞു. ദൈവം ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു. സഭയിലുള്ളവരേയും സഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ളവരേയും. യേശു മനുഷ്യരാശിയുടെ രക്ഷകനാണ് - സഭയിലുള്ളവരുടെയും സഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ളവരുടെയും. നിലനിൽപ്പിനാവശ്യമായ ഭക്ഷണമോ വസ്ത്രമോ ഇല്ലാത്ത ദശലക്ഷങ്ങൾ ഭൂമിയിലുണ്ട്. ഇത് അവർ തെരഞ്ഞെടുത്തതല്ല. അവരിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ്. അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചതിങ്ങനെയാണ്.

ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലുമായി 59 പുസ്തകങ്ങൾ തിരുമേനിയുടേതായുണ്ട്. ഇതിൽ പ്രധാനമായ 'വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുള്ള അഭിമുഖത്തിലും തന്റെ പുരോഗമനപരവും ജനപക്ഷവുമായ നിലപാടുകൾ തിരുമേനി തുറന്നു പറയുന്നുണ്ട്. മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യഘടനയിൽ സഭകൾ അതിന്റെ ഭാഗമാകരുത് എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വലിയ മുതൽമുടക്കില്ലാതെ കൂടുതൽ ലാഭം കൊയ്യാവുന്ന വൻ ബിസിനസായിക്കൂടാ. ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളേക്കാൾ അത് അനിവാര്യമാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതി ഇല്ലായ്മ വരുത്തുകയെന്നതാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ലക്ഷ്യമിടേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.

ക്രിസ്ത്യാനികളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും തമ്മിൽ യോജിപ്പിന്റെ മേഖല

കളാണ് കൂടുതലുള്ളതെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയ തിരുമേനി താൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് വോട്ടു ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും പരസ്യമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് അകറ്റിനിർത്തുന്ന എല്ലാ വേർതിരിവുകളും ചരിത്രത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും ചരിത്രത്തിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തി പുതിയ ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള കടമ മനുഷ്യനുണ്ടെന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞു. വെളിപാട് പുസ്തകം ഏഴാം അധ്യായത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള 'വർഗരഹിത സമൂഹ'ത്തിന്റെ സൃഷ്ടി പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്ത് മനുഷ്യൻ കൈയും കെട്ടി നോക്കി നിൽക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ദൈവത്തോടൊപ്പം ജോലി ചെയ്യുന്നതിനാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

കഴിഞ്ഞ എൽ.ഡി.എഫ്. ഭരണകാലത്ത് സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുണ്ടായ സംഘർഷത്തിൽ ക്രൈസ്തവമെന്നോ ന്യൂനപക്ഷമെന്നോ പറയാവുന്ന താൽപ്പര്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നെന്നും ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വാണിജ്യ താൽപ്പര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് അണികളെ ക്രൈസ്തവവൽക്കരിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആശയങ്ങളിലൂടെ ആഴത്തിലേക്കിറങ്ങി ചെല്ലുക. ഇന്ന് ഈ ലേബലിൽ നടക്കുന്നതൊന്നും ദൈവത്തിന്റെയല്ല, പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളായാണ് തോന്നുന്നതെന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. അതുപോലെ അന്ന് സ്കൂൾ പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നാരോപിച്ച ഈശ്വരനിന്ദ, മതനിഷേധം ഇവയൊക്കെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ സങ്കല്പ സൃഷ്ടിയായിരുന്നു. സ്വന്തം താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ദൈവത്തെയും മതത്തെയുമൊക്കെ മുൻനിർത്തി കാര്യസാധ്യം എളുപ്പമാക്കുന്ന തന്ത്രം. ഇങ്ങനെയാണ് തിരുമേനി അതിനെ വിലയിരുത്തിയത്.

ഇ.എം.എസ്. അന്തരിച്ചപ്പോൾ പ്രതികരണം ആരാഞ്ഞ പത്രലേഖകരോട് ഈ തിരുമേനി പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: 'ഇ.എം.എസിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തേക്കാൾ വളരെ താഴ്ന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തിനേ എനിക്കർഹതയുള്ളൂ. എത്ര മഹത്തായ കാര്യങ്ങളാണ് ഇ.എം.എസ്. തന്റെ ജീവിതം കൊണ്ട് സാധിച്ചത്.' പാവപ്പെട്ടവനോട് ഒപ്പം നിൽക്കുന്ന ഒരു പോരാളിയുടെ ഉൾക്കാഴ്ച ഈ നിലപാടിലുണ്ട്.

താരതമ്യമില്ലാത്ത തിരുമേനി

എം. എ. ബേബി

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനത്തിന്റെ അവതരണത്തിലും സഭാപ്രവർത്തനത്തിലും സ്വന്തം വഴിതുറന്ന് വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രത്തെ കേരളീയ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായി രൂപപ്പെടുത്തുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രതിഭാശാലിയാണ് നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞത്. സഭകൾ സാമൂഹ്യനീതിക്കായും, പുരോഹിതർ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ പ്രവാചകന്മാരായും പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന നിലപാട് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു.

ധനവാന്നെന്നും ദരിദ്രനെന്നും വേർതിരിവില്ലാത്ത സമൂഹം സ്വപ്നം കണ്ടു. സ്വത്ത് കൂട്ടിവയ്ക്കാനുള്ളതല്ല, പങ്കിടാനുള്ളതാണെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. “Theology of Classless Society” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ വർഗരഹിത സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ശക്തമായ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ലിബറേഷൻ തിയോളജിയെ ഉൾക്കൊണ്ട ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘വർഗരഹിത സമൂഹ’ സങ്കല്പത്തെ അതേപടി സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ ലാളിത്യവും, ആദർശനിഷ്ഠയും, വേദശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യവും, ഇച്ഛാശക്തിയും നിറഞ്ഞ സ്വന്തം ജീവിതമാതൃക കൊണ്ട് എതിരാളികളെ വിസ്മയിപ്പിക്കുകയും തന്റെ നേരിന്റെ വഴികളിലേക്ക് അവരെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ത്രിത്വാധിഷ്ഠിത വേദശാസ്ത്ര സങ്കല്പത്തെ വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ സർഗാത്മക മുഖമാക്കി ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി വികസിപ്പിച്ചു. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്ന ത്രിത്വം ഏകത്വത്തിന്റെ ഭിന്നഭാവമാണെന്ന സിദ്ധാന്തമാണ് ത്രിത്വാധിഷ്ഠിത വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാതൽ. മനുഷ്യനും ഇതേപ്രകാരമാണ്. പല ജാതി, പല രൂപം, പല ശ്രേണി. എന്നാൽ പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒന്നായിരിക്കുന്നപോലെ മനുഷ്യരും ഒന്നുതന്നെ എന്ന് അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു. ധനികനായിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല എന്നായിരുന്നു വിശ്വാസം. പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഇത് പരസ്യമാക്കി. “The sin of being rich in a poor world” എന്ന ഗ്രന്ഥം ഈ നിലപാട് വിശദീകരിക്കുന്നു. നിന്നു കാൽ കൂഴയുന്നവന് ഇരിക്കാൻ സ്റ്റാൾ കിട്ടുന്നതു തന്നെ സുഖസൗകര്യത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് ബിഷപ്പ് നിരീക്ഷിച്ചു. ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം പരസ്പരം പങ്കിടണം. ക്യാപ്പിറ്റലിസം പൈശാചികമാണെന്ന് എഴുതി, പ്രചരിപ്പിച്ചു. അമർത്യാ സെന്നിന്റെ സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തങ്ങളോട് യോജിച്ചു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാൻ താൽപ്പര്യപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് എന്ന വിശേഷണത്തെ സ്വീകരിച്ചു.

ധനികരുടെ സഹവാസം വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. എന്നാൽ നിരീയനർക്കുള്ള സഹായ പദ്ധതികളിൽ സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ചു. എത്ര ചെറിയ തുകയ്ക്കും സ്വന്തമായി രസീത് നൽകി.

Sick Aid foundation, Save a heart foundation തുടങ്ങിയ ആതുര ശുശ്രൂഷാ ട്രസ്റ്റുകളുടെ വ്യാപകമായ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സജീവ നേതൃത്വമായിരുന്നു തിരുമേനി. 2007-ൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നിരണം ഭദ്രാസനാധിപസ്ഥാനം സ്വമേധയാ ഒഴിഞ്ഞു. സഭാ ചരിത്രത്തിൽ സ്വമേധയാ സ്ഥാനം ത്യജിച്ച ആദ്യ ബിഷപ്പ്. മറ്റു സഭകളിലും ഇത്തരം സ്ഥാനത്യാഗം കേട്ടിട്ടില്ല. 10 വർഷം മുമ്പ് സ്വന്തം കല്ലറ പണിഞ്ഞു, മാവേലിക്കരയിൽ. ആഡംബരപൂർണ്ണമായ ശവമടക്ക് വേണ്ടെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. കല്ലറ നിർമ്മാണത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം സ്വയം നിർവഹിച്ചു.

സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കെതിരെ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു. സ്വാശ്രയം എന്ന വാക്കിന് സ്വാർത്ഥത (selfishness) എന്നു കൂടി അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. സഭാനേതൃത്വത്തിൽ റിബൽ ആയി അറിയപ്പെട്ടു.

അമ്പതിൽപ്പരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. ‘വർഗരഹിത സമൂഹം’, ‘യേശു ക്രിസ്തു ആര്?’, ‘അത് ദൈവമാകുന്നു,’ ‘എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ’, ‘മാഹിയ, സോഹിയ, ഗ്ളോറിയ’ തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യപകമായ ചർച്ചകൾക്ക് വഴിവച്ചു.

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ വഴി പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുമായി സഹകരിക്കാനാവുമെന്ന് തിരുമേനി ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തെ സി.പി.ഐ. (എം) സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച് യേശുക്രിസ്തു മുതൽ ചെ ഗുവേര വരെ എന്ന പ്രദർശനം വിവാദങ്ങൾ ഉയർത്തിയിരുന്നുവല്ലോ. അത്യാസന്നാവസ്ഥയിൽ രോഗക്കിടക്കയിലായി രുന്നില്ലായെങ്കിൽ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കുറിക്കുകൊള്ളുന്ന ശക്തമായ പ്രതികരണം ഈ വിഷയത്തിൽ ഉറപ്പായിരുന്നു.

ഗിരിപ്രഭാഷണം, വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ നീതിശാസ്ത്രം എന്ന അധ്യായത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കി: “ഇപ്പോൾ വ്യാപകമായി താഴെപ്പറയുന്ന നാല് സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് പണത്തെ സേവിക്കൽ, ദൈവത്തേയും പണത്തേയും ഒപ്പം സേവിക്കൽ, പണം ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവത്തെ സേവിക്കൽ, ദൈവവേലയ്ക്കായി പണം ത്യജിച്ച് സർവ്വസൃഷ്ടികളെയും സേവിക്കൽ.’ ഇതിൽ അവസാനത്തേതാണ് വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം” (വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹം, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, 2009).

അതേ കൃതിയുടെ അവസാനം ശ്രീ. കെ. സി. വർഗീസുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും തമ്മിൽ വിയോജിപ്പുകളെക്കൊള്ളേറ യോജിപ്പിന്റെ മേഖലകൾ ഉണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. 1971-ൽ ക്യൂബയിൽ ക്രിസ്ത്യൻ പുരോഹിതന്മാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഫിദൽ കാസ്ട്രോ ഇതേ ആശയം അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എൽ.ഡി.എഫ്. സർക്കാർ സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകൾക്കെതിരെ ചില സഭാനേതാക്കൾ പ്രതികരിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. ‘സഭകൾ ഇത്തരം വാണിജ്യ താൽപ്പര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തം അണികളെ കൂടുതൽ ക്രൈസ്തവവൽക്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ... ഇന്ന് ഈ ലേബലിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെയല്ല; പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണെന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു.’

പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും പൗലോസ് മാർ പൗലോസ് തിരുമേനിയുടെയും വർക്കി വിതയത്തിൽ തിരുമേനിയുടെയും വേർപാടിനുശേഷം കേരളീയ സമൂഹത്തിന് ഏറ്റവും വലിയ നഷ്ടമാണ് ഡോ. ഗീവർഗീസ് ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വേർപാട് നിമിത്തം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇടതുപക്ഷപ്രസ്ഥാനത്തിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ അനുയായികൾക്കും സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വഴി ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ മഹാനായ ആധ്യാത്മിക ആചാര്യനെയാണ് നമുക്ക് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നത്.

“It seems to me that nay true Christian theology is a theology of a classless society. We do not want to be reminded of the naked truth that we are all robbers who have robbed both God and our fellowmen to remain in the luxurious upper class. We do not want to recognize the simple Christian teaching that everything visible and invisible belongs to God the creator –Father and is intended for all his children and not for the privileged few who have made the majority sweat for the minority.”

- Dr. Geevarghese Mar Osthathios
(Theology of Classless Society, 1980, p. 12)

പ്രവാചക ശബ്ദം

ജോസഫ് എം. പുതുശ്ശേരി

1983-ലായിരുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. അന്നു ഞാൻ നിയമപഠന വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു.

മണിമലയാറ്റിലെ കോയിത്തോട്ടു മണൽപ്പുറത്തു നടക്കുന്ന കല്ലുപ്പാറ സിറിയൻ കൺവൻഷന്റെ സമാപന ദിവസത്തെ രാത്രിയോഗത്തിൽ സന്ദേശം നൽകിയത് അഭിവന്ദ്യ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിനെതിരെ തുറന്നടിച്ച തിരുമേനി അമേരിക്കയിലെ മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പരിണിതഫലങ്ങൾ മൂലം മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ കൊടുമുടിയിൽ നിൽക്കുന്ന അമേരിക്കയിൽ വൻ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയുണ്ടാകാൻ പോകുകയാണെന്നും ദാരിദ്ര്യം അമേരിക്കൻ ജനതയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും തിരുമേനി അടിവരയിട്ടു പറഞ്ഞു.

പ്രവാചക തുല്യമായിരുന്നു ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വാക്കുകൾ. കാൽ നൂറ്റാണ്ടു പിന്നിട്ടപ്പോൾ അമേരിക്കയ്ക്ക് സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിൽ ആടിയുലയേണ്ടി വന്നു. അമേരിക്കൻ ജനസംഖ്യയിൽ 20 ശതമാനത്തോളം പേർ ഭക്ഷണത്തിനുപോലും വകയില്ലാത്തവരായി. വൻകിട കമ്പനികൾ പൂട്ടേണ്ടി വന്നു. ലക്ഷങ്ങൾ തൊഴിൽരഹിതരായി. അമേരിക്കയുടെ ഈ പതനത്തെ മുൻകൂട്ടി കണ്ട തിരുമേനിയെ അടുത്തറിയുന്നവർ മനസ്സിൽ പ്രവാചകനായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല.

കമ്മ്യൂണിസവും മുതലാളിത്തവും മാറി ക്ഷേമസമൂഹം ലോകത്തു സൃഷ്ടിക്കപ്പെടണമെന്ന് എന്നും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ആളായിരുന്നു തിരുമേനി. അത്തരം ഒരു സമൂഹം സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുവാൻ സഭകൾ മുന്നോട്ടു വരണമെന്നും തിരുമേനി തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അനീതിയോടും അധർമ്മങ്ങളോടും സന്ധിചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാവാത്ത ആർജ്ജവം. അതു തിരുമേനിയുടെ എടുത്തു പറയേണ്ട സവിശേഷതയായിരുന്നു. അതു പറയുമ്പോൾ അറിയാതെ കൈവരുന്ന വൈകാരിക ഭാവം. മനസ്സിന്റെ നേർവഴിയായി അതു പ്രവഹിക്കുകയായിരുന്നു. അത് ആർക്കെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്നതു തിരുമേനിക്കു പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. സത്യവും ദൈവികമാർഗ്ഗവും ഉദ്ഘോഷിക്കാനുള്ള തന്റെ നിയോഗം വളളി, പുള്ളി, വിസർഗം വിടാതെ അദ്ദേഹം പൂർത്തീകരിച്ചു.

തന്റെ ജീവിതം ഈ രീതിയിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണു ആ നിയോഗത്തിന്റെ മാറ്റു വർദ്ധിച്ചത്. ശുദ്ധമായ, മാതൃകയായ ജീവിതം. സുതാര്യതയും എളിമയും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും കണ്ടുപറിക്കേണ്ടതാണ്. കോടികളുടെ സംരംഭങ്ങൾ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പടുത്തുയർത്തിയപ്പോഴും ഒന്നുമില്ലാത്തവനായി ജീവിക്കാൻ കഴിയുക. ജീവിതത്തിന്റെ പുറംമോടികളിൽ ലവലേശംപോലും വഴിപ്പെടാതെ യഥാർത്ഥ സന്യാസിയാായി ജീവിക്കുക. തന്നെ ഏൽപ്പിക്കുന്ന ഓരോ പൈസയ്ക്കും കണക്കു ബോധിപ്പിക്കുക, രസീതു നൽകുക. അതു തരുന്നവരോടും പാപത്തിന്റെ, അധർമ്മത്തിന്റെ ശമ്പളത്തെക്കുറിച്ച് ഉച്ചസ്വരത്തിൽ വാചാലനാവുക. ഇതു തിരുമേനിക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെടാവുന്ന പ്രത്യേകതയാണ്.

കേൾവിക്കാരുടെ മനസ്സിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന നീറിപ്പുകയുന്ന വൈകാരികത അവരെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന അനുഭവമാണ് തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നത്. പാപഭാരമടങ്ങിയ വിഴുപ്പുഭാണ്ടങ്ങൾ ആ വാക്കുകളുടെ മുൾമുനയ്ക്കു മുന്നിൽ അഴിഞ്ഞുവീണ്. പാവപ്പെട്ടവന്റെ ആത്മാവിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടു പിടയുന്ന ഒരു ഹൃദയമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അത് മരണം വരേയും മിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് പാവപ്പെട്ടവർക്കും അശരണർക്കും വേണ്ടിയിരുന്നു.

ചരിത്രത്തിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞു ചരിത്രത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ ശ്രമിച്ച സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള പുരോഗമനവാദിയായി അദ്ദേഹത്തെ ചിത്രീകരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ രൂപാന്തരീകരണത്തിലൂടെയാണ് തിരുമേനി ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞത്. അവന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ അർത്ഥം ഉൾക്കൊണ്ടു സാമൂഹികമാറ്റത്തിന്റെ വക്താവായി മാറുകയായിരുന്നു. ക്രിസ്തീയ ദൈവശാസ്ത്രത്തെ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി സമൂഹത്തിലെ അസമത്വങ്ങളെയും അനീതിയേയും എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാം എന്നാണു തിരുമേനി ചിന്തിച്ചത്. ആഴമേറിയ ദൈവവിശ്വാസം തന്നെയായിരുന്നു അത്തരം ശ്രമങ്ങൾക്കു ബലം നൽകിയത് എന്ന കാര്യം തീർച്ച.

സ്നേഹാഞ്ജലി

ഫാ. അലക്സാണ്ടർ എബ്രഹാം

ഭാഗ്യസ്ഥനാർഹനായ അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി മലങ്കര സഭയുടെ പകരംവെയ്ക്കാനാവാത്ത ആചാര്യനായിരുന്നു. പ്രലോഭനങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു ആത്മീയ ആചാര്യനിൽ നിന്നും വിശ്വാസികൾക്കും ശിഷ്യസമൂഹത്തിനും ലഭിക്കേണ്ട ആത്മീയ മാതൃക, വെറും പ്രസംഗം മാത്രമായി ചുരുക്കാത്ത വലിയ ജീവിത സാക്ഷ്യമായി സമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ച ആദർശധീരനായിരുന്നു തിരുമേനി. പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ശക്തി. സ്നേഹമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ മാർഗ്ഗം. കർമ്മമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ വിശ്രമം. ലാളിത്യമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ആത്മബലം.

സംതൃപ്തനായ ആത്മീയ നേതാവ്

വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും ഏറെ പരിഭവങ്ങളില്ലാത്ത ആത്മീയനേതാവായിരുന്നു തിരുമേനി. സ്വന്തമാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി അനാവശ്യമായി പിടിവാശി പുലർത്തിയിരുന്നില്ല. ഉള്ള ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ഏറെ സംതൃപ്തനായ തിരുമേനിക്ക് ആരെക്കുറിച്ചും പിണക്കമോ പരിഭവമോ ഇല്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ തിരുമേനി അസഹിഷ്ണത പുലർത്തിയിരുന്നത് ചില പ്രത്യേക സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളോടാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ദരിദ്രലോകത്ത് ധനവാനായി ജീവിക്കുന്നത് വലിയ അപരാധമായിട്ടാണ് തിരുമേനി കിരുന്നത്. അത്തരത്തിൽ സാമൂഹിക അസമത്വത്തിന് സ്വയം അസഹിഷ്ണത പുലർത്തിയ തിരുമേനി അന്യോന്യം പഴിചാരി ജീവിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് ആവുന്നതരത്തിൽ പാവങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനും ധനവാനാരിൽ ദാനശീലം വളർത്തുവാനും തിരുമേനി ഏറെ പ്രയത്നിച്ചു. തിരുമേനി ആരംഭിച്ച ബാലഭവനങ്ങളും, വിവാഹ സഹായനിധിയും അതിനു വലിയ ഉദാഹരണമാണ്. കൂടാതെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ ദൈവം ചൊരിഞ്ഞുകൊടുത്ത കാര്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് വെറും അധരം കൊള്ള സ്തോത്രാർപ്പണം മാത്രമല്ല കർമ്മംകൊണ്ട് തന്നെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചു. സ്വന്തം ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയ സുമനസ്സുള്ള സ്നേഹിതർ സൗജന്യമായി നിർവഹിച്ചപ്പോൾ അഭി. തിരുമേനി തനിക്ക് ലഭിച്ച ദൈവകൃപയ്ക്ക് നന്ദി അർപ്പിച്ച രീതി അനുകരണീയമാണ്. വലിയ സാമ്പത്തിക ബാധ്യതയുള്ള ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയ നിർവഹിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ദരിദ്രരായ

മനുഷ്യർക്ക് ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുവാൻ ചെറിയ ഒരു സഹായ മെങ്കിലും കൊടുക്കുവാൻ തക്കവിധം “Save a Heart Foundation” (SHF) എന്ന സഹായനിധി തുടങ്ങിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി തന്റെ ഹൃദയ വിശാലത പ്രകടിപ്പിച്ചത്. തന്റെ ഹൃദയം പോലെ വിലപ്പെട്ടതാണ്, ഓരോ സാധാരണക്കാരന്റെ ഹൃദയവും എന്ന് ദൈവതിരുമുന്മാരെ വിനീതമായി ചിന്തിച്ച്, സഹജീവികൾക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ച ധന്യ പിതാവായിരുന്നു തിരുമേനി. തിരുമേനി ആരംഭിച്ച എല്ലാ സഹായനിധികൾക്കു പിന്നിലും ഇത്തരത്തിൽ ആർദ്രതയുടെയും, ഹൃദയവലിപ്പത്തിന്റെയും ദൈവ സ്നേഹത്തിന്റെയും ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

സുവിശേഷീകരണത്തിനുള്ള അടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹം

യേശുതമ്പുരാന്റെ നിർമ്മല സുവിശേഷം സർവ്വജനത്തെയും കേൾപ്പിക്കുവാനും അവരിൽ മനഃപരിവർത്തനം ഉാക്കുവാനുമുള്ള തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹം വളരെ തീവ്രമായിരുന്നു. അതിനായി സുവിശേഷഘോഷണം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പ്രസംഗ പരിശീലനവും, സുവിശേഷവേലയിൽ താൽപ്പര്യമുള്ളവർക്ക് വേദശാസ്ത്ര പരിശീലനവും, സഞ്ചാര സുവിശേഷവേലയും തിരുമേനി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ മതപരിവർത്തനം തിരുമേനിയുടെ ലക്ഷ്യമല്ലായിരുന്നു. മറിച്ച് ദൈവകൃപയും കാരുണ്യവും മനുഷ്യർക്ക് അനുഭവപ്പെടുവാൻ തക്ക പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് തിരുമേനി കൂടുതൽ സ്വീകരിച്ചത്. ഉദാഹരണമായി തിരുമേനി സ്ഥാപിച്ച ബാലഭവനങ്ങൾ അനേകർക്ക് യേശുവിന്റെ സ്നേഹം എന്താണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നിശബ്ദ മാതൃകയായിരുന്നു. ഒരു ബാലഭവനിൽ ജീവിച്ചുവളർന്ന ഒരു കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച്, അവന് യേശു ആരാണെന്ന് പ്രത്യേകം പഠന ക്ലാസ്സുകളുടെ ആവശ്യമില്ല. കാരണം അവന്റെ അനാഥത്വത്തിൽ അവനു ലഭിച്ച കരുതലും സ്നേഹവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിർമ്മല സുവിശേഷമായി ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിപ്പാൻ അവന് സാധിച്ചിട്ടു്. തിരുമേനിയുടെ എല്ലാ സ്ഥാപനവും അത്തരത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും പങ്കിടലിന്റെയും സന്ദേശം പരത്തുന്നതായിരുന്നു. സാമ്പത്തികലക്ഷ്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം പോലും തിരുമേനി സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് എടുത്തു പറയേ സത്യമാണ്.

പ്രാർത്ഥനയും ആരാധനയും

നല്ലതുപോലെ വായിക്കുവാൻ സമയം കണ്ടതിയ തിരുമേനി അതിലേറെ പ്രാർത്ഥനയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. എത്ര ശാരീരിക ക്ഷീണമുള്ളപ്പോഴും യാഥാപ്രാർത്ഥന നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള നിഷ്ഠ തിരുമേനി ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുമേനിയുടെ അനുദിന പ്രാർത്ഥനയും, തിരുമേനി രചിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി

വിളിച്ചോതുന്നതാണ്. ഏത് പ്രതിബന്ധത്തെയും അതിലംഘിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് കഴിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാനും, പഠിപ്പിക്കുവാനും തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

അതുപോലെ തന്നെ ആരാധനമദ്ധ്യേ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുക എന്നുള്ളത് നിഷ്കർഷയോടെ പാലിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ച പിതാവായിരുന്നു തിരുമേനി. വി. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേയുള്ള പ്രസംഗം വേ പ്രാധാന്യത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ, സെമിനാരിയിലും മറ്റും ശക്തമായി വി. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേയുള്ള പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പഠിപ്പിച്ച ധന്യ ഗുരുവായിരുന്നു തിരുമേനി. വി. കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ മാത്രമല്ല അവസരം കിട്ടുന്ന എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും വേദപുസ്തക വായനയും വചന ധ്യാനവും തിരുമേനി നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. സാധാരണ ദിവസങ്ങളിലെ സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനു ശേഷം നാമമാത്രമായ ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ പോലും ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുവാൻ തിരുമേനി മടി കാണിച്ചിരുന്നില്ല.

അനുകരണീയമായ ലാളിത്യം

ലളിതജീവിതശൈലി വെറും വേഷവിധാനത്തിൽ മാത്രമല്ല ജീവിതത്തിലുടനീളം കാത്തുസൂക്ഷിച്ച ധന്യാത്മാവായിരുന്നു തിരുമേനി. ആഡംബരവസ്തുക്കളോടോ, ഏതെങ്കിലും വസ്തുവകകളോടോ ഒരു മ്രേവും തിരുമേനിക്കില്ലായിരുന്നു. അത്യാവശ്യത്തിനു ജീവിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന വസ്തുവകകൾ മാത്രമായിരുന്നു തിരുമേനിക്കായിരുന്നത്. തിരുമേനിയോട് അടുത്തു ജീവിച്ച പലർക്കും അത്തരത്തിൽ ലളിതമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള പ്രചോദനം തിരുമേനിയുടെ മാതൃക തന്നെയായിരുന്നു. മോടിയുള്ള പാർപ്പിടങ്ങളോ, വസ്തുസമ്പാദ്യങ്ങളോ, വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങളോ, ആഡംബര വാഹനങ്ങളോ ഒന്നും തിരുമേനിക്കില്ലായിരുന്നു. ശരിക്കും ദരിദ്രനായി ജീവിച്ച് അനേകർക്കുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ദാനം ചെയ്തിക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ച മാതൃകാജീവിതമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടേത്.

ലാളിത്യത്തിന്റെ മറുവാക്ക്

ഫാ. എ. കെ. ചെറിയാൻ ന്യൂയോർക്ക്

ഇന്നേക്ക് 47 വർഷം മുമ്പ്, 1965-ൽ കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരിയിൽ ബി.ഡി. യുടെ ഒന്നാം വർഷം ഞാൻ പഠിക്കുന്നു. സ്കൂൾ വർഷത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ദിവസം. ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള ആദ്യത്തെ തിയോളജി ക്ലാസ് എം. വി ജോർജ്ജന്റേതാണ്. അദ്ദേഹം നടന്നുവരുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു ബഹളമാണ്. ഛടപട, ഛടപട എന്നൊരു വരവ്. ക്ലാസിലേക്കു കയറിയപ്പോൾ തന്നെ എല്ലാവർക്കും സുഖമല്ലേ എന്നൊരു ചോദ്യവും, ഹാഹാഹാ എന്നൊരു വലിയ ചിരിയും. കസേരയിൽ ഇരുന്ന് കഴിഞ്ഞു.

പോൾ ടിലിക്ക്, റെയ്നോൾഡ് നീബർ, കാൾ ബാർത്ത് തുടങ്ങിയ പ്രശസ്തരായ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തന്റെ ഗുരുക്കന്മാരായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിമാനത്തോടെ പറയുന്നു. അമേരിക്കയിൽ പഠിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിലെ (ന്യൂയോർക്ക്) അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നു ഇവർ. ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിയുമായി വലിയ അടുപ്പമില്ലാത്ത ഇവരെ ഓർത്തഡോക്സ്കാരനായിരുന്ന മുണ്ടുവേൽ ജോർജിന് പ്രിയമായിരുന്നു. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെയും. മൂന്നമേ തന്നെ പെന്തക്കോസ്തു ചായ്വ് ഉണ്ടെന്ന് മുദ്രയിടപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ ചെറുപ്പക്കാരനാണ് കടുത്ത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരായ തന്റെ അദ്ധ്യാപകരെ കുറിച്ച് ഉറക്കെ പറയുന്നതിന് യാതൊരു വൈമുഖ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ മഹാത്മാരായിരുന്ന വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പേരു പറയുമ്പോൾ മുഖം ചുളിക്കുന്ന ചിലരെങ്കിലും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ക്ലാസ്സ് അവസാനിക്കാറായി. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതവീക്ഷണം എന്തെന്ന് ചുരുക്കമായി ഓരോരുത്തരും പറയണമെന്ന് അച്ചൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ 6 പേർ മാത്രമായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ബി.ഡി. ബാച്ചിൽ. ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ദൈവം തോന്നിച്ചതോ സ്വയം തോന്നിയതോ ആയ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഒരു മറു ചോദ്യം എന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു. 'അച്ചന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം ഒറ്റ വാക്യത്തിൽ പറയാമോ' എന്ന്. മറുപടി ഇതായിരുന്നു. 'ഞാൻ പാവപ്പെട്ടവനായി ഈ ലോകത്തിലേക്കു വന്നു. പാവപ്പെട്ടവനായി തന്നെ മരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.' ഇത് 2012 ഫെബ്രുവരി 16-ന് സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു.

1912 ഡിസംബർ 9-ന് മാവേലിക്കര ചെറുകോൽ മുണ്ടുവേലിൽ കൊച്ചിട്ടിയുടെയും ഈഴക്കടവിൽ മറിയാമ്മയുടെയും മകനായി ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ജീവിച്ചത് മുഴുവനും ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും വേണ്ടിയായിരുന്നു.

1954-ൽ ഞാൻ കോളജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലം. അമേരിക്കയിൽ പോയി പഠിച്ചുവന്ന ഒരു ശെമ്മാശ്ശൻ വലിയ പ്രാസംഗികനാണെന്നു കേട്ടുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം മാവേലിക്കരയിൽ ഒരു സുവിശേഷാലയം പണിത് അതിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാരെ വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നും, ഇല്ല ക്ലാസ്സുകളാണെന്നും ഒക്കെ കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പോയി കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. വണ്ടിക്കൂലി കൊടുക്കാൻ കാശില്ല. ഒടുവിൽ തീരുമാനിച്ചു നടന്നുപോവുകയെന്ന്. മാരാമൺ മണപ്പുറത്തും, പരുമല പെരുന്നാളിനുമെല്ലാം നടന്നുപോയിട്ടുള്ളതിനാൽ പത്തു ഉത്തുനിന്നും മാവേലിക്കര വരെ നടക്കാൻ പ്രയാസം കാണുകയില്ല എന്നു നിരൂപിച്ചു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ വീട്ടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു. സന്ധ്യാ സമയമായപ്പോഴേക്കും മാവേലിക്കര പുളിമുട്ടിലുള്ള സുവിശേഷാലയത്തിൽ എത്തി. സന്ധ്യനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ശെമ്മാശ്ശനുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ പോയി സംസാരിച്ചു. 2 ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചതായി ഓർക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടമായിരുന്നു. ഒരു പ്രാർത്ഥനാ ഹാൾ. രണ്ടു വശത്തുമായി രണ്ടു മുറികൾ; തെക്കു വശത്തുള്ള മുറിയിൽ ശെമ്മാശ്ശൻ താമസിക്കുന്നു. താഴത്തെ പ്രാർത്ഥനാഹാളിനോടു ചേർന്ന് ഒരു കുശിനിയും അതിൽ പാചകക്കാരിയായ ഒരു അമ്മച്ചിയും. ഇത്രയുമാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. ഈ കെട്ടിടത്തിനു പേർ നൽകിയത് സെന്റ് പോൾസ് വയോമിംഗ് ഗോസ്പൽ ഹാൾ എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'വലുത്തയ്ക്കു കരീല് തുത്തു കിട്ടിയ പ്രതിഫലമാണ് ഇത്.' അമേരിക്കയിൽ നിന്നു പോരുമ്പോൾ 1000 ഡോളർ മിച്ചമുണ്ടായിരുന്നതു കൊടുത്ത് 15 സെന്റ് സ്ഥലം വാങ്ങി. അതിൽ ഈ ചെറിയ കെട്ടിടം പണിതു. വയോമിംഗ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അതൊരു മദാമ്മയുടെ പേരാണെന്ന് പലരും സങ്കല്പിച്ചു. വയോമിംഗ് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലുള്ള ഒരു സ്റ്റേറ്റാണ് എന്ന് അമേരിക്കയിൽ വന്നതിനു ശേഷമാണ് എന്നെപ്പോലെയുള്ള പലർക്കും മനസ്സിലായത്. ഈ സ്ഥാപനം താമസം വിനാ സഭയുടെ സ്വത്തായി എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ സെന്റർ എന്ന് പേരു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ഓർത്തഡോക്സ് സഭ നടത്തിവരുന്ന സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ശക്തിപകരുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമായി ഇതു വളർന്നു.

പ്രസംഗ ശൈലി

തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗശൈലിയാണ് കൂടുതലായും ജനസമൂഹത്തെ ആകർഷിച്ചത്. ചെറുപ്പകാലം മുതൽ, സഭാവ്യത്യാസം നോക്കാതെ, പ്രസംഗിക്കുന്ന ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടി പ്രസംഗിച്ചു പഠിച്ചതായിരുന്നു ഈ ശൈലി. മാർത്തോമാ സഭയിലെ മാനസാന്തര പ്രാസംഗിക

നായിരുന്ന മുത്താപാക്കൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞുപദേശിയായിരുന്നു ഇവരിൽ പ്രമുഖൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാരായ ഉപദേശിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ യൗവനകാലാരംഭത്തിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞുപദേശിയുടെ മൂന്നു ദിവസത്തെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ ദൈവം കൃപ ചെയ്തു. എന്റെ ജീവിതവീക്ഷണത്തെ തന്നെ അതു മാറ്റിമറിച്ചു. ആ കാലത്ത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്, നല്ല ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഉപദേശിയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നുനടക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരായ ഉപദേശിമാരെ. കൊച്ചുകുഞ്ഞുപദേശി ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തെ സാരമായി സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. മാർത്തോമാ സഭയിലെ കോവുരച്ചൻ, വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഏബ്രഹാം മാർത്തോമാ തുടങ്ങിയ പിതാക്കന്മാർ തിരുമേനിയെ പലവിധത്തിൽ സഹായിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാനത്ത് താൻ എത്തിച്ചേരുകയില്ലായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ശക്തമായ ദൂതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ കൂടെ മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിലേക്കു കടന്നുചെന്നത്. എന്നും, ഇല്ലാത്തവനു വേണ്ടിയായിരുന്നു വാദിച്ചിരുന്നത്. രസകരമായ ഒരു കഥ കേട്ടിട്ടുള്ളത് രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്. മാർത്തോമ്മാ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ത്രീകളുടെ ഒരു മീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിക്കുന്നു. മീറ്റിംഗിന്റെ അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഇന്ന് പള്ളിയിൽ എം. വി. ജോർജ്ജച്ചന്റെ പ്രസംഗമുണ്ട്. പോയി കേൾക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആഭരണങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു പോകരുത്. പോയാൽ അതു നിങ്ങൾ അച്ചനെ ഏല്പിച്ചിട്ടേ തിരികെ വീട്ടിൽ പോരുകയുള്ളൂ.'

ജീവിതവീക്ഷണം

പരിപൂർണ്ണ ദൈവസമർപ്പിതമായ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ വിവാഹിതരും, അവിവാഹിതരായ വൈദികരുണ്ട്. ഒരു നിയമമുള്ളത് പൗരോഹിത്യപദവിയിലെ കശ്ശീശാസ്ഥാനം ഏൽക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കല്യാണം ചെയ്യേണ്ടവർ ചെയ്തിരിക്കണം. കശ്ശീശാസ്ഥാനം ഏറ്റുകഴിഞ്ഞാൽ വിവാഹിതനാകാൻ അനുവാദമില്ല. കശ്ശീശാസ്ഥാനം ഏൽക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഏതാനും ദിവസം തന്റെ ഭാവി ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള ദൈവകൃപയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിപ്പാനും, ധ്യാനിപ്പാനുമായി ഒരു ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ എത്തി താമസിച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടും, ധ്യാനിച്ചിട്ടും വ്യക്തമായ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്താൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് പള്ളിയിൽ ധ്യാനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അടുത്ത മരക്കൊമ്പിൽ ഇരുന്ന് ഒരു പക്ഷി ശബ്ദിച്ചത് അദ്ദേഹം കേട്ടത് ഇപ്രകാരമാണ്: 'ഇപ്പം കെട്ടണ്ടാ, പട്ടം കെട്ടിക്കോ.'

ഇതു ക്ലാസ്സിൽ പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹവും, ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൂട്ടമായി ചിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തമാശയായ ഒരു വസ്തുതയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം ദൈവശബ്ദം കേട്ട് തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഒരു രീതിയായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1951-ലാണ് പഠനം കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിൽ നിന്നും എത്തിച്ചേർന്നത്. ബി.ഡി. ഡിഗ്രി ജബൽപൂർ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും കിട്ടിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അമേരിക്കയിൽ ന്യൂജേഴ്സിയിലെ ഡ്രൂ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയത്. അവിടെനിന്നും എം.എ. ഡിഗ്രിയും ന്യൂയോർക്ക് യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് എസ്.ടി.എം. ഡിഗ്രിയും ലഭിച്ചു. ഡിഗ്രികളോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രസംഗപാടവവും കൂടിയായപ്പോൾ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ ശ്രദ്ധേയനായി.

പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യനെ സഹായിപ്പാനും എല്ലാവരോടും രക്ഷാസുവിശേഷം അറിയിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. വി. പൗലോസ് പറയുംപോലെ കർത്താവിന്റെ ഭാവം തന്നെയായിരുന്നു ഇതു സംബന്ധിച്ച് തിരുമേനി കൂണ്ടായിരുന്നത്.

‘ദരിദ്രരോട് സദ്വാർത്ത ഘോഷിപ്പാൻ ദൈവം എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കയാൽ അവിടുത്തെ ആത്മാവ് എന്റെ മേൽ ആവസിക്കുന്നു. തടവുകാർക്ക് വിടുതൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാനും അന്ധന്മാർക്ക് കാഴ്ച നൽകുവാനും പീഡിതരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുവാനും ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന വർഷം വിളംബരം ചെയ്യുവാനും അവിടുന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു’ (യെശയ്യാ 61: 1, 2).

തന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിൽ കഫത്ത്ഫോമിലെ സിന്നഗോഗിൽ വച്ചു യേശു വായിച്ച വേദഭാഗമാണിത്.

ജന്മദിനം വരുമ്പോൾ കുഷ്ഠരോഗാശുപത്രിയിൽ രോഗികളോടൊത്ത് സമയം ചെലവഴിക്കുന്നു. അവരോടു പ്രസംഗിക്കുന്നു; അവരോടൊത്ത് പാട്ടുകൾ പാടുന്നു; പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. രോഗികൾക്കും അദ്ദേഹത്തിനും ആനന്ദം.

പലവിധമായ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രാരംഭമിട്ടു. എല്ലാം നന്നായി നടക്കുന്നു. പുതുപ്പാടി സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമം, കോൺവെന്റ്, ബാലികാ ബാലഭവനങ്ങൾ, യാച്ചാരം സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാലഭവനം, പുനാ ദേഹു റോഡിലെ സെന്റ് ജോർജ് ബാലികാഭവൻ, കലഹണ്ടി മിഷൻ ആശുപത്രി, വിദ്യാപീഠങ്ങൾ, തിരുവനന്തപുരം കാരൂണ്യാ ഡൈറക്ടർ സെന്റർ, വിശ്രാന്തി ഭവൻ, ഹരിപ്പാട് സെന്റ് തോമസ് മിഷൻ സെന്ററും, ബാലഭവനവും, പനയമ്പാല കരുണഗിരി

എം.ജി.ഡി. ബാലഭവനം, നെയ്യാറ്റിൻകര സെന്റ് തോമസ് ബാലഭവനം മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളും, സിക് എയ്ഡ് ഫൗണ്ടേഷൻ, മാത്യുജ് അസിസ്റ്റന്റ് ഫൗണ്ടേഷൻ, ഭവന നിർമ്മാണ സഹായനിധി, സേവ് എ ഹാർട്ട് ഫൗണ്ടേഷൻ, സ്നേഹസന്ദേശം, നാഷണൽ അസോസിയേഷൻ ഫോർ മിഷൻ സ്റ്റഡീസ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഫൗണ്ടേഷൻസും, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു മനുഷ്യായുസ്സിൽ ചെയ്തുതീർക്കാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും സഹായനിധികളും ആരംഭിച്ചവയെല്ലാം ഇന്നു വരെ ഭംഗിയായി നടക്കുന്നു. കൂടാതെ ഈ അടുത്തകാലത്ത് കോട്ടയത്തു തിരുവാതുക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു ബാലഭവനം കൂടി പണിതു. ഇതു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ആരംഭിച്ചത്. സമർത്ഥരായ വിദ്യാർത്ഥികളാണെങ്കിലും സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മോശമായതിനാൽ കൂടുതൽ പഠിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ നിരാശരായി നിൽക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവർക്കു ഭക്ഷണവും പാർപ്പിടവും വസ്ത്രവും മെല്ലാം നൽകി ഉപരിപഠനത്തിന് അവസരമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രോജക്ട്. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നിലും ജാതിയോ, മതമോ നോക്കി പ്രവേശനം നൽകുന്നില്ല. അർഹിക്കുന്ന ഏവർക്കും വേണ്ടിയാണീ സ്ഥാപനങ്ങൾ. എല്ലാ മനുഷ്യരും തുല്യർ.

പ്രവർത്തനമേഖല

നിരണം ഭദ്രാസനം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആദ്യകാല ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അതിന്റെ സാരഥ്യം നിർവഹിച്ചുവരുന്നതോടൊപ്പം, പുസ്തകരചന, ഗാനനിർമ്മാണം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ കൂടിയും അദ്ദേഹം തന്റെ പങ്ക് നിർവഹിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും 50-ൽപരം ഈടുറ്റ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചതോടൊപ്പം നൂറുകണക്കിനു ലേഖനങ്ങൾ വിവിധ വിഷയങ്ങൾക്കു നൽകി. 'തിയോളജി ഓഫ് ക്ലാസ്ലെസ് സൊസൈറ്റി' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ - സാമൂഹ്യ ചിന്തയുടെ ഒരു ബഹുസ്ഫുരണമാണ്. ഇ.എം. എസ്സ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടും, പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും ഈ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായ നിരൂപണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അനേകായിരം സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. ധ്യാനങ്ങൾ നയിച്ചു. അഖിലലോക സഭാകൗൺസിലിൽ പലതവണ തന്റെ സാന്നിധ്യം അറിയിച്ചു. വൈദിക സെമിനാരിയിൽ 40 വർഷം പഠിപ്പിച്ചു. യൂത്ത് മൂവ്മെന്റിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായി സേവനമനുഷ്ടിച്ചു. വേദശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യം പരിഗണിച്ച് സെറാംപൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദം നൽകി ആദരിച്ചു.

വ്യക്തിബന്ധം - ആത്മബന്ധം

ശെമ്മാശ്ശനും, വൈദികനുമായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ, യുവാക്കളുമായി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ആത്മബന്ധത്തിന്റെ ഫലമായി അനേകായിരങ്ങൾ ദൈവവഴിയിലേക്കു തിരിയുവാൻ ഇടയായി. അവർ ഇന്ന് ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാക്കി സ്വീകരിച്ചു മറ്റുള്ളവരെയും ക്രിസ്തുവിലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും വേണ്ടതു എന്തെന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞു സംസാരിക്കുകയും, ഇടപെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടികളുടെയിടയിൽ ചെന്നാൽ കൊച്ചുകൊച്ചു പാട്ടുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഗ്രേഡ് സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നാൽ ആക്ഷൻ സോങ്ങ് ആണ് പഠിപ്പിക്കുക. ഒരു പാട്ട് ഓർമ്മയിൽ വരുമ്പോഴെ എഴുതട്ടെ.

കൊച്ചു കൊച്ചു ജീവവണ്ടി - ദൈവം നിർമ്മിച്ച ജീവവണ്ടി
 യേശു ഡ്രൈവറിലെങ്കിൽ - വണ്ടി വേഗം കുന്നിൽ പോ.

രണ്ടു കൈകളിലെയും വിരലുകൾ മടക്കി പമ്പരം കറങ്ങുന്ന വേഗത്തിൽ ഒരു കൈയ്ക്കു മുകളിലായി മറ്റേ കൈ കറക്കുന്നു. തങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ദൈവസൃഷ്ടിയാണെന്നും ഡ്രൈവറാകുന്ന യേശുവിനെ ചേർന്ന് ജീവിക്കണമെന്നും ചുരുക്കം. ഈ പാട്ടു പഠിച്ച കുട്ടികൾ അതു മറക്കാൻ ഇടയില്ല എന്നാണ് എന്റെ വിചാരം. മറ്റൊരു പാട്ട് ഓർക്കുന്നത് എഴുതട്ടെ.

“In to my heart, in to my heart
 Come to my heart, Lord Jesus
 Come - in today, come in to stay
 Come - in to my heart, Lord Jesus”

വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ഈ പാട്ട് യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും പ്രചാരം ലഭിച്ചത് അദ്ദേഹം പഠിച്ച് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ മലയാള വിവർത്തനവും പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രീയചിന്താഗതി

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ 2 മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ ‘കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ബിഷപ്പ്സ്’ എന്നു വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു അഖിലലോക പ്രശസ്ത വേദപണ്ഡിതനും വൈദിക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലും ലോക സഭാ കൗൺസിൽ പ്രസിഡന്റുമായിരുന്നു കാലം ചെയ്ത ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്. അപരൻ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ. കാരൽ മാർക്സിന്റെയോ, ലെനിനിന്റെയോ ദൈവനിഷേധിയായ

സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിയല്ലായിരുന്നു ഇവരുടേത്. ദൈവത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിയായിരുന്നു ഇവർക്കുള്ളത്. ധനവാൻ ദരിദ്രനുമായി പങ്കിടണമെന്നാണ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് വാദിക്കുന്നത്.

1975 ഫെബ്രുവരി മാസം 16-നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാരോഹണം നടന്നത്. 2012 ഫെബ്രുവരി 16-ന് തന്നെ സ്വർഗ്ഗീയ കനാനിലേക്കുള്ള പ്രമോഷനും ലഭിച്ചു.

ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയും ബ്രോക്സ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയും

അമേരിക്കയിൽ നിന്നു പഠനം കഴിഞ്ഞു നാട്ടിലെത്തിയ തിരുമേനി വീണ്ടും അമേരിക്കയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ 1981-ലാണ്. ഏതോ ഒരു കോൺഫ്രൻസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ കൂടെ സഭയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചായിരുന്നു ഇവിടെ വന്നത്. ന്യൂയോർക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം എന്നോടുകൂടെ എന്റെ ഭവനത്തിൽ താമസിച്ചു. ബ്രോക്സ് സെന്റ് മേരീസ് ദേവാലയത്തിലല്ലാതെ വേറെ ഒരു പള്ളിയിലും പോയതുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ പലരും അമേരിക്കയിൽ പാർക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ വിവാഹങ്ങൾ, മാമോദീസാ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കും, കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുവാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി, 'എ. കെ ചെറിയാനച്ചൻ അവിടെയുണ്ടല്ലോ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുക. അദ്ദേഹം നടത്തിത്തരും' എന്നായിരിക്കും. അങ്ങനെ തിരുമേനിയുടെ ഒരു സഹോദരന്റെ കൊച്ചുമകന്റെ വിവാഹവും മറ്റൊരു സഹോദരന്റെ മകന്റെ വിവാഹവും ഞാനാണ് നടത്തിയത്.

വിശ്വസ്ഥനായ ഒരു കാര്യവിചാരകനായിരുന്നു തിരുമേനി. എല്ലാ ആളുകളും അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചു. ലഭിക്കുന്ന പണത്തിനെല്ലാം രസീത്. എല്ലാ കണക്കുകളും വർഷാവസാനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വിശ്വസ്തമായി ധനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുവെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ ധാരാളം പണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനായി കിട്ടുമായിരുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാന അവസരങ്ങളിലും തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ വിവാഹം, പൗരോഹിത്യം തുടങ്ങി എന്റെ മക്കളുടെ മാമോദീസാ, അവരുടെ വിവാഹം എന്നീ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം തിരുമേനി കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ വൈദികനായ മകന്റെ പട്ടംകൊടയ്ക്ക് തിരുമേനിയെ പ്രത്യേകമായി ക്ഷണിച്ചു. പ്രായമായതിനാലും സുഖമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും ഒന്നാം ക്ലാസ് ടിക്കറ്റിൽ വരണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, എന്നാൽ

ഞാൻ വരുന്നില്ല എന്നും, ‘മൂന്നാം ക്ലാസ് ടിക്കറ്റു തന്നാൽ വരാം’ എന്നു പറഞ്ഞത് എന്റെ സ്മരണയിൽ നിന്നു മാറുകയില്ല. എന്റെ ഭവനത്തിൽ മുമ്പത്തെപ്പോലെ അന്ന് ഏതാനും ദിവസം താമസിച്ചു. ഇന്നത്തെ നിരണം ഭദ്രാസനാധിപനായ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് തിരുമേനിയും (അന്നു റമ്പാൻ) തിരുമേനിയെ അനുധാവനം ചെയ്തിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവുമുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യവും നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടും. അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ പിൻഗാമികൾക്ക് ദൈവം കൃപ നൽകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

“ധനവാന്മാരെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്തണമേ എന്നും ‘ധനവാന്മാർ സ്വത്ത് പങ്കിടണമെ’ എന്നും വർഷങ്ങളായി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും പ്രസംഗിച്ചിട്ടും ആരും അത് ചെയ്യാത്തതിൽ എനിക്ക് സങ്കടമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ 40 കോടിശ്വരന്മാർ സ്വത്തിന്റെ പകുതി ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചത് എനിക്ക് ആശ്വാസം പകർന്നു. ഈ സമീപനം മറ്റു കോടിശ്വരന്മാരും സ്വീകരിച്ചാൽ ‘ദരിദ്രന്മാർ ഇല്ലാത്ത ഒരു ലോകം’ ഉണ്ടാകും. കോടിശ്വരന്മാർ സ്വത്ത് പങ്കിടുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥിതി ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു.”

- ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

സ്നേഹത്തിന്റെ തുവൽ സ്പർശം

ഫാ. കെ. ടി. ഫിലിപ്പ്, മുളത്തുരുത്തി

മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിലുള്ള ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രതിബദ്ധത കഴിഞ്ഞ രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ മലങ്കര സഭാമക്കൾ രൂപിച്ചറിഞ്ഞു. മാർ ഒസ്ത്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നവതി ആഘോഷങ്ങൾ പാലാരിവട്ടം സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ഡോ. തോമസ് മാർ അത്തനാസ്യോസ് തിരുമേനി ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ച് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. സിംഹവാലൻ കുരങ്ങുകളുടെ വംശനാശം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ അഭി. ഒസ്ത്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെപ്പോലെ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠ നേടിയ പിതാക്കന്മാർക്കും വംശനാശം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഥവാ സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ശ്രദ്ധേയമായ ഈ പ്രസ്താവന ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചർച്ചാ വിഷയമായി, ഇടവകയിൽ ചലനവും ഉണ്ടാക്കി. ആ പള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷകൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

സ്വാന്തുഭവവേദിയിൽ നിന്നു ഒരു ഇതൾ ഇവിടെ പകർത്തട്ടെ. എന്റെ സെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസം (1969-1972) കഴിഞ്ഞ സമയം, സഭയിലെ കക്ഷി വഴക്കു കാരണം, സ്വന്ത ഭവനത്തിലൊ ഇടവകയിലൊ സ്ഥാനം ഇല്ലാതെ വന്നപ്പോൾ ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് വയോമിംഗ് ഗോസ്പൽ ഹാളിൽ സെക്രട്ടറിയായി എന്നെ നിയമിച്ചു. 1974-ലെ മധ്യവേനൽ അവധിക്കാലം. എനിക്ക് ലഭിച്ച ഒരു സുവർണ്ണ അവസരം ഇന്നും എന്റെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്. ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ, എന്റെ അന്യഥാ ബോധം അകറ്റുവാൻ വേണ്ടി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹയാത്രികനായി ഒന്നരമാസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഉത്തരേന്ത്യൻ പര്യടനത്തിനും സുവിശേഷ പ്രഘോഷണത്തിനും എന്നെയും കൂട്ടി. ഈ മിഷനറി യാത്ര തമിഴ്നാട്, ആന്ധ്ര പ്രദേശ്, മദ്ധ്യപ്രദേശ്, ഉത്തർപ്രദേശ്, പഞ്ചാബ്, ഡൽഹി തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ പ്രധാന പള്ളികളിലേക്കായിരുന്നു,

അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിലും ഇടവകകളിലും നിൽക്കുന്നവരെ പേരു ചൊല്ലി വിളിച്ചും, എഴുത്തുകളിൽ കൂടി നടത്തിയ ആശയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതും മറ്റും കണ്ടപ്പോൾ വിസ്മയം തോന്നി. ഇടവകകളിലെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ശേഷം വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള സൗന്ദര്യപിണക്കങ്ങൾ പറഞ്ഞ് തീർത്തു പരസ്പരം സമാധാനം കൊടുപ്പിക്കുന്ന ഊഷ്മളമായ സ്നേഹഭോജ്യം കഴിച്ച് സ്വഭവനങ്ങളിലേക്ക്

പോകുന്ന കാഴ്ച ആരെയും കോരിത്തരിപ്പിക്കും. ഒരു മാസ്കര വലയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു മഹത് വ്യക്തിയായി അച്ചൻ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

ഈ യാത്രയിൽ ശ്രദ്ധിച്ച ഒരു കാര്യം ഉണ്ട്. ട്രയിൻ യാത്രയിൽ കണ്ടു മട്ടുന്ന എല്ലാവരുമായും ആയി പങ്കിടുന്ന സൗഹാർദം ശ്രദ്ധേയമാണ്. തീവണ്ടിയിൽ കിട്ടുന്ന ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ സഹയാത്രിക്കാരുമായി പങ്കിടുന്ന ഈ പങ്കിടിൽ തന്റെ ജീവിത സന്ദേശമായ 'Sharing' വേദ ശാസ്ത്രത്തിലേക്കുള്ള ചുണ്ടുവിരൽ ആയിരുന്നു. ലഭിക്കുന്ന പത്ര-മാസികകൾ വായിച്ചു അന്നത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് സുവിശേഷ സന്ദേശം ആനുകാലികമാക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ. വൈദികനായും മെത്രാപ്പോലീത്തയായും തന്റെ ദൗത്യ ശുശ്രൂഷയിൽക്കൂടെ കണ്ടുമുട്ടിയവരുടെ സാക്ഷ്യ സമൂഹമാണ് 2012 ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതി നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ച വന്ധു പിതാവിന്റെ സമ്പത്ത്. വന്ധു തിരുമേനിയെ അവർ സ്വന്തമാക്കിയതാണോ, അതോ തിരുമേനി അവരെ സ്വന്തമാക്കിയതാണോ എന്ന ഒരു ആശങ്ക എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

അറിവിൽ ശിശുവായ എന്നെ, ഈ യാത്രയിൽ തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ച സദസ്സുകളിലെല്ലാം പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തിരുവചനം സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം തന്നു. ദൈവവചനം പ്രാഗൽഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ ഒരു കാരണം അച്ചൻ അന്നു നൽകിയ പ്രോത്സാഹനം ആണ്. ഇന്നും ഇടവക ശുശ്രൂഷയിലും മറ്റു സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, വിശിഷ്ട തലക്കോട് സെന്റ് മേരീസ് ബോയ്സ് ഹോമിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഈ വന്ധു പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമായ പ്രോത്സാഹനം അനുഭവിച്ചു. മാത്രമല്ല, എന്നെയും കുടുംബത്തേയും തിരുമേനി സ്വന്തമാക്കി. ദൈവത്തിന് സ്തുതി.

“The Christian life style ought to be on the model of the Holy Trinity, distinct, but equal, sharing everything in freedom, a divine unit of love in the plurality of freedom, for we are all one on Christ as many organs, in solidarity in one body the Church.”

- Dr. Geevarghese Mar Osthathios

(The sin of being rich in a poor world, p. 73)

കോടീശ്വരനായ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

പ്രൊഫ. കെ. സി. മാണി
(മിഷൻ സെക്രട്ടറി)

ഈ തലവാചകം അനേകരുടെ നെറ്റി ചുളിപ്പിക്കും, തീർച്ച. നിത്യനരകമില്ലെന്നു സ്ഥാപിച്ച തിരുമേനി, ഒരു നരകാനുഭവത്തിൽ കൂടി കടന്നു പോകുമെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ട ഏക കൂട്ടർ കോടീശ്വരന്മാരാണെന്നിരിക്കെ, തിരുമേനിക്കും അങ്ങനെ ഒരു വിശേഷണമോ? നശിക്കുമെന്നു ശാപവാക്ക്. തിരുമേനി പറഞ്ഞതും ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതും ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം, മുതലാളിത്തം. എന്നിട്ടും തിരുമേനിയെ മുതലാളി എന്നു വിളിക്കുകയോ? തന്റെ സമ്പത്ത് പങ്കിടുവാൻ തീരുമാനിച്ച ബിൽ ഗേറ്റ്സിനെക്കുറിച്ച് കവി തയ്യടുതുവാൻ തിരുമേനി ധൈര്യം കാണിച്ചു എന്നത് മറക്കാതിരിക്കുക.

എല്ലാ ധനങ്ങളിലും പ്രധാനപ്പെട്ടത് വിദ്യാധനം. അതോ കൊടുക്കും തോറും ഏറിടും. മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ധനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരന്ന അറിവായിരുന്നു. താൻ സമ്പാദിച്ച ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസമല്ല ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ വേദപുസ്തകം പലയാവർത്തി വായിച്ച് കുറിപ്പെഴുതി ഹൃദിസ്ഥമാക്കി ആ ഹൃദയം തന്റെ അരുമനാഥന്റെ കൈയിലേല്പിച്ച് വിളമ്പിച്ച അറിവ്. ദൈവവാക്യം സ്പർശിച്ച്, അതിൽകൂടി നവ്യമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന, ശക്തിയാർജ്ജിച്ച അറിവ്. അതിനോടൊപ്പം, ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ, ആവർത്തിച്ചുള്ള പരന്ന വായന പത്രം മുതൽ വർത്തമാനകാല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വരെ, കിട്ടുന്ന ആശയങ്ങളോടുള്ള വിമർശനാത്മകമായ പ്രതികരണം, പുതിയ പുതിയ അറിവു നേടാനുള്ള അദമ്യമായ ആഗ്രഹം. പുതിയ ആശയങ്ങളും പുതിയ വാക്കുകളും പുറംലോകത്തെത്തിക്കാനുള്ള തുടർച്ചയായ പരിശ്രമം ഇവയെല്ലാം അറിവിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ മൂല്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതിൽനിന്ന് വാരിക്കോരി ലോപമില്ലാതെ വിതരണം ചെയ്തത്, എണ്ണമറ്റ പ്രഭാഷണങ്ങളും ക്ലാസ്സുകളും, ആയിരത്തിലധികം ലേഖനങ്ങൾ, അറുപതിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ. നേടിയ അറിവുകൾ കൂട്ടിവെച്ചില്ല. ധനം ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്നത് പാപമെന്നു പറഞ്ഞ ഒരു ക്രിസ്തീയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് അവപങ്കിട്ടു. പങ്കിട്ടത് ആർക്കെല്ലാം. എങ്ങനെയൊക്കെ?

2012 മേയ് മാസത്തിൽ നടന്നത് 58-ാമത് അവധിക്കാല വാർഷിക വേദപഠന ക്ലാസ്സാണ്. 57 എണ്ണത്തിന്റേയും പ്രധാന വിഭവദാതാവ് ഒരാൾ മാത്രമായിരുന്നു. എം. വി. ജോർജ്ജച്ചനും പിന്നീട് മാർ ഒസ്താന്തി

യോസ് തിരുമേനിയും. രണ്ടാഴ്ചക്കാലം അമ്പതോളം യുവതീയുവാക്കൾ വീതം 57 വർഷക്കാലം മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് സെന്ററിൽ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഗുരുവിന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു കണ്ട്, കേട്ട്, മനസ്സിലാക്കിയ സമാനതകളില്ലാത്ത ട്രെയിനിംഗ്. സഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭരായ അദ്ധ്യാപകരെയെല്ലാം ക്ലാസ്സുകൾ എടുക്കുവാൻ ഇതുപോലെ ലഭിക്കുന്ന മറ്റൊരു കോൺഫ്രൻസില്ലായെന്നു തന്നെ പറയാം. ഉത്കൃഷ്ടമായ പ്രബോധനങ്ങൾ, ആഴമായ വേദപഠനങ്ങൾ, വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൂദാശകളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ദീർഘമായ ചർച്ചകൾ, സഭാജീവിത പരിശീലനവും യാഥപ്രാർത്ഥനകളും, പ്രസംഗ പരിശീലനം, സംശയനിവാരണത്തിനായി ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ, ഇവകൾ കൂപരിയായി - അതായിരുന്നു ഈ അവധിക്കാല പഠനക്ലാസ്സുകളുടെ അതുല്യതയും - മിഷനെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം സൃഷ്ടിക്കൽ. ഇതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ട്രെയിനിംഗ് പ്രോജക്ട്. ഇവയിലൂടെ തിരുമേനി കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചത് “അത് കർത്താവാകുന്നു” എന്നു മാത്രം. യേശുവിന്റെ നേത്രമായി, കർണ്ണമായി, കാലുകളായി, കൈകളായി ഈ ലോകത്ത് എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കാം എന്ന് പങ്കെടുക്കുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും ഹൃദയത്തിൽ തട്ടുംവിധം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്ത പരിശീലനം. യുവതീയുവാക്കളെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്ന പരിശീലനമായതുകൊണ്ട്, പലപ്പോഴും ഈ അവധിക്കാല പഠനപരിശീലന പ്രോജക്ടിന്റെ വിളിപ്പേര് “ദൈവവിളി” കോൺഫ്രൻസ് എന്നായിരുന്നു. മിഷന്റെ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വാരിവിതറിയിരുന്ന കോൺഫ്രൻസ് ആയതുകൊണ്ട് യുവഹൃദയങ്ങളെ അവ തപിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏറ്റുവാങ്ങിയ ചുട് രണ്ടാഴ്ചയുടെ അവസാനം വേർപിരിയുമ്പോൾ രണ്ടിറ്റു കണ്ണീരായി വീഴ്ത്താതെ കോൺഫ്രൻസിൽ നിന്നും പോയവർ വിരളമാണ്. ആ കണ്ണുനീർ ധൈര്യമായി മാറ്റിയ നൂറുകണക്കിനാളുകൾ സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നേരിട്ടും പരോക്ഷമായും പങ്കെടുത്തു വരുന്നതുകൊണ്ടാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ മിഷൻ എന്ന അഗ്നി കെടാതെ നിൽക്കുന്നത്. തിരുമേനി ആവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു ഉദ്ധരണി “കത്തുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം അഗ്നി നിലനിൽക്കുന്നതുപോലെ സഭ നിലനിൽക്കുന്നത് മിഷനിൽ കൂടിയാണ്.” ഓരോ വർഷവും യുവഹൃദയങ്ങളിൽ കത്തിക്കുന്ന അഗ്നിയാണിരുന്നു ഈ അവധിക്കാല വേദപഠന ക്ലാസ്സുകൾ. ഒരു വർഷം തിരുമേനി ആർജ്ജിക്കുന്ന എല്ലാ പുതിയ അറിവുകളും ആശയങ്ങളും പകർന്നു നൽകുവാനും ഈ ക്ലാസ്സുകൾ സഹായകമായി. 57 വർഷങ്ങളിലെ കോൺഫ്രൻസുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും പുതുമയും അതിന് തെളിവുകളാണ്.

അവധിക്കാല വേദപഠന പരിശീലന ക്ലാസ്സുകളുടെ പ്രയോജനവും ജനപ്രിയവും മനസ്സിലാക്കിയ തിരുമേനി തുടർച്ചയായ പരിശീലനം നൽകി.

കുന്നതിനുവേണ്ടി ത്രിവർഷ മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് കോഴ്സ് തുടങ്ങി. അത് ഒരു ഡിഗ്രി കോഴ്സായി വൈദിക സെമിനാരിയുടെ സഹായത്തോടെ സഭ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണമെന്ന തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹം സഫലമാകുമോ?

വിദ്യാധനം പങ്കിട്ട മറ്റൊരു പ്രസ്ഥാനമാണ് നാഷണൽ അസ്സോസിയേഷൻ ഫോർ മിഷൻ സ്റ്റഡീസ് (നാംസ്). ഇന്ത്യയിൽ മിഷനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന ഏക സംഘടനയും ഇതായിരിക്കും. 27 വർഷമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ സംഘടന മിഷൻ ബോർഡിന്റെ കീഴിലാണ്. ഇത് പഠനത്തിനായുള്ള ഒരു കുടുംബ കൂട്ടായ്മയാണ്. സ്ഥാപിച്ചതും പരിപാലിച്ചതും തിരുമേനി തന്നെ. കേരളത്തിലും ഇന്ത്യയുടെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിലുമായി മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വച്ച് നടത്തുന്ന കോൺഫ്രൻസുകളാണ് നാംസിന്റെ പ്രത്യേകത. ഓരോ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ നേരിട്ടുകണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതോടൊപ്പം ആ കേന്ദ്രങ്ങളിലെ അന്തേവാസി കൾക്ക് ആശ്വാസവും പ്രവർത്തകർക്ക് പ്രചോദനവും നൽകുക എന്നത് ഈ കോൺഫ്രൻസുകൾക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ 150-തോളം അംഗങ്ങൾ ഓരോ കോൺഫ്രൻസുകളിലും പങ്കെടുക്കുന്നു. 54-ാമത് കോൺഫ്രൻസ് ഒറീസയിലെ കലഹണ്ടിയിലുള്ള ബാലഗ്രാമിൽ വച്ച് 2011 ഒക്ടോബറിൽ നടന്നു. 51 കോൺഫ്രൻസുകളും ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് നടന്നത്. അവയിലെ മുഖ്യ പ്രസംഗകനും സംഘാടകനും തിരുമേനി തന്നെ ആയിരുന്നു. ഒരു പിതാവ് മക്കൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ക്ലാസ്സുകൾ. അവയിലെല്ലാം ഹൃദയം ഹൃദയങ്ങളോട് സംവേദിക്കുകയായിരുന്നു. ആത്മബന്ധങ്ങളെ ആഴമായി വേരൂന്നി ഉറപ്പിക്കുവാൻ സഹായിച്ച പഠനങ്ങൾ. പഠിച്ചു പോകുന്നവർ സഭയിലെ മറ്റ് ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൂടി മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പഠന ശൃംഖല സ്ഥാപിക്കുവാൻ നാംസ് സഹായകമായി.

14 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തിരുമേനിയുടെ തന്നെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ മറ്റൊരു പരിശീലന കോൺഫ്രൻസാണ് ജൂണിയർ നാംസ്. 10 മുതൽ 15 വയസ്സ് വരെ പ്രായമുള്ള സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ് ഈ ഇളയ കൂട്ടായ്മ. കുട്ടികളെ വേദപുസ്തകം, പാട്ട്, പ്രാർത്ഥന, ആരാധന ഇവ പഠിപ്പിക്കുക, സഭാജീവിതം പരിശീലിപ്പിക്കുക, പ്രേഷിത പ്രവർത്തന ബോധവൽക്കരണം നടത്തുകയും അവ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിന് കായിക പരിശീലനം നൽകുക, കലാ സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുക - ചുരുക്കത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാനസിക, ബൗദ്ധിക, ആത്മിക പരിപാകതയിലേക്ക്, നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിലൂടെ എത്തിക്കുക എന്നതി

ലാണ് ജൂനിയർ നാംസ് ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നത്. അവിടെയും തിരുമേനിയുടെ നിരസാനിധ്യമായിരുന്നു മുഖ്യ ആകർഷണം. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഏറ്റവും അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി, തിരുമേനി അപ്പച്ചനായി മാറിയത് ജൂനിയർ നാംസ് കോൺഫ്രൻസുകളിലൂടെയാണ്.

മുകളിൽ മൂന്ന് പ്രസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചതുകൊണ്ട്, അവതിലധികം വർഷങ്ങൾ വൈദിക സെമിനാരിയിലൂടെ പകർന്നു നൽകിയ വിദ്യാധനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറയുന്നില്ല. അത് എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമാണല്ലോ.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൈകളിലെ ഏതാനും അപ്പം വർദ്ധിച്ച് ആയിരങ്ങളുടെ വിശപ്പടക്കുവാൻ സഹായിച്ചതുപോലെ, അത്രൈത സ്നേഹത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ അനേകായിരങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്ത അറിവിന്റെ അപ്പക്കുഷണങ്ങളുടെ സ്വാദ് ഇന്ന് സഭയുടെ തന്നെ പ്രചോദനമായി തുടരുന്നു. വരുംതലമുറകൾക്കും അവ ലഭിക്കും തിരുമേനിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട എഴുത്തുകളിൽ കൂടി. അതിലെത്രയോ അധികം പകർന്നു നൽകുവാൻ സാധിക്കും. ഇവയെല്ലാം മാഞ്ഞു പോകാതെ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ട അനേകായിരം ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉടമകൾക്ക്. അഭൗമിക അറിവിന്റെ കോടീശ്വരൻ പ്രണാമം.

“We have to identify ourselves with the poor and stand shoulder to shoulder with them and convince the rich that we are not going to be cowed down by them.....Collective bargaining by the poor is going to be a costly affair, but it should be encouraged by the Christian Church by consolidating the poor and oppressed of the world nationally and internationally and siding with them till a classless society emerges with love, justice and freedom.”

- Dr. Geevarghese Mar Osthathios

(The sin of being rich in a poor world, p. 61)

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ

കെ. ഐ. ജേക്കബ് കരിങ്ങനാമറ്റം ന്യൂയോർക്ക്

അറുപത് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് 1952-ൽ ആണ് ഞാൻ തിരുമേനിയെ കാണുന്നത് (അന്ന് എം. വി. ജോർജ് ശെമ്മാശൻ). ഡബ്ല്യു.സി.സി. യുടെ അഖിലലോക യൂത്ത് സമ്മേളനം കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജിലും അതേ തുടർന്ന് കേരള ക്രൈസ്തവ യുവജനങ്ങളുടെ ഒരു സ്റ്റഡി ക്യാമ്പ് പള്ളം ബുക്കാനായിലും നടന്നു. സ്റ്റഡി ക്യാമ്പിൽ ഞാനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഇതു രണ്ടിന്റെയും ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരുന്നവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു എം. വി. ജോർജ് ശെമ്മാശൻ. ബിരുദധാരികളും കോളജു വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ഏകദേശം 100-150 പേർ സ്റ്റഡി ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്തു. അമേരിക്കയിൽ പഠനം കഴിഞ്ഞു വന്ന ശെമ്മാശന്റെ അമേരിക്കൻ ശൈലിയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷും ഞങ്ങളെ വിസ്മയിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല.

1955-ൽ എന്റെ പിതാവിന്റെ ശവസംസ്കാരവേളയിൽ എം. വി. ജോർജ് ശെമ്മാശൻ നടത്തിയ ചരമപ്രസംഗത്തിൽ “മോശ പിസ്ഗായുടെ ഉയരത്തിലും അഹറോൻ ഹോർ പർവതത്തിന്റെ മുകളിലും വച്ച് മരിച്ച് പിതാക്കന്മാരോട് ചേരുന്നതുപോലെ ബ. കരിങ്ങനാമറ്റത്തിലച്ചനും പടവുകൾ ചവുട്ടിക്കയറി ഉയരങ്ങളിൽ വച്ചാണ് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞത്” എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു.

അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ഹൈന്ദവപ്രമാണികൾ പോലും പ്രസംഗപാടവത്തെ ശ്ലാഘിച്ചത് ഓർക്കുന്നു. 1982-ൽ അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ പ. സുന്നഹദോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയെ അധികാരപ്പെടുത്തി അയച്ചു. അഭി. മക്കാറിയോസ് തിരുമേനിയും തിരുമേനിയോട് വിയോജിച്ചുനിന്ന ജാക് സൺഹൈറ്റ് ഇടവകക്കാരും ഒത്തുതീർപ്പിനു കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്റെ വീട്ടിലാണ്. അഭി. മക്കാറിയോസ് തിരുമേനി വന്നില്ലെങ്കിലും അഭി. ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇടവകക്കാർ അംഗീകരിച്ചു. അങ്ങിനെ വളരെ നാളായി നീണ്ടുനിന്ന പള്ളിപ്രശ്നം തീർന്നു.

പിന്നീട് ഞാൻ അടുത്തിടപെടുന്നത് തിരുമേനി കാലം ചെയ്യുന്നതിനു ഒരാഴ്ച മുമ്പ് മാവേലിക്കര മിഷൻ സെന്ററിൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ്. ന്യൂയോർക്കിലെ പള്ളിയിൽ നിന്നും മിഷനുവേണ്ടിയുള്ള ചെക്കുമായിട്ടാണ് ഞാൻ പോയത്. കൂടെ എന്റെ ഭാര്യയും ഒരു സ്നേഹിതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ കിടക്കമുറിയുടെ വെളിയിൽ വച്ച് ഏലിയാസ ചുനെ കണ്ടുമുട്ടി. അച്ചൻ ഞങ്ങളെ തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടു

പോയി പരിചയപ്പെടുത്തി. ചെക്കു വാങ്ങി രസീത് എഴുതി കൊടുക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. ഏതു ചെറിയ തുകയ്ക്കും രസീതും ഒപ്പം സ്വന്തം കൈ കൊണ്ടെഴുതിയ ഒരു അനുഗ്രഹസന്ദേശവും അയക്കുന്ന പതിവ് തിരുമേനിക്ക് എക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. എഴുത്തു വായിക്കുവാൻ പ്രത്യേക പരിചയം ആവശ്യമാണെന്നു മാത്രം!! “എല്ലാവരും എനിക്ക് ഇപ്പോൾ പണം ധാരാളം തരുന്നു” എന്നു തമാശരുപത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ മടങ്ങുമ്പോൾ തലയിൽ കൈവച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അത് ഒരു അവിസ്മരണീയ സംഭവമായി അവശേഷിക്കുന്നു. പിന്നെ കാണുന്നത് കാലം ചെയ്ത ശേഷം പരുമലപള്ളിയിൽ പൊതുദർശനത്തിനു വച്ച സമയത്തും.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ പലതവണ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ചില കഥകൾ സ്മരണയിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു. ഒരു ആശാരിചെക്കൻ സ്വന്തം കൈ കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച കളിയോടം ഒഴുക്കിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം അത് ഒരു റോയ് ഷോപ്പിൽ കണ്ട് അവൻ അതു വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. അതിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് “ഞാൻ നിന്നെ ഉണ്ടാക്കി. നീ എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ നിന്നെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തി. നിന്നെ ഞാൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. ഇനി നീ എന്റേതാണ്. എനേക്കും.” കഥയ്ക്ക് വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ലല്ലോ. മറ്റൊന്ന്, മലവെള്ളത്തിൽ ഒഴുകിപ്പോകുന്ന മരകൊമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന കുരുവി, “ആടുന്ന കൊമ്പിൽ പാടുന്ന പക്ഷി” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ, ദൈവം തരുന്ന സമാധാനം എന്തെന്നു പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഥ. “God is Nowhere” എന്നു ഒരു നിരീശ്വരൻ ഒരു ബോർഡെഴുതി വച്ചു. അതു കണ്ട മിഷനറി “God is Now Here” എന്നു തിരിച്ചു വായിച്ചു. ഇങ്ങനെ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന അനേകം കഥകളും ഉദാഹരണങ്ങളും പ്രസംഗത്തിൽ ഉടനീളം കേൾക്കാമായിരുന്നു.

പ്രസംഗങ്ങളിലെല്ലാം മുമ്പിട്ടു നിന്നിരുന്ന ആശയങ്ങൾ - ദൈവം സ്നേഹമാണ്, രക്ഷ ക്രിസ്തുവിൽ കൂടി, അത്രൈതം എന്ന ആശയത്തിന് മുൻതൂക്കം. ധനം പൂഴ്ത്തിവയ്ക്കുന്നത് പാപമാണ്, എല്ലാവരും ദശാംശമെങ്കിലും കൊടുക്കണം. മതംമാറ്റമല്ല മനംമാറ്റമാണ് സുവിശേഷം. രക്ഷയ്ക്ക് ആധാരം കൃപ. നിത്യനരകം ദൈവസ്നേഹത്തിനു ചേർന്ന തല്ല എന്നിവയായിരുന്നു.

സമതലോകത്തിനായി യത്നിച്ച പ്രവാചകൻ

ലെനി ജോസഫ്

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ദൈവരാജ്യം സമതലത്തിന്റെയും പങ്കിടലിന്റെയും സാമൂഹ്യനീതിയുടേതുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'അഗൂറിന്റെ പ്രാർത്ഥന, സമതലസമൂഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അഭിനിവേശം' എന്ന ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ദർശനം ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിട്ടത്. സമതലോകം ഉദ്യോപ്യൻ സ്വപ്നമാണെന്ന് പലരും കരുതുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടി കയറ്റം നാമെല്ലാവരും തുടരണം. കൊടുമുടിയിൽ നമുക്ക് എത്താൻ കഴിയാതെ പോയേക്കാം. എന്നാലും മരിക്കേണ്ടി വരുന്നത് കൊടുമുടിയിറങ്ങുമ്പോഴായിരിക്കില്ല: കയറ്റത്തിനിടയിലായിരിക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാമോരുത്തരും മരിക്കുമ്പോൾ ശവക്കല്ലറയിൽ എഴുതും: അവൻ (അവൾ) കൊടുമുടി കയറുമ്പോൾ മരിച്ചു.' യഥാർത്ഥ ദൈവരാജ്യമെന്ന് താൻ കരുതിയ സമതലോകത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടികയറ്റം ഒസ്താന്തിയോസ് അവസാനനാൾവരെയും തുടർന്നു.

വർഗരഹിത സമൂഹവും പങ്കിടലിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിജയവും സ്വപ്നം കണ്ട ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ക്രൈസ്തവസഭയിൽ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ കൊടുങ്കാറ്റു വിതച്ചാണ് വിടവാങ്ങുന്നത്. ഇനി വിജയം വരിക്കുക പങ്കിടലിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണെന്നു പ്രവചിക്കുകയും ഒരു തത്യാശാസ്ത്രത്തിന്റെയും അടിത്തറയില്ലാത്ത മുതലാളിത്തത്തിന് തകരാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ബിഷപ്പെന്നു വിളിക്കുന്നവരിൽ അനുയായികളും എതിരാളികളുമുണ്ട്.

സാമൂഹ്യനീതിയുടെ പ്രവാചകനും സാർവലൗകികമായ സ്നേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷകനുമായ അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിരുന്നില്ല. വർഗസമരത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസം മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്ന മൂല്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചു. ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ചെങ്കുത്താൻ മുതലാളിത്തമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് ചൂഷകരോടുള്ള കടുത്ത സമീപനത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലായിരുന്നു. അമേരിക്കയെ അദ്ദേഹം സാത്താനോടാണ് താരതമ്യം ചെയ്തത്.

സാമൂഹ്യനീതിയും സ്നേഹവും മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം ക്രിസ്തുവിനെ, പ്രത്യേകിച്ച് ത്രിത്വത്തെ അടി

സ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ക്രൈസ്തവ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ ത്രിത്വം എന്ന ആശയത്തെ അദ്വൈത ദർശനവുമായി സമന്വയിപ്പിച്ച് 'അത്രൈതാ' എന്ന ദർശനം അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചു. ദരിദ്രലോകത്തിൽ ധനവാദനായിരിക്കുന്നത് പാപം, വർഗരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം, പങ്കുവെക്കുന്ന ദൈവവും പങ്കുവെക്കുന്ന ലോകവും തുടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുന്നത് സാമൂഹ്യനീതിയുടെ സുവിശേഷമാണ്.

എനിക്ക് ദാരിദ്ര്യം നൽകരുതേ, സമ്പത്തു തരേണമേയെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം പേരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്നും എന്നാൽ ക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ 'അന്നന്നത്തേക്കുള്ള അപ്പം ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ'യെന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുശിഷ്യർ നടത്തേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു.

അമേരിക്കയെ അദ്ദേഹം അതിരൂക്ഷമായ ഭാഷയിലാണ് വിമർശിച്ചത്. 'പണമാണ് എല്ലാ തിന്മകളുടെയും അടിസ്ഥാനമെന്ന്' പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ സന്ദേശം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വകവെയ്ക്കുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അമേരിക്കയുടെ തകർച്ച യുദ്ധം കൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കില്ല, അനീതിയും സ്വാർത്ഥതയും നിറഞ്ഞ അതിന്റെ സംസ്കാരം കൊണ്ടു കൂടിയിരിക്കും. ദുരാഗ്രഹം പിടിച്ച വിപണി സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെയും മറ്റ് പൈശാചിക ശക്തിയെയുമുപയോഗിച്ച് ആ രാജ്യം മറ്റു രാജ്യങ്ങളെ പിഴിയുകയാണ്. അമേരിക്കാ ഇസ്രായേലിനെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും പല സ്തീനെ ഞെരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സമ്പത്ത് വാരിക്കൂട്ടുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വൃത്തികെട്ട സാമ്രാജ്യത്വം മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളെ മാത്രമല്ല മറ്റു രാജ്യങ്ങളെയും ചൂഷണം ചെയ്യുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സ്വാശ്രയരംഗത്തെ ചൂഷണം സംബന്ധിച്ച വിവാദങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ വ്യവസ്ഥാപിത സഭയ്ക്കൊപ്പമായിരുന്നില്ല മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് നിലയുറപ്പിച്ചത്. ലക്ഷങ്ങൾ കൊടുത്ത് മക്കളെ ഡോക്ടറാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ അർഹതയുള്ള ദരിദ്രനായ കുട്ടിയുടെ അവസരമാണ് തട്ടിയെടുക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം തുറന്നടിച്ചു.

ഉത്തരവാദ സമൂഹസൃഷ്ടി എന്ന ലേഖനം ചൂഷണത്തിനെതിരെ അദ്ദേഹം പകരം വെക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയെ മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്നുണ്ട്. കമ്യൂണിസത്തിൽ അദ്ദേഹം പോരായ്മകൾ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കാൻ ഒരിക്കലും മടി കാണിച്ചില്ല. ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിൽ വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ രാഷ്ട്രീയ ദൈവശാസ്ത്രം ക്രൈസ്തവ ദൗത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. നിരീശ്വരത്വത്തിന്റെ പേരിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ തീണ്ടൽ, തൊടീൽ കൽപ്പിച്ച് അകറ്റി നിർത്തിയിരുന്ന

പ്രവണത കുറഞ്ഞ്, അതിലെ സത്യങ്ങളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളാൻ പല വികസിത രാജ്യങ്ങളിലും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു വെന്ന സത്യം തുറന്നുപറയാൻ അദ്ദേഹം മടി കാണിച്ചില്ല.

പുഷ്കരണകൂടത്തെ എതിർത്ത് ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിലെ ബിഷപ്പ് മാർപോലും രക്തസാക്ഷികളാകുന്ന കാലമാണിതെന്നും 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇന്നാട്ടിലെ ക്രിസ്തീയ ദൗത്യവും ഇതുതന്നെയായിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടു.

‘യേശുക്രിസ്തു അന്ധകാര ശക്തികളുടെ ഇടയിലെ വെള്ളിവെളിച്ചം’ എന്ന ലേഖനം ഇടതുപക്ഷത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യം വെളിവാക്കുന്നു. ‘കമ്മ്യൂണിസം പ്രഘോഷിക്കുന്ന വർഗരഹിത സമൂഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള യജ്ഞത്തിൽ സഭ ഭാരതത്തിലെ ഇടതുപക്ഷ പാർട്ടികളുമായി കൈകോർക്കേണ്ട ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണ്. ജനായത്ത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഇടതുപക്ഷ പാർട്ടികളെ അധികാരത്തിലേറ്റി ഈ യജ്ഞത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കേണ്ടതും സഭയുടെ കടമയാണെന്നും അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

സമീപകാലത്ത് ക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉയർന്ന പല വിവാദങ്ങൾക്കും മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ വാക്കും പ്രവർത്തിയും ജീവിതവും മറുപടിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാട് ശൂന്യത സൃഷ്ടിക്കുന്നത് വിശ്വാസികളുടെ ലോകത്തു മാത്രമല്ല, മതനിരപേക്ഷതയും നീതിയുക്തമായ ലോകവും സ്വപ്നം കാണുന്നവരിലും കൂടിയാണ്.

(ദേശാഭിമാനി ദിനപത്രം, ഫെബ്രു. 18)

“M.V. George has a passion for evangelism already when I knew him. Over the years he developed the same, including within its scope, a concern for the poor and marginalized people on the one hand, and a desire for the establishment of peace and justice in the world on the other. As bishop, he brought out his book, *Theology of the Classless Society*. He sees in the affirmation of the God in Trinitarian terms the foundation of his theology for all people, beyond class distinctions. Here the Metropolitan seeks obviously to combine Orthodoxy with his evangelistic concern.”

- Fr. Dr. V. C. Samuel
(*Triune God Love Justice and Peace*, 1989, page 39)

ദരിദ്രന്റെ മൗനവും പാപമാണ്

സണ്ണി മാർക്കോസ്

1989-ൽ ഒരു പ്രമുഖ മലയാളം വാരികയിൽ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് ഇങ്ങനെ എഴുതി: 'ഒരു ദരിദ്ര രാഷ്ട്രത്തിൽ സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നത് മഹാപാപമാണെന്ന്.' 13 വർഷത്തിനുശേഷം ദേശാഭിമാനിക്ക് അഭിമുഖം നൽകുമ്പോൾ ആ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഭേദഗതി ചെയ്തു. 'ദരിദ്രന്റെ മൗനവും പാപമാണ്.' ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ പിടിയില മരുന്ന രാഷ്ട്രത്തെ നോക്കിയാണ് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. എങ്ങും നീതിനിഷേധം തുടരുമ്പോൾ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ ആഗോളവൽക്കരണ മാണ് വേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ദരിദ്രരെക്കുറിച്ച് ഇത്ര ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി സമൂഹത്തോട് കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠൻ ഇന്ത്യയിലുണ്ടാവില്ല എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയാ വില്ല. മറ്റുള്ളവരെ കേൾക്കാനും അവരുമായി ആശയസംവാദങ്ങളിലേർപ്പെടാനും പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പോലെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസും ജാഗ്രത കാണിച്ചിരുന്നു.

ഇ.എം.എസ്., ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ഡോ. എം. എം. തോമസ് തുടങ്ങിയവരുമായി അദ്ദേഹം സംവാദങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിലൂടെ സാമൂഹ്യ പുരോഗതിക്കാവശ്യമായ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ രൂപപ്പെടുത്തി. മത വിശ്വാസികൾക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുമായി അടിസ്ഥാനപരമായ പല ഭിന്നതകളും ഉണ്ടായിരിക്കെ യോജിപ്പിന്റെ മേഖലകളും ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

'ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാതെ കർമ്മ നിരതമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഭൗതികവാദികൾക്കും ഒരുമിച്ച് മനുഷ്യരുടെ മഹത്വത്തിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാമെന്ന്' ഇ.എം.എസിന്റെ 'കോഴഞ്ചേരി പ്രസംഗത്തിന്' ആത്മാർത്ഥമായ സ്വാഗതമാണ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് നൽകിയത്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ സമ്പന്നരാണ് ദരിദ്രരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ബിൽ ഗേറ്റ്സിന്റെ സ്വത്തുകൊണ്ട് ദരിദ്രരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ എഴുതിത്തള്ളാം. ആ സമ്പന്നൻ നടത്തുന്ന സേവന പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ മുഖം മൂടിയാണ്. അതിൽ സാമൂഹ്യനീതിയുടെ അംശമില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ദരിദ്രരെ ചൂഷണം ചെയ്താണ് ബിൽ ഗേറ്റ്സ് സമ്പന്നനായത്. അമേരിക്കയിൽ 10 ഡോളറിന് ഉണ്ടാക്കുന്നത് ദരിദ്രരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ 100 ഡോളറിന് വിറ്റാൽ തന്നെ പണം കുമിഞ്ഞുകൂടും.

സമൂഹത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി നിരീക്ഷിച്ച അദ്ദേഹം മതത്തെയും വെറുതെ വിട്ടില്ല. മരക്കുരിശിൽ മരിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ ചിത്രത്തിന് പകരം സ്വർണക്കുരിശിൽ സ്വർണകിരീടം ധരിച്ച ചിത്രത്തെ നോക്കിയാണ് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽപ്പാടുകൾ പിന്തുടർന്ന് ആരാധനാലയത്തിൽ കടന്നുകയറി കച്ചവടക്കാരെയും പലിശക്കാരെയും ആട്ടിയോടിക്കുന്ന പ്രവാചകനാണ് ഒസ്താത്തിയോസ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർക്കും പ്രവർത്തനങ്ങളും ചിന്തകളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്കും അക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് പി. ഗോവിന്ദപിള്ള നിരീക്ഷിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ലാളിത്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ചാണകം പൂർണ്ണ തൊഴുത്തിലാണ് ക്രിസ്തു പിറന്നത്. യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവ ദർശനം പാവപ്പെട്ടവരുടേതാണ്. എന്നാൽ തനിക്കുപോലും അതിനോട് നീതി പുലർത്താനായില്ലെന്ന സ്വയം വിമർശനത്തിനും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. ലാറ്റിനമേരിക്കയിലെ ബിഷപ്പുമാർ അരമന വിട്ട് പാവങ്ങൾക്കൊപ്പമാണ് താമസം. അങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്ന നാളുകൾക്കുവേണ്ടി സഭകളെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.

(ദേശാഭിമാനി ദിനപത്രം, ഫെബ്രു. 18)

“I am not saying that socialism is the panacea for all the ills of society, but it is measure biblical teaching capitalism and a mixed economy.....It is certainly easier to practice Christianity in socialism than in capitalism . If by Christianity we mean total Christianity including God and neighbor.”

- Dr. Geevarghese Mar Osthathios
(Theology of a Classless Society, p. 50)

ഞങ്ങൾ, വീട് നഷ്ടപ്പെട്ടവർ

അജി വർഗീസ് ബത്തേരി

അമ്മയെ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ നമുക്ക് എന്താണ് നഷ്ടമാകുന്നത്.?. വീട്! വീട് ഇല്ലാതെയാകുമ്പോഴോ?.....

I

ഭൂതകാലത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയുള്ള ഒരു നിലവിളിയെ പ്രാർത്ഥന എന്നു വിളിക്കാമെങ്കിൽ ഈ അനുസ്മരണവും ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ്. കണ്ണുകൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യൗവനം, അതിന്റെ തീച്ചളയിൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചെടുത്ത ചോദ്യങ്ങളുടെ സീനായ്‌മലകൾ തോൾസഞ്ചിയിലൊളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വയനാടൻ മലയിറങ്ങിയത് മറ്റൊരു വീട്ടിലേക്കായിരുന്നുവോ? ആത്മഹത്യയ്ക്കും കൊലപാതകത്തിനുമിടയിൽ ആർത്തനാദം പോലെ പായുന്ന ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ട് വിശ്വസിക്കാമെന്ന 'തോമസ്' മനസ്സുമായി മാവേലിക്കരയിലേക്ക്. ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തെ മാനസികാവസ്ഥ, വയനാടൻ ചുരം പോലെ ശരിക്കും വായിച്ചെടുക്കാനാവാത്ത അത്ര വളവുതിരിവുകളുടേതായിരുന്നു. കോഴിക്കോടു തീവണ്ടിയാപ്പീസിലെ സിമന്റുബഞ്ചിൽ രാത്രിമഴയുടെ പിറുപിറുക്കലിന്റെ അകമ്പടിയിൽ അസ്വസ്ഥതയോടെ കാത്തിരുന്നു. ആദ്യ തീവണ്ടിയാത്രയുടെ അമ്പരപ്പ് മറച്ചുവെക്കാൻ 'റസ്സലി'ന്റെ 'എന്തുകൊണ്ട് ഞാനൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയല്ല' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെയാണ് ആശ്രയമാക്കിയത്.

പുസ്തകങ്ങളെ കൂടാതെ ആ തോൾസഞ്ചിയിൽ സർവചിന്താകുലങ്ങളും അടക്കി വെച്ചിരുന്നു. കോൺഗ്രസിൽ തുടങ്ങി ഇടതുപക്ഷ തീവ്രവാദത്തിലെത്തിയിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ മനസ്സ്, കണ്ണൂറീരിന്റെ പെരുമഴക്കാലം പെയ്തിറങ്ങിയ അമ്മയുടെ കവിശ്ത്തടങ്ങൾ, പാതിവഴിക്കു വെച്ച് പിരിയേണ്ടിവന്ന സഖിയെക്കുറിച്ചുള്ള കൊളുത്തിവലിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ, അടുത്ത കാൽവയ്പിനു സ്ഥലമില്ലാതെ പോകുന്നവന്റെ ആശങ്കകൾ. അങ്ങനെ ആത്മാവിന്റെ സകല ഞരക്കങ്ങളും ഉള്ളിൽ നിറച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാത്രികന്റെ മനസ്സിൽ. മലബാർ എക്സ്പ്രസ്സ് ഫ്ളാറ്റുഫോമിൽ വന്നു നിന്നു. സാമർത്ഥ്യങ്ങളുടെ തള്ളിക്കയറ്റത്തിനിടയിൽ പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും മുമ്പന്മാർ പിമ്പന്മാരുമായപ്പോൾ ഇരിപ്പിടത്തിനു പകരം കഷ്ടിച്ച് 'നിൽപ്പിട'മാണു ലഭിച്ചത്. ശരണംവിളികളുടെ ശരംകുത്തിപ്പാച്ചിലുകളുടെ ശബരിമല സീസൺ. വർത്തമാനപ്പത്രം നീട്ടിവിരിച്ചൊരു വൃദ്ധന്റെ കണ്ണിലെ കാരുണ്ഡം, മെല്ലിച്ച ശരീരത്തിന് ഒരു അർദ്ധാസനം ഒരുക്കി. വിളിക്കപ്പെടാത്ത അതിഥിയെപ്പോലെ ചിന്തകൾ വാതിലിൽ മുട്ടിയപ്പോൾ തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടി വന്നു.

എങ്ങോട്ടാണ്... എന്തിനാണ് ഈ യാത്ര? അക്ഷരങ്ങളിൽ മാത്രം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു മഹാപുരോഹിതനെ കാണാൻ..... അനീതിക്കെതിരേ മുഖമുയർത്താത്ത, കൃത്യമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്താത്ത ഒരു ദൈവിക അസ്തിത്വത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ! പക്ഷേ ബിഷപ്പുമാർ....?

ജീൻവാൽജിന് മെഴുകുതിരിക്കാലുകൾ തിരികെ നൽകാൻ സന്മനസ്സു കാണിച്ചയൊരാൾ, വായനയുടെ പരിചയപ്പെടൽ.

ഇനിയും മനുഷ്യാവതാരം എടുക്കാത്തവർ! കണ്ണ് കാട്ടിതന്നത്. വിഭജിതമായിരുന്നു മനസ്സ്.

ചിന്തകളെ നിദ്ര കീഴടക്കിയ ചില മണിക്കൂറുകൾ. അടുത്തിരുന്ന വൃദ്ധൻ തോളിലേക്കു ചാഞ്ഞിരുന്നു ഉറങ്ങുന്നു. ജീവിതം ഒരു തീവണ്ടി യാത്രപോലെതന്നെ! പലപ്പോഴും ഒന്നും മനസ്സിലാകില്ല, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലായി എന്ന് വെറുതെ തോന്നിപ്പിക്കും!

പല സ്റ്റേഷനുകൾ, വ്യത്യസ്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ടിക്കറ്റെടുത്തവർ, എവിടെയൊക്കെയോ ഇറങ്ങുന്നവർ, തൊട്ടടുത്തിരുന്നിട്ടും സംസാരിക്കാൻ പറ്റാത്തവർ, ചിലരാകട്ടെ പെട്ടെന്നടുക്കുന്നവർ.... ആ വൃദ്ധനെപ്പോലെ...

കയറേണ്ട സ്റ്റേഷനും ഇറങ്ങേണ്ട സ്റ്റേഷനും കൃത്യമായി അറിയാവുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.

യൗവനം എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരുത്തനെ തത്ത്വചിന്തകനാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞയാൾ ബഹുമാനമർഹിക്കുന്നു.

II

ഉദയസൂര്യനോടൊപ്പം അങ്ങനെ ഒരു തണുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ മാവേലിക്കരയിൽ ട്രയിനിറങ്ങി. എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പാളങ്ങൾ, ഇവ ഒരിക്കലും കൂട്ടിമുട്ടില്ലേ? ജീവിതത്തിന്റെ രണ്ടറ്റങ്ങൾ കൂട്ടിമുട്ടിക്കുക എന്നൊക്കെ പറയുന്നതിന്റെ ആന്തരീകാർത്ഥം? സെന്റ് പോൾസ്, പുളിമുട്.... ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള പാതയിലെ പിടിവള്ളികൾ. സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും അങ്ങോട്ടുള്ള ദൂരം, ഓട്ടോറിക്ഷയ്ക്ക് കൊടുക്കേണ്ട പണം... ഈ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കിനായി ഒരു കട്ടൻകാപ്പിയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അപൂർവ്വമായി 'അവന്റെ' വഴികളും നമ്മുടെ വഴികളും 'അവന്റെ' കണക്കുകളും നമ്മുടെ കണക്കുകളും ശരിയാകും. അങ്ങനെ സുവിശേഷത്തിന്റെ മഹാവെളിച്ചത്തിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെ നടത്തുവാൻ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത സെന്റ് പോൾസ് എന്ന വഴിയമ്പലത്തിലെത്തി. ഒരിക്കലും വൃദ്ധയാകാത്ത ആ അമ്മ!

ആയിരങ്ങളെ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴികളിലൂടെ നടത്തിയവൾ, പതിനാ

യിരങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടിവെച്ച് ആലോചന പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നവൾ, അക്ഷരമായും, ആശ്വാസമായും, അഭയമായും ലക്ഷങ്ങൾക്ക് അമൃതൃട്ടിയവൾ..... അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ആ അമ്മ മറ്റൊരു വീടാകുമെന്ന്!

ചെരിപ്പിടാത്ത ശരീരം മുഴുവൻ നിസംഗത കൊണ്ടുനിറച്ച, ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചതിലേറ്റവും മെലിഞ്ഞവനെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുരോഹിതന്റെ മുമ്പിൽ ആദ്യ 'ചെക്കി'ങ്ങിനായി നിന്നുകൊടുത്തപ്പോഴാണ് ആദ്യമായി കണ്ടത്. വളരെ ധൃതിയിൽ നടന്നുവരുന്ന കാവിയുടുത്ത ദീർഘകായകനായ ആ മഹാപുരോഹിതനെ..... പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവനും പരിശോധിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ, ചിന്തപോലെ വിശാലമായ നെറ്റിത്തടങ്ങൾ, കൃത്യമായി ചേർത്തുവച്ച നീണ്ട നാസിക, ഉറവ വറ്റാത്ത കാരുണ്ഡം പെയ്തിറങ്ങുന്ന ഉയർന്ന കവിൾതടങ്ങൾ. തോളത്തു കൈവെച്ചു.... ആദ്യ സ്പർശനം. ബിഷപ്പുമാർ ഇങ്ങനെയും? ആദ്യ സ്പർശനത്തിന്റെ ആർദ്രതയിലൂടെ വരാനു വരെയുള്ള ഇരുപതടി നടത്തം. അറിയാതെ അദ്ദേഹം നടന്നുകയറുകയായിരുന്നു..... മനസിലേക്ക്. “പുതിയ ബാച്ച് ആരംഭിക്കാൻ ആറു മാസം കൂടി കഴിയണം. മുറി ശെമ്മാശൻ കാണിച്ചു തരും, പോയി വിശ്രമിക്കു്.”

III

മുകളിലേക്കുള്ള പടികൾ കയറുമ്പോൾ പോക്കറ്റിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന പതിമൂന്നു രൂപ അമ്പതു പൈസയെ ഗുപ്തമായ നീധി പോലെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. ഇനി? അറിയാവുന്ന ഏറ്റവും അടുത്തയാൾ മൈലപ്രയിലെ ഒരു വൈദികൻ. അദ്ദേഹത്തിലേക്കെത്തിച്ചേരാൻ 'വിധവ'യുടെ ഈ ചില്ലിക്കാശ് മതിയാകുമോ? ചിന്താകുലങ്ങളുടെ മതിലുകൾ ചാടിക്കടക്കാനുള്ള വഴികളാലോചിച്ച് ഉറങ്ങിപ്പോയി. ബുധനാഴ്ചയുടെ ഉപ്പുമാവ് ഉറക്കത്തെ ആഴക്കടലിലേക്ക് ആഴ്ത്തവേ വിളി വന്നു. 'തിരുമേനി തിരക്കുന്നു.' ഈ അന്വേഷണം രണ്ടാമത്തെ 'അടയാള'മായി. മുറിയിലെത്തി, ചില അന്വേഷണങ്ങൾ, വന്ന വഴികൾ. പതിഞ്ഞമ്പരത്തിൽ ചില മറുപടികൾ, അതിനപ്പുറം ആ ആദ്യ സമാഗമത്തിൽ മറ്റൊന്നും പറയാനായില്ല. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസരെ കണ്ട വിവേകാനന്ദനെപ്പോലെ, സൂര്യപ്രകാശമേറ്റ മഞ്ഞിൻകണംപോലെ ചോദ്യങ്ങളുരുകിപ്പോയി. കേൾക്കുന്നതിലെ ശ്രദ്ധ: ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന മട്ടിൽ. വായിക്കാൻ രണ്ടു പുസ്തകം.... കൈപിടിച്ചൊരു പ്രാർത്ഥന... തിരിച്ചുപോകണമല്ലോ.... കവറിൽ ഒരു കൈമുത്ത്. വിരയലോടെ, അമ്പരപ്പോടെ, നൊമ്പരത്തോടെ ആ കവർ ഏറ്റുവാങ്ങിയപ്പോൾ അത്ഭുതത്തിന്റെ മൂന്നാം വരവായിരുന്നു അത്. ബിഷപ്പുമാർ കവറുകൾ ഇങ്ങോട്ടും തരുമോ?... ചിലർ നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താനായി മാത്രം മനുഷ്യാവതാരം എടുത്തവരായിരിക്കും.!

IV

മൂന്നു വർഷങ്ങൾ..... അരാജകവാദിയുടെ അച്ചടക്കമില്ലായ്മകൾ..... ആധ്യാത്മികതയുടെ ചില ആവശ്യപ്പെടലുകൾ. സങ്കുചിതത്തിന്റെ ചില നിലവകൾ.... പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ചില കർക്കശഭാവങ്ങൾ.... വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാനുള്ള ദുരാലോചനകളുടെ വഴികൾ.

ഒരു സ്പർശനം.... ഒരന്വേഷണം..... ഒരുമിച്ചുള്ള ചില പ്രഭാത നടത്തങ്ങൾ.... മതിയായിരുന്നു..... നനവുള്ള ചിന്തകളിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ.... പടകും വലയും അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ട് എങ്ങനെയാണ് ചിലർ ഗുരുവിന്റെ പിന്നാലെ ഇറങ്ങിത്തരിച്ചെത്തുന്നതിലേക്കുള്ള അറിവിന്റെ വഴികളായിരുന്നു ആ മൂന്ന് വർഷങ്ങൾ.

V

ഇരുപതു വർഷങ്ങൾ.... എഴുതിയ നാലക്ഷരങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ഒരഭിനന്ദനം. ആരൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകേട്ട പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച്.... നല്ല നാലു വാക്കുകൾ. അടുത്തു നിൽക്കുന്നവരെ നോക്കി 'ഇവൻ മടിയനാ.' മുന്നോട്ടുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ഊർജ്ജസംഭരണികളായിരുന്നു ഈ കുടിക്കാഴ്ചകൾ.

VI

അവസാനമായി കണ്ടത്. പറഞ്ഞു, 'പ്രസംഗിക്കാൻ പോകുന്ന വഴിയാ.' "കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഏതു ക്ലാസ്സിൽ?" 'നാലിലും അഞ്ചിലും.' "അവളുടെ ജോലി." 'കുഴപ്പമില്ല.' "താമസിക്കാനൊരിടം." 'ഇല്ല. ഇതുവരെ ആയില്ല.' "അങ്ങനെന്നു വേണ്ടേ?" 'ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവർ വീടു പണിയും, ബുദ്ധിമാന്മാർ അതിൽ താമസിക്കും.' നിവൃത്തികേടിന്റെ ആ ഉത്തരത്തിൽ ആസ്വദിച്ചു ചിരിച്ചു..... പിന്നെ പതുക്കെ പറഞ്ഞു 'വീട്ടുമസ്ഥൻ കേൾക്കേണ്ട.'

VII

ഇനി ഞങ്ങൾ?

അവൈദികർ.... ഓർത്തോമനിക്കാൻ മേൽവിലാസമില്ലാത്തവർ... തൊങ്ങലും അരപ്പട്ടയുമില്ലാത്തവർ.... ഓടിതളരുമ്പോൾ..... ഒരിടം? കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരമ്മയും വീടും? എന്നാലും ഞങ്ങൾക്ക് പറയാമല്ലോ.

ഞങ്ങൾ തൊട്ടിട്ടുണ്ട്.... കേട്ടിട്ടുണ്ട്.... ഞങ്ങളുടെ കൂടെ നടന്നിട്ടുണ്ട്.... ഞങ്ങളെ നോക്കി ചിരിച്ചിട്ടുണ്ട്..... ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്... മതിയല്ലോ... ഇതിനെക്കാൾ.... മറ്റെന്ത്.....?

പ്രഥമ കുടിക്കാഴ്ച

കെ. ഐ. ജോസഫ്

മലങ്കരസഭാരത്നം ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, 1950-കളിൽ മലങ്കരസഭയിലെ പള്ളികളിൽ കൺവൻഷൻ പന്തലുകളിൽ ജാലിച്ചുനിന്ന കാലഘട്ടം. അന്ന് അദ്ദേഹം ഡീക്കൻ മുണ്ടുവേൽ വി. ജോർജ്ജ് എം.എ., ബി.ഡി., എസ്.ടി. എം. പ്രായഭേദമന്യേ എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുന്ന പ്രസംഗം യുവാക്കൾക്ക് ഒരു ഹരമായി മാറി. 1952-ലെ വയലത്തല മാർ സേവേറിയോസ് സ്റ്റീബാപള്ളിയിലെ കൺവൻഷന്റെ മുഖ്യ വാഗ്മി ശെമ്മാശ്ശൻ ആയിരുന്നു. പകൽസമയത്ത് ഭവനസന്ദർശനവും. ഈ സന്ദർശന സമയത്ത് ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലും വന്നു. എന്റെ സഹോദരൻ ജോയി എന്നു വിളിക്കുന്ന കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് (ഇപ്പോൾ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ) ശെമ്മാശ്ശന്റെ ആകർഷണവലയത്തിലായി.

1956 മുതൽ ജോയിച്ചായൻ മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷാലയത്തിൽ അംഗമായി. സെന്റ് പോൾസ് ബ്രദർഹൂഡ് രൂപീകരണത്തിന് മുഖാന്തിരമാക്കുവാൻ എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചനോടൊപ്പം പി. എം. തോമസ് ശെമ്മാശ്ശനും, കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് ശെമ്മാശ്ശനും മുഖാന്തിരമായി എന്നത് ഒരു ദൈവനിയോഗമായി കാണുന്നു. തിരുമേനി കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ തിരുമേനിയെ ഒരു നിഴൽപോലെ പിന്തുടർന്ന എന്റെ സഹോദരനെ ദൈവവേലയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ച ഞങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരേയും കൂടപ്പിറപ്പുകളായ മക്കളെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചു.

വ്യക്തിപരമായി, ബലഹീനനായ ഞാൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും സുവിശേഷപ്രഘോഷണാർത്ഥം ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭോപ്പാൽ, ദുബായ്, അബുദാബി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്ന സമയത്ത് തിരുമേനിയുടെ ഞങ്ങളുടെ കൂടും ബത്തിലെ സാന്നിധ്യം അവാച്യമായ സന്തോഷം പകർന്നു തന്നിട്ടുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതർക്ക് പ്രവേശനാനുമതി ഇല്ലാത്ത സൗദി അറേബ്യ പോലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചന്റെ പ്രവർത്തനം 'മരുഭൂമിയിലെ നീരുറവ' എന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം രൂപീകൃതമാകുവാൻ കാരണമായി. അത് ഇന്ന് അനേകം നിരലംബർക്ക് സഹായത്തിന്റെ ഉറവയായി രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആ പിതാവിനെ കുറിച്ച് ചില ശിഥില ചിന്തകൾ ഇവിടെ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു.

ഒരുമിച്ച് യാത്ര ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് യാഥപ്രാർത്ഥനയും വേദപുസ്തക വായനയും തനത് പ്രാർത്ഥനയും എല്ലാം നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദലഹരി വേറൊന്നാണ്. യാത്രാമധ്യേ കാണുന്ന ഓരോ ദൃശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിയുവാനുള്ള ത്വരയും ശ്രദ്ധേയം തന്നെ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ എപ്പോഴും യേശുക്രിസ്തു കേന്ദ്രീകൃതമാണ്. പാവങ്ങളെ കരുതുവാനും അവരെ പോറ്റുവാനുമുള്ള പ്രേരണ നൽകുന്ന പ്രസംഗ ചടുലത ശ്രോതാക്കളെ കർമ്മനിരതരാക്കുന്നു. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ വരുന്ന നാനാജാതിമതസ്ഥരെ വിളിച്ച് അവരുടെ മതത്തിലെ പാട്ടു പഠിപ്പിക്കും. പിന്നീട് അച്ചൻ ഒരു പാട്ട് അവരെ പഠിപ്പിക്കും. അവസാനം ഒരു പ്രാർത്ഥന. ഈ ദൃശ്യ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ നിന്നു പോകുന്നില്ല. കുത്തിക്കുറിക്കുവാൻ ഇനിയും ധാരാളമുണ്ട്. നിത്യതയിലായിരിക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ കുടുംബമായി അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു.

“മനുഷ്യനന്മയും സ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹ്യനീതിയും സുരക്ഷിതാവസ്ഥയും ഹനിക്കുന്ന ശാസ്ത്രപുരാഗതിയും നൂതന സാങ്കേതികതയും എല്ലാവർക്കുമുള്ള നീതിപൂർവമായ വികസനം അസാധ്യമാക്കും. സമ്പത്ത് പങ്കിടാതെ സ്വരൂപിച്ച് വെയ്ക്കുന്ന കോടീശ്വരന്മാർ മഹാപാപികളാണ്. സമ്പത്ത് പങ്കിടാത്ത എല്ലാവരും വിഡികളാണ്. എല്ലാ കോടിശ്വരന്മാരും പാപികളാണ്. പട്ടിണിപാവങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെട്ട സമ്പത്താണ് അവർ കുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. പങ്കിടാൻ മനസ്സില്ലാത്ത മുതലാളി ഒരിക്കലും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയല്ല. മുതലാളിത്തത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനിക് സ്ഥാനവുമില്ല.”

- ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

എന്താ ഒരു തേജസ്.... വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുമോ?

എന്നാടൻ
(UK Editor, www.malayalam.com)

ഗ്രീക്ക് ഭാഷാപണ്ഡിതർ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു അമൂല്യ പദപ്രയോഗമാണ് 'HALO.' ഇതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾ പലപ്പോഴും ആൾദൈവങ്ങളാണെങ്കിലും അവരുടെയെല്ലാം ശിരസിൽ ചുറ്റപ്പെടുന്ന പ്രകാശവലയം തികച്ചും ഒരു കലാകാരന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. എന്നാൽ പ്രാചീന ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരത്തിന്റെ, ഒരു പരിധിവരെ ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ട ഈ അപൂർവ്വ തിളക്കം ഇങ്ങിവിടെ മാവേലിക്കരയിൽ തെളിഞ്ഞത് കലാകാരന്റെ സൃഷ്ടിയല്ല, നേരേമറിച്ച് മാനവികതയുടെ വേദശാസ്ത്രവും, വിപ്ലവനായ കന്റെ ചിന്തകളും സമന്വയിപ്പിച്ച് മനുഷ്യനന്മയുടെ ജ്വലിക്കുന്ന ശോഭ കൊണ്ടാണ്. ഇത്രയും വളച്ചുകെട്ടി പറഞ്ഞാലും ആ അപൂർവ്വ മനുഷ്യനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ലോകജനതയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യസ്നേഹികൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്ന് ഉറപ്പുള്ളതുകൊണ്ടാണ്.

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്രയേറെ സ്വാധീനിച്ച ഒരു വ്യക്തി അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ആത്മീയ വ്യക്തിത്വം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടെ പറയട്ടെ. എന്താ ഒരു തേജസ്... ഏതൊരു മതമേലദ്ധ്യക്ഷനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആ ദൈവിക തേജസ് കൈവരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ വെറുതെ ആർക്കും പ്രകീർത്തിക്കാം, എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ യുവമനസ് ഒന്നടങ്കം ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ ഈ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ മാനവികത യുവസമൂഹം എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയുമായിരുന്നു.

ഇത് എന്റെ ആദർശ പിതാവിനെ അനുസ്മരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം ആണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് പേര് പറയാതെ ഇത്രയും കുത്തിക്കുറിച്ച്.

എന്നാൽ എന്റെ ഈ അപ്പച്ചന് ഈ മാനവസമൂഹം കൊടുക്കുന്ന ബഹുമതിയേക്കാൾ എത്രയോ വലുതാണ് അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെ മനസിലുള്ള സ്ഥാനം. വളരെ ചെറുപ്രായത്തിൽ എന്റെ പിതാവിനെ ദൈവിക വേലയ്ക്കായി കൈപിടിച്ചുയർത്തിയ ആ വിശുദ്ധ മനുഷ്യന്റെ കൊച്ചു മകനായി മാറോടു ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് മാവേലിക്കര എം.റ്റി.സി.യിൽ വച്ച് 1992-ൽ പറഞ്ഞു, "നിന്റെ അപ്പൻ എന്റെ മകനാണ്, നീയെന്റെ

കൊച്ചു മകനും. നിന്നോട് എനിക്കൊന്നേ പറയാനുള്ളൂ, മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കണം, പാവപ്പെട്ടവരെ കരുതണം.” ഒരു എട്ടാം ക്ലാസ് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മനസിൽ കയറിപ്പറ്റാവുന്ന വേദശാസ്ത്രം, അതു തന്നെയാണ് ഇന്നും എന്നിലെ വേദശാസ്ത്രം.

എല്ലാ അനുസ്മരണങ്ങളിലും പറയുന്നതുപോലെ കുടുംബത്തിലെ അപ്പച്ചന്റെ വിധോഗം വരുത്തിയ വിടവ് നികത്തുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല എന്ന വെറുംവാക്കിന് യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ല, നേരേമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം കാണിച്ചുതന്ന നന്മയുടെ തേജസ്, കാണിച്ചുതന്ന ദൈവിക വഴികൾ, ഇതിലെല്ലാം ഉപരിയായി എന്തിന് നാം ജീവിക്കണമെന്ന് സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ ഉദാഹരണമായ ആ വന്ദ്യ പിതാവിനെ വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കാമോ?....

തിളങ്ങുന്ന സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ ശോഭയിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകൾക്കും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിനും മുമ്പിൽ യുവാക്കളുടെ പ്രതീകമായി നിന്നുകൊണ്ടു പറയട്ടെ, ഔദ്യോഗിക സ്ഥിരീകരണങ്ങൾക്കും അപ്പുറം ഞങ്ങളുടെ തിരുമേനി അപ്പച്ചാ.. ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങ് വിശുദ്ധനാണ്... ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

ഭാരതത്തിലെ പ്രഥമ പൗരനായിരുന്ന പ്രൊഫ. ഡോ. എ. പി. ജെ. അബ്ദുൾ കലാമിനെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:

“I am a well in this great land
Looking at its millions of boys and girls
To draw from me
The inexhaustible divinity
And spread His grace everywhere
As does the water drawn from a well”

(Wings of Fire: An Autobiography A. P. J. Abdul Kalam, p. 177)

മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ രചനകൾ

1. *Student's Companion*, Study Department of the Orthodox Student Conference, 1952
2. *New life in an Old Church*, Orthodox Syrian Church, Calcutta, 1963
3. *Jesus Christ and the New Humanity*, Orthodox Book House, Kottayam, 1966
4. *My Lord and My God*, St. Paul's Books, Mavelikara, 1971; C.S.S, Tiruvalla, 2005
5. *Talks to Modern Youth*, Orthodox Church, Malaysia, 1972
6. *Forty Questions Answered*, St. Paul's Books, 1977
7. *Theology of a Classless Society*, (a) Luther work Press, London, (English Edition) 1979, (b) Orbis, U.S.A., 1980 (American Edition), (c). Luthersches Verlagshes, Hamburg, 1980 (German Edition), (d) C.L.S., Madras, 1980, (e) CSS, Tiruvalla, 2004
8. *Communion in the Body of Christ*, St. Paul's Books Depo., Mavelikara, 1981
9. *Sin of Being Rich in a Poor World*, C.L.S, Madras, 1983; CSS, Tiruvalla, 2003
10. *Sharing God and a Sharing World*. a) ISPCK, New Delhi, 1995.
b) CSS Book, Tiruvalla 1999.
11. *Radiance of faith*, Divyabodhanam publications, Kottayam, 1991
12. *Daily Prayers*, Malankara Orthodox Mission Board Publications, Mavelikara, 2000
13. *One Religion of love*, CSS, Tiruvalla, 2003
14. *Atraita Theology and one religion of love*, CSS Tiruvalla, 2007
15. മൂന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ, ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ബുക്ക് ഹൗസ്, കോട്ടയം, 1956.
16. ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, സി. എൽ. എസ്, തിരുവല്ല, 1963
17. തുറന്ന കത്തിന് മറുപടി, പഴയസെമിനാരി, കോട്ടയം, 1968
18. ദൈവം ഉണ്ടെന്നു തെളിയിക്കാമോ?, ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ബുക്ക് ഹൗസ്, കോട്ടയം, 1968
19. ക്രിസ്തീയ കാര്യവിചാരകത്വം, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1972

20. അനുദിന മന്ന, ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ബുക്ക് ഹൗസ്, കോട്ടയം, 1977
21. നീയോ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായുള്ളോവേ..., നിരണം ഭദ്രാസന പ്രസിദ്ധീകരണം, 1978
22. ദൈവവിളി, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1979
23. രക്ഷ ക്രിസ്തുവിൽ മാത്രമോ?, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1980
24. കാവൽക്കാരാ രാത്രി എന്തായി? (എഡി) മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് മിഷൻ ബോർഡ്, 1980
25. നിർമ്മനുഷ്യത്വം അഥവാ പ്രായോഗിക നിരീശ്വരത്വം, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1981
26. ഭൂവിലശേഷം, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1983
27. വിശ്വാസിയായിരിക്ക, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1984
28. വിശ്വാസദീപ്തി, ദിവ്യബോധനം, ഓർത്തഡോക്സ്, സെമിനാരി, കോട്ടയം, 1985
29. തൂക്കുക, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1986
30. സ്നേഹിക്ക, വചനം പ്രസംഗിക്കുക, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1987
31. ധർമ്മദീപ്തി, ദിവ്യബോധനം, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, കോട്ടയം, 1987
32. സുവിശേഷവും സ്ഥിതിസമത്വവും, സി. എൽ. എസ്, തിരുവല്ല, 1989
33. തെസ്സലോനിക്യ ലേഖനം ഒരു വ്യാഖ്യാനം, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, കോട്ടയം, 1990
34. വർഗരഹിത സമൂഹം, ഡയലോഗ് ബുക്സ്, കണ്ണൂർ, 1990
35. ഇതോ, മനുഷ്യശേഷി വികസനം, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1991
36. നാലു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലൂടെ നാല്പതു യാത്രകൾ, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1993
37. മാഫിയ, സോഫിയ, ഗ്ലോറിയ, സി. എൽ. എസ്, തിരുവല്ല, 1993
38. മനുഷ്യദർശനത്തിന്റെ നീർച്ചാലുകൾ, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, ഗ്ലോറിയ പരമ്പര, 1995
39. ചിന്തകൾ സ്വപ്നങ്ങൾ, ഗ്ലോറിയ പരമ്പര, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1995

40. സഭാചിന്തകൾ, ഗ്ലോറിയാ പരമ്പര, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1995.
41. സ്നേഹസ്മരണകൾ, ഗ്ലോറിയാ പരമ്പര, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1996
42. സഭയും സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയും, ദിവ്യബോധനം, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, കോട്ടയം, 1997
43. വചനം തിരുവചനം, സി.എസ്.എസ്., തിരുവല്ല, 1997
44. സുവർണ്ണ ജൂബിലി സ്മരണകൾ, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1997
45. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു അഥവാ ത്രിയേക ദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് മിഷൻ ബോർഡ് പ്രസിദ്ധീകരണം, മാവേലിക്കര, 1998
46. കുരിശിലേക്കു തിരിയുക, ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യസമിതി, തിരുവല്ല, 1998.
47. ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ, സെന്റ് പോൾസ് ബുക്ക് ഡിപ്പോ, മാവേലിക്കര, 1998
48. പ്രസംഗപീഠത്തിലെ സുവർണ്ണരേഖകൾ, ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യസമിതി, തിരുവല്ല, 1999
49. എഫ്രയീം മറിച്ചിടാത്ത ദോശ, ഡയോസിഷൻ ബുക്ക് സെന്റർ, ബഥനി അരമന, തിരുവല്ല, 1999
50. മൂന്നാം സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതം, മിഷൻ ബോർഡ്, മാവേലിക്കര, 1999
51. സഭാ ജീവിതം സാക്ഷ്യം ആധുനിക വെല്ലുവിളികൾ, സി.എസ്.എസ്. തിരുവല്ല, 2003
52. 90 തിരുവചന പ്രാർത്ഥനകൾ, സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ, മാവേലിക്കര, 2005
53. 91 തിരുവചന പ്രാർത്ഥനകൾ, സി. എസ്. എസ്. തിരുവല്ല, 2005
54. 92 തിരുവചന പ്രാർത്ഥനകൾ, സി. എസ്. എസ്. തിരുവല്ല, 2007
55. ദൈവസ്നേഹം പ്രതികരണവും പ്രയോഗവും. സെന്റ് പോൾസ്, മാവേലിക്കര, 2007.
56. അത്രൈത ദൈവശാസ്ത്രവും സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകമതവും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2007
57. ദരിദ്ര ലോകത്തിൽ ധനവാദനായിരിക്കുന്നത് പാപം, സി. എസ്. എസ്, തിരുവല്ല, 2008

58. *നിത്യസ്നേഹകുടാരം*, സി. എസ്. എസ്, തിരുവല്ല, 2009.
59. *സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം*, സി.എസ്.എസ്. തിരുവല്ല, 2011
60. *God of Agape lead us Social Justice and Peace*, St. Paul's Mavelikkara, 2012.

Dissertations

1. A Comparative study of the concepts of Incarnation and Avathara.
- 2.. Concept of Sin and Salvation in Ramayana and in the Fourth Gospel.
3. Christology of St. Athanasios.
4. Concept of Avathara in Gita and in New Testament.

Books/Souvenir about Dr. Geevarghese Mar Osthathios

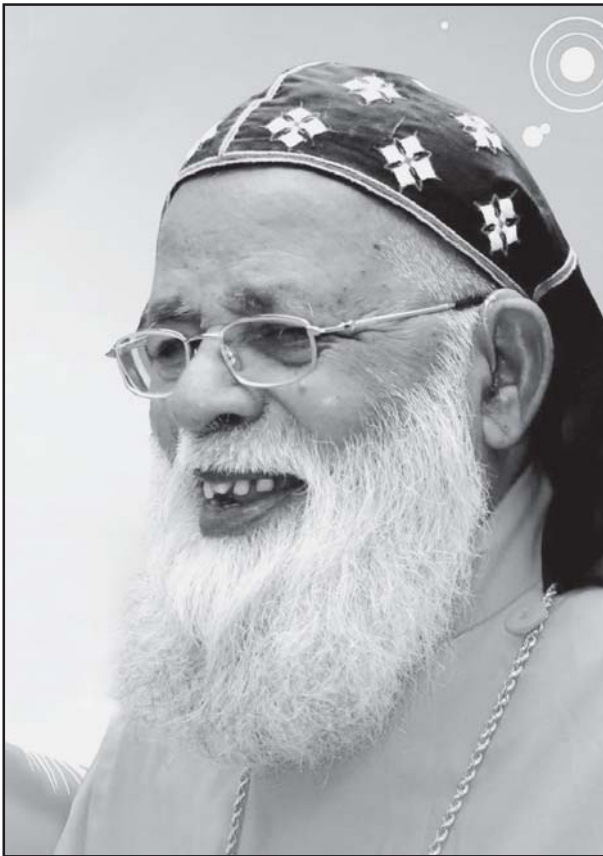
1. *Triune God - Love Justice Peace*, K. M. Tharakan (ed), Ocym, Mavelikara, 1989
2. *മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ മനുഷ്യദർശനം*, തോമസ് നീലാർമം (എഡി), ധീക്ഷണ ബുക്സ്, കാർത്തികപ്പള്ളി 1991
3. *മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് അശീതി ജന്മദിന-മെത്രാൻ സ്ഥാനാരോഹണ രജതജൂബിലി സ്മരണിക*, നിരണം ഭദ്രാസനം, 1999.
4. *അത് കർത്താവാകുന്നു*, തോമസ് നീലാർമം (എഡി), കമ്മ്യൂണിറ്റി ലീഡർഷിപ്പ് ഫൗണ്ടേഷൻ, കോട്ടയം, 2002
5. *സ്നേഹ സംഭവദനം*, ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ, ബോധി ബുക്സ്, പന്തളം, 2010.
6. 'ദൈവകൃപയുടെ യാത്രാവഴിയിൽ', ജോസ് പാറക്കടവിൽ, സി.എസ്.എസ്., തിരുവല്ല, 2012.

Website

www.geevarghesemarosthathios.info

<http://geevarghesemarosthathios.org/>

(ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ തയ്യാറാക്കിയത്)



**Introducing Mar Osthathios
to the younger generation**

Metropolitan Dr. Geevarghese Mar Osthathios: The Man and his life

Fr. Dr. T. P. Elias

Background - Family and Education:

His Grace Metropolitan Geevarghese Mar Osthathios was born at Cherukole, Mavelikara on 9th December 1918, as the second son of Mr. Kochitty Kochitty and Mariamma Kochitty of Munduvelil family. Kochitty belonged to the Mar Thoma Church, but Mariamma of Eazhakadavil family was a member of St. Jonn's Orthodox Church, Pathichira. As she was a heiress Kochitty had to shift his residence to Pathichira, and he joined the Pathichira Orthodox Parish. Bishop Osthathios's original name was M. V. George (Munduvelil Vydian George). Georgekutty (as he was then called) had his Malayalam Education upto Standard VII in Government High School Cherukole. After completing 7th Standard, he discontinued his studies for a year due to financial strain, during which period he went around preaching the gospel. Then he joined Second Form for English Studies in St. Jonn's Middle School Pathichira, as a priest offered to pay his fee. Thereafter he joined B. H. High School Mavelikara where he won a merit Scholarship. After passing the E. S. L. C. Examination he took the Teacher's Training Certificate Course in St. John's Rural Basic Training School in Sasthamkotta. Though in class examinations he always got the highest mark in Psychology, in the final examination he failed in the very same subject. This failure was a blessing in disguise. If he had passed that year he would have got appointment as Teacher in some School. Next year he passed Psychology examination with credit. About this time his spiritual activities attracted the attention of Bishop Abraham Mar Thoma who recommended him for B. D. Course in Leonard Theological College Jabalpur where the Methodist Church gave him a full Scholarship. During his final year (1947) Dr. V. P. Thomas, his Professor recommended him for a Scholarship at Drew University Madison, N. J., U.S.A. His friends and benefactors raised the fund to meet his travel expenses. He flew from Madras to Culcutta and then from Calcutta to Hong Kong he flew in a flying boat. From Hong Kong he sailed by sea for 18 days and reached San Francisco. From there he went to N. J. across the land by bus and train. Even when he was a student as early as 1943 he had run a Gospel preaching Centre at Mavelikara in a rented building. While sailing in the ship in his

regular intercessory prayers, he included a prayer for finance to build a permanent gospel hall.

During his two year studies in Drew, he was in great demand in various Churches for week-end Programmes and Sunday Sermons. After passing the M. A. Degree Examination creditably under Dr. Edwin Lewis, Carl Michleson, Stanley Hopper and other illustrious Professors, joined Union Theological Seminary for S. T. M. There he had the rare privilege of studying under Reinhold Neibuhr, Paul Tillich and George Florovsky. While he in the Union Seminary, his class-mates took him to various Churches in the East Coast of U. S. A. He preached at three hundred places in three years. And the savings he could make from his travel money he invested in a bank in Tunkhannock Pa in the name of his friend Dr. Arthur Davanport, with a view to utilise it for purchasing the land and building for the Gospel Hall, for which he had prayed. After three years of study in the U. S. A. he returned to Kerala in 1951. The Serampore University honoured him by conferring Doctorate by writing his service to the humanity. From 1952 he has been on the faculty of the Orthodox Theological Seminary, Kottayam for a long time as a Professor of Theology and later as a part time Professor.

Ordination and consecration

His Ordination as a Sub-deacon in 1948 - three days before his journey to U. S. A. - took place at the initiative of his Vicar Revd. Fr. M. A. Alexander. He was ordained a Priest by H. H. Baselios Geevarghese II on 10th May 1956 at Catholicate Palace chapel, Kottayam. He distinguished himself as a priest and served the Orthodox Church with unremitting zeal. Rev. Fr. M. V. George was consecrated as Bishop Osthathios on 16th February 1975, at Niranam Church along with Dr. Paulose Mar Gregorios, Joseph Mar Pakomios, Thomas Mar Makarios and Stephanos Mar Theodosius.

His entire life and ministry has focussed on God's love for the poor and oppressed everywhere. He has heard their cries for justice and freedom. Their special needs have become a part of the fabric of his being. In his daily life he has practised what he has preached embracing a simple life style in solidarity with the poor. "As a Christian who identifies wholeheartedly with his Orthodox tradition, he senses the power of the Spirit pervading all people and all things. And, above all, his complete fidelity to the "caring-sharing God" of the Blessed Holy Trinity offers humanity a solution to its many problems: the promise of a classless society-free, sharing and diverse - a society in which the liberating love of God is the alpha and the omega.

In 1952 he was deputed as the delegate of the Church at the World Youth

Conference which took place under the auspices of the W. C. C. in C. M. S. College, Kottayam. Other world conferences he attended include “Faith and Order” assemblies at Accra, Ghana, at Bangalore and at Lima, Peru and the world assembly of C. W. M. E. at Bangkok. He was also the delegate of the Church in the W. C. C. VIth assembly in Nairobi in 1975. He was invited to give a key-note address at the world assembly of C. W. M. E. in Melbourne in 1980 on the theme “Your Kingdom come” which was well received. He was a delegate of the Church in the Consultations with Roman Catholic Theologians at Vienna, Austria, in 1971, 1973 and 1975. As the only member of the Indian Orthodox Church in the International Association of Mission Studies, he attended its meetings at Harare, Zimbabwe (1984) and also at Rome (1988). Except interior China, he could go to all the continents of the World to attend ecumenical meetings. His contributions have been invaluable in the ecumenical world both in India and outside. After the Orthodox Church has joined the National Council of Churches, the Kerala Council of Churches elected him to its highest office of Presidency. He served as the president of the Kerala auxiliary of the Bible Society of India. He also serve as the President of Theological Literature Committee of Christian Literature Society, Tiruvalla.

As a Metropolitan, all the parishes co-operated with him in his ministry. As a first step, a new building construction in Diocesan Head Quarters Bethany Aramana, Thiruvalla to commemorate the Silver Jubilee of H. H. Baselios Geevarghese the II whose departure to glory was on 3rd Jan. 1964. This Jubilee conference centre - a three storeyed building - with Office rooms for all spiritual organisations of the Diocese, guest rooms and a large conference hall, is an asset to the Diocese as well as to the whole Orthodox Church and sister Churches.

Mar Osthathios was the President of Orthodox Youth Movement of Indian Orthodox Church. He was an inspiration for the Youth Movement and MGOCSM of the christian community as a whole.

As the President of Sreebadasa Samootham (servants of the cross), special mention must be made about St. Simeon Home, Carmel Dayara, Kandanadu a memorial to late Pathrose Mar Osthathios, which is a Home for the old. This was constructed during the tenure of Office of Metropolitan Osthathios as the President of Servant's of the Cross and its Missionary Wing.

As theologian & writer

Metropolitan Osthathios is a Theologian and writer of the first order. He has written books both in English and in Malayalam. Some of his books in

Malayalam have gone into record editions. His book “Theology of Classless Society”, in English was printed in London, New York and Madras and its German translation was printed in Hamburg, W. Germany. A Malayalam translation by ‘Chintha Publishers’ is published.

Another book entitled ‘Sharing God and a Sharing World’ also was published. It has deep conviction that Trinitarian monotheism means eternal sharing of Love, Freedom and Holiness as the very essence of God. Hence the Church, Christians, and the whole humanity must become a sharing society, changing the present order of exploitation that makes the rich richer and poor poorer. Political Theology is the theology that persuades politics to ensure the sharing of the good resources of the world by all the people for the whole world.

Founding St. Paul’s Mission Training Centre, Mavelikara:

St. Paul’s Wyoming Gospel Hall, Mavelikara was started in 1953 with the personal savings of Metropolitan Osthathios and at present it has grown into a major Institution owned by the Holy Episcopal synod of the Indian Orthodox Church under the name St. Paul’s Mission Training Centre.

Westphalia Evangelical Church of W. Germany was kind enough to give substantial aid for the construction of building for the centre for a new press and press building, and an Annexe. The Centre offers a three year training course for the youth of our Church.

Founding of Brotherhood & Ashram

St. Paul’s Asram and Children’s Home Puthupady with acres of land support around orphans and destitute children. There is a brotherhood there priests and brothers. There are also St. Paul’s Convent and Girl’s Home at Puthupady which support orphan girls.

Pioneer in establishing Orphanages, Destitute Home Old age House & organisations

Almost all the projects founded by Mar Osthathios are with the motto preferential option for the poor. In his speeches and writings he exposes the selfishness of the callous rich and pleads for social justice and sharing of God’s resources by all the children of God irrespective of caste, creed or colour.

The Orphanages he has started received no government grant or foreign subsidy. The members of the Church far and near support these institutions

generously and the annual reports with donors' list and audited accounts are sent to them annually.

Foundations, started by Mar Osthathios, at the early stage, are Sick Aid Foundation (SAF), Marriage Assistance Foundation (MAF) and House Building Aid (HAF). A Head Quarter of MAF and SAF, is already constructed in Ulloor, Trivandrum under the name St. Thomas Karunya Guidance, Centre. It aims at giving guidance to patients to various reference Hospitals in Trivandrum to give counselling to couples before and after marriages, to extend job guidance to the unemployed and to be a spiritual centre, for those who come for spiritual guidance.

Mar Osthathios Feels...

Even at his deathbed, Mar Osthathios feels that but for the grace of God, and the selfless service of his colleagues and the love of his innumerable friends, far and near, none of these things could have been achieved. It was with Rs. 5/- donated to him by a Priest that he joined English School after one year's break early in his educational career. He wants to repay not only that amount, but many other such contributions that sustained him all through his life. He feels that he can never repay what he has received because compared to what he has received he has been able to give only a very little in return.

“ഞാൻ സമ്പന്നനായി ജനിച്ച ആളല്ല, സമ്പന്നനായി മരിക്കുവാനും താല്പര്യമില്ല. എനിക്ക് പ്രശംസിക്കുവാനും മഹത്വപ്പെടുവാനും ഒന്നുമില്ല. എല്ലാം കർത്താവിനുള്ളതാണ്. എന്നെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പ്രകീർത്തിച്ചാൽ ‘അത് കർത്താവാകുന്നു’ എന്നു മാത്രം ഉത്തരം (യോഹ 21:7).”

- ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്

Tribute to the Ideal Missionary with Great Visions

Geevarghese Mar Coorilose Metropolitan

As soon as I passed the 12th standard examinations, I had longed to get admitted in Orthodox Theological Seminary Kottayam. But at the same time few elders and well-wishers suggested me to seek Seminary admission only after my graduation in secular education. To unlock the dilemma, I decided to have a better opinion from Fr. M.V. George, the then Professor Orthodox Seminary Kottayam. When I presented the topic to him, he replied soon after a small prayer and a usual smile, “You must seek admission now itself. And if try to join after graduation and if your mind is changed in between, who would be responsible?” I had no other option and sought the admission in Orthodox Seminary with a decision to have further secular studies thereafter. In my Seminary, Fr. M.V. George had been my mentor, guide and role model to a great extent. When Fr. George was a Deacon, he is well known in the Holy Church as well as the sister churches, as an appreciable Orator. The thought provoking sermons and speeches of Fr. M.V. George helped the listeners to have surprising changes in their spiritual outlook and to absorb a spiritual revival.

During my school days, I had opportunity to attend annual conferences of MGOCM and Youth Movement, where the speeches of a few, like Fr. M.V. George, had been the main source of attraction for most of the participants. During the question-answer hour, all the participants used to give heed to him with much curiosity and devotion. In the Seminary he was literally a friend and guide to one and all. He was approachable and acceptable to all students and colleagues alike in the Seminary. He was so kind and patient in listening and advising all in the proper way who had approached him.

As soon as I had graduated from the Seminary, he took initiative to channelize my future and had a word with Dr. Philipose Mar Theophilus Metropolitan, the then President of MGOCSM, which was instrumental in absorbing me to the movement as a full time worker. He had been so keen and particular in addressing the annual conferences of MGOCSM without fail, while being a Priest as well as a Metropolitan. Due to his vast vision and dedication, he has outshined as a true disciple of St. Paul, not only in the evangelization but also in rendering mighty and continuous charity deeds to the poor, destitute, downtrodden and helpless many irrespective of caste, creed and color. Dr. Mar Osthathios had been a role model to the

Metropolitans and the entire clergy. When money was flowing in the strict literal meaning, His Grace was so particular in acknowledging the donors with proper receipts and at least a line of gratitude and blessings, for their humanitarian considerations and contributions. His Grace had a vibrant team, especially the members of St. Paul's brotherhood headed by Very Rev, K.I. Philip Ramban, for establishing institutions and the related organizations for the deserving poor and needy across India within a short span of time.

The Balagram at Yacharam is to house the disease free sons of the lepers the girls' home at Pune is for the disease free daughters of the lepers. As soon as I became a Metropolitan, I was appointed as the Vice-President of St. George Balikagram at Pune and hence I could associate with the unique style of services of His Grace Dr. Mar Osthathios.

During the last decade of His Grace's life, he had problems for the eye sight as the ears. Though Metropolitan had problems for seeing and hearing, there was no change for his life style. He remained as he was before having the physical ailments. Metropolitan used to run from place to place to render the possible helps for the poor and needy. The number of books authored by His Grace in Malayalam and English as well as a few in a couple of foreign languages have been accepted and recognized by the Scholars and Theologians in the national and international levels as authentic.

St. Gregorios Orthodox Society (SGOS) is another organization that enabled me to work together with my great teacher. Both of us are the co-patrons of SGOS, which upholds the motto, Pray, Share and Care. The on line publications of SGOS helps our overseas faithful across the globe, especially for the ones who remain in certain areas where there are no Parishes or Priests of our Church. SGOS members meet together once for a day at Parumala. His Grace Dr. Mar Osthathios was so particular to attend those annual meets without fail.

Dr. Mar Osthathios, who was honored as the Jewel of the Church (Sabha Ratnam) was able to propagate his teaching that Holy Triune God, is true God Almighty and He is the God for all, Muslims, Hindus, Christians etc.

In His Grace's last words, HG insisted the trust worthy followers to start two more institutions at the earliest, one at Andamans and another one in South Africa. It is God's will and compassion that these two projects are already in the early stages of the establishment. May God grand more workers to continue the dream projects of the Holy Church in the benevolent and humanitarian fields. May the memory and intercessions of the great Prayer warrior, be a blessing for one and all in particular and for the Holy Church in general.

Those who have come to know Mar Osthathios, have to come to love him

Prof. Dr. K. M. Tharakan

Metropolitan Geevarghese Mar Osthathios was specially sent to the oriental Orthodox Church of India in order to rejuvenate and revitalize it.

The Indian Orthodox Church is one of the ancient churches in the entire christian world, apostolic and catholic specially commendable for its absolute commitment to the preservation and practice of the faith of the fathers and its strict adherence to the hoary tradition built by the ancient christians. It appears as though, down through the centuries its entire thrust was on spirituality with worship at its centre, and that it paid little attention to mission and social justice. The proclamation of the word of God was at the heart of Orthodox worship, but the church as such did not undertake the responsibility of preaching Christ to people to the farthest end of the earth, nor did it spear-head any social revolution. Metropolitan Geevarghese Mar Osthathios had by virtue of his parentage, the privilege of inheriting two legacies, one of the Orthodox Church and the other of the Marthomite Church which is protestant by professed faith. As he grew and developed into a young man, he opted to serve the Orthodox Church, but he would do all that was in his power to give it a new dimension of profound social concern, and a new direction.

The young Dn. M. V. George started a vigorous campaign for social reforms and engaged himself in missionary activities. Endowed with the gift of the gab, he could galvanize his hearers and infuse them with the power to preach and the courage for social action. His was a voice rarely heard in the orthodox world; his was a mission rarely undertaken by the orthodox clergy. When M. V. George was ordained priest, certainly he gave himself in toto to the Indian Orthodox Church, subscribing fully to its faith, discipline, and order. He would not compromise on the articles of the Nicean Creed, nor would he give assent to any argument that would disturb the sanctity of the sacraments. As to every other devoted member of the orthodox church, to him also human life as such was a sacrament.

The secular world is too much with us, as a result, the field of learning and knowledge is flooded with secular terminologies and the temptation is too strong in modern theologians to interpret the Bible and theology to suit secular thoughts and ideologies. In their fervour for social revolution some

of the protestant thinkers give too much importance to the relation of the church to society and too little attention to the faith of the fathers. The best of them know that action has to be enriched with faith and that faith has to be rendered dynamic by action. One of the major problems confronted by Fr. M. V. George even in his student days was how best he would be able to reconcile radical social thought with Orthodox theology. More often than not Bible is the sole authority or Christian own all important matters including social thought, and they would interpret the word of God in tune with the demands of the secular context. The modern world warrants such interpretations. No doubt, the Bible is sacred and infallible to every Orthodox Christian, but he would understand and interpret it in the light of the Great Tradition and the insights of the fathers rather than do it purely on the basis of modern textual studies. All knowledge, for an authentic Christian has to base itself on genuine faith that is apostolic, catholic and unambiguous. Fr. George would absorb the best and the noblest in modern thought whether secular or religious, and yet cling with tenacity to the Orthodox Tradition. An authentic person, whatever be his profession has to be orthodox in his faith, protestant in his search for truth and catholic in his outlook.

And so Metropolitan Geevarghese Mar Osthathios sought to integrate his radical social thought into the Trinitarian doctrine of the Orthodox Church. The love, the peace and the justice he looked for, he found in the Trinity. To him it was the ideal society which enjoyed absolute equality, the veritable matrix for every human society. It is conventional in the Roman Catholic communities to consider the holy family of Joseph, Mary and Jesus as the ideal nuclear family. But one cannot contend that there is perfect equality in this family, for how can we equate Joseph with Jesus. Gregory Nazianzes held up for emulation for christians families, the family of Adam, Eve and Seth. In this family each had a specific role and status and yet each was equal to the other. Metropolitan Osthathios appreciated this analogy, but an analogy and cannot be adduced as an article of faith. That is why in quest of an ontological basis for his thought he explored the Trinitarian mystery.

Socialism as an ideal system of human relations is not necessarily based on econometries or political science nor is it an ideology that has sprung out of dialectical materialism. This ideal has been embedded in the christian thought right from the beginning. Hence Mar Osthathios says that the socialism he advocates is based on divine providence, spiritualism, and theism. In the obtaining situation in the world it is possible to realize socialism through parliamentary democracy. Such suggestions as put forth by the prelate may be subject to debates and criticism. What is seminal in the thought of Metropolitan Osthathios is his Trinitarian doctrine of socialism beyond

which not even Marx has been able to advance. This is altogether a new branch of theological socialism, the study of which is likely to assume magnitude and proportions in the immediate future.

Metropolitan Osthathios holds the view that it is sinful for man to accumulate wealth and grow rich in a world where the majority are poor. Justice demands that even the man who turns up at the eleventh hour deserves full salary like every other worker. Justice has to be done unto this last; and even the least shall get the same opportunity as the first to develop himself to the fullest. For the establishment of a just society, from the point of view of the Metropolitan what is imperative is a spiritual revolution which should necessarily be a spring-board for social revolution. Metropolitan Osthathios is not just a dreamer or visionary; he practises what he preaches. He is relentless in his pursuit of social justice, and he shall know no rest till he has been able to lead his fellow-beings into a classless society of canan where the honey and milk of love and freedom flow.

And like a true christian, he has profound compassion for one and all. The Sun shines upon the righteous and the wicked alike, and christian charity will embrace the saint as well as the sinner. He is optimistic about the ultimate triumph of love, the principalities and powers shall be discomfited and Christ shall come to rule. The Kingdom of God shall be established on earth, and its realm shall extend to hell and in the fullness of time everyone shall be saved. The mission of Christ shall be fully fulfilled only when even the worst of the sinners is saved. Metropolitan Osthathios has full faith in universal salvation. And this faith is undergirded by his active service to humanity. It was poet Shelley who said that Christianity is pure poetry, to Mar Osthathios it is pure love. Evil, he knows has no permanence, it was not there in the beginning, and it would not be there in the end, and so in the end of time even hell shall be vanquished. Only love in freedom lasts; In time, these are branches of the vine tree that do not bear fruit, and they shall be cut down and burnt to ashes; but these are not the sinners, but their sins. The sinner freed from sin shall abide in the tree, and bear fruit. We know that the fiery sermons of the Metropolitan strike at the root of evil and evil has to be obliterated, and so we rejoice in him. We also know that he despises none, not even the worst sinner; like the sun his charity shines on the virtuous and the wicked alike; and the wicked if any become self-conscious. Sooner or later there shall be a change of heart in them. Those who have come to know Mar Osthathios have come to love him. His transparency and geniality have endeared him to us, and we, his admirers and students remain indebted to him more for what he is than for what he has done; for there is no dissociation of deed, word, and thought in him.

(From: *Triune God - Love - Justice - Peace*, Kottayam, 1989)

My Theological Debit to Geevarghese Mar Osthathios

Emilio Castro

One particular contribution of Orthodox theology to the missiological debate of our times is the analogy between the nature of God as love and communion and the nature of mission as sharing and mediation of God's grace. The creation, the incarnation, the Church are seen as an irradiation in time and space of the love and life of God's very nature. To put it in the Metropolitan Geevarghese Mar Osthathios' words: "God is sharing this very nature of love in eternity in God's infinite self and into time and history through creation and salvific action of the Son and of the Holy Spirit..." Our God is a sharing God... Mission itself is sharing."

The Church has to ask itself always if, in its proclamation, it communicates this love and offers a place where people can experience a community which draws its resources from the communion of God. This understanding of mission calls the Church to a deep self-examination and to costly responsibility to fulfill its vocation, to mediate God's love in Christ's way in the midst of human history. Mission is inseparable from the revelation through preaching and sacrament of the Kingdom of God, from the struggle for authentic social justice and peace in the name of the Gospel.

In the present situation a very important missiological issue is the inner contradiction between sacramental theology and practical life, between a closed ecclesiology and vision of a new human society. The mission of the Church has to be liberated from its internal limits in order to preach the Gospel in its wholeness. In its apostolic ministry the Church remains obedient to the Gospel remembering the voice of God in answering the cry and needs of the people. Handing on the tradition cannot be separated from the understanding and reception of the Gospel by a new generation, from the transformation of history by sociopolitical change. According to Geevarghese Mar Osthathios mission is not a simple matter or historical contextualization and it cannot be reduced to mere social response. he speaks in radical terms about a "classless society" in which the Church is understood as a community of penitents, disciples of the Crucified and Risen Lord, who, recognizing the brokenness and weakness of their lives as individuals, struggle to live the communion with God in a kenotic, self-denying style. The eucharist is the sacramental way not only to remember the crucified Lord, but to heal the brokenness and weakness of the community. The eucharist is at the heart of

the new community insofar as it becomes reality first for the poor, for the dispossessed, the powerless. The substance of eucharistic spirituality is to change the condition of the community having as energy and model the transformation of the elements into the living body of Christ. This is an experience that takes us to a profound reality, to the depth of Christ's life and death, to a process of transformation which advances to the extreme limits, to the condition of the cross. "Classless society" may sound like a social and political utopia but it indicates that there can be no limits in the mediation of God's love in Christ's way in the midst of history.

Mission is neither primarily nor fundamentally a matter of sociology, of a political order. Mission is global, however, and therefore it cannot leave aside the structural changes that give to the people the possibility to find their identity and roots. The personal sanctification and the structural transformation of the social life cannot be separated. A major area to be explored is, therefore, the proclamation of the Kingdom in the daily social and political struggle. Orthodox theology has spoken about the commitment of the people to the "liturgy after the liturgy", to the extension of the "eucharistic vision" into political life. Mission in Christ's way requires a radical language and responsibility. It implies a critical attitude even towards the churches for their complicity in the economical and political injustice.

I understand "classless society" as neither a "social doctrine" nor a programme for a Christian social order; the Church cannot provide solutions for all the concrete social and political problems of the world. It is, however, a working principle for Christians by which to separate clearly slogans and realities. It points to the dynamic force of the Gospel challenging the powers of an established order; it points to the people of God as a living force to change the established orders and to overcome all forms of alienation. Finally, though the struggle cannot be reduced to a secular political movement, it affirms that it belongs to Christians to interpret their situations and to find new models of development, change and solidarity.

(From: *Triune God - Love - Justice - Peace*, pp. 18-20. Commemorative work in connection with the Saphthay celebration of Metropolitan Geevarghese Mar Osthathios, Kottayam, 1989. Editor: K. M. Tharakan)

Comrade Osthathios?

Dr. Cherian Eapen

(President, ROY International Childrens Foundation)

I can write with heart full of love on Osthathios Thirumeni. But the present stage of my body and mind doesn't allow me to do a detailed account of him. However, let me make a glimpse of him now.

The speeches of the then Fr. MV George Achen fascinated me a lot! Once, after taking to Mr. Kurian IAS, who was responsible to start orphanages in Orissa, I called Thirumeni over phone from Pampady Dayara on his mobile telephone his response was “cheriachen dayarayeennu engum pokaruthu. Njan itha varunnu.”

“Ayyo thirumeni njan angottu varaam.”

“Venda. njan ippam mavelikkarennu pampadeelottu thirikkum.”

He hanged the phone. I felt bad. Ninety year old man is coming to see me! I told the Dayara Fathers that Osthathios Thirumeni is coming. They quickly arranged everything including the bell ringing. On his arrival the devotees rushed to him to get his blessings.

He looked around and asked: “Cheriachen evade?”

“Thirumeni njan ivide unde.” Rest are only details.

That trip of his made possible the reopening of the closed Orissa orphanages!

Sometimes, I felt his behavior resemble the behaviour of Com. A. K. Gopalan and Com. M. N. Govindan Nair and Com. Sharmaji. Was he also Comrade Osthathios?

While searching the apt biblical translation for the Philpokalia, once I searched the translation of the word that Jesus Christ used after the feet washing of his disciples. Most of the Bible translation says: “I call you now friends.” But my further research confirmed that he was calling his disciples: comrades! It is a beautiful meaningful word. That word shows more intimacy than friends. The present day thugs are also using this greeting word. Well, from the time of Bolsheviks of Russia, who started using that word, the Christian world rejected to use it. But, Jawaharlal Nehru, used to address the mammoth crowds with this word: Comrades! With my own years I listened to him, in 1959 in Trivandrum.

The Faithful Steward of God Almighty

Mar Osthathios

Prof. D. Mathew

His Grace Geevarghese Mar Osthathios was ordained as the Bishop of the Malankara Orthodox Church on 16th February 1975. After thirty seven years of meritorious service as a Metropolitan His Grace was called back to his heavenly home exactly on the same day. After higher studies in U. S. A. Deacon M. V. George returned to Kerala in 1951. Then I was a student in St. Berchmans College, Changanacherry. I was thrilled by his inspiring and thought provoking speeches in 1956 he was ordained as a priest, by the Catholicos, His Holiness Moran Mar Baselios Geevargheese second. Rev. Fr. M. V. George was a dedicated teacher of the Orthodox Theological Seminary of Kottayam, and a well known convention speaker.

In 1975 he was ordained as a Metropolitan and in 1979 His Grace was appointed as the President of the Malankara Orthodox Church Mission Board. By the Grace of God I got a chance in 1981, to attend the Mission Society meeting held at MTC, Mavelikara, as a representative of the Thumpamon Diocese. During the meeting, His Grace Osthathios, proposed my name as the treasurer of the Mission Board and Mission Society and I was unanimously elected. It was only for three years, But I happened to be the treasurer thirty years till 2011. Thus God gave me a wonderful opportunity to experience how for His Grace Osthathios was a faithful Steward of God Almighty.

After the devastating cyclone in Andhra Pradesh in 1978 His Grace started the relief work with a group of young men under the leadership of Rev. Fr. K. I. Philip. Sixty eight houses and community hall was constructed. The response from our people was very encouraging and the government was well supporting so after the construction there was a cash balance of two lakhs and ten thousand Rupees. After a few months The Holy Synod of the Church demanded that money. But His Grace Osthathios told that the money was collected to help the poor people in Andhra and the balance amount will be used only for that the amount was in Bank and finally that amount with its interest was used for purchasing two acres of land at Yacharam for starting an orphanage for the children of lepers. Now it is functioning as the St. Gregorius Balagram at Yacharam accommodating 120 children of lepers.

His Grace Osthathios had written fourteen books in English and fourtysix

books in Malayalam and a large number of articles both in English and Malayalam. He had a clear vision about the Mission of Orthodox Church. He once said, "Mission is the overflow of Trinitarian Love, to history in creation incarnation and consummation by the Triune God, the Father the son and the Holy Spirit. The Church exists by worship by holy life and Mission as fire exists by burning. In a country like India where nearly half the population is below the poverty line it is the duty of Orthodox Church to work for the upliftment of the poor. He insisted that all members of the Church must set apart set a part at least one tenth of all income for the poor and the needy. Mar Osthathios hold the view that it is sinful for men to accumulate wealth and grow rich in the world where the majority are poor. Justice demands that even the man who turns up at the eleventh hour deserves full salary. In his famous book "Nithya Sneha Koodaram" he presents basic concepts.

"All of us are the children of God and in the whole wealth of the Father belongs to all his children. The greed is the basis of all evil in the society, most of us pray to God to get 'Mammon' is get more wealth. Since God is Love Father Son and the holy spirit is a trinity that shares love equally so our society must be classless which shares everything is Love. The Christian community must obey the command "Love your neighbour as yourself." His famous books like.

"Theology of a classless society", "Sin of being Rich in a poor country", "Sharing God and the sharing world" and "One religion of love" give in the clear message of true mission and he given this appeal to the Orthodox Church.

His Grace Mar Osthathios was one who practiced what he preached. For an example on 13th of February 2011 His Grace was admitted in the Parumala Hospital. Doctors after proper observation suggested that the kidney functioning is not proper. Pathrose Mathai suggested that it will be better to do a dialysis immediately. His Grace reacted. He told the doctor. "No. No ... went dialysis. It is very expensive. I don't want to survive by spending so much of money. People lived before this dialysis was invented. If I am spending so much of money for my treatment I have to give the account before God. So I will not allow dialysis." Doctor gave some other medicine after three days he was well. It is very strange that the something happened exactly after one year, again on 13th February 2012 His Grace was in hospital at Parumala. Functioning of kidney became poor. So Doctors decided to do dialysis in ICU. His grace was unconscious. Nobody object to it all preparations were made and just before there his bloodpressure come to low that the dialysis could not be done. So God decided that he should not go to heaven without dialysis.

His Grace was very particular that the money collected for charitable purpose must be used properly and carefully. The receipts must be sent in time with a writing letter of thanks. Mission Board has many accounts in many Banks but there was no personal account of His Grace Osthathios. About four hundred acres of land was purchased for the Mission in different parts of India. All the property was in the name of the Catholicos and not a cent of land was in the personal name of Thirumeni. His Grace was a man of prayer. It is told in the Bible, “No other prophet has been able to do the great and terrifying things that Moses did in the sight of all Israel” (Deuteronomy. 34:12). Moses was able to do these things only because the Lord spoke to him face to face. Similarly His Grace Osthathios was able to do all the wonderful things only because he saw God face to face always.

Mar Osthathios had strong faith in God and he believed there God will provide whenever we wave in financial strain. His Grace will say “Don’t worry about it, God almighty has plenty in his store and he will gave to us in proper time. Without any money in Bank he will start projects. But money will come he wanted to start a Balabhavan. Then the ‘Manamel’ family donated the necessary land at Puthupady Ashram, Orphanage, Convent and Balika Bhavan all are there now.

Mr. P. H. Kurien I.A.S. who was collector in Kalahandi in Orissa requested His Grace to start some charitable work in that place because it was the poorest district in India. He found a plot and Rev. Fr. Philip was sent were there to purchase half of that plot. But the owner will sell it only full not part by part. Fr. Philip was in Collectors room thinking what to do. Then a friend of Mr. Kurien a Marthomite volunteered to give the balance money and the purchase was done. On 4th of June 1995 Kalahandi project was started in a Cattle shed. Today it is a major project accomadation ninety (90) children of the Tribals residing in the villages.

In December 1984 about seventy five young men and women of orthodox Church assembled together for a retreat at Christu Sishya Ashram at Tadagam near Coimbatore. His Grace Osthathios was the leader who emphasised the need for Mission work in our church and he inaugurated an association under the name National Association for Mission studies (NAMS) and dedicated all these members for mission work. He appointed me as the secretary of that association and I served as its secretary for twenty five years. Fifty conference were conducted in different Mission Centres all over India on the fifteenth conference at Thadagom Ashram in 2009 I handed over the charge of secretary to Prof. K. C. Mani.

NAMS grew very fast and were there are more than fourty units. Some

units were started even outside India and so the name of the association is changed as INAMS because now it is an International association. The Fifty fourth conference is going to be held at Balagram Yacharam Hyderabad. Now the unit at Banglore, Baroda, Ahmedabad and Hyderabad are all functioning well. His Grace always prayer for NAMS and that is why it developed so fast. All the families in this association are conducting prayers daily for the Mission work of the Church and they are giving the tithe for the Mission. We are sure that this will grow further because His Grace is praying for this always in his heavenly home.

For starting the orphanage for the children of H. I. V. patients. His Grace placed a proposed land was given in a cheap price by Mr. Mathukutty of Banglore. Plan was prepared the construction was started just one month before the inauguration. A portion of the building was ready but the chapel was not constructed due to lack of funds. Mr. Idiculla from U. S. A. who visited the place, found that incomplete building a big paid amount and within one month the construction was locality fully finished.

Just before the inauguration, a meeting of NAMS was held at Banglore Daya Bhavan. But at the last moment we give the information that the minister will not come for inaugurated because without an ambulance. It will not be permitted then the members of NAMS volunteered to donate the amount and the next day itself the ambulance was purchased and the programme was well conducted. The last project finished by His Grace was the Balabhavan at Kottayam. Due to shortage of money we could not complete the building in time. But at the nick of the time, one fine morning “a good friend” came to His Grace and donated an amount of Rupees twentysix lakhs. It was more than enough for completing the project. Thus these are number of examples to show that God Almighty provided in time because his servant was faithful to him.

His Grace was like a powerful magnet, which will attract iron pieces. Many people were attracted by his magnet power and all of them gave ready to do any service for him and they were forced to stick on to him life like the iron pieces on the magnet. In the parable of the Talents, in the Gospel according to St. Mathew, it is told that the man who was interested with five talents came to the master and said that he had gained five more than “His master replied well done good and faithful servant you have been faithful with a few things. I will put your incharge of many things. Come and share your masters happiness” (Matt. 25:21). Mar Osthathios was entrusted with many talents by God. He was a good orator, his pen was very powerful, he was full of love, kindness and generosity. He was a good organiser a gifted

teacher. He used all his talents for glory of God's name and so he was a blessed alone. We hope that like that faithful servant God has now put His Grace in charge of manythings. Became he was good and faithful through out his life let me. Conclude this by quotes four lines of a famous English Poet:

“Lives of great men all remind us
That we can make our lives subline
They while departing left behind them
The foot prints on the Sands of Time.”

“നീതി, സമാധാനം, സൃഷ്ടിയുടെ സംരക്ഷണം എന്നിവയാണ് ലോകത്തിന്റെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾ. ഇവ മൂന്നും പരസ്പരബന്ധമുള്ളതാണ്. നീതിയും സമാധാനവും തമ്മിൽ ചുംബിച്ചിരിക്കുന്നു (സങ്കീർത്തനം 85:1) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം അനീതിയാണ് അസമാധാനത്തിനു കാരണമെന്ന്. സ്വത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലും സമൃദ്ധിയുടെ അസന്തുലിതാവസ്ഥയും സമൂഹത്തിൽ അസമാധാനം സൃഷ്ടിക്കും. ഒരു വിഭാഗം സമ്പന്നരായിരിക്കുകയും മറ്റൊരു വിഭാഗം ദരിദ്രരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകുകയില്ല.

എല്ലാം സമഭൂമിയാക്കുക എന്ന അർത്ഥം നീതിക്കു നൽകേണ്ടതില്ല. എല്ലാം പങ്കിടുന്ന സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കുടുംബം പോലെയൊക്കണം ലോകം. മാതാവും പിതാവും മക്കളും തമ്മിൽ സ്വഭാവത്തിലും കഴിവിലും വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും ആ ഭിന്ന വ്യക്തിത്വങ്ങൾ പരസ്പര സഹായത്തിനും കുടുംബത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനും ഉതകുന്നില്ലേ? സ്വാതന്ത്ര്യം ഹനിച്ചുകൊണ്ടു നീതി അടിച്ചേല്പിച്ചാലും അസമാധാനം ഉണ്ടാകും. ദൈവവുമായുള്ള ഉടമ്പടി പാലിക്കുക എന്നതാണ് പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള ക്രിസ്തീയമായ പരിഹാര മാർഗം.”

(മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ ആത്മഭാഷണത്തിൽ നിന്നും)

A Blessed and Eventful Family Association with Mar Osthathios “A Penetrating Love”

K. T. Idiculla, New York

I do remember meeting and listening to a tall, handsome, dynamic young man with a magnetic personality. I was a thirteen year old boy at that time. His name was Deacon M.V. George. I felt that he was talking to me about the love of God. This preacher had a very powerful voice that pierced into your soul. As a boy, never did I think that this voice would follow me for the rest of my life. When I look back, I believe that the Lord had a very different plan for me and my family to have known this anointed servant of God.

Orthodox Christendom has lost its most distinguished, brilliant, and bright light that lighted the world with the love of God. In particular, the Malankara Orthodox Church has lost its crown jewel and beacon of hope for the poor and the suffering humanity.

His Grace, Metropolitan Dr. Geevarghese Mar Osthathios, through his simple and humble life, demonstrated the love of God to the world. Thirumeni's "mantra" was always Love. Yes, God's unconditional love. "God is Love" 1 John 4:16. Dr. Mar Osthathios dedicated his entire life, ministry and service to the glory of our Lord and Master, Jesus Christ. His Grace's understanding of the Holy Trinity and God's fullness and perfection is Love. This humble servant of God, ate and breathed God's love. Therefore, Dr. Mar Osthathios chose to give his life to the forgotten and neglected people of society.

If the readership would indulge me, I would like to refer to His Grace, Dr. Mar Osthathios, as "Thirumeni Appachen."

Our Thirumeni Appachen was an ardent supporter of equality. His Grace spoke very passionately against every form of injustice and fought against all types of corruption- both within and outside of the church. Our great nation, India, is missing a prayer warrior, visionary, a caring humanitarian, an outstanding religious leader of wide acceptance, a leading philosopher, a beloved speaker, and an acclaimed author; however, he lives on in eternity. His Grace is the author of 60 books in both English and Malayalam, including two best sellers. His best selling book, Theology of a Classless Society, was translated into German by German scholars. In spite of his

fame and exceptional achievements, this saintly person was down to earth, and always had a grateful and loving heart. This angel of God, has never forgotten to appreciate, recognize and thank anyone who had anything to do with him(as well as the charities they are associated with) .

I had met this godly man in 1951 at one of our neighbor's house – Koovoormedayil. Kavumbhagam, Thiruvalla as Deacon M.V. George when he came back from the USA. With the help of still slide shows shown on a screen, he used to conduct Gospel meetings. This really got me interested in him. I used to follow him to all the public places where he would conduct meetings within a two mile radius to my home. This was the beginning of my association with this saint. Many years went by, and in 1968, I met Rev. Father, K.I. Philip (now Ramban) in New Delhi. Father K.I. Philip was a co-worker of Dr. Mar Osthathios. I got involved with Puthupady Balabhavan and had decided to sponsor two boys. This was the beginning of a very blessed and eventful association with this gentle giant of God's love.

God has blessed me and my wife and life partner, Mariakutty, to partner with this great humanitarian in most of the projects that his Grace had started. Before a new project is released, Thirumeni always shared with us his plans and hopes. By the Grace of God, we have been able to participate in the missionary field of "Malankara SabhaRatnam" as and when the Lord has asked us to do so. As we got involved with more and more projects, His Grace and the Malankara Sabha Mission board treated us as their co-laborers. Metropolitan, Mar Osthathios was the founder and president of the Malankara Sabha Mission Board. I had the wonderful privilege of knowing and working with this saint for more than 50 years. I was honored and blessed to be part of this monk's team. This was the most blessed and rewarding experience for us as a family to share God's blessings with many in so many different ways and to witness the love of Christ – especially to the unbelievers in the super cyclone affected areas of Orissa and Gujarat. Thirumeni, through his dedication, kindness and his love for suffering humanity has shown us the real love of Christ. He has lighted the fire of genuine burden and passion in our hearts for the suffering humanity. We were blessed to have been loved by His Grace as his own son and daughter. To us, this loving father meant the world. Though living in the States, the distance never kept us away. We were in constant contact, always- even in the last days.

Thirumeni inspired a great number of young people through his simplicity, kindness, and love. His Grace has changed their outlook about life and led them to a productive life of discipline, respect, and love in

obedience to the word of God. This visionary believed in the true power and transformation of prayer. Through his life and ministry, His Grace taught us the love of Christ, the mercy of the Father, and the Spirit's joy. Thirumeni's preaching inspired us. His caring renewed us, and counsel bought us God's peace and joy. Whenever we met, Thirumeni would conclude our meeting by asking me to pray for him and the church. I would kneel down and pray. After my prayer, Thirumeni would place his hands over my head, pray and bless me. I am carrying that blessed memory with me always. The loud laughter echoes in my heart, and his beautiful, pleasant smile lights my soul.

It is worth noting that Thirumeni bought 365 acres of land in different parts of India for various, charitable projects. Thirumeni owns nothing. The Malankara Orthodox Church owns every piece of property and everything in it. This is an exception. During the speech on the occasion of his 94th birthday celebration at Kottayam, on Dec. 9th, 2011, His Grace challenged and encouraged every bishop to do the same. Thirumeni wanted me to be with him at his birthday celebration, and God allowed me to be by his side on the podium with my beloved Thirumeni Appachen.

May the prayers and memory of this Holy Father be cherished from generation to generation and be a blessing to all of us. His Grace's memory will ever live with us as a saint.

Mr. K. T. Idiculla is a co-worker of Mar Osthathios through the financial support for the charitable projects initiated by Mar Osthathios. He stretched out his hands of help to Puthuppady Balabhavan, Yacharam Balabhavan, Mavelikkara Mission Centre, Mar Gregorios Karunya Guidance Centre, Bethany Jubilee Centre, Bethany Old Age Home for Woman, Gujarath Clycon Project, House Aid for Niranam Diocese, Community Development of Orissa Project, Educational Endowment for college students, Publication of Books through Malankara Sabha Mission Board, Printing Press at St. Paul's Mission Training Centre, supporting widows to regular monthly financial help. In addition to these he serves as a funding agency for different charity projects of Malankara Orthodox Church, Charitable organizations like Parumala Mar Gregorios Charitable Trust, Thalakodu, Servants of the Cross, Carmel Dayara, organizations like MAF, SAF, institutions Orthodox Seminary, Diocese of America, MGM High School, Thiruvalla, Abhaya Bhavan, Bangalore, Mar Gregorios Karunya Nilayam, Kottayam, Thadakom Ashram, Coimbatore, Prasanthi Bhavan, Pratheeksha Bhavan, Good Samiritan Centre of Diocese of Kandanad etc.

Feather touches of the Sabha Ratnam Mar Osthathios Metropolitan

Jose Kurian Puliyeril

God Almighty had been so compassionate and kind in allowing me to enjoy the feather touches of Metropolitan Dr. Geevarghese Mar Osthathios from my school days. When I was in the primary classes there were famous and influential convention preachers like Rev. Dn. M.V. George, Rev. Dn. T. J. Joshua, and V.T. Chacko across Malankara Church. Once M.V. George Semmachen spoke about 4 types of hearts based on the God mentioned in the book of Isaiah and when his speech was almost over, he asked the children to name the four types of minds. Soon on announcement I stood up and told the answer and he called me to the stage and congratulated and gave me a prize from his blessed hand.

He was the Vicar of the Orthodox Parish at Changanacherry for some time, when I was having my degree classes at SB College. In those days our services were conducted in the CSI Church. There were only three families as the members of the Parish and other participants of the regular services were college students. Due to the enormous and dedicated leadership of Fr. M.V. George and Fr. T.J. Joshua, the joint Vicars of the Parish, we were blessed to have a small but beautiful church of our own, which has grown to a full-fledged Church in course of time. I still remember exhortations and the vibrant leadership of the Vicars in fund raising especially through a benefit show etc. Fr. M.V. George used to reach on Saturdays and had either Bible classes or open discussions after the evening prayer. The memory of those unique moments remains vigil still in the minds of all who could attend them.

When I had graduated Fr. M.V. George was so keen in channelizing my future. On his own initiative, he had requested H.G. Mathews Mar Athanasius Metropolitan (Later H.H. Moran Mar Baselios Marthoma Mathews I, Catholicose) to appoint me as the private secretary. Mar Athanasius Thirumeni told Resp. Achen “I like him personally, but in fact I need an ordained Deacon.” After this incident, he had contacted Acharya of Thadagom Asram, Coimbatore. But the Acharya informed him that there was difficulty in admitting me there due to the shortage of accommodation facility. Finally I left to Abu Dhabi to take up the employment there.

When proposals came for my marriage I had opted the one which came

from the Old Seminary Professors like Rev. Fr. M. V. George. In fact he was instrumental in between and convincing both families that proposal is the apt one.

During my stay for about forty years in UAE, he had visited the parishes there several times while being a priest and a Metropolitan. God blessed me to spend enough and more time with His Grace during each and every visit of His Grace.

When the Mavelikkara Mission Training Centre celebrated the golden jubilee of its existence, God enabled me to publish a small of meditational thoughts which I had published in the memory of the golden jubilee of the MTC. In the book I had added the English translation of His Grace's biography edited and published by Dr. Samuel Chandanappally in his great book Church Fathers in Malayalam. Surprisingly HG happened to reach Abu Dhabi and miraculously the book was released by H.G. with great thrill and enthusiasm. During his each and every visit, he used to share his ideas about the book or the songs in his mind, which was scheduled to be published in a couple of days, or the gist of his presentations either in the national or international level conferences in the recent past. Once we both spent hours together and finally when I was to take leave from his presence, he prayed for me by placing his hand on my forehead and blessing me. Soon after this, His Grace said, Now Jose you pray for me. I was totally confused on this request. His Grace told me, 'after all we both are only here. Now you pray.' I could not deny what was asked by him as I had and still have high regards, reverence and respects. But from the very moment I started thinking about the reason for HG's request. I came to the conclusion that HG had asked me so to teach me a great lesson to pray for others without reserve.

During His Grace's 90th Birthday I was on vacation at Kottayam. So also Mr. Moni Kallanparampil, General Secretary of SGOS (St. Gregorios Orthodox Society). H.G. Mar Osthathios served as co Patron of SGOS till his demise along with H.G. Geevarghese Mar Coorilose. We both decided to visit His Grace at Thiruvalla Diocesan Head Quarters. A brief but thought provoking message was dictated by him as the message to the SGOS readers. His Grace was a man of prayer and dedication. Indian Orthodox Church as a whole has to praise God Almighty for granting a prominent son like the saintly Dr. Geevarghese Mar Osthathios Metropolitan. May the intercession of Mar Osthathios Thirumeni be a fort of protection for us and our blessed Church for ever and ever.

SIN OF LEAVING THE WORLD RICH; POOR IN THE WORLD BEHIND

Korason Varghese, New York

It is a sin to be rich in a world filled with poor was the manthra Dr. Geevarghese Mar Ostthathios, who championed his entire life to make awareness among the fortunate world. I am privileged to travel with Thirumeni during my school days selling his books during his public speeches. Ever since then until few months before his departure from this material world, my family endured his love and care that we will cherish for long period. Thirumeni made feel every one come across, special and uniquely lovable to him. Thirumenis speech was unparalleled. There was a halo of outstanding qualities around him, which he himself had cultivated around his being and in which his soul found its joy.

In his book, “The Theology of a classless society”, Mar Ostthathios states that Christianity has a basic ethic that is opposed to Capitalism. Understanding of the rich and the poor must be hastened by a deeper level of teaching about the sin of being rich in a poor world, the sin of selfishness in the accumulation of wealth, in the luxurious life of a few in a world of poverty and unwillingness to share God given resources with others.

In a Capitalist world, success depends up on how much you have, how much you made, how much you keep. Pleasure in keeping more for self is greed; which tend to competing mode and ignore the other side of life altogether. The rich spends only to be richer. Living here in the USA, which is at the pinnacle of . In this presidential election year, these thoughts count much more. The major debates evoked on the stand of who stands for the rich and who stands for the underprivileged. The inequality is a central challenge for the Unites States today. Nicholas D. Kristof of New York Times pointed out certain facts which are very interesting. The Six heirs of Sam Walton, the founder of Walmart, own as much wealth as the bottom 100 million Americans. In 2010, 93 percent of the gain in national income went to the top 1 percent. A study by the Pew Research Center states that roughly three-quarters of the American public (77%) say that they think there is too much power in the hands of a few rich people and large corporations in the United States. The study also pointed out to show that the median income of American households decreased by 4.1% in the last two years. About

three-quarters of Americans (77%) say it's harder now to get ahead than it was 10 years ago. The share of total income in America going to the top 1% of American households increased from 11.3% in 1979 to 20.9% in 2007. All these unconscionable inequality define a nation as it stands now for a debate.

Our parishes and church are accumulating so much wealth, demand political power and tend to share less to the desuetude. Often we preach charity and clandestinely cherish the stunning church buildings, major institutions, and corporate outlook. As a community we are going away from our mission. It is a pity that few bishops keep private bank accounts and institutions. Recently one of our metropolitans went on a public media and lamented that the corporate banks shows no empathy to the physically challenged senior citizens in proceeding eviction for defaulted mortgage payments, due to that policy he was planning to move all his bank accounts to a community bank. Interestingly a Hindu individual commented with surprise and wrote back that he is shocked to hear that bishops keep bank accounts!!!. It is unfortunate that bishops keep secret bank accounts and does not keep any will or pledge and pass the rights to the common church fund after they leave this material world. Evidently that money reaches to unqualified destinations. Quite often the fund collectors appear in America and Gulf Countries with a list of potential donors. Every time a believer gave money to bishops or fund collectors, thinking that the money is going for the common good. As individuals, we are not sharing the rightful amount for taking care of the needy in our society. It is a crime if not; we are not watchful enough in determining that the donations go to rightful hands and reach those who are in very much need. We should not give a penny to those individuals who lead a luxury and lazy life with no regard and respect to the common folks. We need to identify and develop a culture of serious charity. We often afford to spend lavish travels, luxuries and parties. This is the story of the material world. Material world deliver material pleasure, which is instantaneous and will not last longer than a wind.

I have no difficulty admitting it as a fact that H.G Dr. Geevarghese Mar Osthathios lives through our generation with a classic sign board of love and sharing. Yet my mind cannot easily digest that our generation brought about a plethora of changes, this shepherded distinct in his ways and nature among the preachers of the last century, is seated in a special chair and shines by his own.